

BAZI FİKİRLERE
SORU-YORUM

Kamil HÜŞOĞLU

ÖN SÖZ

Dış güçlerin uğraşları iç hesaplaşmalar ve menfaat paylaşım meseleleri sonucunda İslam toplumunda tefrikalar sonucu bölünme ve parçalanmalar neticesinde imamet ve hilafet meseleleri gündemi teşkil etmiştir. Hz Muhammedin arkasında namaz kılan ve onu gören ve tanıyan insanları dahi birbirine düşürmeyi başarmışlardır.

Peygamberimizden sonra halifenin kim olacağı meselesi anlaşmazlık konusunu teşkil etmiştir. Sıffin savaşları, Hakem olayları, nihayet Kerbela olayı İslam toplumunu ayrıştırmıştır. Hz. Ali'den sonra Muaviyenin halifeliği entrikalarla eline geçirmesi üzerine şia denen Hz.Ali taraftarları dışlanmıştır ve tecrid edilmeye çalışılmıştır. Bu tecrid zaman zaman zulümlerle ve baskılarla devam etmiştir. Toplumdan tecrid edilmeye çalışılan, baskı gören Hz.Ali taraftarları olan Müslümanlar genellikle yapılan fetihler neticesinde fethedilen ülkelere doğru göç etmeye başlamışlardır. Müslümanlar zamanla bu ülkelerdeki Hristiyan ve Yahudilerin örf adet ve inançlarından etkilenmişlerdir. Bu nedenle Mısır'dan, Hindistan'dan, İran'dan Budizm, Hinduizm, Şamanizm, Tenasuh ve hulül inançları gibi inançlar İslam toplumuna bulaşmaya başlamıştır. Hz.Ali taraftarlarının Muaviye ve akabinde oğlu Yezid'e olan kin ve düşmanlıklarını Müslümanları birbirine düşürmek ve islamiyeti tahrif etmek isteyen gayrimüslimler değerlendirmeyi başarmışlardır.

Müslümanlar Şiilik ve Sünnilik diye ayrıştırıldığı zamandan beri gayri Müslim devletlerle savaşmışları gibi birbirleriyle de devamlı savaşmışlardır. Siyasi bir görüş olan Şiilikten ehli bid'at sayılan Batınlık doğmuştur. Alevilik artık Ali yandaşları olmayanlara düşman olmaları yetmiyormuş gibi onların inanç ve ibadetlerine de düşman olmaya başlamıştı. Yandaşları tarafından

İslam inancında olan bir Ali'ye inananlar olduğu gibi yanında İslam anlayış ve yaşantısından uzak hayali bir Ali'ye inanan başka bir Alevilik de doğmuştur.

Peygamberimizden sonra imamet hakkı Hz.Ali'nin olduğunu iddia eden ve bu şekilde inananlar Kur'an'ın zahiri manasını herkes anlayabilirse de batını manasını ancak Hz.Ali soyundan gelen imamlar anlayabilir diyerek batınlık diye bir yorum farkı meydana getirmişlerdir.

Şii mezhebi;

Zeydiye (Beş İmamcılık), İmamiye-i İsnâaşeriye (On iki İmamcılık) ve İsmailiye (Sebiye-Yedi İmamcılık) olmak üzere üçe ayrılır. Tarih boyunca islam toplumu olarak bilinen şia inancına sahip insanlar genellikle önder olarak imamları (on iki imamı) tanıyarak, karşı tarafta bulunan Emevi, Abbasi , Selçuklu ve Osmanlı halifelerine devamlı kin ve nefret duymakla birlikte mücadele etmekten de geri kalmamışlardır. Hatta bu konuda o kadar ileri gidilmiştir ki imam Caferi Sadık hazretlerinin oğlu İsmail'i yanlış fikirlerinden dolayı reddetmesi ve mirasından mahrum etmesi sebebiyle onun sempatizanları tarafından oluşturulan İsmaililiğin bir kolu olan Karmatiler 930 senesinde Mekke halkını ve hacıları kılıçtan geçirmiş, mallarını yağmalamış, Kabe'yi yıkmış, Hacer-ül Esved'i alıp götürmüşler. Yirmi yıl Kabe Hacer-ül Esved taşı olmadan tavaf edilmiştir.

Görünüşte dini, gerçekte ekonomik bir hüvviyet taşıyan bu tarikatın politik düşünceleri de vardı. İslâm Dini'nin getirdiği kuralların birçoğunu gereksiz sayıyor, özellikle İranlı Zerdüşî din adamı Mazdek'in düşünce felsefesine uygun düşünceler ileri sürüyorlardı.

Karmati İmamları Sunni İslamın savunduğu bir anlayışı ve ibadet türünü savunmuyorlar, tam aksine

Kabe'lerinin ve kiblelerinin Kudüs olduğunu, bütün ibadetlerinde oraya dönülmesi gerektiğini, dinlenme günlerinin cuma değil pazar günleri olduğunu, yılda iki gün Nevruz ve Mihrican günleri olarak oruç tutulacağını, İnsanlar arasında her hangi bir fark olmadığını ve tüm insanlar eşit olduğunu, mallarınında eşit olduğunu söylüyorlardı. Bir nevi komünistlik gibi bir şey. Kur'anın gerçek manasını ancak batını imamlar bilebilir diye bir iddiaları da vardı. Karmati'ler de kemal, ikinci doğumla (seyrusüluk ile) gerçekleşir. Bu doğum, bir kozmik ben'e ulaşma halidir.

Yine İsmaililiğin Fatimilerden sonra gelen Nizariler (Haşhaşiler), İran'daki Alamut Kalesinde Hasan SABBAA önderliğinde bir suikast devleti kurup Abbasi ve Selçuklu halife ve Sultanlarına ve devlet ileri gelenlerine suikast yapmayı amaç edinmişlerdir. İslam toplumunda halifelik unvanları altında yönetilen Müslümanlar ve dört halifeden sonra gelen halifeler de kendilerine kin, nefret besleyen, Kur'an'a yorum farkı getiren, kendilerine karşı cephe alan ve batınılığı benimseyen şia'ya kin ve nefret duyup mücadele etmişlerdir. Bu ayrışma devamlı dış güçler ve İslam düşmanları tarafından bir fırsat olarak zamanımıza kadar değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Dokuzuncu yüzyıldan sonra mezheplerden çeşit çeşit tarikatlar doğmaya ve fetihlerle yayılmaya başlamıştır. 11. Yüzyılda da Anadolu topraklarına yayılmaya başlamışlardır. Bazen bu tarikatlar bulundukları dönemlerdeki yönetimleri kullanmış, bazan da yönetimler bu tarikatları kullanmıştır. Moğolların zulmü nedeniyle dünyanın her tarafına dağılan Horasan erenleri, sevenleri tarafından adeta ilahlaştırılmıştır. O kadar ileri gidilmiştir ki bu gün bile bir şahsı sahiplenmek için birkaç memlekette türbeleri yapıldığı görülmektedir. Abartılı konuşmalar, üste çıkma çabaları

dini konularda olduğu gibi hikaye ve masallarda da tezahür etmiştir. Bir anlayışın evliyası su üzerine gezerken diğ erinin evliyası uçmuştur. Bir anlayışın evliyası eşyayı nakletme kerameti göstermiş se diğ erininki eşyayı yarattığı iddia edilmiştir.vs. İletişim imkansızlıkları nedeniyle mektup şeklinde yazılanlar karşı tarafa, diğ er insanlara sıhhatli bir şekilde iletilemediğı ortamlar da oluşabilmekte idi. Ayrıca gönderilen yazıların değ iş tirilmeyeceğine dair de güvence bulunmamakta idi. Anlatılan bir olayın inandırıcı olabilmesi için hayali isimler zikredilerek güven sağlamaya dahi çalış ılabilmış ti. Ayrıca hayaller neticesinde görülen rüyalar dahi insanların yaşamlarını etkilemek için kullanılmış tir.

İlimden ve Kur'an'dan uzaklaştıkça, aklın ve mantığın mistik hayatta yeri olmadığını düş ündükçe insanoğ lunun sinyal alabileceğı tek bir hedef kalıyor. O da kendisini konsantre ettiğı ve yüceliğine inandığı kişidir. Bir insanın kendisini soyutlayıp böyle bir rehber önüne almış sa ve kendisini ona adapte etmiş se artık baş ka rehberlere kulak veremez olabiliyor.

Tasavvufçu anlayış a sahip olanlar nezdinde fakihlerin önemi yoktu. Hatta fakihleri ümmetin firavnları olarak görenler dahi vardı. Fakihler nezdinde tasavvufçu anlayış a sahip olmak akla ve mantığ a hitap etmediğ inden kabul görmüyordu. Akılcılarlar tasavvufçuların mücadelesi kitaplarında ve yaş aış larında her zaman tezahür etmiştir.

Bu kitabın 1. Bölümünde;

Bahse konu kitapların yazarlarının bu keş mekeş te söyledikleri, söylemeyip de söyledi denilmekte olan, yazmadıkları veya baş kaları tarafından yazılanların

yazdı diye gösterildiği, dinin aslı gibi gösterilmeye çalışıldığı fikir ve ifadeler ve o ifadeler için sorular ve yorumlar serdedilmeye çalışılmıştır. Karar okuyucuya bırakılmıştır.

Bu kitabın ikinci bölümde;

Bazi dini içerikli görünen kitaplarda bulunan menkibeler ve kerametler hakkında sorular ve yorumlar yer almaktadır.

Bence bir insanın önceliklerini belirlemesi şarttır.

Şöyle ki ;

Birinci önceliği ; Yüce Allah'ın yarattığı insana göndermiş olduğu kitabı olan Kur'an-i kerime bakması, hareket ve kriterlerinin buna uygun olup olmadığını aklını kullanarak sorgulaması.

İkinci önceliği; Yüce Allah'ın elçi olarak gönderdiği Peygamberinin bu konularda önem vereceği olmazsa olmaz konumunda olduğunu bilmesi.

Üçüncü önceliği ; Ümmet içerisinde alim ve fakih olanların içtihatlarına kulak vermeyi bilmesi.

Yani insanın kılavuzunun akli olması gerekmektedir. Çünkü onlarca ayeti kerimelerde bu konuda uyarılmaktayız.

SON SÖZ

Dinimiz islam dini, Maturidi yolumuz,
Fakihler hudut çizmiş, belli sağ ve solumuz.

İleriye bakarız, önümüzde var Kur'an,
Helak oluruz ondan uzaklaşırsak bir an.

Allah'tan bir mektuptur, elçisi Muhammed'dir,
Ahkâmını bizlere o açıklamış bir bir.

Geçmiş tüm kitapların kaldırmıştır hükmünü,
Kur'an'a göre hüküm verilir mahşer günü.

Altı kez te'kid ile koruma altındadır,
İslam düşmanlarını gelin sayalım bir bir.

Dışardan putperestler, Hıristiyan, Yahudi,
İslâmın ve Kur'an'ın açık düşmanı idi.

İçerden hizipleşen menfaatçı odaklar,
Bu işi getirmişler düşman olmaya kadar.

Mezheplerin ardından türedi tarikatlar,
Batıl olan-olmayan yüzlerce çeşidi var.

Diyorlar "gel yapalım seni iyi Müslüman,
Bizden başka Cennet'e kimse gidemez inan."

Cennete doldurmaya herkesi çağırırlar,
Kur'ana bakmayanlar elbette yanlış yapar.

Kitaplara sokulmuş yanlış bilgiler yer yer,
Bir Müslüman bilerek yazmaz böyle bilgiler.

Din adına yapılmış bir çok kitapta gaflar,
Bu kitapta bunlara eleştiri-yorum var.

Kitaplarda fikir var, bilinmez kimin fikri,
Fikriyle insanların aynı olmuş zikri.

Şahıslara sözüm yok, sıkıntım ifadeler,
Din ile bağdaşmayan söylemler, neler neler..

Yanlış olan sözleri kim sokmuş kitaplara,
İslam ümmeti için bu durum büyük yara.

Yazarlarına ait eğer ise bu sözler,
Moraller çok bozulur, çok üzülrüz bizler.

Ayrıca uydurulan hikayeler, masallar,
İsmine keramet der, önüne gelen sallar.

Değerli bir adamı methedecekler ama,
Düşünmezler uygunmu anlatılan İslam'a.

Kur'an'a ters düşerse anlatılan olaylar,
Bir ard niyet var diye vermek gerekir karar.

Anlatılan olayın eğer varsa değeri ,
Muhakkak ki Kur'an'da onun olmalı yeri.

Eşi benzeri yoktur, Allah'tır ilahımız,
O'nun ilahlığını asla paylaşmayız biz.

Hazreti Muhammed'dir en son peygamberimiz,
Peygamber gelmeyecek, var sağlam haberimiz.

Abuk subuk söylemler dine kitaba uymaz,
Akli olan herkese düşünün derim biraz.

Fikir sahiplerinin bilinmeli mazısı,
Tarih okuyan görür, ard niyetli bazısı,

Keramet erbabını ister peygamber sanın,
Benim görüşlerime demiyorum inanın.

Bazı söylemler için hem soru var hem yorum,
Sonucunda kararı sizler verin diyorum.

Kamil HOŞOĞLU

KUR'AN-İ KERİM DÜŞÜNMEYİ, AKLI ÇALIŞTIRMAYI EMREDER

KUR'AN-İ KERİMDE AKIL VE DÜŞÜNMEK İLE İLGİLİ AYETLERDEN BAZILARI

1- Ve (yine) kendilerine: “İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin” denildiğinde: “Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?” derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (BAKARA / 13)

2- Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (BAKARA SURESİ / 44)

3- Bunun için de: “Ona (cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun” demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız. (BAKARA / 73)

4- Siz (müslümanlar,) onların size inanacaklarını umuyor musunuz? Oysa onlardan bir bölümü, Allah'ın sözünü işitiyor, (iyice algılayıp) akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı. (BAKARA / 75)

5- İman edenlerle karşılaştıklarında “İman ettik” derler; kendi başlarına kaldıkları zaman ise, derler ki: “Allah'ın size açtık (açıkladık)larını, Rabbiniz katında size karşı bir belge olsun diye mi onlarla konuşuyorsunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?” (BAKARA / 76)

6- Ne zaman onlara: “Allah'ın indirdiklerine uyun” denilse, onlar: “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız” derler. (Peki) Ya atalarının akli bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyse? (BAKARA / 170)

7- İnkâr edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (duyduğu veya bağırıldığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar,

sağırdılar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (BAKARA / 171)

8- Ey temiz akıl sahipleri, kısısta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız. (BAKARA/ 179)

9- Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısılamak ve kavgaya girmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (BAKARA/ 197)

10- İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklar; ki akıl erdiresiniz. (BAKARA/ 242)

11- Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (BAKARA 269)

Aklı kiraya verme, kullan kendi aklını,
Aklını kullananlar ancak anlarlar dini.

Bakara suresinde bahsedilen ayetler,
Aklı kullanmayana Allah elbet hayvan der.

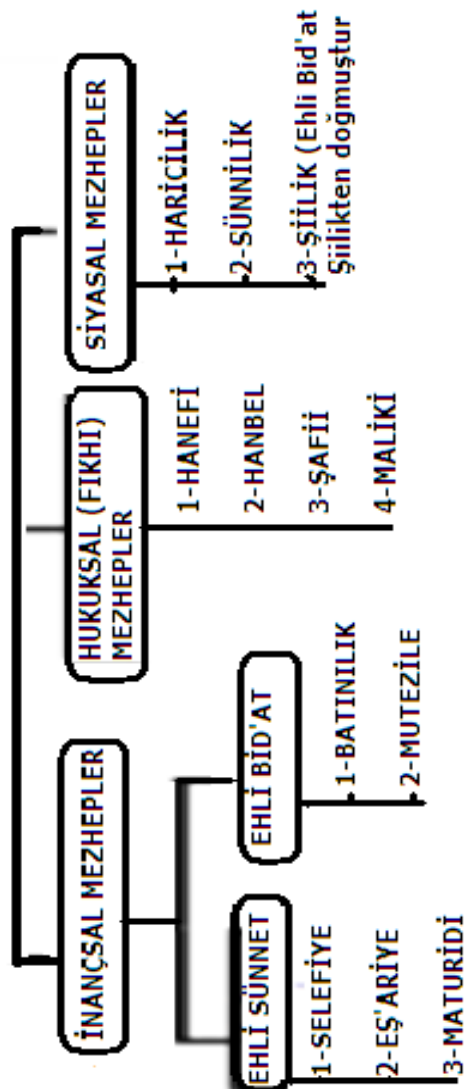
Bakara inek demek, verilen bir mesaj var,
İç güdöleri ile yaşar bütün hayvanlar,

Allah mahrum etmesin bizi akıldan bir an,
Aklını kullanmazsan çok olur yular takan.

I. BÖLÜM
(A)

BAZI FİKİRLERE
SORU-YORUM

MEZHEPLER

**BAZI KİTAPLARDAKİ
DÜŞÜNDÜRÜCÜ İFADELER HAKKINDA
SORULAR VE YORUMLAR**

Bu
bölümde
bazı kitaplarda
yer alan düşündürücü
ifadelerden alıntılar yapılarak,
bu ifadelerin kitabın yazarına ait
olup olmadığına bakılmaksızın veya
yazarının kim olduğuna bakılmaksızın,
soru-yorum şeklinde eleştirmek, bir nevi
beyin cimnastiği yapılması amaçlanmıştır.
Bu fikirlerin ilgili kitapların yazarlarına ait
olduğuna dair çok büyük şüphelerim vardır.

Bu
Zatların
şahsiyetleri ile
ilgili söz söyleme haddim
yoktur. Velez ki bu zatlar söylesin,
veya söylenenler bu zatlara atfedilsin.
Kafalara istifham yaratan bütün fikir ve
ifadelerin itikadımızca sakıncalı olduğunu
anlatabilme babında azıcık beyin cimnastiği
yapmak istedim. Dileğim o dur ki; her beyin
sahibi, akıllı olan insanlar eğer kendi kapasite ve
anlayışları doğrultusunda çeşitli fikirleri sorular
sorarak yorumlarını yapmak için birazcık olsun
zorlansalardı doğru fikirlere ulaşmanın daha
kolay olacağı görülecekti. Bu fikirlerin ehli
sünnet inancına mi, ehli bid'at inancına
mi hizmet ettikleri de böylece ortaya
çıkmiş olurdu. Nihayetinde karar
vermeye yetkili sizlersiniz.
Elbette doğru olanı da
İnanıyorum ki
bu.

Soru ve yorumlar, karar sizin!

Şu ayeti kerime penceresinden yazılıp çizilenleri beynimizde sorgulanmasını istiyorum. Allahü teala Kur'anda şöyle buyurur:

إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Zümer suresinin 3. Ayetinde Yüce Allah ;" Haberin olsun, halis din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başkalarını evliyalara (dostlar) edinerek "Biz bunlara yalnız bizi daha fazla Allah'a yaklaştırmaları için kulluk ediyoruz." diyenlere gelince, Allah tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmünü verecektir. Şu bir gerçek ki Allah yalancı, inkarcı kişiyi doğru yola iletmez".(Zümer 3). Buyurmaktadır.

Buradan yola çıkarak ve diğer ilgili ayetleri nazari itibare alarak kendi kendime soruyorum. Sizler de kendi kendinize sorarsanız kararı kendiniz verirsiniz. Amaç kitapları ve kitap sahiplerini eleştirmek değil, kitaplara sokulan fikirlerin doğru mu yanlış mı olduğuna dair aklın hakemliğidir. Düşünebilmektir, beyin cimnastiği yapabilmektir. Allah hidayetten ayırmasın...

Bir kitapta geçen Ricalül-Gayb ve Hilafet Sırrı bahsi konusu bölüm bölüm yorumlanacaktır.

A-1 " Ricalül-Gayb ve Hilafet Sırrı" ifadesi

Soru, yorum.

Rical adamlar anlamına gelmektedir. Gayb ise görünmeyen demektir. Rical-ül gayb; Görünmeyen adamlar , veliler, evliyalar anlamında kullanılmaktadır bu kitapta. Görünmeyen adam olur mu ? Kur'an mı, yoksa Hz. Muhammed mi haber vermiş bu adamları. Kaynağı var mı? Bu özelliğe Hz.Muhammed neden sahip olamamış da başkaları sahip

*olabiliyor. Yoksa bu adamlar cinlerdenmidir? Sizler bir insanın görünmez olabileceğine inanıyormusunuz ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Hilâfet sırrı; her asırda, değerli bir zata Allah'ın ihsanı olan bir husustur. Bu yoldaki izin ve icazet, Hazret-i Seyyid'ül-Enbiya ve sened-i Asfiya ve etkiya (Peygamberlerin efendisi evliyanın, seçme kulların, müttakilerin dayanağı Hazretleri) tarafından gelir. Allah ona salât ve selâm eylesin.

Soru, yorum

*Kitapta halifelik sırrı her asırda değerli bir zata Allah tarafından verilen bir ihsan olduğunu söylüyor ve bu yoldaki izin ve icazetin Hz.Muhammed tarafından geldiğini söylüyor. Allah'ın bir zata olan ihsanının Hz.Muhammed'in iznine ve icazetine bağlı olduğunu söylüyor. Bu ifade ile Hz Muhammedi Allahtan daha üstün bir makama oturtmuş olmuyor mu? Bu ifade ile ona ilahlık vermiş olmuyor mu? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Durum esasta böyle olduğundan, bütün Muhammed ümmetinin terbiye edilme hususu kendisine bırakılan Allah'ın bir ihsanı olur. Aynı zamanda bu yolda emir almışlardır.

Soru, yorum

Her asırda bir kişiye hilafet sırrı verilecek, Muhammed ümmetinin terbiye edilme hususu o zata bırakılacakmış. Bu kişi hangi devletin içersinde bulunup diğer devletlerin içersindeki Müslümanları terbiye edebilecek? Hz.Muhammed'e kendi döneminde etrafında bulunan Müslümanları terbiye etme yetkisi verilmedi de bu zat nasıl birisidir ki ona bulunduğu asırdaki Müslümanları terbiye etme yetkisi

verilecek. Terbiye, ceza ve mükafat verilme şeklinde olmuştur. Allah'ın kullarının terbiye edilme işini başka birisine vermesi kendisine ortak birisini kabul etmesi anlamına gelmez mi? Allah acizmidir ki bu işi başkasına verecek ? Böyle bir özellik peygamberlerin hiç birisine yüklenmemiştir. Yoksa Allah'ın veremediği yetkiyi Hz.Muhammed mi verme gücüne sahiptir. Bu Hz.Muhammed'e ve hilafet sırrı verildiği iddia edilen kişiye ilahlık vasfı yüklemek demek değil midir.? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

Değerli bir kimseye, hilâfet sırrı verileceği zaman, Yüce Mukaddes Cenab-ı Hak tarafından Hızır aleyhisselâma şöyle bir işaret verilir : — Falanın oğlu falan kuluma hilâfet sırrını ihsan eyledim. Git, müjde ver.

Soru, yorum

Allah'ın peygamberlerine Cebrail a.s. vasıtasıyla emirlerini ilettiğini biliyoruz. Hızır a.s. ta Musa a.s zamanında yaşamıştır. Bir melek de değildir. Allah Cebrail a.s. ile neden hilafet sırrını vereceği kişiye müjdeyi göndermiyor da neden baba ile oğul arasındaki bir iş ilişkisi gibi Hızır a.s.ma bir işaret veriyormuş? Hızır a.s. hayatını yaşayıp ölmüş olmasına, bir daha peygamberimizden sonra peygamber gelmeyeceği bilgisine rağmen Kur'an'a ters bu hadisenin anlatılmasındaki maksat nedir? Bu anlatımdan Hızır a.s. Allahın yanında bulundurduğu bir emireri gibi lanse edilmeye çalışılmıyormu ? Burada "Bu gün dininizi tamamladım, üzerinizdeki nimetimi tamamladım " diye buyurulan ayeti kerimeye muhalefet edilerek Allah hafife alınmıyor mu ? Peygamberimizin hayatında Hızır a.s. ile buluşma, konuşma, görüşme, gibi olaylar vuku bulmamışken ölümünden sonra bu senaryoların uydurulmasının perde arkasında ard niyet yok mudur.? Hızır a.s. 'ı ahiret aleminden mi alıp dünya aleminde hilafet sırrı verilecek adama gönderiyor? Farzedelim gönderiyor. Gönderiyor da hilafet sırrı alacak olan adamdan başka kimselerin bir bilgisi olmuyor mu? Başka kimseler görmüyor

mu? Kur'an'da ve hadislerde böyle bir durum bildirilmediği halde insanları böyle şeylere inandırmaya çalışmak doğru mudur? Bu ifadeler bu kitapları yazanlara ait midir? Bu kitaplara din kitabı olarak bakmak doğru mudur?

Kararı sizler veriniz.

Bu bahisten pasajın devamı;

Bu emirle, Hızır aleyhisselâm, Peygamberlerin efendisine gelir, der ki :

— Ya Resulellah, falan oğlu falan ümmetine hilâfet sırrı Allah'ın ihsanı oldu. Bu husustaki emriniz nedir?.

Soru, yorum

*Hızır a.s.ın Peygamberimizin ümmetinden birisine Allah'ın ihsanı olan hilafet sırrı konusunda emrinin ne olduğunu sorması Peygamberimize Allah'tan daha üstün bir vasıf yüklemesi anlamına gelmiyor mu.? Hızır a.s. bu hususu ahirette, yani öteki dünyada görüşmeye gitmiş olsa yaşadığımız bu dünyadaki herhangi birine bu bilgiyi kim nasıl iletmış. Hızır a.s. bu kitaba bu bilgileri yazan kişiye mi bu bilgileri iletmış. Böyle bir masal, böyle bir hikaye akla mantığa sığar mı? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Böyle deyince, Allah, kendisine salât ve selâm eylesin; Fahr-i Âlem Resulüllah efendimiz, Hızır aleyhisselâma yeşil bir forma verir :

— Şimdi git, bu formayı o zata giydir; sonra al buraya getir.Buyurur.

Soru, yorum

Peygamberimiz bir melek değildi. Ayeti kerimede" Söyle ey habibim , Bende sizin gibi bir insanım" buyurulmamış mıdır.? İnsan olarak ölmüş olan bir peygamber kendisinden binlerce yıl önce yaşamış olan ve ölen Hızır a.s.ma nasıl forma veriyor. Garip değil mi ki Allah değil de Peygamberimiz kendisinden binlerce yıl önce ölen Hızır a.s'a talimat verecek

ve o yeşil formayı dünyada bulunan hilafet sırrı verilen kişiye giydirecek ve onu alıp ahirete, öteki dünyaya peygamberimizin huzuruna getirecekmış. Hızır a.s. gidip gelebilir desek bile bu hilafet sırrı verilen kişi ahirete nasıl gidip gelecek. Peygamberimizin böyle bir emir vermesi akla mantığa uyar mı.? Bu peygamberimize iftira değildir.? Ayetlerin ve hadisi şeriflerin açıklamadığı, bildirmedığı böyle şeylere insanları inandırmaya çalışmak doğrumudur?

Kararı sizler veriniz.

Bu bahisten pasajın devamı:

Bunun üzerine, Hızır aleyhisselâm da o formayı alır, o zata getirir. Şöyle der :

— Allah, kendisine salât ve selâm eylesin; Resulüllah size selâm eyledi, bu formayı da gönderdi. Allah tarafından sana hilâfet sırrı verildiğinin müjdesi ile geldim. Buyurun, sizi bekliyor.

Soru, yorum

2500 yıl kadar önce ölmüş olan Hızır a.s . Hz Muhammed'den formayı alıp o şahsa (hilafet sırrı verilecek şahsa) getiriyor. Bu getirdiği adam Hz.Muhammed'den sonra dünya üzerinde her hangi bir devlette bulunan birisidir. Peygamberimiz ölmüş olduğuna göre bu formayı nasıl ve nerede Hızır a.s.a teslim ediyor. Hızır a.s. da formayı o zata getiriyormuş ve müjde veriyormuş. Yani dünya üzerine geliyormuş. Görülebilen, hilafet sırrına eren birisinin aldığı formayı başka insanlar neden görmüyor? Allah tarafından hilafet sırrı verildiğine dair formayı getiriyor ve Allah'ın kendisini beklediğini söylüyor. Yani Peygamberimizden sonra Hızır a.s. dünya ile ahiret arasında Peygamberliğe soyunduğu anlamı çıkmıyor mu ? Hilafet sırrı verilen kişilerin özelliklerinden neden bahsedilmiyor? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

O çok değerli zat da, hemen :

— Olur..Der, hiç eğlenmeden Resulüllah'ın huzuruna gelir;

Soru, yorum

*Formayı alan hilafet sırrına ermiş kişi Peygamberin huzuruna hiç beklemeden gelirmiş. Yani bu dünyada yaşayan adam hemen ahirette Peygamberimizin yanına gitmiş oluyor. Dünya ile ahiret arasına böyle kolayca, ayrıcalıklı kişilerin gidip gelebileceğini anlatan ayetler ve doğru hadisler var mıdır ? Böyle bir şey mümkün mü? Müslüman olan bir kişi böyle şeylere inanabilir mi ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Allah ona salât ve selâm eylesin. Yüce bir divan kurulmuştur., öyle güzel ki, vasfı kalemle anlatılamaz. Müberra, müan bir husus.. (Her bakımdan temiz, tüm noksanlıklarından uzak, eksiksiz..).
Âlemin baştacî kâinatın efendisi Âdemoğullarının efendisi Resulüllah efendimiz; çeşitli mücevherat ile süslü çok değerli, bezeli yapılmış bir yüksek kürsü üzerinde oturmuş.

Soru, yorum

*Orada bir divan kurulduğunu, Peygamberimizin mücevheratlarla süslü bir kürsüye oturduğunu kim haber veriyor. Kendisine hilafet sırrı verilen mi yoksa kitabın yazarı mı? Peygamberimizin mücevheratlarla süslü bir kürsüye oturduğu ifadesini kullanmak bile Peygamberimize hakaret değilmidir? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Allah ona salât ve selâm eylesin. Onun vasfı dille yapılamaz; kalemle anlatılamaz, yazı ile anlatmaktan yana da çok yüksek
Sağında ve solundaysa.. tüm nebiler ve resuller oturmuşlar; Allah onlara salât ve selâm eylesin. Dört halife dahi oradalar; keza diğer ashab dahi oradalar..

Allah onlardan razı olsun. Bütün pirler, kutuplar, ehlüllah dahi oradalar..

Allah, sırlarının kudsiyetini artırsın. Bunların her biri, kendi mertebelerine göre; süslenmiş, bezenmiş bir kürsü üzerinde oturmaktalar. Bütün bunları olduğu gibi görür.

Soru, yorum

*Hız. Muhammed divanı kurmuşmuş, sağında ve solunda diğer resuller nebiler oturmuşmuş. Dört halife de orada , hatta ashab da orada imiş. Ashab orada olduğunu söylerken Muaviye ve Yezid aklına gelseydi ashabdan birileri hariç demezmiydi acaba? Anladık bu ölüp öteki aleme göç edenler bir yerde toplanmış olabilir de olmayabilir de. Bunlardan başka henüz ölmemiş, dünya üzerinde yaşayan bütün pirler, kutuplar ve ehlüllah da orada toplanmışmış. Bunları kim görmüş de gelip dünyaya anlatıyor ve insanları böyle şeylere inandırmaya çalışıyor. Nasıl oluyor da sadece hilafet sırrına eren ve bu dünyada halen yaşamakta olan adam oraya gidip onları görüyor. Hilafet gömleği verilen bu adamı ahiret alemine götürüp dünyaya geri getiren kimdir ? böyle bir şey mümkün müdür? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bundan sonra, Resulüllah efendimiz, o zatı nurlu huzuruna alır. Sonra bizzat karşısına getirtir ve ona teveccüh buyurur

Bu teveccühle; söz, iş, amel çeşidinden ne gibi güzel işleri varsa, tümünü o zata ihsan buyurur.

Her ne hali varsa ona giydirir.

Soru, yorum

Nasıl oluyor da ahiret aleminde bulunan Hız. Muhammed hilafet gömleği verilen o zatı karşısına alıyor, söz, iş, amel konusunda ne varsa ona teveccüh edip ihsan buyuruyor ve her halini ona giydirmişmiş. Yani peygamberimiz kendisine ait özellikleri ona yüklüyor demesiyle onu peygamberlik

*makamına çıkartıyor demek istemiyor mu? Ölmüş, öteki dünyada olan bir peygamberin söz, iş, amel konusunda ne özellikleri varsa teveccüh edip bir insana yüklemesi ve dünya üzerine göndermesi mümkün müdür? Allah ona böyle bir yetki vermişmidir? Peygamberimizin böyle bir yetkisi olabilir mi ? Bu iddialar peygamberimize iftira değildir.? Bu iddiaları ispatlayacak şahitleri var mı? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bundan sonra o zata; mücevherat ile süslü yeşil renkte değerli bir forma giydirir. Başına yine mücevherat işlemeli bir taç giydirir. Onun üzerine, yine mücevheratla süslü bir sorguç takar. Bundan sonra şöyle buyurur :

— Cenab-ı Hak, tarafından sana hilâfet sırrını ihsan buyurdu. Benim de halifemsin. Tümünden ümmetimin terbiyesi sana bırakıldı, uhdene tevdi edildi.

Soru, yorum

*Hilafet sırrı verilen zata mücevheratlarla süslü forma veriliyormuş. Demek ki ahiret aleminde dünyadan gidip gelebileceklerle forma veriliyor ve o zat o formayı dünyaya getirecek anlamı çıkmıyor mu ? Peygamberin ümmetinin terbiyesini bir adama verme yetkisi var mı? Ölmüş olan bir peygamber böyle bir şey yapabilir mi? Peygamberimiz sadece hatırlatıcı, uyarıcı, rahmet peygamberi idi. İnsanları terbiye edici bir görevi olmamasına rağmen hilafet makamına erdiği söylenen kişiye insanları terbiye etme yetkisini ve selahiyyetini ümmetine karşı çok merhametli olan Hz.Muhammed verir mi, vermeye selahiyyeti var mıdır? Peygamber ümmetine iki şey bırakmamış mı? Birisi Kur'an, diğeri sünneti değil mi ? Ölümünden sonra ümmetinin terbiyesini başka birisine havale etti demek Peygamberimize iftira değil midir? **Kararı sizler veriniz..***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bundan sonra ona terbiye âletlerinden bazı şeyler verir;
Meselâ : Cendere, kamçı, ayaktan bağlamak, boyundan bağlamak için kementler..

Soru, yorum

*Hız.Muhammed'in hiçbir zaman kullanmadığı, Allah tarafından kullanmasına da müsaade edilmediği cendere, kamçı, kement v.s terbiye aletlerini Peygamberimizin hilafet sırrı verilen kişiye verdiğinin söylenmesi Peygamberimize en büyük bir hakaret değildir? Bir taraftan Peygamberimize ilahlık vasıflarını yüklemeye çalışacaksın, bir taraftan da dünya hayatında yapmadığı, uygulamadığı ceza şekillerini ölümünden sonra uygulattığına müslümanları inandırmaya çalışacaksın. Bu büyük tutarsızlık değildir? Bu ifadeleri mazur göstermek için de bu aletlerin dünya aletleriyle kıyaslanmaması gerektiğini söyleyeceksin. Aletler benzemese dahi yaptıkları işlerin aynı işler olduğu malûm değil mi? Hız.Muhammed hiç bir zaman bir ümmetini cendereyle, kamçıyla, ayaktan bağlamak suretiyle, boyundan bağlamak suretiyle terbiye etmeye kalkışmış mıydı? Bu ifadeler islam dinini ve peygamberimizin imajini zedelemek için kullanılmış ifadeler değildir. **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Bu âletleri şöyle anlatalım ki : Dünya âletleri ile ölçülmesin. O âletlerle terbiye edilmesi gereken kim varsa; kendisi doğuda, terbiye edecek olan dahi batıda bulunsa., aynı anda o âletler terbiye edilecek kimseye yetişir. Her ne gerekse icra edilir.

Soru, yorum

Hilafet sırrı alan zat doğuda olsa, terbiye edilecek kişi batıda olsa ona yetiştirilmiş. Hız.Muhammed'e verilmeyen bu yetki bu zata nasıl veriliyor, hem de Hız.Muhammed tarafından. Böyle bir yetki ve güce ancak olsa olsa Allah'ı teala sahiptir. Aynı anda hem doğuda olana hem batıda olana güç yettirebilmek Allah'ın vasfı değildir? Burada hilafet sırrı verilen kişiye

*ilahlık vasfı yüklenmiş olmuyor mu? Bir müslüman böyle bir şeye inanabilir mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Sonra, hilâfet sırrı verilen değerli zat için o büyük mecliste hazırlanan hilâfet sırrı makamı olan irşad postuna oturması emredilir.

Bundan sonra; peygamberlerin başkanı evliyanın baş tacı varlıkların iftihar ettiği yaratılmışların en şerefli Resulüllah efendimiz Hazretleri el kaldırıp büyük ve üstün bir duâ okur. Allah ona salât ve selâm eylesin. Oradakilerin de cümlesi :

— Âmin !. Deyip ellerini yüzlerine sürerler. Daha sonra Fatiha okurlar.

Bundan sonra, bu değerli zatın devrinde irşad olacak ne kadar kimse varsa, ne kadar ehlüllah gelip geçecekse, ne kadar inabe edecek derviş varsa hemen hepsi de o üstün meclise davet edilir. Resulüllah'ın emri ve icazeti ile o değerli zatın saltanat elini öperler; kendisi ile biat ederler.

Soru, yorum

*Büyük meclis ahirette olduğuna göre orda irşad postuna oturan ve hilafet sırrı verilen değerli zatın devrinde irşad olacak ne kadar kimse varsa, ehlullah varsa , inabe edecek derviş varsa hepsi peygamberin emri ile o zatın saltanat elini öperlermiş. O zatın devrinde bulunacak daha doğmamış insanları bile ahiretteki o meclise götürmenin mantığı var mıdır? Akla mantığa uyuyormu? Peygamberimiz kendi elini öptürmemiş iken ahiret aleminde kendisinden sonra dünya üzerinde doğacak birinin elini diğer insanları ahiret alemine getirterek öptürmesi ve ona biat ettirmesi akla ve mantığa sığar mı? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bundan sonra, o zata şu emri verir :

— Artık git, ümmetimi dilediğin gibi terbiye ederek Hakka ulaştır. Bu şekilde izin ve ruhsat verilmiş olur. Ve.. **Resulüllah'ın verdiği icazetle evine gelip oturur.** Kendisine verilen hizmet emrini yürütür.

Soru, yorum

*Peygamberimiz, hilafet sırrına eren bu zata ümmetini dilediği gibi terbiye ederek hakka ulaştırması için izin ve ruhsat verirmiş. Hem de ümmetimi kamçıyla, cendereyle, ayaktan asarak istediğin gibi terbiye et diyerek. Bu zat da aldığı icazetle gelir evinde oturmuş. Hem de dilediği gibi terbiye edebilmesine ruhsat verilerek. Böyle bir şeye inanıyor musunuz? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Üstte anlatılan terbiye âletlerinden cendere; bu hilâfet sırrını alan zatın iç âleminde bulunur. Dıştan bildiğimiz cendereye benzemez. Allah'ın ihsanı olan hilâfet sırrının gerektirdiği bir durumdur. Diğerleri de böyledir; yani : Kementler de.

Terbiye edilecek kimse, ister doğuda, ister batıda bulunsun; bu zat hilâfet sırrının nuru ile kendisinden daha fazla o terbiye edilecek kimsenin haline vâkıf olur. Aynı anda, o kimsenin mana âleminde el ve ayağını bağlar, bir yere getirir. Açıkçası :

— Tesbih böceği.. Tabir edilen böcek benzeri o kimseyi tortop eder o cenderenin içine koyar. Ağzını da sıkıca bağlar ve sıkar. Bu iş, dıştan görünmez. Böylece, o kimsenin içinin yağı erir.

Soru, yorum

Nasıl oluyor da ister doğuda ister batıda olsun hilafet sırrının nuru ile kişinin haline vakıf olup elini ayağını bağlamış. Allah'ın yapabileceği bu gücü Hz.Muhammed nasıl bu adama verebiliyor? Hem hilafet nuru işkence yapmak için kullanılan bir nur mu dur ki o nur ile bu işkenceyi yapacak? Böyle bir

*ifade kullanmak akla, mantığa uyuyor mu? **Kararı sizler veriniz..***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bazıları da kamçı ile terbiye edilir. Bazılarının da eline ve ayağına kement atılır; bağ vurulup bağlanır. Bazılarına da, boynundan ve ağzından geçirilir gibi, dizgin vurulur.Hâsılı: Her kimin terbiyesi ne gerektiriyor ve neyi icap ediyorsa.. o şekilde terbiye eder.

Soru, yorum

Burada bahsedilen terbiye yöntem ve metodlarının İslam diniyle bir alakası olduğuna inanıyormusunuz.?

Ele ayağa kement atmak, bağ vurulup bağlanmak , boynundan ve ağzından geçirilip dizgin vurmak hayvanlara dahi uygulanmayan bir metod değil mi? Hz.Muhammed bu metodlardan hiç birisini kullandığına inanıyormusunuz ?

*Dinimize göre böyle bir inanış doğru olabilir mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Hilâfet sırrını alan bu zat, hemen her şeyi görür; zerreye varıncaya kadar kendisinden gizli hiç bir şey yoktur. Gördüğünü hilâfet sırrı nuru ile görür.

Soru, yorum

*Hilafet sırrı alan zat hilafet sırrı nuru ile her şeyi görürmüş. Zerreye varıncaya kadar hiçbir şey kendisinden gizli kalmazmış. Yukarda bu yetki Hz. Muhammed tarafından verildiği bildirilmişti. Hz.Muhammed her şeyi bilemiyor, her şeyi göremiyor da kendisinde bulunmayan bu özellikleri nasıl oluyor da başkasına verebiliyor? Zeresine varıncaya kadar hiçbir şey ancak Allah'a gizli kalmadığına inanmıyormuyduk? Kullanılan ifade Allah'a ortak koşmak anlamına gelmiyor mu? Bu ifade peygamber dahi olmayan bir kişiye uluhiyyet yüklemek değilmidir?. **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Şöyle ki :Müridinin biri doğuda, biri batıda bulunsa, kendisi de ikisinin ortası bir yerde bulunsa., ikisine birden ölüm işi gelse., ölüm hallerinde, onlara şeytan saldıracak olsa., her ikisine de aynı anda yetişir ve şeytanın şerrinden kurtarır.

Soru, yorum

Müridinin biri doğuda biri batıda olsa, şeytan aynı anda ikisine de musallat olsa, ikisini de aynı anda kurtarabilmek bir ilahlık vasfı değildir? Hz.Muhammed kızı Fatıma'ya, kıyamet günü kendisine yardım edemeyeceğini, kendi kendisini kurtarması gerektiğini bildirmişti. Peygamberimizin Ümmetlerini şeytanın şerrinden kurtarmak yetkisi ve gücü yoktu da nasıl olur da kendisinin halife yaptığı söylenen kişi müritlerini şeytanın şerrinden kurtarabilecek? Kendisinde olmayan olağanüstü bir gücü başka birisine nasıl verecek? Birisine böyle bir yetki verilebileceği Kur'an'da ve hadislerde var mıdır?
Kararı sizler veriniz.

Bu bahisten pasajın devamı:

Hâsılı: Bu zata, gizli hiç bir şey yoktur; ister yakın, ister uzak, ister gece, ister gündüz.. Bunların hepsi de ona göre aynıdır.

Soru, yorum

Bu zata, gizli hiç bir şey yokmuş, ister yakın, ister uzak, ister gece, ister gündüz olsun hepsi ona göre aynı imiş. Yani Allah'a bulunduğu inandığımız vasıfların hepsi onda varmışmış. İnsan olarak yaratılan bir varlığa bu özellikler bulunur mu? Hatta ve hatta Peygamber dahi olsa. Bu bahsedilen özellikler ilahlık vasıfları değildir?. Peygamberin verdiği icazetle evinde gelip oturan ve ümmetin terbiyesi kendisine verildiği bildirilen bu zata ilahlık vasıflarını da peygamberimiz nasıl veriyor? Peygamberlerde dahi bulunmayan bu sıfatları bazı kişilere hasretmek o kişiye ilahlık vasfı yüklemek değildir.?
Kararı sizler veriniz.

Bu bahisten pasajın devamı:

Herkesin haline vâkıftır; herkesin halini, kendinden daha iyi bilir. Nereye uzansa yetişir. İster yakın, ister uzak; nereyi isterse oraya ayak basar. Göz açıp kapayacak kadar kısa zaman içinde; nereyi isterse, nereyi görmek arzu ederse., orayı görür. Bu zat için gizli bir şey yoktur; istediğini, istediği yerde bulur. Neresi olsa orada var olur; herkesi, kusuruna ve tecellisine göre terbiye eder.

Soru, yorum

*Bu bahsedilen özellikler Allah'ın sıfatları değil mi ? Bu her yerde hazır ve nazir olmak demek değil midir? Bu bahsedilen kişideki sıfatlar yüce Allah'a aittir. Allah'tan başka Peygamberlerde dahi bulunmayan bu sıfatları bazı kişilere hasretmek doğrumudur? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

İsterse, bir müridini bir bakışta Allah'a ulaştırır. Ulaştırmadığının da, bir illetin iktiza ettiği hikmeti vardır. Bazısı da, bu zatın elinde kısa zamanda Allah'a ulaşır; uzun süreli zamanda ulaşanlar dahi vardır..

Soru, yorum

*İsterse bir müridini bir bakışta Allah'a ulaştırabilirmiş demek ilahlık gücüne sahiptir demek anlamına gelmiyor mu? Mürid olmayan Müslümanların Allah'a ulaştırılma işlemlerini kim yapacak? Hilafet sırrını alan kişilerin mürid olmayanlara yapacakları bir hizmet yok mudur ? Peygamberimiz horlandı, taşlandı, protesto edildi, doğduğu şehirden çıkartıldı, savaflara katıldı. Ömrü hep mücadele ile geçti. Bir bakışla o hiç birşey yapamadı da hilafet sırrı alan kişi nasıl bunu bir bakışta yapabilecek ? Böyle bir şeye bir Müslümanın inanması doğrumudur ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bu mutlu zat, daima Resulüllah'ın huzurunda bulunur. Bunun için, her ne işler ve isterse.. Resulüllah'ın izni ve ruhsatı ile olur.

Soru, yorum

*Yukarıda bu zatın Peygamberimizden icazet ve ruhsat aldığında gelir evinde oturur, insanları dilediği gibi yönetir deniyordu . Bu cümlede ise tam aksine bu zatın " daima Resulullah'ın huzurunda bulunduğunu, her ne işler ve isterse Resulüllah'ın izni ve ruhsatı ile olur" diyor. Bu tutarsızlık değil midir? Yani Peygamberimiz kendisi bir bakışla bir şeyi halledemiyordu ama başkasına bir bakışla her şeyi halletme yetkisi ve gücü veriyordu. Sonra da bu kişi bu yetkisini peygamberimizin izni ve ruhsatı ile kullanıyordu demek tutarsızlık değil midir? Bunu söylemek Peygamberden üstün ilahlık makamına çıkartılan bir kişiyi tekrar Peygamberin bir alt makamına indirmek anlamına gelmiyormu? Peygamber ahiret aleminde, bu zat dünya aleminde nasıl oluyor? Böyle bir şeye bir müslümanın inanması doğrumudur ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Sonra bu zat, kendiliğinden, kendi başına hiç bir iş yapmaz. Anlatılan halle sıfatlanmış, hallenmiş olan bir kimse, kibrit-i ahmer çeşidindendir.

Soru, yorum

*Yukarıda dilediği her şeyi yapar deniyordu. Burda Kendi başına hiçbir iş yapmaz denilmektedir. Yani birilerinden talimat almadan hiçbir şey yapamaz demek istemiyor mu? Bu fikirlerin tutarlılığı var mıdır?. **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Hal böyle iken; her Hak yolcusu salike, Allah rızası

yolunda bulunmak isteyen özünde ve sözünde gerçekçi olan arayıcı kişiye bu zatı aramak ve bulmak düşer. Amma, bulmak için tam manası ile çalışmak şartı ile.. Kendisi bir iklimde, bu zat dahi bir başka iklimde bulunsa., lâzımdan geç; lâzımın da lâzımı olup mutlaka böyle bir kibrit-i ahmeri bulup sahip olmalıdır.

Soru, yorum

*Hak yolcusu salık olan bir kişi bu zatı başka bölgelerde de olsa arayıp bulması gerekirmiş. En azından bulmak için çalışması gerekirmiş. Allah kullarına kitap göndermemiş mi? Peygamber göndermemiş mi? Kitabı ve sünneti anlatacak başka kişiler kalmamış mı ki bu zat başka ülkelerde de olsa aranıp bulunması lazımdan lazımı oluyor? Lazimin karşılığı vacip demektir. Lazimin lazımı ise farz demek anlamına gelmiyor mu? Hangi bir müslüman dünyada bütün ülkelerde hilafet sırrını alan kişiyi arayıp bulabilir? Ne kur'an'da böyle sıfatlarla muttasif bir kişinin olacağını ve aranılıp bulunması gerektiğini yüce Allah bildirmiş, ne de peygamberimiz bildirmiş. Başka başka iklimlerde olan böyle birisini arayıp bulmanın dini bir vecibe olduğuna inanıyormu sunuz? **Kararı sizler veriniz...***

Bu bahisten pasajın devamı:

Burada, Hak yolcusu salık, şöyle bir şey sorabilir :
Bu zat nasıl bilinir?
Bunun için şöyle bir açıklama yapabiliriz :
— Onu bulup bilmek için alâmetlerin sonu yoktur. Ancak, en baştaki şudur : O değerli zatın her işi, sözü, amelleri, tavrı Resulüllah'ın gidişatındadır; Allah ona salât ve selâm eylesin. Kesin olarak, onda hiç bir aykırı hareket bulunmaz. Aykırı hareketi kabul de etmez.

Soru, yorum

Bu zatın alametlerinin en baştaki şu imiş; Her işi, sözü, amelleri, tavrı Resulüllahın gidişatındanmış. Bahsedilen bu kişi şîadın midir, sünni midir ? Kur'anın tümüne inanıyormu ? Namazı kabul ediyormu, Ramazan orucunu kabul ediyor mu?

*Resulullahın yaşadığı gibi sade bir vatandaş gibi mi yaşıyor, yoksa etrafında yüzlerce el etek öpenleri var mıdır? Madem gidişatı Resulullahın gidişatındanmış kementle, kamçıyla, ayaktan asmayla, bağlamayla insanları cezalandırmak Resulullahın yaptığı işlerden mi idi? . **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bir alâmeti de şudur : Gamlı biri, onun mübarek huzuruna girecek olsa, yüzünü gördüğü anda, bütün derdi gamı biter. Derdin gamın aksine bir ferahlık belirtisi meydana çıkar; gönül açıklığı gelir. İnciler saçılan dilinden, mübarek sözlerinden sürür meydana gelir. Hiç kimse, onun meclisinden kalkmak istemez.

Soru, yorum

*Gamalı olanların gönüllerine sürür verdiği , gamı, derdi bitirdiği bildiriliyor. Gamlı, dertli olan kişilerin gamını kederini paylaşmayan kimse zaten gamı, derdi bitiren kişi olamaz ki. Tek kurtarıcı diye lanse edilen zata ümit bağlayanlar psikolojik olarak rahatlaması normaldir. Gami kederi olmayan kişiler ve o zata bağlı olmayan kişiler için ne yapabileceği asıl mesele. Yani gamı, kederi bitirmek için Allah'ın ve Peygamberinin yolundan gitmek, başka dini önderlerin izinden gitmek bir yol ve yöntem değildir? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Üçüncü bir alâmet daha anlatalım. Şöyleki : Büyüklerden, vezirlerden padişah dahi olsa onun meclisine geldikleri zaman; elde olmadan elini öpmeye ve hayır duasını dilemeye mecbur olurlar. İş bu vasıflarla bilinen ve sıfat alan mübarek zatı; Hak yolcusu saliki ve talibi bulduğu zaman, hiç tereddüt etmeden elini öpmelidir. Onun hizmetini görmeğe de, canla başla girmelidir. Malla, bedenle bütün gücünü harcamak sureti ile hizmetinde olmalıdır. Bu arada, kendisine

verdiği her emri bir nimet bilmelidir. Ona itaat etmeli, emrine boyun eğip teslim olmalıdır. Ama, tam manası ile teslim olmalı.. Hemen her hususta..

Soru, yorum

Padişah dahi olsa bu zatı bulunca elini öpecekmiş, hizmetini görmeye canla başla girmeliymiş . Malla, bedenle bütün gücünü hizmetinde kullanmalıymiş. Emirleri bir nimet bilinmeliymiş. Ona canla başla tam manasıyla teslim olup itaat etmeliymiş. Hem de her hususta..

*İnsanlar bu anlatılan şekilde Allah'a dahi teslim olmuyor veya olamazken bu zata nasıl ve neden böyle bir teslimiyetle teslim olmalarını istiyor."Hem de her hususta .".demesinin ardında bir çok ard niyetler soru işaretleri yok mudur. Her husus denen kapsamın içersine can, mal, namus girmez mi ? Tam manasıyla teslim olmak demek kişinin kendi fikri, düşüncelerinden vazgeçmek, aklını kullanmayıp devrediş bırakmak ve kendisini kumanda ile kumanda edilen bir robot haline getirmek anlamına gelmez mi? Peygamberimize ashabı kiramdan erkekler, kadınlar fikirlerini söyleyip itiraz dahi edebiliyorlardı. Hatta mücadele suresinin gelişi böyle bir hadise sebebiyle değilmidi? Burada anlatılan teslimiyet şekli Allah'a olan teslimiyet şekli değilmidir? Kayıtsız ve şartsız ancak Allah'ın emirlerine uyulması gerekmez mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Kutuplar kutbu, En büyük gavs, ilk kutup diğer kutuplar açıklanır. Üstün hizmet sayılan **kutuplar kutbu olma görevi**, Allah tarafından her asırda tek değerli zata verilir. Tek kişiye havale edilir, tek kişiye bırakılır. Bundan sonra o, Yüce Sübhanın lütfü ile, o kimse, Allah'ın halifesi olur.

Soru, yorum

Kutuplar kutbu olma görevi her asırda tek bir değerli zata Allah tarafından verilirmiş. Ve o zat Allah'ın halifesi olurmuş. Bu hesaba bakarsan 1400 yılda 14 adet Allah'ın halifesi

gelmiş olması lazım değil mi? Bu ondört adet Kutuplar Kutbunun isimleri belli değilmi ? Bunlar hangi devletlerde görevlendirilmiştir? Bir devlete gelen diğer devlete etkisini nasıl gösteriyordu? Bahsedilen bu unvandaki şahıslardan hep İslam ülkeleri mi yararlanması gerekiyor? Bir kısmı neden İslam ülkesi olmayan irşada muhtaç ülkelerde görev yapmıyor ? Bunlardan bir çoğu şia bölgelerinden veya Horasan'dan çıkması düşündürücü değilmidir? Sünni olan islam diyarlarından da bu görevi alan zatların olması gerekmezmi ? İlmin zirvesine ulaşmış mezhep imamları İmam-i Azam, İmam-i Şafii, İmam-i Malik, İmam-i Ahmed ibni Hanbel neden bu zatlardan olamamış? Kutuplar kutbu olma görevi diye bir görevden bahseden Kur'ani Kerimde bir ayet var mıdır? Hadisi şeriflerde bildirilen böyle bir görev var mıdır? Peygamberimiz görevini tamamlayıp ahiret alemine gitmiştir. Kutuplar kutbu görevi verildiği iddia edilen bu zata bu görevi Cebrail a.s. mi tevdi ediyor, yoksa Allah direkt olarak mı kendisine veriyor? Yoksa bu görevi insanlar mı, cemaatler mi veriyor? Bir anda birkaç kişi Kutuplar Kutbu olduğunu iddia etse hangisinin gerçek hangisinin sahte olduğuna nasıl karar vermek gerekir? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

Açıkçası : İki cihanın yönetimi bizzat kendisine ihsan edilir; onları dilediği gibi yönetir.

Soru, yorum

İki cihanın yönetimi bizzat kutuplar kutbuna verilirmiş. Yani iki cihan dediği dünya ve ahiret olduğunu düşünememiş galiba. Kutuplar kutbu denen şahsın dünyayı ve ahireti yönetebilmesi demek Allah olduğunu iddia etmek demek değilmidir? Allahu teala dünyanın ve ahiretin yönetimini bir peygamber dahi olmayan bir kişiye bırakırmı? Allah kendisine ortak almış anlamına gelmez mi ? Böyle bir şeyi söylemek şirk, gaflet ve delalet değilmidir. **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

En büyük **gavs** olan zata gelince.. Bu değerli zat, kutuplar kutbunun emrindedir. Bu zat da, her ne kadar muktedir, yönetme yetkisinde güçlü olsa da; destur almadan, ne dil oynatabilir, ne de bir şeye el atabilir. İzinsiz karışmaz.

Soru, yorum

*En büyük Gavs demek Kutuplar Kutbunun yardımcısı demekmiş. Yönetme yetkisi ve gücü varmış ama emir almadan hiçbir şey yapamazmış. Ancak emir alırsa yapabilmış demek bir emir eri konumunda olan biri demek değildir? Emir alacağı unvan da Kutuplar kutpu olduğuna göre ve Kur’anda ve hadislerde de kutuplar kutbu diye bir yetki kimseye verilmediğine göre gavs’ın yetki alacağı kutuplar kutbunun verdiği yetki Kur’an ve hadislerin alanı dışında olacağı anlamına gelmez mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

İlk kutub tabir olunan zata gelince., diğer kutupların ilki demektir.

Buraya kadar anlatılan zatlar, halk arasında :

Üçler..Diye anlatılan değerli zatlardır. Yani

- İlki :Kutuplar kutbu,
- İkincisi :En büyük gavs,
- Üçüncüsü :İlk..kutuptur.

Anlatılanlardan başka :

— Yediler, kırklar..Diye anlatılan zatlar dahi vardır. Bunların da her biri kutub olup ancak, Allah'ın ihsanı ile kutuplar kutbuna hizmetçi olmuşlardır. Bunların her biri, haline göre bir yere memur edilmiştir.

Meselâ: İlk kutup **Bağdat, Şam, Halep** beldelerde tasarruf ederler.

Soru, yorum

İki cihani yönetme işini Allah kendisi yapamadığından mı bazı kişilere verecekmış? Kendisinin ortağa ihtiyacı mı vardır ? Yahut meleklerle bu işleri yaptıramazmıydı da insanlara bu görevi verecekmış? Bir peygambere göndermeye gerek görseydi peygamber gönderecek güce sahip değilmiydi?

*Sonra ilk kutup Bağdat, Şam, Halep beldelerine tasarruf eder deniliyor. Her asırda gelen kutup buralara tasarruf ederse diğer yerler kutupsuz kalmaz mı? Yönetim eksikliği doğmaz mı?. Eğer kutup denen zat bu beldelere tasarruf ediyorsa bu kutup Amerika dostumudur ki Bağdat'ı Amerika'ya bombalattı, bütün Müslümanlar birbirini kırdı. Şamda milyonlarca Müslümana bu kutup neden el uzatmıyor? Neden doğru dürüst tasarruf edemiyor diye akla gelmez mi ? Yoksa işkence aletleri ile mi Müslümanları cezalandırıyor? Bu anlatılan vasıflarda bahsedilen kutup Amerika yandaşı midir.? Suriye'yi, Şamı, Bağdatı, Halep'i kutup neden iyi yönetemiyor? Her taraf kan gölüne dönmüş. Yoksa bu zulümleri yapanlar mı kutupturlar. Yoksa iki cihani yönetmekten vaz mi geçtiler ? Yediler, kırklar neden Müslümanların durumlarına müdahale etmiyor? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

*Diğer kutuplar da, hallerine göre birer ikişer yerlerde tasarruf eder.. Oraları yönetirler. **Hatta, kâfirlerin ülkelerini dahi yönetirler.** Ancak, bunların tasarrufu, yönetimi kutuplar kutbunun emri ile olmaktadır.*

Soru, yorum

Diğer kutuplar birer ikişer yerlere tasarruf edermiş. Bu kutuplar kimlerdir ve ne zaman gelmişler, hangi İslam ülkesine tasarrufta bulunmuşlar, idare etmişler de kalan zamanlarında da kâfirlerin ülkelerini dahi yönetmişler. Bu anlatılanlardan emperyalist ülkelerin başlarında bulunup işaretleri ile İslam ülkelerini yöneten, iktidarlarını indirip

*çıkartan, hudutlarını değişen kişilerin diğer kutuplar olduğu kastediliyor anlamı çıkmıyor mu? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Zira, kutuplar kutbunun tasarrufu dışında kalan iki cihan içinde hiç bir şey yoktur. Bütün eşyayı, bütün ehlüllahı kuşatmıştır. İki cihanda iyi kötü her ne olursa., onun bilmesi, dilemesi, kalbinin hareket etmesi ile olur; o anlarda, memurları gereken ne ise onu yaparlar.

Soru, yorum

*Kutuplar kutbunun tasarrufu dışında iki cihanda yani dünya ve ahiret'te hiçbir şeyin kalmaması demek aynen Allah'ın bizzat kendisidir anlamında değil midir?. Bu apaçık Allah'a şirk değilmidir. İki cihanda her ne varsa onun bilmesi, dilemesi ile olurmuşmuş. Tam bir ilahlık vasfının kişiye yüklenmesi değilmidir? Memurları o anda gereken ne ise onu yaparmışmış. Irak'ta, Bağdat'da, Libya'da, Yemen'de, Suriye'de ve diğer Müslümanların yaşadığı ölkelerde bu kutupların memurları gerekeni yapıyor deniyorsa katliamları, Müslümanlara zulmü, istilaları bunlar yapıyor demek değil midir? Yahut bu Müslümanlara bunlar müstehak oldukları için yapıyor anlamına gelmez mi. **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Kutuplar tasarruf ederken :

— Her biri, yönetmeye memur oldukları yerde dururlar ve öyle tasarruf ederler gibi bir mana anlaşılmamalıdır. Zira, durum aslında böyle değildir. Kendisi İstanbul'da olabilir; görevi de Hindistan'dadır. O anda, Hindistan'daki görevini yerine getirir. Onlara göre, uzak yakın aynıdır.

Soru, yorum

Kutuplar bulundukları yerleri değil daha uzakları da bulundukları yerlerden yönetirler deniyor. Kan gölüne dönen

*İslam ülkelerinde onları düzelterek hiç bir kutup çıkmadı mı? İslam ülkelerinin içersinde Bağdat'ta, Şamda Halep'te olan kutuplar buraları düzelterek da ta uzaklardaki memleketleri nasıl düzelterekler. Onlara göre uzak ve yakın aynı imiş. Yani mekandan münezzehtir anlamına gelmiyor mu ? Bu sıfat Allah'a ait değil mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Anlatılanlardan başka; yüzler, üç yüzler, yedi yüzler, binler dahi vardır. Bunlar da, Allah tarafından kutuplar kutbunun ve diğer kutupların hizmetlerini görmeye memurlardır.

Soru, yorum

*Yüzler, üçyüzler, yedi yüzler, binler diye bilinen kutupların adamları kutuplar kutbunun ve diğer kutupların hizmetlerini görmeye Allah tarafından memur edilmişlermiş. Bir kişinin hizmetinde bu kadar adamın bulunması fazla değildir? Yoksa bu adamlar bir örgüt olarak bir devleti yönetmek için çalışan görevli memurlarmıdır?. Bunlardan Müslümanlara zerre kadar fayda gelmiyorsa, hep kafirlerin menfaatine olacak şekilde İslam ülkeleri talan ediliyor ise, kan, gözyaşı durmuyorsa binler değil yüz binler olsa bunlar görevini yapmıyor demek değildir? Bunların hepsi kafirlerin menfaatine çalıştığından Müslümanlara zulmediliyor, malları, canları ellerinden alınıyor, memleketlerinden çıkarılıyorlar diye düşünülmezmi ? Görünen durum böyle değil midir ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Anlatılanlardan başka, üç binler, beş binler, yedi binler, on binler vardır
Bunların kâmil ve mükemmili olsa dahi, yönetim işlerine karışmaz.

Soru, yorum

*Yukarda anlatılanlardan başka üçbinler, beşbinler, yedi binler on binlerin olduğunu, bunların mükemmel olsalar dahi yönetim işlerine karışmadıkları söylenmekte. İki cihana hükmedebilecek güce sahip olduğu bildirilen, dilediğini yapma gücüne sahip olduğu bildirilen Kutupların dahi Müslümanların lehine hiçbirşey yapmadığı ve yapamadığı açık açık ortadayken neden onlara boşuna yardımcı takmaya gerek görülüyor. Hele hele üçbinlerden yukarı sayıda olanlar mükemmel olsalar dahi yönetime karışma yetkileri neden yok?. Onlar sadece bir örgüt taraftarıdırılar anlamına gelmez mi? Bunlara, kan ağlayan İslam ülkelerini düzeltmek için neden bir görev verilmemiştir? Veya Bunlar din adına neden bir çaba göstermiyorlar diye sorulmaz mı? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;;

Bu anlatılanlarla beraber, her bir asırda, bir rivayete göre : Yüz yirmi dört bin tane Allah'ın velîsi vardır. Kiyamet gününe kadar, bu mevcutlar hiç eksik olmaz.

Soru, yorum

*Her asırda yüz yirmi dört bin Allah'ın velisi olurmuş rivayeti kime aittir. Neden kaynağı belirtilmiyor bu rivayetin. Allah'ı seven, Allah'tan korkan kişi Allah'ın velisidir. Yüz senede yüz yirmi dört bin tane veli ile sınırlamak veliliği tekeline almak değildir? Kiyamet gününe kadar bu velilerin mevcutları hiç eksik olmayacakmış. Müslüman devletler ve milletler için bir çaba gösteremeyen milyonlarca veli olduğu söylene önemi varmıdır ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Kutuplar kutbu olan zat, vakti gelir de ölüm işi olur ve beka âlemine göçünce, yoluna ve gereğine göre kutupluk en büyük Gavse Allah'ın ihsanı olur. Nasıl olacağı da, hilâfet bahsinde anlatıldığı gibidir. Kısacası şöyle olur :

Soru, yorum

— İki cihana, yani dünya ve ahirete tasarruf etme yetkisi elinde bulunduğu iddia edilen kişi , her istediğini her istediği anda yapabilme gücüne sahip olan kişi, bu kadar yetkiye sahip ise neden vakti gelince ölüyor. Ölmemesi için bir çare bulamaz mıydı? Madem ki ölümlüdür ahreti nasıl yönetme gücüne sahip olacaktır ? Ölümünü de anlamıyor mu? Her şeyi yapma gücüne sahip olan Kutuplar Kutbu Gavs'î neden kendisi seçmiyor da bu işi de Allah'a bırakıyor? Hani sağlığı zamanında Allah'ın bütün yetkilerini kullanabiliyor, iki cihani yönetebiliyordu. Akıllı olan böyle bir şeye inanabilir mi? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

Hızır aleyhisselâma Yüce Mukaddes Allah tarafından şöyle bir ilham gelir :
Falân oğlu falana selâm söyle, müjde ver. Kendisine kutupluk ihsan eyledim.

Soru, yorum

Yine Allah neden Cebrail a.s. ile değil de başka biriyle (Hızır a.s. ile) haber gönderiyor. Hem Allah bir kulu ile kendi arasına Cebrail varken binlerce yıl önce ölen bir peygamberini elçi koyar mı ? Bir peygamberi peygamber olmayan bir kişiye göndermek o kişiye büyüklük payesi vermek, peygamberi aşağılamak demek değildir? Yani Gavs, Hızır a.s.dan daha üstündür, Hızır a.s. gavstan daha aşağı derecededir denilmek istenmiyor mu? Binlerce yıl önce ölen bir peygamberi Allah dünyada yaşayan bir adama bir müjde vermek için gönderir diye inanmak akla uygun mudur? Kur'anda böyle bir bilgi varmıdır? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

Bu emir, Hızır aleyhisselâmın kulağına geldiği zaman, peygamberlerin efendisi, Resulüillah efendimizin huzuruna gelir; Allah ona salât ve selâm eylesin.

Derki:

— Ümmetinden falan oğlu falana kutupluk Allah'ın ihsanı oldu. Bu haberle geldim; emrinizi bekliyorum. Böyle deyince, o anda Hızır aleyhisselâma yeşil bir forman verilir :

Soru, yorum

— Hızır a.s. derhal Hz.Muhammed'e gidermiş. Kutupluğun falan kişiye ihsan edildiği müjdesini vermiş. Yani dünya ve ahireti yönetecek bir kişinin tayin edilmesine Peygamberimiz çok sevinecekmiş ki ona müjde verecek. Peygamberimizin emrini beklermiş. Peygamberimiz de kendisine yeşil bir forma verirmişmiş. Peygamberimiz ve Hızır a.s. ölmüştür ve ahiret aleminde olan iki kul olduklarına göre bakalım bu formayı dünya alemine kimse görmeden gavs olan kişiye nasıl getirecekler. Yoksa formayı almak üzere Gavs'imi ahiret alemine götürecekler diye düşünülmez mi ? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

— Var, o ümmetime benden selâm eyle, bu formayı giyip gelsin. Buyurulur.

Soru, yorum

— Hz.Muhammed dünyadaki bir insanı ahiret alemine çağıracaktı. Hızır a.s.i formayı o zata giydirmek için gönderecekti. Dünya aleminden ahiret alemine gidip tekrar dünya alemine bir insanın dönebilmesinin mümkün olabileceğine dair Kur'an-i kerimde veya hadisi şeriflerde bir işaret var mı? Bir müslüman böyle bir şeye inanabilir mi? Dünya tarihinde, dünyada ahiret aleminden getirilen yeşil hırkayı giyip ahiret alemine görev almak için giden biri olduğuna dair bir bilgi var mıdır? Bu olması mümkün olmayan bir şeye inanmak demek değildir? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı:

Hızır aleyhisselâm dahi o anda gelir, müjdeyi ve selâmı mutlu şahsa ulaştırır, formayı sunar. Hiç durmadan da, o kimseyi alır, Resulüllah'ın huzuruna getirir.

Soru, yorum

*Hızır a.s. ahiret aleminden dünyadaki Gavs olacak mutlu şahsa formayı verir ve kendisini derhal Peygamberimizin yanına götürmüşmüş. Dünya ile ahiret arasında mekik dokumak kolay bir şey mi ? Gelirken giderken gören olamaz mı? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Gelir gelmez görür ki : Yüce bir divan kurulmuş, öylesini gözler hiç görmemiştir; bakan gözler kamaşır. Sonra mücevherat ile süslü yüksek bir taht kurulmuş. Hemen her türlü zinetle bezelidir. Mücevherata boğulmuş. Peygamberler sultanı Resulüllah efendimiz de onun üzerinde oturmaktadır. Sağında ve solunda dahi, her biri kendi mertebelerine göre nebiler ve resuller var. Onlara salât ve selâm olsun. Dört halife, diğer ashap dahi oradalar; Allah onlardan razı olsun. Bütün ehlüllah dahi, makamlarına uygun yerlerde oturmuşlar ; Allah-ü Taâlâ, sırlarının kudsiyetini artırsın.

Soru, yorum

*Bir divan kurulmuşmuş, peygamberimiz mücevheratlarla süslü bir tahta oturmuşmuş. Dünya hayatında nefret ettiği her şeyi peygamberimize yakıştırmak ona hakaret değildir? Sağında solunda nebiler ve resuller, dört halife, ashabi, bütün ehlüllah da orada imişmiş. Acaba Muaviye ve yezid de ashap olarak orada idi demek istenmiyor mu ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bundan sonra, Resulüllah efendimiz o değerli zatı çağırır; yüce huzuruna alır. Bizzat, kendisi teveccüh buyurur. Bu teveccühünde, kendi hallerini ona ihsan eyler :

Soru, yorum

— *Peygamberimiz dünya alemindeki o Gavs'ı çağıracaktı, kendi hallerini ona ihsan edecekmiş. Peygamberimizin kendi hallerini ona ihsan etme yetkisi var mı? Kendi hallerini ona ihsan etmesi demek ona peygamberlik görevi vermesi anlamına gelmez mi? Peygamberimizin böyle bir yetkisi var mıdır? Allah'ın kendisine ihsan ettiği yetkiyi kendisi başkasına kullandırması mümkün müdür? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

— İki cihanın yönetimi sanadır; dilediğin gibi yönet.. Buyurduktan sonra, onun tasarrufuna işaret olarak, bir mühür verir.

Soru, yorum

*Ölmüş olan peygamberimiz dünyada Gavs olacak olan bir kişiye iki cihanın (dünya ve ahretin) yönetimini nasıl verecek. Dünya ve ahretin yönetimi Allah'ın kudret elinde değildir. Allah bu yönetimi kendisine ortak kabul etmediği için hiç kimseye hatta Peygamberlerine dahi vermemiştir. Hemde dilediğin gibi yönet diyecek. Yani Gavs asla yanlış yapmaz birisiymiş ki ona dilediğin gibi tasarruf et diyecek. Allah'ın sıfatlarıyla bir kişiyi sıfatlandırmak değil midir? Kutupların kutbuna verilmeyen bir de mühür verilirmişmiş. Böyle bir iddiada bulunmak, böyle bir şeye inanmak doğrumudur? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Üzerine de, mücevherat ile süslü yeşil bir forma

giydirilir. Başına da, çeşitli mücevherat ile süslü sorguğa beraber bir taç giydirilir. Kutuplar kutbuna has olan mücevherat ile yapılmış süslü bir kürsü üzerine oturtulur.

Soru, yorum

*Gavs'a yeşil forması giydirilirmişmiş, başına Mücevheratlarla süslü taç takılırmışmış, kutuplar kutbuna has bir kürsü üzerine oturtturulmuşmuş. Bunlar, yani bahsedilen eşyalar ahiret aleminde imişlermiş. Bunları dünya alemine nasıl nakledecek acaba? Peygamberimizin taç giydirdiği, forma giydirdiği, iki cihani yönetme yetkisi verdiği söylenen kimsenin peygamberimizden üstün vasıflarla vasıflandırılması uygun mudur? Bu peygamberimizi aşağılamak değildir ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Bundan sonra, bütün kutuplara da, Resulüllah'ın emri ulaşır, bu değerli zatın ayaklarını öper ve ona biat ederler; emrinden çıkmamaya söz verirler. Cümle ehlüllah'a dahi, aynı şekilde biat ettirirler.

Soru, yorum

*Bütün kutuplara peygamberimizin emri ulaşmışmış. Ömrü boyunca elini öptürmeyen bir peygamberin Gavs denen zatı yüceltmek için bütün kutuplara gavsın ayaklarının öptürülmesi emrini vermesi, Peygamberimizin de bu işte şahit tutulması, cümle ehlüllahın da biat ettirilmesi Peygamberimize yapılan büyük iftira ve ağır hakaret değildir? Böyle bir şeye inanan kimse normal bir müslüman olabilir mi? Aklını kullanabilenler böyle bir şeye inanabilirler mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Bundan sonra, Resulülâh efendimiz el kaldırıp güzel bir duâ okur; Allah ona salât ve selâm eylesin. Orada bulunanların tamamı:— Âmin !.Deyip Fatiha okurlar.

Soru, yorum

*Peygamberimiz bu işlerden çok memnun kalırmış da bir dua ile bu işi tamamlarmış ve amin diyerek de "Allah'ım kabul et" diyerek merasimi bitirmiştir. Bu anlatımlarda Peygamber efendimizi bu abuk subuk hikayelere, inanışlara alet etmek peygamberimize hakaret değildir ? Kur'anda bu anlatılanların hiçbir yeri var mıdır? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bundan sonra, zamanın kutbu olan bu zat, Resulüllah'ın müsaadesi ile bütün kutuplara ve ehlüllah'a şu emri verir : Hemen her gün, bu büyük mecliste toplanmanız lâzımdır.

Soru, yorum

Artık yetki zamanın kutbu olan bu zatın eline geçtiğinden diğer bütün kutuplara ve ehlüllaha emir verirmişmiş. Dermiş ki, hemen her gün bu büyük mecliste toplanmanız lazımdır.

Bahsedilen bu meclis ahiret aleminde. Bu zat ahiret aleminden peygamberimizin gönderdiği formayı giyerek dünyadan ahiret alemine gidiyor. Orada dünya ve ahiretin yönetimine yetkili kılınıyor. Dünyadaki beldeleri yönetecek o kadar kutupları ve ehlullahı ahiret aleminde, peygamberimizin yanındaki o büyük meclise her gün toplanmak üzere talimat veriyormuş. Dünya aleminde olan kutupları ve ehlullahı her gün Ahiret aleminde toplantıya çağırmak sizce normal midir? Ahiret aleminde her gün toplantı yapan bu zatlar dünya alemini nasıl yönetecek ve nasıl tasarrufta bulunacaklar ?

Kararı sizler veriniz

Bu bahisten pasajın devamı:

Çünkü, kutuplar kutbu olan değerli zat, şekli ve hali olmayan bir halle, Allah'ın huzurunda bulunur ve oradan ayrılmaz.

Soru, yorum

*Yukarıda Kutuplar Kutbu ölünce yerine yardımcısı Gavs getirilir denilmekteydi. Demekki kutuplar kutbu ölen bir varlıktır. Burada kutuplar kutbu olan değerli zatın şekli ve hali olmayan bir halle Allah'ın huzurunda bulunduğu ve oradan hiç ayrılmadığı beyan edilmektedir. Şekli ve hali olmayan bir hal demek aynen Allah gibi olmak demek değildir? Yine yukarda kutuplar kutbu görev aldığı zaman evine gelip otururdu denilmiyor muydu ? Bu kadar tutarsız ifadelerin değeri olabilir mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

Yüce Allah, şanına lâıyk olmayan sözlerden beridir. Harfsiz ve sessiz olarak, kutuplar kutbuna Yüce Allah'ın zatı için ilham yollu her ne emir gelir ise., diğer kutuplara hemen o emri yerine getirmek emri verilir. Bu şekilde bütün işler, zerreye varıncaya kadar, görülür, gözetilir.

Soru, yorum

*Burada Yüce Allah'ın yine Cebrail a.s. olmadan Kutuplar Kutbuna harfsız, sessiz ilham yoluyla bildirdiği her şey otomatik olarak diğer kutuplara aktarılıyormuş. Kutuplar kutbuna ilham yoluyla bir şey bildiriliyor da peygamberlere Cebrail vasıtasıyla neden vahiyler bildirildi sormazlar mı? Yani kutuplar kutbu peygamberlerden daha üstünmüdür ki aracı kullanılmıyor? Ahirette Allah'ın yanında bulunan ve oradan hiç ayrılmayan ve Allah'tan ilham yoluyla aldıkları emirleri dünyadaki kutuplara ileten ve bu şekilde dünyada tasarruf yetkisine sahip olduğu iddia edilen bir kişinin, bir gücün olabileceğine inanıyormusunuz? Kur'anda böyle bir haber var mıdır? Ahirette bulunan, peygamber dahi olmayan bir kişinin oradan dünyayı yönetebileceğine bir müslümanın inanması doğru mudur ? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı;

— Bu yoldan, işler önce batında yürütülür; sonra da zahirde yürütülür.

Soru, yorum

Önce işlerin gizli sonra da açıkta yürütüldüğünü beyan etmektedir. Allah'ın işleri gizli yaptırmasına ihtiyacı olabilir mi? Allah yapılmasını istediği işleri kendisinin görevli tayin ettiği meleklerine mi yaptırır yoksa başka kişilere mi ? Kitabımız Kur'an'da bildirilenlere göre kişilere böyle bir yetki verilmemiştir. Peygamberimizin de meleklerin görevleri olan işleri alıp bir takım insanlara verme yetkisi olmadığı bilinmektedir. Bahsedilen kutupların bu işleri gizli veya açıktan yapabileceği mümkün mü ? İşlerin önce gizli yapıldığının sonra açığa çıkarıldığının söylenmesi, yapabilecekleri hiç bir şeyin olmadığını insanlardan gizlemek ve insanları inandırabilmek için değildir? Aklını kullananlar böyle bir şeye inanabilirlermi? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı;

Bazan olur ki; kutuplar kutbu hayatta iken, en büyük gavsın güzel gidişatı, güzel huyları, sözleri ve beğenilen halleri dolayısı ile karşılıklı hoşnutlukla gavs-i azamı kendi makamına getirir; kendisi tasarruftan el çeker. Tüm işleri ona teslim eder.

Soru, yorum

Hem deniyordu ki kutuplar kutbu Allah'ın yanında durur oradan hiç ayrılmaz. Burada da hayatta iken büyük gavs'ın gidişatını beğenir de onu kendi yerine getirir deniyor. Allah mekandan münezzehtir. Kutuplar Kutbu Allah'ın yanında ise nerededir. Dünyada mıdır, ahirette midir? Tasarruf yetkisinden el çekerek Gavsı azama iki cihanda tasarruf yetkisini bırakır deniyor. Kutuplar kutbu dünya ve ahireti yani iki cihani yönetiyorsa nereden yönetiyor, dünyadan mı ahireti yönetiyor, ahiretten mi dünyayı yönetiyor. Ne dersiniz ? Müslümanlar kainatı Allah'ın yarattığına, kainatı onun yönettiğine kesin olarak inanmaktadırlar. Allah'ın iradesi dışında iki cihani yönetme, iki cihana tasarruf yetkisini başka kim kime verebilir? **Kararı sizler veriniz...**

Bu bahisten pasajın devamı:

Kutuplardan birine ölüm emri geldiği zaman, Rahman Allah tarafından kutuplar kutbu zata Hızır aleyhisselâm gelir, durumu haber verir. Kutuplar kutbu da, halin ve Rabbani ilhamın bir gereği olarak, bazan şöyle eder : Katarı oynatıp sonda bulunanı öne doğru çeker; dışarıdan birini katara alır...

Bazan da şöyle olur :...

— Falan yerde, falan mahallede, şu şekilde bir adam vardır. Git, onu getir

Şeklinde, kutuplar kutbu ile Hızır aleyhisselâma emir gelir; gider o zatı getirirler.

Soru, yorum

*Kutuplardan biri öldüğü zaman Hızır a.s. kutuplar kutbuna haber verir deniyor. Kutuplar kutbu olup da bir kutbun öldüğünden dahi haberi olamıyorsa dünyayı ve ahireti nasıl yönetecek? Kutuplar kutbu da kutup olabilecekleri sıraya koymuşcasına sondakini öne çekebilir veya falan yerde bir adam var git onu getir diye Hızır a.s. emir gelir. Gider o zatı getirirmiş. Bazan da Hızır a.s. ile kutuplar kutbuna emir gelir ve gidip o zatı alır gelirlermiş. O kutbun yerine koyarlarmış. Bu senaryoda Allah'ın, peygamberinin, Kur'anın hiçbir fonksiyonu olmadığı görülmüyor mu? Böyle bir anlatımın Kur'anla ve hadisi şeriflerle hiçbir alakası olabilir mi? Bir örgütü yönetmek ve yönlendirmek için uydurulan senaryolara benzemiyor mu? Dünya ve ahiret alemi arasında bu gidip gelmelerin, ölmüş olanların dünyada sağ olanları öteye beriye alıp götürüp getirebilmelerine akıllı olan bir kimse inanabilir mi? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bazan da, Hızır aleyhisselâma şu emir gelir :
— Git, gece yarısı dünyayı dolaş. Gece yarısı ayık ve uyanık birini bulursan getir. der. O da gidip getirir.

Soru, yorum

*Kutup yapmak için Hızır a.s. a emir gelir ve gece yarısı ; dünyayı dolaş, ayık ve uyanık birisini bulursan al getir denir. O da alıp getirir. Ne kadar basit bir iş değilmi? Gece yarısı uyanık ve ayık birini bulacaksın, kutup yapacaksın, o da iki cihazı, yani dünyayı ve ahreti yönetme yetkisine sahip olacak. Gece yarısı ayık ve uyanık tek bir kişi kalıyorsa bu kişi kimin başına kutup yapılacak acaba ? Hızır a.s. dünyayı ışık hızıyla dolaşıp arayacak, ayık ve uyanık birisini bulup getirecek. Hızır a.s. bunu İslam ülkelerinde arasa da dünyayı dolaşmaya zaman harcamasa olmazmı? Hızır a.s. çok gezdirmek bu işin ehemmiyetini anlatmak için değilmi? Kutupsuz yaşam tarzı olmaz demek istenmiyor mu?. **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Bunlar, birkaç kişi olursa, aralarından en lâıyk olan seçilir.

Soru, yorum

*Hızır a.s.a birini bul getir denir ama bulduğu birkaç kişi ise en layık olanı ölenin yerine geçirilmek üzere seçilir kutup yapılır. Bu seçme işini Allah'mi Hz.Muhammed 'mi, Kutuplar kutbu mu yapmaktadır? Kriterler nelerdir ve en layık olan neye göre belirlenir? Layık olmayıp seçilemeyenler nasıl ikna edilip evlerine nasıl gönderilirler? İtiraz etme hakları yokmudur? Hızır a.s. a şartı tutan şu kişiyi getir neden denmiyor da seçim Hızır a.s. bırakılıyor? Dünya ve ahirette tasarruf yetkisi olanlar neden nokta hedef olarak seçilecek adayı tespit etmiyor diye sorulmaz mı? **Kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Hızır aleyhisselâm, **Müslümanlardan ayık ve uyanık birini bulamazsa., diğer milletler arasında olanı alıp getirir.** Anlatılan yoldan gelen kimseyi, kutuplar kutbu alır, Resulüllah'ın divanına getirir ve o huzurda forması giydirilir ve., ölen kimsenin yerine geçirirler.

Soru, yorum

Dikkat...Dikkat..Dikkat. Lütfen bu ifadeyi çok çok iyi okuyun. Müslümanlardan uyanık ve ayık kimse bulunamaz ise Hızır a.s.diğer milletlerden, yani hiristiyanlardan, Yahudilerden veya başkalarından ayık ve uyanık birini alıp getirir ve kutuplar kutbu da bunu alıp Peygamberimizin divanına getirip formasını giydirirmiş.Yani ölen kişinin yerine Müslümanlardan olmayan birisini Müslümanların başına kutup yaparmış. Hz.Muhammed'e ,una forma giydirirmiş.Peygambere bundan daha büyük bir iftira, hakaret olur mu?

Başka zaman Hızır a.s. bu gibi zatlari peygamberimizin huzuruna getirirken burada neden kutuplar kutbu bu zatı alıp peygamberimizin huzuruna getiriyor ve peygamberimizde formasını giydirip ölenin yerine geçiriyor? O anda kutuplar kutbu dünya hayatında mı yoksa ahiret hayatındamıdır? Seçilen kutuplar kutbu Müslümanlardan olmadığından müslümanların aleyhine çalışan bir kişi değildir? Müslümanlar arasında gece yarısı uyanık ve ayık biri yoksa diğer milletlerden birini alıp getirir ve kutupların kutbu onu peygamberimize getirerek forma giydirilir deniyor. Başka milletlerden olan bu kutuplar kutbu Müslümanlar için ne yapabilir?

İnsanları kutupların ardına takmaya çalışan bir zihniyetin en sonunda müslümanları yahudilerin, hiristiyanların ardına kutuplar vasıtasıyla takması amaçlanmıyor mu? Bu inançlara sahip olanların gerçek amaçları bu değildir? Tarih boyunca bu kutup diye belirlenen kişilerin arkalarına takılanlar gayrı müslimlerin entrikalarıyla onların menfaati için müslümanlarla savaşmamış mıdır ?

Şiilik sünnilikle hiç barışık olmuşmudur ? Tarih boyunca kutuplaştırılan insanları sünnilığe karşı mücadele ettirmemişler mi ? Madem ki kutupların kutbu Müslümanlar için bir görev icra edebilecek ve faydalı olabilecek biridir Müslümanlar arasında ayık ve uyanık birisini bir önceki kutuplar neden yetiştirmemiştir? Eğer böyle birileri kalmamış ise bunun suçü kutuplar kutbunun değildir? Çünkü bunların dünya ve ahirette tasarruf yetkisine sahip oldukları iddia

*edilmiyormuydu? Bir yığın terbiye aletleri vardı. Zavallı Müslümanların başına zavallı kutuplar mı vardır ki Müslümanlardan ayık ve uyanık kimse bulunamadığı zaman bir hiristiyen, bir Yahudi kutupların kutbu oluyor? Hem de Hz.Muhammed'e götürölüp forma giydiriliyor. Müslümanların işini kutuplar kutbuna bırakmak demek sonunda müslümanları dinlerinden olmayan kişilerin emrine vermek anlamına gelmiyor mu? Bu fikirlerin İslam dini ile bir ilgisinin olabileceğini akıllı bir müslüman düşünebilir mi? Böyle bir şeye bir müslümanın inanması Müslümana yakışır mı? Peygamberine yapılan en büyük hakaret ve iftira değildir? Din ile oynayan, dünya ve ahireti entrikalarla yönetme masallarına, acem palavralarına Müslümanları inandırmaya çalışan kişiler görevini yapıyor da Müslümanlar acaba neden uyuyor. Uyuyor ki Hızır a.s. bir tane ayık ve uyanık müslüman bulamıyor da müslümanların başına dinlerinin düşmanlarından gidip kutup buluyor ve hemde peygamberimiz vasıtasıyla görevlendirildiğini iddia ediyorlar. Kitaplarında böyle uyduruk, dinde, kitapta olmayan şeyleri yazıp halkın itikadıyla ve inancıyla oynayanlar ne yazık ki devirlerinde itibar da görmüşlerdir. Bu kişilere değer veren ve itibar eden kişilerin Hz.Muhammed karşısında, mahşer gününde Allah'ın huzurunda durumlarının ne olacağına **kararı sizler veriniz.***

Bu bahisten pasajın devamı:

Hemen her asırda; kutuplar kutbu, en büyük gavs, ilk kutup ve diğer kutuplar bu halle gelip gitmektedirler. Kıyamete kadar da böyle gelip gidecektir.

Soru, yorum

Her asırda kutuplar kutbu, en büyük gavs, ilk kutup ve diğer kutuplar bu anlatılan halle gelip giderlermiş.

Şimdi düşünelim ; Peygamberimizin zamanında bu kutuplar kutbu, en büyük gavs, diğer kutuplar var mıydı ? Tabii ki yoktu. Kesinlikle böyle fikirler de yoktu. Hadis kitaplarında böyle birilerinden neden bahsedilmemektedir. Eğer bunlar bu kadar büyük yetkilerle donatılmış olsalar Hz.Muhammed'e ne

ihtiyaç vardı. Çünkü bunlar iki cihani da idare edecek güçte olduğu söylenmektedir. İşi bozan, Allah'ın sıfatlarıyla muttasif gösterilmeleri, Peygamberimizden üstün özelliklere sahip olduklarının söylenmesi ve bunların izin ve ruhsatı Hz.Muhammed'den alışlarıdır.

Demek ki bunlar Hz.Muhammed'den sonra gelmişler. Neden Kur'an-i Kerimde iki cihanda tasarruf yetkisi olabileceği söylenen bu kişilerden bahsedilmemiştir? Peygamber efendimizden sonraki zamanlarda gelmiş olduklarını düşünelim; Hangi milletleri Müslüman ettiler, hangi milletleri hristiyanların , Yahudilerin ve diğer insanların zulmünden kurtardılar ? Şam, Bağdat, Halep'te bulunup buradan mı dünyayı ve Ahiret'i yönettiler? Saddam'ı neden sevmediler. Beşar esed'i mi sevdiler. Yoksa Müslümanlardan kutup bulunamadı da mı Hızır a.s. yarı gecede uyanık ve ayık bir Amerika'lıyı alıp getirdi ve Hz.Muhammed ona yeşil bir forma giydirdi ve arap ülkelerini talan etmeye başladı. Yabancı milletlerden ve emperyalist ülkelerin içerisinde Hızır a.s. ayık ve uyanık birisini mi getirmiş ve kutup yapmıştır ki Müslüman ülkelerin hali perişan olmuş? Tasavvuf ve tarikatlar kullanılarak müslümanları gayri Müslimlerden Kutup, Gavs çıkarıp onların arkasına takmaya çalışılması kadar Müslümanları küçük düşürücü bir şey olabilir mi?.

İnsanları yüce Allah'a inanmaktan alıkoymak için Allah'ın ilahlık vasıflarını fani olan bir insana yükleyerek onun peşine takmak, iki cihanda o kişiyi yetkili kılmak , Müslümanları peygamber dahi olmayan bir kişiden medet ummaya çağırarak, Müslümanların itikadını bozup İslam dininden uzaklaştırıp, bozulmuş, kokuşmuş dini inançların peşine takmak amaçlanmıyor mu? Bu gün bakıldığı zaman Müslümanları bu tutarsız fikirlerin arkasına takmaya çalışanlar kimlerin ekmeğine yağ sürüyorsa bu fikirleri yüzlerce yıldır üretenler onlardır. Yani emperyalist güçlerdir ki en sonunda kutuplar kutbunu Müslümanlardan değil kendilerinden seçtiriyorlar. Hem de Hz.Muhammed'e formasını giydirtiyorlar. Müslümanlara kendi kitapları olan Kur'ani kerimin hilafına, peygamberimizin hilafına olan fikirleri dinden imiş gibi sunmak, empoze etmeye çalışmak Müslüman olan bir kişinin işi olamaz. Olsa olsa İslam düşmanlarının işidir. Çünkü

Müslüman olan bir kişi Müslümanların dünya ve ahiretine tasarruf yetkisi olduğu iddia edilen bir kişiyi Peygamber dahi olmayan bir insandan, hatta ve hatta Müslümanların düşmanları olan gayri müslimlerden seçildiğine asla inanmaz. Müslümanlardan ayık ve uyanık biri bulunamadığı zaman Müslüman olmayanlardan ayık ve uyanık birisini Hızır a.s. alıp peygamberimize getirip Peygamberimiz ona formasını giydirdiğine, onu kutup yaptığına bir Müslüman inanır mı? Hem de Hızır a.s.in bu işe alet olacağına bir Müslüman inanır mı? Müslümanları bırakınız buna hiristyanlar, Yahudiler, ateistler inanır mı? **Kararı sizler veriniz.**

Bu bahisten pasajın devamı;

Bazen, kutuplar kutbu olmak, hilâfet sırrı, en büyük Gavs olmak mertebelerinin üçü de kutuplar kutbu olan değerli zatta birleşir.

Soru, yorum

Kutuplar kutbu olmak, hilafet sırrı ve Gavs olmak mertebelerinin üçü de bazen kutuplar kutbunda birleşebiliyormuşmuş. Buna karar veren kimdir? Birleştiren kimdir? Gavs'ın elinden gavslığını alan, hilafet sırrı verilen kişiden hilafet sırrını alan, yahut da bunlara bu hakları vermeyip bir kişide toplayan kimdir? Allah'mıdır, Peygamberimiz midir? Hızır a.s.mıdır? Yoksa Müslümanların başına Müslüman olmayanlardan gavs, kutup dikenler midir? Dinimizde ve kitabımız Kur'anda olmayan fikirlere inanmak doğrumudur? **Kararı sizler veriniz.**

Buraya kadar MÎFTAH'ÜL-KULÜB SIRR-I ŞEMSEDDÎN...İsimli Dini bir kitap olduğuna inanılan kitaptan "Rical-ül Gayb ve Hilafet Mes'elesi" isimli bölüm alınarak yorumlanmıştır ve karar verme yetkisi okurların vicdanlarına bırakılmıştır. Düşünme, yorumlama melekelerini artırmak isteyenlerin bu fikirler hakkında beyin cimnastığı yapmaları, imanlarını kuvvetlendireceği kanaatindeyim. Barikayı hakikat müsademei efkardan doğar boşuna dememişler.

SORUYORUM ; Bu kitabı kim neden yazmıştır.?

CEVAP ; Yazarın kendisinden dinliyelim..

Şeyh Hacı Muhammed Nuri Şemseddin (k.s) anlatıyor;

"Hicrî 1259 (M. 1843) yılı rebiülâhir ayında, kendi hücremizde teveccüh halindeydik.

Bu halde bulunduğumuz sırada; Enbiyanın Sultanı Evliyanın Asfiyanın Müttakilerin Baş Tacı Efendimiz Hazretleri zuhur etti. Allah, ona. salât ve selâm eylesin.

Bu hiç bir şey hükmünde olan kula; ihsan, mürüvvet, lütf ile Şöyle buyurdu :.

— Nuri, evlâdım, vakitler bir başka oldu. Aşık, sadık,' mana yüzünü görmeyi isteyen ümmetlerim; esenlikle yollarını bulup hoşnutluk yoluna bel bağlayarak vuslat sırrına nail olsunlar. Sofilerden bazıları da; arada vasita olmadan takvası üzere giderek, yollarını düzeltmek için özlerine bir kabiliyet gelsin. İşte bu helak uçurumu mertebesinden, her birinin tecellisi gereği yakalarını kurtarmalarına sebep olacağı gibi; şeriat, tarikat, hakikat, vuslat nedir bilmeleri için bir risale yaz. Aşık, sadık, mana yüzünü görmeyi isteyerek doğru yollarını bulsunlar. Yazılacak risalenin adı da şu olsun

MÎFTAH'ÜL - KULÜB SIRR-I ŞEMSEDDÎN.. (GÖNÜLLER AÇAN ŞEMSEDDÎN SIRRI..)

Şahıs hakkında kısaca bilgi ;

Muhammed Nuri Şemseddin en-Nakşibendi Anadolu'da Taşköprü'ye merbut Ayvalı kasabası hanedanından "Emirzâdeler" demekle meşhur tarikat-ı aliyye-i Mevleviyye muhibbânından "Seyyid Hüseyin Efendi'nin sulb-i pâkinden olan Hazreti pîr-i dest-i gir "Muhammed Nuri Şemseddin en-Nakşibendi" Şeyh "Abdülkâdir Geylânî" hazretlerinin batn-ı hâmis-i aşerede nesl-i pâk ve evlâd-ı mükerremlerinden olup İstanbul'da Uzunçarşı başında Mercan yokuşu civârında Samanveren câmi-i şerifi kurbunda (m. 1801) senesinde doğmuştur. Miladi 1816 yılında babasının ölümü üzerine bıraktığı anası iyi kadınların hanımefendisi Naile Hatunu, 1834 yılına kadar tarikat aldığı şeyhi olan Muhammed Said

Efendi'ye nikahlamış, Onu babalık makamına oturtmuştur. (M. 1834) senesinde mürşidi Muhammed Said Efendi İkinci Sultan Mahmud Han tarafından, Hünkâr Hacı Bektaş Velî dergâh-ı şerifinin şeyhliğine tayin edilmiştir.

Soru, yorum.

Bu zat hüccesinde teveccüh halinde iken Peygamber efendimiz zuhur ettiğini yani aşikare geldiğini, bir kitap yazılmasına talimat verdiğini, kitabın ismini de verdiğini bildiriyor.

Bu kitaptaki "Rical-ül Gayb ve Hilafet Mes'ele-i"nde Kur'an'a ,Peygambere , akla, mantığa muhalif bir sürü uydurmaların , bulunduğ u kitabın yazdırılmasına Hz Muhammedin emir verdiğini iddia etmek, ismini dahi Hz.Muhammed'in koyduğunu iddia etmek Hz.Muhammed'e iftira atmak değildir mi? Peygamberimize en büyük hakaret değildir mi? İslam inançlarını alaya almak değildir mi? İnsanları islam inancından uzaklaştırmaya çalışmak değil midir? Kur'an ayetlerini inkar değildir mi? Bazı kişilere ilahlık yüklemek değildir mi? Böyle ifadeleri yazan kitap dini bir kitap olabilir mi? Bu kitabı birileri yazıp da bu zatın ismi ile yayınlaması mümkün değildir mi?

Hız.Muhammed fıkıh alimlerine görünse, zahir olsa, onlara yazdıkları fıkıh, tefsir kitapları için talimat verse daha iyi olmaz mıydı ? İlimle ümmetin yolunu aydınlatmaya çalışan bu büyük zatlara neden uğramıyor da hep tasavvuf erbabı denilen genellikle Horasanlı ve şia inancına sahip zatlara uğradığından bahsediliyor.

Şeyh Hacı Muhammed Nurî Şemseddin Osmanlının tam da çöküş dönemlerinde doğdu. Osmanlıyı yıkmak için tüm çabaların seferber olduğu zamanlardı. Dış düşmanlar atağa geçmişti. Peygamberimiz Osmanlının Padişahlarına veya Şeyh-ül İslamlarına neden görünüp emir vermediği sorusunu sormak gerekmez mi ? Yoksa Şeyh Hacı Muhammed Nurî Şemseddin anası olan iyi kadınların hanımefendisi Naile Hatunu babasının ölümünden sonra şeyhine nikahlayışı sebebiyle mi üstün derecelere ulaşmış da peygamberimiz kendisine zahiren görünüp talimat vermiş. Yoksa şeyhinin,

babasının ölümünden sonra anası ile nikahlanması nedeniyle mi şeyhlik makamına erdiriliyor da Peygamberimiz ona açıktan görünebiliyor, kitap yazmasını emrediyor, kitabının ismini de peygamberimiz koyuyordu? Yahut babalığı olan şeyhi tarafından mı yüksek mertebelere erdiriliyor da peygamber kendisine görünüp talimat veriyor? Yahut o dönemde Osmanlıyı yıkmak isteyenlerin İslam dininin inançlarını tahrif etmek için bu meşhur olan zatın ismini kullanarak bu fikirleri kitaplaştıırıp amaçlarına ulaşmaya mı çalışmışlardı?

*Yukarıda bahsedilen kitaptaki fikirlerin sahibine kıyamet günü peygamberimiz "Neden Müslüman olmayanlardan birini Müslümanların başına kutup yaptığını ve ona forma giydirdiğini söyleyip bana iftira attın "sormayacak mı.? Ne dersiniz . Bu kitabı kendisi yazmış olabilir mi ? Bu kitaba bu fikirleri başkaları sokuşturmuş olamaz mı? Nihayetinde bu fikirler doğrumudur?.. **Kararı sizler veriniz.***

BAZI FİKİRLERE

SORU-YORUM

(A)

(Devam)

**TASAVVUFİ KİTAPLARA SOKULAN
BAZI FİKİRLERDEN ALINTILAR**

A- 2-Bir kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Benim emrim, Allah’ın emridir; eğer ol! dersem oluverir.”

Hepsi de Allah’ın emriyledir, ama sen benim kudretime hükmet!”

Soru, yorum

*Bir peygamberin emri Allah’ın emri olmuyor da bir insanın emri nasıl Allahın emri oluyor. Kendisinin Allah olduğunu iddia etmiş olmuyor mu? Peygamberlerin mucize göstermeleri dahi Allah’ın iznine tabi iken bir insanın kendisini Allah yerine koymaya cüret etmesi doğrumudur? Bu ifadenin, sahibine ait olup olmadığını ancak Allah biliyor. Ama kendisine ait ise de değılsede böyle bir ifade şirk değılmidir ? **Kararı sizler veriniz.***

A- 3-Bir kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Benim kabrim Beytullah’dır, gelen onu ziyaret eder.”

“Ona seğırtir de izzet ve Rifat ile yüce makama erişir.”

Soru, yorum

Bir kişinin kendi kabrinin Beytullah olduğunu iddia etmesi kadar saçma bir şey olabilir mi ? Kabrini ziyaret edenlerin, ona koşup gelenlerin izzet ve rifat ile yüce makama erişeceğini söylemek kabirlere tapmak, ölülerden medet ummak anlamlarına gelmiyormu? Kur’an bunu yasaklamamış mı? Dini sahada büyük bir şahsiyet olan birisinin Beytullah varken, Kabe varken, onlar hakkında birçok ayeti kerime varken kendi kabrını Beytullah ilan etmesi akıl almaz bir şey değılmidir. Bu ifadenin bahsedildiğı kitabın sahibinin ölmeden önce kabrini Beytullah ilan etmesi ve onu ziyaret etmenin faziletinden bahsetmesi Kabe’ye alternatif bir mekan oluşturulması amacını gütmüyormu? Bu ifadeyi sonradan birileri bu kitaba sokup insanları menfaatleri doğrultusunda yönlendirmeyi amaçlamış olamaz mı ? Tarihte kabe’yi

yılanların kim olduğunu okudunuz mu? Karmatiler. Karmati imamları kiblelerinin Kudus olduğunu söylüyorlardı. Bu fikrin sahibi bir karmati imamıdır? Halbuki Karmatiler kiblelerinin Kudüs olduğunu söylüyorlardı. Kitabın yazarı Kible karmaşasından dolayı mı kabrının Kible olduğunu söylemiş. Doğrusunu Allah bilir. **Kararı sizler veriniz.**

A- 4-Kitaptan bir bahisten bir pasai

“Benim ocağımı tavaf et yedi defa, emânıma sığın!
Her yıl beni ziyâret için meşguliyetten sıyrıl!”
“Bana doğru haccedip gelin, evim kurulu bir kâbe.
Beytin sâhibi yanımdadır, koruluğu haremimdir.”
“Her KUTUB tavaf eder Beytullah’ı yedi defa.
Ben ise Beyt’in kendisiyim çadırımı tavaf ediciyim.”

Soru, yorum

Bir kişinin kabrini Beytullah olarak nitelemesinden sonra ocağının da yedi defa tavaf edilmesini istemesi , emanına sığınılmasını istemesi, her yıl meşguliyetten sıyrılarak kendisine doğru Haccedilip gelinmesini istemesi, evinin kurulu bir Kabe olduğunu söylemesi, Beytin sahibi olan Allah’ın yanında olduğunu söylemesi, O’nun koruluğunun haremi olduğunu söylemesi Kur’ana ve İslam dinine baş kaldırma değildir? Bir alternatif din ortaya koymak arzusu değildir? Bu ifadelerin ilgili şahsa ait olmadığını iddia ederseniz bu ifadeleri bu kitaba kimler sokuşturmuştur? Her kutup’un Beytullahı yedi defa tavaf ettiğini söylemesi ve kendisinin de Beyt’in kendisi olduğunu söylemesi kendisine ilahlık vasfı yüklemek istemesi anlamına gelmez mi? Kendisinin Beytullah’ı değil de kendi çadırını tavaf ettiği ifadesi Beytullah’ı hafife almak, Beytullahı inkar etmek anlamlarına gelmez mi ? Şu pencereden bir bakacak olursak; Bilindiği üzere bir İsmaili dai’si olan Huseyin el-Ahvazi kendi inançları doğrultusunda Hamdan Karmat’i yetiştirmiştir. Hamdan Karmat ise bir İsmaili Alevisidir. Karmatilerin 930 yılında Kabe’yi yıkması, Mekke halkına katliam yapması, hacıların öldürülmesi, hacir-ül evsedi alıp götürmeleri, kırıp atmaları burada bulunan kutsal merkezi buradan yok etmek veya

*başka yere taşımak amacı güttüğü anlamına gelmez mi? Yoksa Karmati imamları kible olarak Kudus'ü tanıması sebebiyle mi Kabe'yi yıkmışlardır? Kur'anın batını manalarını bildiğini iddia eden şii imamlar Kabe, Mescidi haramla ilgili ayetlerin zahir manalarını bilemediklerinden mi Kabe'yi yıkmışlar. Yoksa batını manalarının zahiri manalarına tam zıd anlam taşıdıklarına mi inanmaktadırlar? Bu olaydan yaklaşık iki yüz küsür sene sonra bir kişinin evinin ve kabrinin Beytullah olduğunu iddia etmesi, insanları buralara hac için çağırması kafalara istifham yaratmıyor mu? Veya bu ifadeyi kitabına başkalarının ilave ettiği düşünülürse Sünnilerin elinde bulunan Kabe'ye alternatif Şii ve Alevilere ait bir kutsal mekan oluşturma çabası olarak algılanamaz mı? Bu fikirler Karmatilerin fikrine destek fikirler veya onları tasdik eden fikirler değildir ? Bu fikirleri kabul etmek Kabe hakkındaki ayetleri inkar etmek anlamına gelmez mi? **Kararı sizler veriniz.***

A- 5- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Bana dediler ki: “Ey filan! Namazı terk ettin.” Bilmezler ki ben Mekke’de namaz kılarım...”

Soru, yorum

Eğer bu ifade doğru ise, bahsedilen söz de, kitabın sahibine ait ise eğer bu zat yalan söyleyecek bir zat değil ise demek ki bu zat namaz kılmıyordu. Çünkü o dönemde Alevilerin büyük bir kısmı önemsemiyordu ve namaz kılmıyordu. Namaz kılmayan bir kişinin en büyük Allah dostu olduğuna inanmak bir müslümanın işimidir? Bulunduğu yerde namaz kılmayan veya kılmayan kişi namazı Mekke’de kıldığını söylerse takiyye yaptığı anlamına gelmez mi? Bu kişi yukarıda bahsedildiği bir paragrafta kabrinin ve evinin Beytullah olduğunu söylüyordu. Diğer Müslümanlara kabrini, evini gidip tavaf etmelerini bu şekilde hacetmiş olacaklarını söyleyen biri bu anlatımda neden gitmeden “ Mekke’de” namazını kıldığını söylüyor. Bu takiyye yapmak değil mi? Burada bir çelişki yokmu dur? Eğer bu ifadeleri kitabına kendisi koymuş ise kendisinin ne olduğu açık seçik ortada değil mi? Yahut bu

anlatımla Mekke'ye önem veren Müslümanları kendi yanına çekmek istiyor anlamına gelmiyor mu? Bu ifadeler kendisine ait mi, yoksa Kabe'yı yıkıp Hacer-ül Esved taşıını alıp götürten karmatilerin inançlarına hizmet etmek için bu ifadeler başkaları tarafından bu kitaba sokulmuş olamaz mı ? Yukarıda serdedilen ifadeler doğrumudur? **Kararı sizler veriniz.**

A- 6- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Mûsa Rabbine münacaat ederken beraberinde idim, Mûsâ'nın ASA'sı benim asamdan medet gördü." "Yakub'un gözü kapanıp kör olduğunda onunla beraberdim, Yakub'un gözleri ancak benim nefesimle iyileşip şifa buldu."

Soru, yorum

Musa A.S. dan binlerce yıldan fazla sonraki bir zamanda yaşayan bir insan Musa a.s Rabbine münacat ederken onunla beraber olduğunu söylemesi inandırıcı bir söz müdür? Musa a.s min yardımcıya ihtiyacı mı vardı? Yoksa Tur dağında Rabbine yalnız olarak münacaatten korkuyormu idi ? Musa a.s kardeşi Harun a.s. da aynı zamanda Peygamber idi. Yardımcıya ihtiyacı olsaydı beraberine onu alırdı. Bu ifade bir kişinin "kendisini binlerce yıl öteye götürüp bir peygambere yoldaşlık yapma şerefine layık bir konuma oturtmak, hatta daha üstün görmek istemesi" değildir ?

Ayrıca Musa a.s. in asası Firavnun sıhrıbazlarına karşı kullanıldığı zaman bu mucizeyi göstermekten acız mı kaldı ki binlerce yıl sonra dünyaya gelecek birisinin asısından yardım istediğini söylemek kendisini Musa a.s.dan üstün olduğunu iddia etmek değil midir? Yakup a.s in gözleri kapandığı zaman onunla olması iddiası, gözlerinin açılmasında nefesinin şifa olması iddiası da Peygamberleri kendisine muhtaç gösterme , kendisini onlardan üstün gösterme çabası değildir ? Kendisinden binlerce yıl önce yaşayan peygamberler dahi kendisinden binlerce yıl sonra yaşayan bir insana muhtaç olduğu iddiasında bulunulmuyor mu ? Böyle bir ifadenin kullanılma maksadı nedir ? Kendisine ilahlık süsü vermek

*istemiyor mu? Kendisinin zamandan ve mekandan münezzeh olduğunu iddia etmek anlamına gelmiyor mu? Bu fikirler kendisine ait olabilir mi? **Kararı sizler veriniz.***

A- 7- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Hakla hak (Allah'la, Allah) olmak makamına eresin ki, buna mahfiyat ve fena hâli derler, büyük bir mertebedir. Allah hepimize nasip etsin..." "Sen artık eşsiz bir cevher hâline gelmişsin.. Tekle tek, birle bir olmuşsun... Gizlinin gizlisi, sırrın sırrı oldun; yetmez mi ?.."

Soru, yorum

*Burada kullanılan ifade "Hak'la Hak olma makamının olduğundan bahsediliyor. Yani fani olan bir varlık bakı olan Allah ile aynı olacak. Fena fillah makamına erecek. Yani Allah'ta yok olacak, onunla tek varlık haline gelecek. Bu büyük bir mertebemiştir. Böyle bir inanış bir müslümanın inanışı olabilir mi ? Allah'ın seçtiği bütün peygamberlerinden hiç birisi bahsedilen fena fillah makamına erememiş veya , erdirilmemiş. Nasıl oluyor da peygamber dahi olmayan insanlar birilerinin fenafillah makamına erdiğini, Allah'la bir olduğunu iddia edebiliyor. Böyle bir inanç Allah'a ortak koşmak değildir? **Kararı sizler veriniz.***

A- 8- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"İbrahim ateşe atılınca onunla beraber idim. Ateş ancak benim duam ile soğuyup yakmaz oldu. İsmâil'e bedel getirilen koç ile beraber idim. Koçlar ancak benim gönül cömertliğimle indi.

Soru, yorum

İbrahim a.s. ateşe atılınca onunla berabermiş. Ateş onun duasıyla soğuyup İbrahim a.s. ı yakmaz olmuşmuş. İsmail a.s. ma bedel getirilen koç ile beraber imiş, koçlar onun gönül cömertliğiyle inmişmiş. Bu ifadeler kendisinin binlerce yıl önce yaşadığını, yani varlığının evveli olmadığını demek istemiyor

mu? Musa a.s. zamanına geri gitmek yetmemiş, İbrahim a.s. zamanına kadar gücünün var olduğunu, büyük atamız İbrahim a.s. mı dahi ateşte yanmaktan kurtarabilecek bir kahraman olduğunu söylemek, İsmail a.s. a bedel getirilen koç ile beraber göklerden geldiğini iddia etmek kendisinin olağan üstü bir güce, bir ilah gücüne sahip olduğunu iddia etmek değil midir? Binlerce yıl geri gidip geçmiş Peygamberler için böyle iddialarda bulunmak peygamberlerden üstün olduğunu bildirmek, Peygamberleri hafife almak değilmidir? Kendisini bir ilah olarak lanse etmek değilmidir? **Kararı sizler veriniz.**

A - 9-Kitaptan bir bahisten bir pasajı

Yüceye çıkarken İdris ile beraber idim,
Onu Firdevs'e en güzel CENNETİME oturttum !

Soru, yorum

Yüceye çıkarken İdris ile beraber olduğunu söylemek, yani kendisinin de miraca çıktığından bahsetmek demek değil midir? Kur'an-i kerimde sadece Hz.Muhammedin miraca çıktığından bahsedilmektedir. Mirac'a İdris a.s. la çıkması olağanüstü bir gücünün varlığını iddia etmesi ayrıca onu Firdevs'e en güzel Cennetine oturttuğunu ifade etmesi de cennetinin olduğunu iddia etmesi değilmidir? Müslümanların bildiği, inandığı cennet Allah'ın dır. Bir insanın kendisine ait Cennetinin olduğunu söylemesi, bir peygamberi dahi oraya oturtabileceğini söylemesi peygamberin kendisinden daha aşağı biri olduğunu, kendisinin cennete sahip olan bir ilah makamında olduğunu iddia etmesi anlamına gelmez mi?

Kararı sizler veriniz

A- 10-Kitaptan bir bahisten bir pasajı

"Ben hakikaten varlığın kutuplarının kutbuyum.
Diğer bütün kutuplar üzerinde izzet ve saygı değerliğim vardır.

Bütün tehlike ve korkunç hallerde bize tevessül et,
Varlık ve eşya içinde himmetimle senin imdadına
koşarım.

Ben müridim için korktuğu şeylere karşı koruyucuyum, Onu her türlü şer ve fitneden muhafaza ederim. Muridim ister doğuda, ister batıda olsun, Hangi beldede bulunursa bulunsun onun yardımına uzanırım.”

Soru, yorum

Kutupların kutbu olduğunu söyleyerek tehlike ve korkunç hallerde kendisine tevessül etmeyi emrediyor. Tevessül edenlerin varlık ve eşya içersinde imdatlarına koşacağını ifade ediyor. Kendisine bağlı olan kişileri korktukları şeylerden, şer ve fitnelerden koruyacağını, muhafaza edeceğini söylüyor. Bunun için yer ve zamanın önemli olmadığını, ister doğuda ister batıda olsun, nerede olursa olsun yardımına uzanabileceğini ifade ediyor. Bu kadar güce sahip olduğunu iddia eden bir kişi müslüman ise yaşadığı dönemlerde müslümanları zaferden zafere koşturamaz mıydı ? Bu kişi sevdiklerinin ömürlerini uzatamaz mıydı? Bu kişi İslam düşmanlarını kahru perişan edemez miydi?

Dinimizde bir kişiye tevessül edilemez, dua edilemez. Ancak Allah'a dua edilir. Diri olsun ölü olsun başka birisinden dua ile yardım istemek o kimseyi ilah kabul etmek değil midir? Böyle bir güce sahip ise ölümünü neden engellemedi? Hele hele ölmüş olan birisinden dua ile bir şey istenmesi, isteyen ne kadar acziyyet içersinde olduğunu göstermez mi ?

Günde beş vakit namazda kırk kere: **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** (Rabbimiz!) Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım isteriz”.(Fatıha 5) demenin şuuruna ermemek değil midir? Ayrıca Kuran’dan;

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

mealen :” Hak olan duâ, yalnız O’na (Allah’a) yapılır. O’ndan başkasına duâ edenlere (yalvarıp yakaranlara), onlar hiçbir

şekilde cevap veremezler. Bu, ağzına gelmesi için suya avuç açan kimse gibidir ki, su, ona aslâ gitmez. İşte kâfirlerin duâsı da, böyle boşunadır.” RA’D/14 .

Ayeti kerimesi mücibince Allahtan başkasına dua edenlerin duasının kafirlerin duasına benzeyeceği Müslüman olanlar için büyük bir ikaz değildir ?

Yine bir başka ayette Yüce Allah;

قُلْ أَزَيَّيْتُمْ شُرَكَاءُكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

"- De ki : "Allah'tan başka yalvardığınız ortaklarınızdan haber verin; yer yüzünden neyi yarattıklarını bana gösterin". Yoksa onların, göklerin yaratılışında ortaklıkları mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de, o kitaptan bir delilleri mi var? Hayır, o zâlimler, birbirlerini aldatmaktan başka bir va'dde bulunmuyorlar." (FATİR /40) diye Allah bu iddialarda bulunanlara meydan okumuyor mu ?

Bu iddialarda bulunan fani kişilerin kendilerini ilah göstermek için söyledikleri sözlerin doğru olduğuna mı yoksa ayetlerin doğru olduğuna mı inanmak gerek ? **Kararı sizler veriniz.**

A- 11-Kitaptan bir bahisten bir pasajı

"Ey müridim aramızda ahdi koruyucu ol! Olayların meydana döküleceği gün ben de terazi başında hazır olayım!..
Eğer terazi cimrilik yapacak olsa, Allah'a and olsun ki o, İnayetimin ta kendisiyle, hakikat lütfuyla (cömertliğe) nail olacak!

Soru, yorum

Mürid olan kişilerden mürşidine karşı ahd alınmaktadır. Yani talimat verilip mürşidine müridin söz vermesi istenmektedir. Kendisine bağlı olan kişinin tam bir teslimiyetle

kendisine bağlayabilmek için mahşer gününde terazinin başında olacağını, terazinin cimrilik yapması, yani müridin sevaplarını az göstermesi halinde kendi inayetiyle sevap tarafının ağır bastırılacağına Allah'a and içiyor. Allah'ın terazisinin yanılması düşünülebilir mi ? Allahü teaala Kur'an'da şöyle buyurmuyor mu ?

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

“ Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş,) bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz.” (Enbiya47)

Peygamberler dahi Allah'ın izni olmadan şefaât edemeyecekleri mahşer gününde peygamber olmayan kişilerin kendine bağlı olan müritlerin sevap terazisini ağır bastırabileceğine inanmak doğru mudur ? Yani mizan terazisinin hakimiyeti bu iddiada bulunan kişinin elinde mi? Ayete mi inanmak lazım yoksa kendisini ululamak için gelişi güzel konuşabilen fani bir insana mı? Bu şekilde iddialarda bulunanlar için şu ayeti kerimeler bir uyarı değilmidir ?

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

“ O gün, her ümmet içinden ayetlerimizi yalan sayanlardan bir cemaat toplarız da onlar toplu olarak (hesap yerine) sevkedilirler. (Neml 83)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آدَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

" Nihayet, (hesap yerine) geldikleri zaman Allah buyurur: Siz benim ayetlerimi, ne olduğunu kavramadan yalan saydınız öyle mi? Değilse yaptığınız neydi? (Neml 84)

*Bu iddialarda bulunan kişinin kendisinin cennete gidebileceğine bir garantisi var mıdır? Böyle bir kişinin iddialarına bir müslümanın inanması caiz midir? Bu kişi kendisini kıyamet gününün hakimi göstermek suretiyle ilahlık davasında bulunmuyor mu? Bu kadar gücü olduğunu iddia eden bir kişinin Allah'a and içmesine gerek var mıdır? Madem bu kadar gücü vardı neden kendisine özel bir Cennet kurup müritlerini o Cennete hesapsız sorgusuz koymuyor? Bu sözlerin kendisini ilah gibi kabul ettiğini, hem Allah'ın hesap sorma gününde Allah'ı devre dışı bırakacak güze sahip olduğu anlamına gelmiyor mu? Bu ifadelerin akılla, mantıkla, dinle uzaktan yakında ilgisi olabilir mi? **Kararı sizler veriniz.***

A- 12- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"(Veli diye tanımladığı kimseler konusunda) Yer onların hürmetine durur.. Sema onların duasıyla açılır... Ölüm, onların kararıyla olur... Bu salahiyeti onlara Mevlâ vermiştir."

Soru, yorum

Yer yüzü veli diye tanımladığı kişiler hürmetine dururmuş, sema onların duasıyla açılmış, ölüm onların kararıyla olurmuş. Bu salahiyeti onlara Mevla vermişmiş. Madem ölüm onların kararı ile oluyormuş ölmelerini veya sevdiklerinin ölmelerini engelleselerdi ya. Kendilerinin hastalanmalarını, yaşlanmalarını, ölmelerini engelleyemeyen aciz bir insanın ölümüne karar verme yetkisi, selahiyyeti ve gücü olabilir mi? Allah'ın kudret elinde olan bir şeyi kendi kudreti dahilinde göstermek ilahlık iddiasında bulunmak değil midir? Allah aciz midir ki kendisine ortak alsın ve görev taksimi yapsın. Bu ifadeler Allah'a iftira atmak değil midir?

Allah ayeti kerimede şöyle buyurmuyor mu?

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

"Allah, süresi geldiği zaman hiçbir canı ertelemes. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. » MÜNAFİKÜN /11

Mistiklere göre evliyâ diye bilinen insanlarda değişik bazı özellikler olduğuna inanılır.

Şöyle ki; Kutsal kişiliğe sahip imişler, yüce imişler, masum imişler, yanılmaz imişler , günahsız imişler. Gönüllerden geçenleri dahi bilir imişler. Bir anda birkaç yerde bulunabilir imişler. Bütün istekleri kabul edilir imiş. Onlar için zaman mefhumu yok imiş. Uçabilir imişler. Savaşlarda Müslümanlara yardım edebilir imişler v.s

Halbuki Allah Kur'an-i Kerim'de Veli'yi şöyle tarif ediyor.

إِنَّا إِنَّا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

"Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına hiçbir korku yoktur. Onlar üzölmeyeceklerdir de." **Yunus 62** – devamında

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

" Onlar iman etmiş ve Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlardır." **Yunus 63**

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

" Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kafirlerin velileri ise tâğuttur. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara (sürükleyip) çıkarır. Onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalırlar." **Bakara 257**

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

" Mü'minler, mü'minleri bırakıp inkarcıları dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişiği kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunmanız başkadır. Allah asıl sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Çünkü dönüş Allah'adır." Al'i İmran 28

وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

" Gevşemeyin, hüznülenmeyin. Eğer (gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün olan sizlersiniz." Al'i İmran 139

Bazı kişilerin veli diye tanımladıkları kişilerle Allah'ın kur'an'da veli olarak bahsettiği kişiler aynıdır mı ? Allah'ın veli olarak vasıflarını bildirdiği kullarının hepsinin bağlı olduğu bir kutbul ektab, bir kutup, bir Gavs var mıdır ? Ve yahut bunlara bağlı olmayan bir veli kul olamaz mı ? Eğer olamazsa Peygamberimizin döneminde ashaptan veli olan yoktur anlamı çıkmıyor mu ? Çünkü Kutup, Gavs gibi unvanlarda ki kişiler Peygamber efendimizin zamanında yoktu. Allah'ın bildirdiklerine mi inanmamız lazım yoksa olağanüstü hallerle vasıflandırılmaya çalışılan kişilerin veli olduğuna mı inanmamız lazım ? Sünnilerin velisi ile şiilerin velisi aynı özelliklere mi sahiptir ? Müslüman olan kişi ayetlerle yapılan tariflere mi yoksa yukarıda bahsedilen tarife mi inanması lazımdır ? **Kararı sizler veriniz.**

A- 13-Kitaptan bir bahisten bir pasai

"Rüya gördüm.Büyük bir topluluk içindeydim.Şeytan da orada idi.Onu öldürmek istedim, bana şöyle söyledi : Beni neden öldürmek istiyorsun?. Benim ne günahım var?. Eğer bir şey şer olacaksa, onu hayra çeviremem.. Yine bir şey hayır olarak kalacaksa onu da şer yapmağa gücüm yetmez.. Benim elimde ne var?"

Soru, yorum

Bu rüyada anlatılmak istenen şey iyilik ve kötülüklerin mukadderatın eseri olduğu, suçun ve suçlunun olmadığı, her şeyin Allah'ın takdir ettiği kaderiyle olduğu anlatılmaya çalışılmıyor mu? Şeytan kendisine verilen görevi yapmaya çalışıyor ve suçludur demek istemiyor mu? Çünkü şeytanı öldürmek istemiş ve şeytanın itirazı üzerine onu öldürmemiş olması şeytanın fikrinin doğru olduğunu kabul etmiş olması anlamına gelmiyor mu? Bu inanış yanlış değildir?

Bu konuda Yüce Allah şöyle buyuruyor mu?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

" Yoksa kötülük işleyenler ölümlerinde ve yaşamlarında kendilerini, İman edip iyi amaller işleyen kimseler ile bir mi tutacağımızı sandılar ? Ne kötü hüküm veriyorlar! CASİYE/21 Başka bir ayeti kerimede ;

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ ۖ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

« Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor. » NAHL /90 Başka bir ayette ;

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

"Sana gelen iyilik Allah'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsindendir. Seni insanlara elçi gönderdik. Şahit olarak da Allah yeter ».NİSA/79

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ أَتَقُولُونَ عَلَيْهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

- Onlar bir kötülük yaptıkları zaman : "Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti" derler. De ki : Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz? A'RAF 28

Bu ayeti kerimeler her şeyin sadece Allah'ın yaratmasıyla olmadığını, insanların kendi yönlerini tayin etmesi gerektiğini emretmiyormu ? İnsanoğluna bir irade verilmemiş mi ?
Kararı sizler veriniz.

A- 14- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Allah'a andolsun ki benim bayrağım Muhammed (S.A.V)'in bayrağından daha büyüktür! Benim bayrağım nurdur. Altında bütün insanlar ve cinler ve peygamberlerden olanlar bulunuyor."

Soru, yorum

Bu ifade bir kişinin kendini Hz.Muhammed'den üstün sayması değil midir ? Peygamberimize mahşer günü hamd sancağı verilecektir. O sancağın altında cennetlik olanlar toplanacaktır. Burada malum kişinin kullandığı ifadede Hz.Muhammedin aksine mümin kafir ayırımı yapmadan bütün insanlar, cinler ve bütün peygamberlerden olanlar nurdan olan sancağının altında bulunacağını iddia etmek akla mantığa, dine imana sığar mı ? Yani Hz.Muhammed'den sonra dünyaya gelmiş olan onun ümmetlerinden biri olan kişinin bayrağı varmış ve peygamberleri dahi altına alabilecek büyüklükte imiş. Bu ifadelerle kendisine olağanüstü bir güç, bir ilahlık payesi vermiş olmuyor mu? Müslüman olan bir kişi böyle bir ifade kullanabilir mi ? Bu anlatılan şeye Müslüman olanlar inanabilir mi? **Kararı sizler veriniz.**

A- 15- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Benim bir benzerim ne gökte bulunur; ne de benim sıfatlarımin bir benzeri yeryüzünde bilinir!”

Soru, yorum

*Bu ifade bir kişinin kendisine ilahlık vasfı yüklemesi anlamına gelmez mi.? Bir insanın bir benzerinin yeryüzünde bulunup bulunmamasını anladık da göklerde benzerinin olup olmaması ne demektir? Hiç kimse H.z Muhammedin bir benzerinin göklerde olmadığına dair bir ifade duymamışken bu kişinin bu ifadeyi kullanması göklerde olduğuna inandığımız Allah’a kendisini alternatif ilah olarak tanıtmaya çalışması demek değildir? Yeryüzündeki insanların da ona ait sıfatları bilemeyeceğini iddia ediyor. Allah’ın dahi sıfatları bilinirken nasıl olur da bir insanın sıfatları bilinemez? Bu ifade ilahlık iddiasında bulunmak değildir ? Kendisini Allahtan daha büyük gösterme çabası değildir? Bu ifade şirk ve küfür değildir. **Kararı sizler veriniz.***

A- 16- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Musa Peygamber, Allah’ı görmek istedi. Ben ise Allah’ı görmeyi değil, Allah beni görmeyi irade buyurdu!”

Soru, yorum

*Kendisinden binlerce yıldan fazla bir zaman önce yaşamış olan Musa a.s. ın Tur Dağında Allah’ı görmek istediğini söylüyor. Kendisinin Allah’ı görmeyi değil Allah’ın kendisini görmek istediğini söylemesi Allah’ı hafife almak, Allah ile akılsıra dalga geçmek, kendisinin ondan önemli bir varlık olduğunu anlatmak istemesi değildir ? Bu ifade başlıbaşına Allah’a şirk koşmak, küfür değildir? Müslüman olan akıllı bir kişi böyle bir şeye inanabilir mi ? **Kararı sizler veriniz.***

A- 17- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

-“Kendimi (noksanlıklardan) tenzih ederim, şanıım ne de

yücedir !”

-“Eşyanın ta kendisi olduğu halde eşyayı izhâr eden Allah’ı tenzih ve tesbih ederim.”

-“Doğrusu sonradan meydana gelen mahlûkâtın vücudu, Yaradanın vücudunun aynıdır.”

-“Kul Rab’dur; Rab de kuldur. Keşke bilseydim mükellef olan kimdir ?”

Soru, yorum

Kendisini noksan sıfatlardan tenzih edermiş, şani pek yüce imiş. Bir insan noksan sıfatlardan arı olabilir mi ? Noksan sıfatlardan tenzih edilen ve şani yüce olan zat bildiğimiz yüce Allah’tır. Bu kişi bu ifadesiyle kendisinin Allah olduğunu iddia etmiş olmuyor mu.? Bu ifade küfür ve şirk değil mi ?

Kendisi eşyanın ta kendisi olduğu halde eşyayı izhar eden Allah’ı tesbih ve tenzih edermiş. Yani demek istiyor ki Allah eşyanın ta kendisidir ve eşyayı açığa çıkarmıştır. Eşya yaratılan, sonradan var olan bir şeydir. Allah’ı eşyanın kendisi olarak gördüğünü söylemek Allah’ın maddeye girdiğini iddia etmek değildir ? Bu ise küfür değil midir? Tabiatın Allah olduğunu ifade etmek değildir ?

*Kul Rab’miş, Rab’de kul imiş ifadesi insanı ilahlık makamına oturtmak, Allah’ı da bir insanın bedenine sokmak demektir ki bu da küfür ve şirk değildir ? **Kararı sizler veriniz.***

A-18- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

B..... Hazretlerine sorulmuş :

- Hakk’ı bilmenin manası nedir ?

Cevap vermiş :

“Hiçbir Hak yok, mutlaka ben oyum! ”

Soru, yorum

*Hiç bir Hak yok mutlaka ben oyum demek, Allah yok ben Allah’ım demek anlamına gelmiyor mu? Bu ifadeyi kullanmak küfür değil mi? **Kararı sizler veriniz.***

A-19- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

MELEKLERİ KORKUTAN YAKUT GÖZLÜ YILAN ;

Bütün bu saf saf olan meleklerin ötesinde bir büyük yılan vardır. Arşı azamı başı kuyruğunun üzerine gelmek üzere çevrelemiştir. Başı beyaz inciden, bedeni sarı altından ve gözleri kırmızı yakuttan yaratılmıştır. Her bir tüyünün dibinde bir meleğin tespih ettiği yüz bin kanadı vardır. Bu sarı yılanın tespihinin sesi diğer bütün meleklerin tespih seslerini bastırarak onlara korku verir. Ağzını açtığı zaman gökleri ve yeri bir lokma etmesi mümkündür. Eğer o büyük yılanı ilham olunmasa idi, onun sesinin heybetinden bütün mahluklar helak olurdu.

Soru, yorum

Bu bahsedilenler bir peygamberin sözlerinden alıntı değildir. Bir insan, başı kuyruğu üzerinde olan Arşı azamı çeviren başı beyaz inciden, bedeni sarı altından gözleri kırmızı yakuttan, yüzbin kanadı olan yılan varmış, hem de tüyleri varmış ve her tüyünün dibine bir melek tesbih ediyormuş. Bu yılanın tespihinin sesi diğer meleklerin tespihini bastırıyor ve onlara korku veriyormuş. Ağzını açarsa yerleri ve gökleri bir lokmada yutabilirmiş. Ona ilham olunmuş da bütün mahluklar helak olmasın diye sesini çıkarmıyormuşmuş.

Peygamber efendimizin böyle bir hadisi şerifi yoktur. Kur'an-i Kerim'de de böyle bir şeyden bahsedilmiyor. Din adına neden birilerinin olması mümkün olmayan masal ve hikayeleri kitaplara yazılıyor. İnsanları inandırmaya çalışmak ve kendisine bağlamak için akıllarını aciz bırakmaya çalışmaktan maksat kendisine bilgiçlik süsü vermek değildir? Veya bir kişinin etrafındaki insanların ne kadar saf olduklarını anlaması için uydurulan masallar değildir? Bir insanın etrafındaki insanların anlayış kapasitesi ne kadar olması lazım ki onlara Arşı azamı çevreleyen kanatlı ve kanatları tüylü yılanlardan bahsedebileceksin. Hiç kimse kendisine şunları sorabilmişmi ? Söylediklerinin ayette ve hadislerde yeri varmıdır?. yoksa sen bunları nasıl gördün nasıl bildin ? Her şeyi mürşidmi bilir ? Mürid soru bile soramaz mı? Soramaz çünkü bu müritlerin

soru sorma yetkileri yoktur. Her şeyi seyda bilir inancında olan insanlar Şeyhlerin etrafını çevreler. Bu insanlar da Yüce Allah'ın kainatı idare etmek için böyle şeylere ihtiyacı olmadığına inanamazlar elbette. Kitabında akıl almaz rakamlardan, hesaplardan bahsedebilen bir zat neden bu masallarla insanları etki altına almaya çalışmıştır. Bu anlatımların din ile bir ilgisi var mıdır? Din adamlarının böyle şeyleri Muhammed'in ümmetine, Allah'ın kullarına anlatması doğru bir şey midir? Akli ile mihakeme yapabilme kapasitesi olan birisine hiçbir dini kaynağa dayanmayan böyle masalları din adına gerçek gibi anlatmak doğrudur mu? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.**

A-20- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

-ALTI YÜZ KANATLI, ALTMİŞ BİN TELEKLİ MELEK;

Birisi Cebrail aleyhisselamdır ki altı yüz kanadı vardır . Her birinin yüz teleği vardır ki her teleğin uzunluğu Batı ile Doğu'nun arası kadardır. Tüm kanatları renkli nurlarla olmakla beraber, büyük cüssesi kardan beyazdır. Ayakları yerin altına kadar uzanır. Kanadının bir tüyü ile dağları devirecek kadar kuvvetlidir.

Soru, yorum

Altıyüz kanatlı, her kanadın yüz teleği varmışmış. Her bir teleğin uzunluğu doğu ile batı arası kadarmış. Cüssesi kardan beyazmış, ayakları da varmış ve yerin altına kadarmış. Ayrıca kanadının bir tüyü ile dağları devirecek güce sahipmişmiş. Ne dersiniz? Sonra bunların sadece bir tanesidir Cebrail. Kanatları doğu ile batı arası kadardır da bedeni nereye sığıyor sorulmaz mı kendisine. Cüssesinin beyazlığını nereden bildi sorulamadı kendisine. Bir meleğin ayakları olur mu, hemde yerin altına kadar uzanabilir mi sorulamadı kendisine. Bedeni nerede idi sorulamadı kendisine. Sura üfleyecek olan İsrail A.S. ma atfedilen gücün Cebrailin kanadının bir tüyünde olduğu neden sorulamadı kendisine? Bizler zaten Cebrail'e inanmışız. Ayağından kanadından, tüyünden neden bahsediyorsun denemedi kendisine. Çünkü her şeyi onlar bilirdi. Soru

sormaya da kimse cesaret edemezdi. Etrafındaki insanların beyinlerini acziyet içersine bırakmak gerekiyordu da ondan bunlar müslümanlara anlatılmış ve kimse de çıkıp soru soramamış. Bu sözler müslüman bir din adamı sözümüdür ? Bir din adamı böyle sözler sarf edebilir mi ? Müslüman olan bir kişinin böyle ayetle hadisle ilgisi olmayan hikayelere, acem palavralarına inanması caizmidir ? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz...**

A-21- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

YEDİ GÖK ; Bunun altında dördüncü gök vardır ki beyaz Gümüştedir. Bunun ismi Erkalun'dur. Buranın melekleri at suretindedir. Reislerinin ismi Kabail'dir. Bu dördüncü göğün bekçisidir. Bunun altında üçüncü gök vardır ki sarı yakuttandır. Bunun ismi Maun'dur. Buranın melekleri kartal suretindedir. Reislerinin ismi Saftail'dir. Bu üçüncü göğün bekçisidir.

Soru, yorum

Dördüncü gök beyaz gümüşten imiş, ismi erkalünmuş. Buranın melekleri at suretinde imiş, reislerinin ismi Kabailmiş ve dördüncü göğün bekçisi imiş. Üçüncü gök sarı yakuttan imiş, ismi maun imiş, melekleri kartal suretinde imiş, reislerinin ismi Saftail imiş ve üçüncü göğün bekçisi imiş. Göklerin gümüşten, yakuttan olduğunu iddia etmek mantıksızlık değildir? Bu gün bu bilgilere inanabilen insan çıkar mı? Göklerin bekçisi olan melekleri at suretine, kartal suretine sokmanın ne anlamı vardır? İnsanların beyinlerini aciz bırakıp kendisinin bilgeliğini gösterme ve insanları etki altına alma çabası değildir? Kur'anda ve hadislerde bahsedilmeyen bu bilgilere, söylemlere, acem palavralarına inanmak doğru bir şey midir ? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.**

A-22- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

KULPLU GÜNEŞ VE KILIFLI AY ARABALARI ;

Allah sözü edilen derya içinde Güneş için **üç yüz altmış kulplu elmaştan** bir araba yaratıp, üzerine Güneş koymuştur. Güneş'i arabası ile doğudan batıya doğru çekip götürmeleri için her kulpundan tutacak bir melek tayin etmiştir. Ay içinde Hak Teala **üç yüz kulplu sarı yakuttan** bir araba yaratarak, üzerine Ay'ı yerleştirmiştir. Ay'ı arabası ile doğudan batıya çekip götürmeleri için her kulpu tutacak bir melek tayin edilmiştir. Ayrıca Ay için cevherden altmış kulplu bir kılıf yaratmış, her kulptan tutacak altmış melek tayin etmiştir.

Soru, yorum

Allahü teala deryada üç yüz altmış kulplu elmaştan araba yaratmışmış. Güneşi üzerine koymuşmuş. Her kulpundan bir melek tutup arabayı doğudan batıya doğru çekiyormuşmuş. Ay için de Üç yüz kulplu sarı yakuttan bir araba yaratarak ayı üzerine koymuşmuş. Ayı da doğudan batıya çekmek için arabanın her kulpundan bir melek tutarmışmış. Güneş aydan kaçkat büyüktür. Ona da kulplardan tutmak için ikişer melek vermesi mantıksız değildir? Ayrıca ay için cevherden altmış kulplu bir kılıf yaratmış. Bu fikirlerin sahibine kimse sormamış mı ki bu güneş dünyayı yakıyor da üzerine konulduğu arabaya bir şey olmuyor mu ? Güneş bir arabanın üzerine konulmuş ise araba güneşten daha büyük olması gerekmiyormu? O halde neden güneşi görüyoruz da arabayı göremiyoruz ? Hep has ve değerli madenlerden bu arabaların yapıldığının anlatılması Allah'ın hazinesinde bu değerli madenlerden çok olduğunu ifade etmek için midir, yoksa Allah'ın basit demirden bu arabayı yapmasını ona yakıştıramamışlar mı ? Kur'an-ı kerimde güneşin ve ay'ın hareketleri ile ilgili ayetlerde ve hadisi şeriflerde böyle bir hikaye olmamasına rağmen din adına böyle masalların uydurulması yanlış değildir.? Dünyanın döndüğünü söyleyemeyip güneşin dünyanın etrafında bir araba üzerinde doğudan batıya doğru çekildiğini söyleyebilecek derecede bilgiden yoksun bir kişinin kainattan

*bir çok bilgiyi biliyormuş gibi allame gösterilmeye çalışılması doğru bir şeymidir? Akla mantığa uymayan bilgileri bir kitaba koyup müslümanların kafasını bozmak doğrumudur? Bu bilgileri kitaplara kimler sokmuştur. Bu anlatılanların fen ve bilim ile alakası olmadığı halde din adına bunların anlatılmasının amacı sizce ne olabilir? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-23- Kitaptan bir bahisten bir pasai

Ay'ın arabasını götüren melekler onu her gün Güneşten uzaklaştırdıkça, kılıfını tutan melekler de kılıfı her gün Ay'dan biraz daha sıyrarak Güneş ile Ay karşı karşıya geldiğinde kılıfından tamamen çıkıp dolunay halinde görülür. Sonra Ay'ı Güneş'e melekler yavaş yavaş yaklaştırdıkça kılıfını da diğer taraftan her gün biraz daha yaklaştırıp Ay Güneş'e iyice yaklaştığında kılıfını Ay'a tamamen giydirirler. Kıyamete kadar bu şekilde devam eder. Bu sebepten Ay bazen hilal, bazen yarım ay, bazen dolunay şeklinde görülür.

Soru, yorum

*Ay'ın arabasını götüren melekler onu güneşten uzaklaştırdıkça kılıfını tutan melekler kılıfını sıyırlarmış. Güneşle ay karşı karşıya gelince kılıfını tamamen çıkarmış olurlarmış ve ay dolunay oluyormuşmuş. Güneşe yaklaştırdıkça da kılıfını tekrar giydirirlermiş. Fenne, bilime Ayet ve hadisi şerif ifadelerine uymayan bu anlatımlar din adına yakışıyor mu ? Bu ifadeleri kullanan zatın büyük bir zat olduğunu, bu kitabın da çok değerli bir eser olduğunu söyleyenler İslami inançları tahrif etmek isteyenler değil mi ? Böyle ifadelere bu gün inanılması mümkün mudur. Bu gibi tutarsız ifadelerin yazıldığı kitaplara dini kitap diye önem vermek dine hakaret değil mi? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-24- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

KIRK BİN BAŞLI, KIRK BİN AYAKLI, KIRK BİN BOYNUZLU KIRMIZI BOĞA LİYUNAN ;

Hak Teala yedi göğün her birisini balıklar gibi binlerce çeşit yaratıkla dopdolmuş. Yedi göğün duvarı olan Kaf Dağının ötesinde bir büyük yılan yaratmıştır. Yılan büyük dağı halka gibi kuşatıp başını kuyruğu üzerine koymuştur. Kıyamete kadar Hak Teala'yı yüksek şanıyla tespih eder. Bu denizler ortasında yedi yer bir gemi gibi hareketli ve huzursuz iken, Hak Teala bir büyük melek tayin etmiştir ki; yerlerin etrafını kavrayıp, bir omuzu üzerinde sakin kılmıştır. Sonra Hak Teala, o meleğin ayağı sağlam dursun diye yeşil yakuttan büyük bir kare biçiminde kaya yaratmıştır ki, onun en üst düzeyinde bin vadi yaratıp, her birini bir deniz ile ve her denizi binlerce çeşit yaratıkla doldurmuştur.

Soru, yorum

Allah yedi göğün her birini balıklar gibi binlerce yaratıklarla doldurmuşmuş. Yedi göğün duvarı Kaf dağı imişmiş. Kaf dağının ötesinde büyük bir yılan varmış ki Kaf dağını halka gibi kuşatmışmış, başını da kuyruğunun üzerine koymayı unutmamış. Yaratıklardan maksat canlı yaratıklar olması lazım ki göklerde böyle yaratıklar bu güne kadar görülmemiştir. Yedi göğü gidip masallarda anlatılan Kaf dağına yaslamak ne kadar mantıksızlıktır. Kaf dağını kuşatacak kadar da büyük bir yilandan bahsediliyor ki o da Allah'ı tespih ediyor. Denizler ortasında yedi yer hareketli ve huzursuz iken Allah bir melek tayin etmiş ve bu yerlerin etrafını kuşatmış. Bir omuz üzerine sükunet bulmuş. Ayağını sağlam bassın diye yakuttan büyük bir kaya yaratmış. Kayanın düzeyinde bin vadi yaratmışmış. Her birini bir deniz ile her denizi binlerce çeşit yaratıkla doldurmuşmuş. Meleğin ayağı varmış, yere sağlam bassın diye ayağının altında yakuttan kaya yaratılmış ifadeleri akla mantığa sığıyor mu ? Bu gibi şeylere inanabilmek için insanların ne kadar cahil olması gerektiğini düşünebiliyor musunuz ? Yahut bu gibi acem palavraları ile insanların beyinleri tahakküm altına alınmak istenmemiş mi? Veya

*kendisine bir bilgeçlik payesi çıkarmak istememiş mi ? Bu fikirleri bu kitaplara kim sokmuş. Müslümanları aldatmak doğru bir şeymidir? Hemde din adına.. Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-25- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

FAKİRLİĞİN SEBEPLERİ; Günah işlemek, Yalan söylemek, Sabah vakti uyumak, Bir gün bir gecede sekiz saatten çok uyumak, Soyunup çıplak yatmak, Çıplak iken abdest bozmak, Bir yanı üzerine yaslanıp ekmek yemek, Ekmek kırıntılarını yere dökmek, Cenabet iken ağzını yıkamadan yemek, Soğan ve sarımsak kabuklarını yakmak, Geceleyin evi süpürmek, Çöpleri evin içinde biriktirmek, Yaşından büyüklerin önünde yürümek, Anne ve babasını isimleri ile çağırmak, Eline geçen çer çöple dişlerini kurcalamak, Toprak ve çamur ile ellerini ovalamak, Eşik üzerinde oturmak, Kapının bir kanadına dayanmak, Helada abdest almak, Elbisesini üzerinde dikmek v.s.

Soru, yorum

*Burada anlatılan sebeplerden dolayı fakir olunsaydı gayrı Müslimler fakir olması gerekmez miydi ? Bu kadar mantıksız , aslı astarı olmayan, Kur'anda ve Hadisi şeriflerde yeri olmayana ifadeleri din adına anlatmak, bidatlar uydurmak, böyle saçmalıkların yazıldıkları kitabi büyük bir dini eser olarak lanse etmek, büyük bir evliyanın eseri olarak sunmak Müslümanlar için acınacak bir durum değildir? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-26- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

UNUTMANIN SEBEPLERİ ;
Çok günah işlemek,

Çok düşünmek ve üzülmek,
İş ve meşguliyeti çok ve dağınık olmak,
Taze çeşniş yemek, Ekşi elma yemek,
Ense çukurundan kan aldirmek,
Deve katarı arasından geçip gitmek,
Mezar taşındaki yazıları okumak,
Asılan adamın yüzüne bakmak,
Canlı biti yere atmak..

Soru, yorum

*Çok günah işlemek unutmamanın sebeplerinden olsa Müslüman olmayanlar deli olması lazım değil mi? Deve katarı arasından geçip gitmek, canlı biti yere atmak gibi komik şeylerle hafif beyinli insanlar kanmaz mı ? Bir şeyler biliyorum ayağına müslümanların fikirlerini tahrip etmek, inançlarıyla oynamak, bidat olan şeyleri onlara dinden imiş gibi anlatmak bir müslüman kişiye yakışır mı? Müslümanların duygularını istismar etmek günah değil mi ? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-27- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Hak Teala'nın emir ve tesiri ile felekler ve yıldızlar hareket edip, dört unsuru istihale (evrim) ile birbirine karıştırıp yoğurmuşlardır. Böylece, önce madenler, sonra bitkiler, daha sonra hayvanlar meydana gelmiştir. Hayvan kemalini bulduğunda insan zahir olmuştur. Bu bileşik cisimlerin dört mertebesi arasında yani maden, bitki, hayvan ve insan arasında aracı bileşik cisimler de vardır. Madenler ile bitkiler arasında vasıta ve geçit olan mercandır... Bitkiler ile hayvanlar arasında geçit hurma ağacıdır. Çünkü o bitki olmasına rağmen hayvan gibi erkeğine yakın olmadıkça (döllenme olmayıp) neticesi hurma olmaz. Hayvanlar ile insanlar arasında geçit olanların en açığı maymundur. Çünkü bütün organları, kıl ve

kuyruğundan başka dışı ve içi insana benzer. Mercan, hurma ağacı ve maymun gibi maden, bitki, hayvan ve insan arasında geçit olanların varlıklarındaki hikmet, her birinin kendi mertebesi aşağısından son yükseklik derecesine ulaşması, varlıklardaki mertebelerin o silsile yoluyla tertip edilmesi ve insanlık mertebesinde nihayet bulmasıdır. Zamanın devretmesinin tamamlayıcısı ve cihan varlıklarının özü insanın var olmasıdır. Yedi yüksek babanın (felekler) ve dört aşağı ananın (anasır-ı erba'a) ve üç bileşik cisimlerin (mevalid-i selase) neticelerinin özü insan bedenidir. Belki iki cihandan sebep ve gaye, ancak hazret-i insandır...

Bu şerefli vücudun yükselişinin başlangıcı madenler olmuştur. En önce kaygan çamurdur, sonra taş mertebelerine yükselmiştir, sonra kıymetli cevherler mertebesine vasil olmuştur... o mertebeden de yükselerek tohumuz biten bitkiler mertebesine varmıştır.

Sonra tohum ile biten bitkiler mertebesine, oradan ağaç şeklini alıp hurma ağacına kadar varmıştır. Hurma mertebesinden hayvanların mertebelerine yükselip nice seneler o mertebede ömür sürmüştür. Oradan fiil ve şekil bakımından insana benzeyen yarı insan (nesnas) ve maymun mertebesini bulup daha da yükselerek insan şekline gelmiştir."

Soru, yorum

Büyük bir evliya olduğu bildirilen zat insanların maymundan türediğini anlatıyor. Ondan yüz sene kadar sonra yaşayan Darwin de evrim teorisinde böyle diyor. Birisine evliya diğerine dinsiz diyoruz. Yukarıda malum kitapta bulunan abuk subuk

fikirlere inanan insanlardan birisine "sen maymundan türemişsin" dersen kabul ederler mi? Kur'anda böyle bir haber var mı, peygamberimiz böyle bir haber vermiş mi diye düşünmek gerekmez mi? Tasavvuf erbabı bir zata atfedilen bir kitapta yazıyor diye maymundan türediğimize inanmamız mı gerekir? Kitabımız Kur'an bu konuyu açık açık anlatmıyor mu? Bu kitaptaki Kur'an'a ve İslamın ruhuna aykırı olan bilgilerin bu kitabın yazarı olan zata ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.**

A-28-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Alem-i Hakikat'te ve huzur-i celali'de mükāşefe anında Hz. Peygamber'i görmüş, bütün peygamberler O'nun önünde sıralanmış duruyorlarmış. Etrafında ümmeti ve hizmet eden melekler varmış. Ebubekir sağında, Ömer solunda, elinde bir mühürle duruyormuş. Hz. Ali ise bu Peygambere yönelmiş duruyormuş. O esnada Hz. Peygamber İ.....A.....'yi görmüş. O anla ilgili birtakım konuşmalar naklettikten sonra der ki, "o vakit bu hikmet ve hitabın azameti bana Cenabı Allah'dan bir lütfi ilahî ve bağış olarak verildiğini hissettim."

Soru, yorum

Hakikat aleminde, Allah'ın huzurunda mükāşefe anında Peygamberimizi görmüşmüş. Bütün peygamberlerde onun önünde sıralanmış duruyormuşmuş. Etrafında ümmeti ve hizmetçi melekler duruyormuş. Ebubekir sağında , Ömer solunda duruyormuş ve elinde bir mühür varmışmış. Hz.Ali Peygamberimize yönelmiş durumdayken peygamberimiz İ.....A.....'yi görmüşmüş. O anla ilgili bir takım konuşmalar olduğunu söylemiş ve o vakit hikmet ve hitabın azameti Cenabı Allah'tan bir lütfi ilahi ve bağış olarak kendisine verildiğini hissetmişmiş. Yani mükāşefe anında Allah'ın huzurunda bütün peygamberleri görebilen, melekleri görebilen, bütün ümmeti görebilen kişiye bir hikmet ve

*hitabın azameti verilse çokmudur? Böyle bir iddiada bulunmak direkt olarak aracısız bir şekilde Allah'tan vahiy aldığını iddia etmek değildir? Hem de hakikat aleminde iken buna mazhar oluyormuş. İnsanları kendisine inandırmak için Allah'ı, peygamberimizi, bütün peygamberleri, bütün ümmetini, Hz. Ebu Bekiri, Ömeri ve Ali'yi emellerine alet etmeye, şahit tutmaya değmez mi ? Ve bu kişileri bir yere toplamış da Hz.Osman'ı neden unutmuş ? Bunun sebebini kendisine sorabilen bir kimse çıkabilmiş mi ? Bir kişinin böyle akla mantığa sığmayan uydurma masallarla insanları inandırmaya çalışması doğru bir şey midir? Ahiret alemine gidip gelebilmek ne kadar kolay gösteriliyor değil mi? Bir müslümanın böyle şeylere inanması doğrumudur. **Kararı sizler veriniz.***

A-29- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Cehennem ehli, her ne kadar ateşte kalırsa da onların yanmalarından maksat haklarındaki gazap ve elemi kaldırmak içindir ki bu da Rıza'dır.

Soru, yorum

*Cehennem ehlinin ateşte kalmasının azap çekme amacıyla olmadığını söylemesi doğrumudur? Orada yanmalarından maksadın üzerlerinden gazap ve elemi kaldırmak olduğunu, bu azabın bir Rıza, yani zevk olduğunu bildirmesi kur'an ayetleriyle bağdaşılıyor mu ? Cehennem azabının şiddetinden bahseden ayetleri inkar değildir ? **Kararı sizler veriniz..***

A-30- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Şu halde ilim sahibi kimse kime ibadet edildiğini, Allah'ın hangi suretlerde zahir olduğu için kendisine ibadet olunduğunu bilir ve anlar ki, şu çokluk ve ayrılık maddî suretlerde âza ve ruhanî mefhumlarda ruhi kuvvetler gibidir...

Musa işi Harundan daha iyi biliyordu. Çünkü o, Allah'ın muhakkak kendisinden başkalarına kulluk edilmemesini emretmiş olduğunu kavmi arasında buzağıya

tapanların neye ibadet ettiklerini ve olan her şeyin ancak Allah'ın kaza ve takdiriyle meydana geldiğini bildiği için kardeşi Harun'a hitap etmesi Harun'un bu hakikati inkarından ve buzağıya tapma keyfiyetini kavrayamamasından ileri gelmişti. Çünkü arif, Hakk'ı her şeyde gören, belki Hakk'ı herşeyin aynı bilen kimsedir..

Soru, yorum

*Musa a.s. in Tur dağına Allah ile konuşmaya çıktığında arkasından ümmetinin buzağıya tapmasının normal olduğunu, bunun Allah'ın kaza ve takdiriyle meydana geldiğini , buzağıya tapmaktan gaye Allah'a tapmak olduğunu ifade etmeye çalışması doğru olabilir mi? Bir insanın kaderinde varsa puta tapması nedeniyle suçlu olamayacağını söylemesi doğrumudur. Harun a.s. buzağıya tapma keyfiyetini kavrayamadığından bahsetmek doğrumudur? Harun a.s.'ın arif birisi olmadığından bahsetmek saygısızlık değildir? Kur'an ayetlerine ve hadisi şeriflere bu anlatış ve inanç şekli ters düşmüyor mu ? **Kararı sizler veriniz.***

A-31-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Süt emzirilen bir kızıyla (böyle bir hâdise) bana da tesâdüf etti :

(Henüz) bir yaşından küçük idi ki ona :...

- Yavrucağım deyince başını döndürdü : Eşiyle cinsel birleşme yapıp ta inzal olmayan adam hakkında ne dersin. Ona yıkanmak vacip olur dedi.

Soru, yorum

Bir kişi, eşiyle cinsel ilişkide inzal olmayan adam hakkındaki fetvasını bir yaşından küçük bir kızına sorabiliyorsa o kız babasından fakih ve akıllıdır demek değildir ? Yahut da bu adamın akli dengesi yerinde değildir anlamı çıkmaz mı ?

Bu bilgileri kitaplara sokanlar, bu bilgilerin basım ve yayımını yapanlar İslam dininin dostu olabilir mi ? Hz.İsa çocukken konuşmuştu ya. Böyle büyük bir zatın kızının bir yaşında

*konusup fetva verebilmesi ona nispet yapma değildir ?
Böyle müstehcenlikleri bir evliyanın sözü ve dini bir kitap diye
lanse edilen kitaba koymak islama zarar vermiyor mu?
Kararı sizler veriniz.*

A-32- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“.. Bu hali, rahmetli babam’da dahi gördüm. Zira onu, yüzünde canlı (insan)ların sûreti (şeklinde) olmasından (dolayı), şüphe ile defnettik. Onda ölülerin damarlarının (nabzının) durması ve nefes kesilmesi yoktu. Ölmezden on beş gün önce öleceğini bana haber vermiş ve Çarşamba günü öleceğini söylemiş. Nitekim böyle oldu : ölüm günü gelince, şiddetli bir şekilde hastalanmıştı. Bir şeye dayanmaksızın doğruldu ve dedi ki :
- Oğlum, bugün (artık) göç ve (Cenab-ı Hakk ile) karşılaşma olacak. Men de :

- Allah bu sefer’inde (= yolculuk’unda) sana selâmet versin ve mülâkatında seni mübârek kılsın dedim. Bu söz ile ferahladı ve :

- Oğlum, Allah benden (yana) sana iyilik mükâfatı versin. Senden işittiğim ve bilmediğim, belki de bir kısmını (daha önce) inkâr ettiğim (söz) işte budur dedi. Sonra her iki yanında (? Yanağında) bedeninin rengine uymayan bir parlıltı zâhir oldu : İnci gibi parıldayan bir nur... İşte pederi kaplayan bu parlıltı, yüzüne doğru yayıldı ve bütün bedenini istilâ etti. Onun elini öptüm, vedalaştım ve huzurundan ayrıldım.

- Ben Câmi-i Kebir’e gidiyorum. Ölüm haberin gelinceye kadar (oradayım) dedim

- Git ve benim yanıma bir kimsenin girmesini bırakma dedi. Sonra kendi karısı’nı ve kızları’nı (etrafına) topladı. Öğle (vakti) olunca ölüm haberi bana geldi. Kendisine gittim ve bakanları : Ölü mü? Yoksa diri mi? (diye) şüphede bırakan bir halde buldum. İşte böyle bir halde onu defnettik.

Babamın büyük bir meşhed’i (şahadeti) vardı.

Bu makamın sahiplerinin hâyatı ve ölümü (birbirine) müsâvidir.

Soru, yorum

Kendisini bırak, babası dahi ölümünde on beş gün önce öleceğini biliyormuş. Burada açık açık adamın kendi öz babasını ölmeden , nabzı durmadan gömdüklerini söylemesi garip değildir ? Babası öleceğini söylüyor o da babasıyla görüşüp camiye gidiyor ve ölüm haberin gelinceye kadar oradayım diyor. Bu hareket anormal bir hareket değil mi? Bir kişinin ne zaman öleceğini bilmesinin mümkün olmadığını Yüce Allah bildirirken, hiç bir peygamber de ne zaman öleceğini bilemezken bahsedilen kişi öleceğini nasıl biliyor ? Burada, öleceğini bilebilen büyük bir adamın oğlu olmak rölü oynanmıyor mu ? Allahü teala Kur'anda şöyle buyurur:

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Şüphesiz kıyamet ilmi, Allah'ın katındadır. O, yağmuru indirendir, rahimlerde olan şeyi bilendir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse nerede öleceğini de bilmez. Şüphesiz Allah, her şeyi bilen, her şeyden haberdar olandır. LOKMAN /34 . Şimdi iyi düşünün bu ayete mi inanmak lazım yoksa bu anlatılanlara mı? Bu ifadelerin sahibi olan kişi sizce bu ayete inanıyormuydu ? Kararı sizler veriniz.

A-33- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"...şeyhlerimizden birine, insanların yararlandığı sultan kızlarının birinden söz (haber) ettiler : O kızın bu şeyhe itikâdı vardı. Huzûruna gelsin diye ona (haber) iletti. Şeyh de (kalkıp) gitti. (Kadının) kocası olan melik, onun yanındaydı. Sultan saygı olarak ayağa kalktı. Sonra

şeyh can çekişmekteki kadına baktı ve : Ölmeden önce, yakalayın onu dedi.

- Neyle? dediler. Diyetiyle (dedi) : Ödeyin onu! Böylece kadının diyeti, tam olarak şeyhe getirildi ve (kadındaki) can çekişme ile (kocasındaki ve babasındaki) hüznün durdu. (Kadın) gözlerini açtı ve Şeyh'e selâm verdi. Şeyh de ona : Sen hiç üzülme dedi : Ancak burada bir incelik var ki o da : Ölüm çözülmüş sefil (yani eli boş) olarak geri mümkün değildir. Ona muhakkak bir (başka) eser (yani can) lâzımdır. Biz seni (gerçi) ölümün elinden aldık. Halbu ki o, kendi hakkını bizden (yine de) istiyor : Ancak, alınmış bir rûh ile geri döner. Seni, sen yaşadığın zaman ahâli senden faydalanmıştır. Sen yüksek değerlisin. Biz de senin fidyeni, bizim indimizde, bu ölüden daha yücesiyle (öderiz : Şöyle ki) bence bütün kız (evlât)lardan daha sevgili bir kızım var benim. (İşte) senin diyetin olarak ölümü ona vereceğim.

Sonra şeyh Azrail'e dönerek dedi ki : - Rabb'ine geri götürmek üzere sana bir rûh lazımdır. (sana vereceğim), kızım (ın rûhu)dur. Ona (olan) sevgimi biliyorsun.

Bu rûha bedel olarak onun rûhunu al. Sonra şeyh, kalkıp kızına gitti. Hiçbir râhatsızlığı olamayan kızına (şöyle) dedi :

Sevgili kızım bana rûhunu ver. Çünkü sen (insanlara) fayda (konusun)da Emir'ül-müminin'in kızı Zeyneb'in yerini tutamazsın....

Kız dedi ki : Babacığım senin hükmündeyim. Ruhumu sana (elbette) veririm.

Şeyh de ölüme (yani Azrâil'e) : Al onu dedi. Böylece (kızcağız) o anda vefât etti... İşte son derece hazin olmakla berâber bu hikayede işlenen motif, şâyan-ı dikkattir. Halkın ve umûmun menfaati için, kendince en sevgili varlıklardan ferağat edebilmek, gerçekte islâm ahlâkı'nın gâyesini teşkil

eder. Diğergamlık mânasına gelenin bundan daha güzel numûnesi acabâ tasavvur edilebilir mi?

Soru, yorum

Böyle bir pazarlık Azrail a.s. ile olabilir mi? Azraili hem görüyor hem konuşuyor, hem alacağı canın yerine başka bir canı alıp gitmesine ikna ediyor. Bu kişinin şu ayetten haberi yok mu ?

وَلَن يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

- " Allah, süresi geldiği zaman hiçbir canı ertelemez. Allah, yaptıklarınızı haber alandır." (MÜNAFİKÜN/11) buyurmakta iken nasıl olur da ölen bir kadının yerine başkasının canını Azraile aldırabiliyor, diğer birini erteletebiliyor ?

Soruyorum sizlere bu işi bir peygamber yapabilirmi ? Hiç yapan olmuşmu ? Bir insanın kendisini olağan üstü güçlerle donatılmış olarak göstermek istemesi doğru bir şeymidir ? Bir kişinin dilediği şekilde birinin canının alınmasını erteleme onun yerine başkasının canını Azrail a.s. ma verme gibi bir gücü olabilir mi? Bu iddialarda bulunan kişinin bir Müslüman, ehli sünnete mensub biri olduğuna inanırmısınız ? Şeyh denen bir zatın Allah adına tasarruf ettiği inanılır bir şeymidir? Bu ayetleri inkar değil mi ? Din ile iman ile alakası olmayan bu fikirleri bu kitaplara sokan kitapların yazarları mı yoksa başkaları mıdır? Bu bir ilahlık iddiası değilmidir ?

Kararı sizler veriniz.

A-34- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

Bu hayvanın üst kısmı yenildiğinde bunu yiyene bilhassa İlm'i nücûm (astronomi) verilir; ortası yenilince (insana), ilm-i nebât (Obotanik) verilir; arkası ile kuyruk kısmı da yenilince, (ona da) arz'daki kayıp (yani gizlenmiş) suların bilgisi (hidroloji) verilir ki o, içinde su bulunmayan bir araziye gittiğinde, kaç kulaç derinlikte su bulunduğunu bilir.

Bu hayvan canlıdır : ne büyük ne de küçüktür. Ancak

Endülüs'ün batısındaki işbiliye civarında bulunur. Bir gün Emir'ül müminin'in kâtibi arkadaşımız Abdullah ibn Abdûn orada bulunmuş ve onun başını ve kuyruğunu bir vuruşta, bıçakla ikiye kesmiş, üç parçaya taksim etmiş. Kendileri de üç kardeş idi. Böylece Abdullâh (İbn Abdûn) onun üst (kısımlı)nı yemiş ve yıldızlara hükmetmek ilminde, kitap okumaksızın veya bir önder ona öğretmeksizin âyet (delil, büyük âlim) olmuştu. Kardeşi Abdülmecid (ibn Abdûn) ise, onun orta'sını (gövdesini) yemiş ve bitkiler (nebâtât) ilmi ile onun husûsiyetleri ve terkiplerinde kitap okumaksızın yâhut çalışmaksızın bir âyet (büyük âlim) olmuştu. Bunu bana, onun dindar (hanifi) oğlu, Konya'da haber verdi.

Üçüncü kardeş ise, kuyruk bölümü olan son parçayı yemiş ve toprağın içinden suları çıkarmakta, âyet (büyük bilgin) olmuştu...

Soru, yorum

Endülüs'ün batısındaki işbiliye kentine gidemeyen insanlara akla muhalif bir yaratıktan bahsetmesi etrafındaki insanları inandırmak amacıyla olabilir. Bu hayvanın baş kısmını yiyen astronomi bilirmiş, orta kısmını yiyen botanikçi olurmuş, kuyruk kısmını yiyen jeolog olurmuş. Böyle bir hayvan dünya kurulalı başka bir yerde neden görülmedi ? İnsanları şaşkınlık içerisinde bırakıp olağanüstü şeylere inandırmaya çalışmak amaçlanmıyor mu? Kimse kendisine gördün mü, nereden biliyorsun diye sormamış mı? Yoksa o bölgelerde yetişen akılcı astronomi bilgini, jeoloji bilgini, botanikçi bilginler mi var da onlar darbi mesel ile hicvedilmeye çalışılıyor? Gerçek hayvanları yiyenler jeolog, botanikçi, astronomi bilgini olamazken Hayal mahsulü hayvanları yemekle insanları bilgin yapmaya çalışmak cazgırlık değişimlidir ?

Emir'ül müminin'in kâtibi olan arkadaşı Abdullah ibn Abdûn orada bulunmuş ve o hayvanın başını ve kuyruğunu bir vuruşta, bıçakla ikiye kesmişmiş, üç parçaya taksim etmişmiş. Kendileri de üç kardeş imiş. Böylece Abdullâh (İbn Abdûn) onun üst (kısımlı)nı yemişmiş ve yıldızlara hükmetmek

ilminde, kitap okumaksızın veya bir öğretici ona öğretmeksizin âyet (delil, büyük âlim) olmuşmuş. Kardeşi Abdülmecid (ibn Abdûn) ise, onun orta'sını (gövdesini) yemişmiş ve bitkiler (nebâtât) ilmi ile onun husûsiyetleri ve terkiplerinde kitap okumaksızın yahut çalışmaksızın bir âyet (büyük âlim) olmuşmuş. Bunu da kendisine, onun dindar (hanifi) oğlu, Konya'da haber vermişmiş. Ne de zahmet çekmiş bir düşünün ki ta Konya'ya gelip bu olayı anlatmışmış. Buna yalancı şahit tutmak denmez mi? Üçüncü kardeş ise, kuyruk bölümü olan son parçayı yemişmiş ve toprağın içinden suları çıkarmakta, âyet (büyük bilgin) olmuşmuş. Yani bu hayvan tek bir tane mi idi ki üç parça yapıldı ve üç kardeş sadece etinden yemek suretiyle hiç okumadan ilim sahibi oldular. Bu hayvanın önceki ataları yok muydu, sonraki nesli yokmuydu ? Böyle acem palavralarını etrafındaki insanlara anlatmak onların beyin kapasitelerini test etmek için değildir? Müslümanları böyle bir şeye inandırmaya çalışmak dinimizce doğrumudur ? Söylediklerine insanları inandırmak için başkalarını yalancı şahit tutmak doğrumudur ? Bizi aldatan bizden değildir hadisi şerifini bu kişi hiç duymamış mı ? Böyle bir şeyin olması mümkün mü? Bu ifadeler gerçekten bu şahsa aitmidirler? **Kararı sizler veriniz.**

A-35- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Başka bir rivayette bu yaratık için şöyle diyor.

"Bu hayvan, Irak ile Mekke arasındaki (bir) arâzide bulunur. Fakat binicilerin yolundan dışarıda (kalan) büyük bir in içindedir. Bu hayvanın şekli, Arapça konuşan bir kadının şekli (gibi)dir.

Soru, yorum

Yukarıda bahsedilen hayvanın konuşan bir kadın şeklinde mağarada yaşayan bir yaratık olduğunu söylüyor. Acaba bu bölgede olan bu hayvanı yiyenler yokmu? Bu hayvanı yiyenler hangi ilmin bilgini oluyor? Bunlar acem palavraları değildir? Böyle bir yaratıktan başka bir yerde neden bahsedilmemiştir ? İnsanları kuşkuya düşürmek için anlatılan masalların

inançlarla ve insanlarla alay etmek anlamına geldiği görülmüyor mu? **Kararı sizler veriniz.**

A-36-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"... Mahmûl (mechûl) abdâl'dan biri olan arkadaşımız Mûsâ el-sedrâni bize haber verip dedi ki :
- Kaf Dağı'na ulaştığım zaman -ki bu : azametli bir dağdır; Allah onunla dünya'yı kuşatmıştır; bu dağ da büyük bir yılanla kuşatmıştır. Yılan bu dağ kuşatmak üzere, bir daire çizdikten sonra, Allah onun başını kuyruğuna bitıştirmiştir. - Mûsâ (el- Sedrâni) der ki : Bunun yaratılışından ürktüm..."

Soru, yorum

*Bazı acem palavraları çok büyük olduğu için kendisinin söylemesinin inandırıcı olmayacağı düşüncesiyle inandırıcı olabilmesi için başka birilerinden naklen anlatılır. Kaf dağı bir hayal ürünü ve masallarda anlatılan bir dağın ismidir. Bu dağ ile Allah onunla dünyayı kuşatmışmış. Yani dünyanın etrafı denizlerle değil de Kaf dağıyla çevrilmişmiş. Bu adam da gidip görmüşmüş. Yetmedi dağın etrafını büyük bir yılan çevrelemişmiş. Yılan kendi başını kuyruğuna bitıştirmemiş de Allah yılanın başını kuyruğuna bitıştirmişmiş. Musa (El Sedrani)de ürkmüşmüş. Demek ki ürkmek için kaf dağının büyüklüğünü, dünyayı çevrelediğini, dünyanın etrafında bir yılanın dünyayı çevrelediğini gitmiş, gezmiş ve görmüş ki ürkmüş. Bu anlatılan acem palavraları diye meşhur palavralardan biri değil mi? Böyle hayali dağlarla, büyük yılanlarla, korkunç meleklerle insanları etki altına almayı İslamiyet hoş karşılar mı? Ayrıca insanları kandırmak, yalan söylemek, müslümanları aldatmak bir Müslümana yakışır mı ? Bu ifadelerin kitabın sahibine ait olduğuna inanıyormusunuz. **kararı sizler veriniz.***

A-37-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"VII Fass :

İsmail kelimesindeki ali hikmetin Aslı.”

“Şiir

- Hakk'ın yalnız va'dinde sadık olması tarafı kaldı. Ceza tehdidinde sadık olduğuna dair açık bir alâmet yoktur.

-Küfür ve isyan ehli cehenneme girseler de, orada kendileri için zevk ve lezzet vardır. O da onlar için bir cennettir.

- Ancak onların cennetleri Huld cennetlerinin nimetlerine benzemez, ikisi de birdir amma aralarında tecelli farkı vardır..

- Onların cennetlerinin tatlılığından dolayı azap denir. Bu azap sözü onda gizli olan lezzet için bir kabuk gibidir. Kabuk özü koruyan bir şeydir.

Soru, yorum

"- Hakk'ın yalnız va'dinde sadık olması tarafı kaldı. Ceza tehdidinde sadık olduğuna dair açık bir alâmet yoktur."demesi Allah ile alay etmekten başka bir şey değildir. Ceza tehdidinde sadık olduğuna açık bir delil yoktur demek ceza konusunda bir çok ayeti inkar etmek anlamına gelir. Küfür ve isyan ehli olanlar için Cehennemde zevk ve lezzet olduğunu söylemek Allah'ın cehenneminden korkmayın demek değildir? Cehennem azabını inkar etmek demek değildir? Cehennem azabının tatlı olduğundan bahsetmek akıl işimidir? Akıllı olan bir insana cehennem azabı tatlıdır demek onunla dalga geçmek demektir. Bu konularda Yüce Allah Kur'ani keriminde bakın neler söylüyor.

Allah intikam alıcı olduğunu bakınız ayetlerle nasıl bildiriyor.

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

"Sakin, Allah'ı peygamberlerine verdiği sözden cayar sanma!
Çünkü Allah daima üstündür, intikam alandır!" İBRAHİM/47

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

" Ey Rabbimiz!. Şüphesiz ki insanları kendisinde şüphesiz olmayan bir gün için toplayan ancak sensin, şüphesiz yok ki. Allah Teâlâ sözünden dönmez." ALİ İMRAN/9

Küfür ve isyan ehli cehenneme girseler dahi orada onlara zevk ve lezzet olduğunu söylemek insanlarla dalga geçmek değil midir? Onların cennetlerinin Huld cennetine benzemediğini söylemek, ikisinin bir olduğunu ama tecelli farkı olduğunu söylemek ayetleri inkar etmek demek değil midir?. Kur'an-ı Kerim, meydana gelen ve gelecek olan kesin gerçekleri cehennemin bir zevk yeri olmadığını bakınız nasıl haber veriyor.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Ve Rab'lerini inkâr etmiş olanlar için cehennem azabı vardır. Ve ne kötü gidilecek yerdir o! MÜLK /6

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

"

Oraya atıldıkları zaman, kaynar haldeki uğultusunu işitirler". MÜLK / 7

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ

- "Birbirlerine gösterilirler (fakat herkes kendi derdine düştüğünden başkasıyla ilgilenmez). Suçlu ister ki o günün azabından (kurtulmak için) fidye versin oğullarını", MEARİC/11

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ

- "Karısını ve kardeşini," MEARİC/12

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

- "Kendisini barındıran, içinde yetiştiği tüm âilesini," MEARİC/13

◌

-“Ve yer yüzünde bulunanların hepsini (versin) de tek kendisini kurtarsın. MEARİC/14

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا
يَحْتَسِبُونَ

-“ Eğer yeryüzünde bulunanların tümü, ve onun bir misli daha zulmedenlerin olsaydı, kıyâmet günü o kötü azâbdan (kurtulmak için) onu mutlaka fidye verirlerdi. (çünkü) hiç hesâb etmedikleri şeyler, Allah’tan karşılına çıkmıştır.” ZÜMER/47.

Söylenenler ortada, ayeti kerimeler ortada. Bu fikirleremi inanmak doğrudur yoksa Allah’ın ayetlerine mi inanmak doğrudur. **Kararı sizler veriniz**

A-38-Kitaptan bir bahisten bir pasai

“X Fass :

-Cehennemliklerin durumu-”.

“Zevk ve nimet, ya çektikleri azabın ortadan kalkmasıyla olur ki bu suretle o azaptan kurtulmaktan duydukları rahat onlar için bir zevk sayılır. Yahut cennet ehli olanların nimet ve sıfatları gibi onlara ayrıca bir nimet verilir.”

Soru, yorum

Kanaatine Cehennemi zevk yeri olarak bildirmesi biraz ağır olmuş ki ifadelerini gevşeterek azabın kalkışıyla duyacakları rahatlıkla bu hale dönüşebileceğini ifade etmeye çalışmış. Bu ifadeler de Kur’ana uymadığı ayetlerde görülmektedir.

Ayeti kerimelerde şöyle buyurulmaktadır.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

-“Suçlular, cehennem azâbında ebedi kalacaklardır”. ZUHRÜF/74

لَا يُفْتَرُّ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

- "Kendilerinden (azâb) hiç hafifletilmeyecektir. Onlar azâb içinde ümitsizdirler! " ZUHRÜF/75

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

- "Biz onlara zulmetmedik; fakat onlar kendileri zâlim idiler.
ZUHRÜF/76

Bu ifadelerin doğruluğuna mı yoksa bu ayetlere mi inanmak gerekir? **Kararı sizler veriniz..**

A-39- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"... Şâyet (Allah, cehennemdekileri) cennet'e çıkarırsa, onlar muhakkak ki (bundan) azap duyarlar ve cennet'e girmek onlara zarar verir. Tıpkı, gül kokularının domuzlan böceklerine zarar vermesi gibi..."

Soru, yorum

Allah'ın cehennemdekileri cehennemden çıkarıp cennetine korsa azap duyacaklarını ve zarar göreceklerini söylemek ayetleri inkar değildir?

Ayetlerde Allah cehennemliklerin cehennemden çıkarılmalarını nasıl istediklerini Şöyle bildiriyor;

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا
يَحْتَسِبُونَ

- " Eğer yeryüzünde bulunanların tümü, ve onun bir misli daha zulmedenlerin olsaydı, kıyâmet günü o kötü azâbdan (kurtulmak için) onu mutlaka fidye verirdi. (çünkü) hiç hesâb etmedikleri şeyler, Allah'tan karşılına çıkmıştır." ZÜMER/47.

Ayrıca cennette olan nimetlerin neler olduğunu anlatmıyor mu ? Cennete girmenin bir kişiye zarar verebileceğini iddia etmek akla mantığa sığar mı ? Allah'ın bildirdiklerinin aksine bir durumun iddia edilmesi ayetleri inkar değildir ? Kur'ani kerime mi inanmak lazımdır yoksa buradaki ifadeye mi ? **Kararı sizler veriniz..**

A-40- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"...fakihler, evliyânın Firavun'ları ve Tanrının iyi kullarının Deccallarıdır...

Soru, yorum

Fakihleri evliyanın firavunları, tanrının iyi kullarının deccalları olarak nitelendirmesinin sebebi, fakihler ayet ve hadisler ışığında akla dayanarak sentez yaparlar. Ayetlerin zahiri anlamlarına göre hüküm verirler. Ayetlerin gizli (batını) anlamları vardır ve onları sadece kendilerinin bilebileceğini iddia eden sapık fikirli kişilerin karşısında mücadele verdiklerinden bu kişiler, kendisini Allah dostu , Allahın halifesi, hatta hatta Allahın kendisi olduğunu iddia ederek fakihlere düşman kesilmişlerdir. Onları Firavun ve Deccal olarak nitelemekteler. Çünkü fakihleri dinleyen kişilerin batıncı olduğunu iddia eden kişilerin fikirlerine inanmayacaklarını, onların ehli bid'at olduklarını anlayacaklarını biliyorlar. Burada en kolay anlaşılacağı şekilde ifade etmek gerekirse dört mezhep imamlarının veya bunlar gibi fıkıh alimlerinin evliyanın (yani şeyhlerin) firavnları, tanrının iyi kulları olarak anlatılmaya çalışılan şeyhlerin deccalları olduğunu söylüyorlar. Düşünmek , akıl erdirmek için kullarını defalarca ikaz eden Allahımız beyinlerini yorarak fıkıh ilmini sentez yapanları Kur'an'da övmüyormu ? Her şey kalp ile halledilir deyip beynini hiç bir şeye yormayan cahil insanları yermiyor mu ? Hiç bir fakih kendisinin, Allahın Peygamberin sıfatlarıyla muttasıf olduğunu söylemiş mi ? Kendisini Allah'ın ve Peygamberin sıfatlarıyla muttasıf görenler fakihleri firavn ve deccal olarak nitelemeleri, yaptıkları iş ve hareketlerin Kur'an'ın ve peygamberimizin koyduğu kriterleri kabul etmediklerinden dolayı değildir ? Olağanüstü bir varlık olarak kendini görenleri yüce Allah Aciz

*bir kul olarak nitelediğinden onlar da kendilerine ters düşen ayetleri kendi anlayışlarına göre yorumlamaya çalışmıyorlar mı? Din alimlerinin ve fakihlerin evliyanın firavnları ve tanrının iyi kullarının deccalleeri olduğunu söylemek" Allah'tan ancak alim kulları hakkıyla korkar" ayetini inkar değil midir? Kur'an'a inanmayan, Kur'andan haberi olmayan kişileri evliya tanıtmak değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz.**Kararı sizler veriniz.***

A-41-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"... Ehl-i zâhîr'in akılları şüphesiz vardır fakat onlar düşünceli (ûlûl - elbab) değildirler...

Soru, yorum

*Burada da Ehli zahirin akılları olduğunu, yani fakihlerin de akılları olduğunu söylüyor ama düşünemediklerini iddia ediyor. Çünkü kendileri Kur'an ve Hadis ışığında düşünmedikleri Kur'an'dan uydurma anlamlar ürettikleri için gerçek mana ve anlamını insanlara aktaran fakihleri düşüncesiz olarak nitelemektedir. Yani bu görüşte olanların ilimle bir alakaları yoktur. Akıl varlığını ve önemini kabul edebilmek için akıllı olmak gerekmez mi? Akılla, düşünmekle ilgili onlarca ayetin varlığını akıllı olanlar görür ve akıllı olmayanlar da göremez. Akılla hareket etmeyi Allah emretmiyor mu ? Din akıl dini değildir mi? Kendisini akıllı zannedip ilim sahibi akıllı alimleri düşüncesiz, aptal yerine koyanlar gerçek düşüncesiz olanlar değiller mi? **Kararı sizler veriniz.***

A-42- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"... Bu tâifenin efendisi Cüneyd dedi ki :
- Zındık olduğuna bin tane siddik (= tam iman sahibi kimse) şahâdet etmedikçe, hiç kimse hakikat derecelerine ulaşamaz..

Soru, yorum

Taifenin efendisi dedikleri Cüneyd'in şu sözüne iyice bakın.

"Bin tane siddik bir kişinin zındık olduğuna şahitlik etmeden o kişi hakikat derecesine ulaşamazmış". Ne büyük hakaret değil mi? Demek ki hakikat derecesine ulaştıklarını iddia ettikleri ve böyle inandıkları tasavvufçuların, şeyhler ve müşitlerin bin tane siddik olan kişi " zındık olduklarına şahadet etmiştir " demek istiyor. Yani hakikat derecesine ulaşabilmek için en az bin tane mümin tarafından zındık olarak görülmen lazımmış. Taifenin efendisi Cüneydi Bağdadi böyle diyormuşmuş. İnsanları hakikat derecesine ulaştırmak için zındık olmaya , zındıklığı kamuya yaymaya teşvik eden bir anlayışın İslam diniyle bir ilgisi olabilir mi ? Müminlerin inandıklarının tam aksine inananlar, Kur'an'a muhalif fikirlere inananlar nasıl evliya olabilir? Allah evliyanın kimler olduğunu Kur'anda bildirmemiş mi ? Böyle bir şeye inanmak sapıklık değil midir ?
Kararı sizler veriniz.

A-43- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

... Eserlerimi yazmak husûsunda, bana gerçekten izin verilmiştir...

... Allah Teâlâ'ya yemin ederim ki, buradaki her harfi ilâhi bir imlâ ve rabbâni bir ilkâ (= ulaştırma) ile yazdım...

Soru, yorum

Eserlerini yazmak için Allah'tan kendisine izin verildiğini iddia etmekle yetinmeyip her harfinin ilahi bir imla olduğunu, Rab tarafından kendisine ulaştırıldığına yemin ediyor. Bu kendisinin peygamber olduğunu iddia etmek anlamına gelmiyor mu ? Yazdığı bu kitabın Allah tarafından gönderilen ilahi bir kitap olduğuna yemin etmiş olmuyor mu? İçerisinde abuk sabuk Kur'ana aykırı fikirlerin bulunduğu, yaklaşık yedi bin sayfa hacminde bulunan bu kitabın her harfını Allah kendisine ilka ettiğini söylemesi Kur'an-i kerimden başka kutsal bir kitabın daha olduğunu iddia etmek değil midir ?

Müslüman olan bir kişinin buna inanması doğrumudur? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz?

Kararı sizler veriniz.

A-44- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

İşte bu 586 yılında İşbiliye kabristanında bir Cuma günü namazdan sonra bize gelen âyet'dir. Bu sırada sarhoş (gibi) kaldım : Üç yıl müddetle namazda veyâ uyanıkken yahut uykuda, ancak bunu okuyabiliyordum...

Soru, yorum

*İşbiliye kabristanında kendisine ayet geldiğini iddia ediyor. Sarhoş gibi kaldığını söylüyor. Üç yıl müddetle uykuda, uyanıkken, namazda bunu okuyabildiğini söylüyor. Kendisine ayet geldiğini söylemekle peygamberliğe soyunduğunu iddia etmiş olmuyor mu? Bahsedilen ayet kendisine başka bir yerde değil de kabristanda neden geldiği sorgulanacak bir durum değildir? Üç yıl boyunca bunu okumuş da ondan sonra bu ayet ne oldu diye kimse sormamış mı? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-45- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"... Bu (ihlâs) sûre(si), bana Haleb'te tecelli etti. Bana denildi ki :.

- Bu sûreyi gördüğün zaman, ne bir insan ne de bir canlı onun ışıklarını göremez.

(İşte) bu sûre için ve bu sûreden, bana doğru büyük bir temâyül gördüm. (sûre) bana bundan önce girdiğim bu ev (!) gibi temsil edilmmişti. Sonra denildi ki :

- Bu (sûre) sana, diğer müslümanlar hâricinde hâlis (yani mahsus)tur. Bunlar bana söylenince işâreti anladım ve bu işâretin zâtî (yani bana mahsûs) olduğunu ve benim sûretim gayrisi değil fakat aynisi olduğunu anladım. ... Ve:.

- İşte ben, buyum dedim. .

Soru, yorum

İhlâs Sûresi, Allah'ın zatı ile ilgili olan bir sûredir. Bu sure Kur'an-i kerimdedir. Kur'anın bir suresinin Peygamberimizden

beşyüz seneden fazla bir zaman sonra dünyaya gelen bir insana özel olarak indiğini söylemekten daha saçma bir şey olabilir mi ? İhlas suresinin kendisine mahsus olduğunu, bahsedilenin kendisinin zatı olduğunu, başkası olmadığını anlamışmış ve işte ben buyum demişmiş. Yani ihlas suresinde Yüce Allah kendisini anlatıyor ya.

Buyuruyor ki; - Rahmân ve Rahim Allah'ın adıyla

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ - "De ki : O Allah birdir. 112/1

اللَّهُ الصَّمَدُ - "Allah sameddir (her şey varlığını ve bakasını O'na borçludur. Her şey O'na muhtaçtır. O, hiçbir şeye muhtaç değildir. Her şeyin başvuracağı, yardım dileyeceği tek varlık O'dur)". 112/2

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ - Kendisi doğurmamış ve doğurulmamıştır.

112/3

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ - Hiçbir şey O'na denk değildir. 112/4

*Bu ifade ile kendisinin Allah olduğunu anlatmaya çalışmıyor mu? Böyle bir iddiada bulunan kişi bir Müslüman olabilir mi ? Veya bir Müslüman böyle bir şeye inanabilir mi.? Bu iddialar küfür değilmi dir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-46- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Hakikat Dünyası (arz-ü - hakika) adı verildiği halde, muhakkak bir Hayâl Dünyasından ibaret olan bu âlemde, gûyâ kırmızı altın'dan bir gölge mevcutmuş. Oradaki ağaçlar ve onların meyveleri, hep altın'dan imiş.

Bu meyvelerin güzelliği, râyihası ve lezzeti hiç kimse tarafından tarif ve tavsif edilemezmiş (fakat orası Cennet denilen şey değilmiş). Hatta Cennet'in meyveleri bile, onların yanında kusurlu kalarmış. Bu

meyvelerin üstünde, tasavvur ve tahayyül edilemeyecek kadar güzel ve süslü nakışlar varmış.

Soru, yorum

*Kendisinin Allah olduğunu etbaina inandırmaya çalışan bir kişi muhakkak kendisinin peşinden gelenleri koyacağı bir cennettetinin olduğunu söylemesi lazım ki burada da o cennetini anlatmaktadır. Arz-u hakika, hakikat dünyası denen yerde bahsedilen yer cennet değilmiş ama orada bulunan meyvelerin renk , koku, tatları asla tarif ve tasvir edilemezmiş. Bu meyveler altından imiş. Cennet meyveleri bile o meyvelerin yanında kusurlu kalırmış. Burada Allah'ın Cennetini aşağılamak ve kendi Cennetini üstün tutmak amaçlanmıyor mu ? Akli başında olan bir Müslümanın böyle bir şeye inanması doğrumudur? Cennet nimetlerinden daha üstün nimet olduğunu söylemek sapıklık değildir ? Ayetleri inkar değildir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-47- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

a)Bu meyveler o kadar büyükmüş ki, bunlardan bir tânesi gök ile yer arasına konursa, insan gökyüzünü görmekten mahrum kalırmış. Fakat bunca büyüklüğüne rağmen bir insan yine de onu kendi eliyle tutabilir, kavrayabilirmiş. Çünkü meyve, hava'dan daha lâtif ve hafif imiş.

b)... Bu büyük arz'daki arz'lar (bölgeler)'den her birine, şâyet gökyüzü konulsa, ona nisbetle tıpkı bir çöl (üzerin)deki halka gibi kalırdı

c)"Hele oradaki güzel kadınlar : İşte onlar Cennet'deki hûri'lerden daha güzelmış. Onlarla sevişmenin lezzeti ise, hiçbir şeye benzemezmiş.....

d)Hareket ve akma konusunda oranın suları, havadan daha lâtif idi...İçmek istediğiniz zaman, onda hiçbir içecekte bulamadığınız lezzeti bulursunuz.

Soru, yorum

Kendisine bağılı kişiler için bildirdiği cennetteki meyvelerin bir tanesi yer ile gök arasını doldurur büyüklükte imiş. Fakat yinede bir insan onu eliyle tutabilirmişmiş. Bu meyve havadan daha hafif ve latif imiş. Şeyhinin Allah olduğuna inanan kişiler onun cenneti olduğuna ve cennetteki meyvelerine neden inanmasınlar. Çünkü onlar sadece şeyhlerine bağlılıklarından dolayı bu nimetlere nail olabileceklerine inanırlar. Müslüman olan bir kişinin Kur'an'da bahsedilen cennete alternatif olan bir cennetin varlığına inanabilir mi ? Hasan Sabbah'ın Alamut Kalesindeki cennetinden mi bahsediliyor dersiniz ? Allah'ın bildirdiği cennet nimetlerinden daha üstünlerinin başka bir yerde bulunabileceğine bir mü'min inanabilir mi ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-48- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"İnsan-ı kâmil de bu âlemde İlâhi isimler aracılığıyla dilediğince tasarrufta bulunur."

Soru, yorum

Hız.Muhammed bu alemde dilediği gibi tasarrufta bulunamamış da insan-i kamil nasıl tasarruf ta bulunacak. Allah'tan başka kainatta tasarrufda bulunabilecek bir insanın olabileceğine inanmak ikinci bir ilah kabul etmek anlamına gelmez mi? Allah'a eş, ortak kabul etmek anlamına gelmez mi? Bu fikirleri savunan, ilahlık iddiasında bulunan, peygamberlik iddiasında bulunan bu kişilerden hiç birisi kendisi hakkında dahi tasarrufta bulunamamış ve ölmüş gitmiş değil mi? Eğer tasarrufta bulunmaya güçleri yetmiş olsalardı bugün gerçek Kur'an'a inanmayan kimse kalmaz, herkes hidayet üzere olmaz mıydı?. Bu iddia ayeti kerimelere de ters düşmektedir. Yüce Allah buyuruyor ki;

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

En güzel isimler Allah'ındır, O'na o isimlerle dua edin, O'nun isimleri konusunda eğriliğe sapanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir.(7 Araf 180)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

De ki: "Allah dilemedikçe ben kendime bir zarar verme ve bir fayda sağlama gücüne sahip değilim. Eğer ben gaybı biliyor olsaydım, daha çok hayır elde etmek isterdim ve bana kötülük dokunmazdı. Ben inanan bir kavim için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim. (Araf 7/188)

Bu ayeti kerimelere mi inanmak gerek, yoksa bu gibi hayali görüşlerle insanları amaçlarına alet etmek isteyenlere mi ? İnsanların böyle fikirlere sahip bir insanı şeyh-i ekber, Hatemul evliya, Sultanul Arifin, Kutb-u hüman gibi vasıflarla vasıflandırmaları o kişinin yüceliğini mi yoksa vasıflandıran insanların sapkınlığını ve acziyetini mi ifade eder. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-49- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

"I. FAS, Âdem kelimesindeki ilâhi hikmet :"
"O ezeli olan insan (şekliyle) hâdis, zuhur ve neşeti bakımından ebedi ve daimdir."
"Âdem hem hak, hem de Halk'tır."

Soru, yorum

İnsanoğlunu ezeli ve ebedi olarak nitelemekte. Onun hem Hak (yani Allah) hemde halk (yani insan)olduğunu iddia etmesi büyük bir sapıklık değişimlidir.

Bu ifade Kur'an-i kerim 'in şu ayetine uyuyor mu ?

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
لَكَافِرُونَ

- " Kendi kendilerine, Allah'ın gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları, gerçek olarak ve belirli bir süre de yarattığını düşünmezler mi? Doğrusu insanların çoğu, Rablerine kavuşacaklarını inkâr ederler." RUM/8

Yeri göğü , ikisi arasındakileri yani insanı da Allah'ın yarattığını bu ayet bildirmektedir. O halde bu varlık nasıl ezeli ve ebedi olur. Allah'ın vasıflarını insana yüklemek şirk değildir mi ?

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

- " Allah'la beraber başka bir ilâha yalvarma. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O'nun zatından başka her şey yok olucudur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz." KASAS/88 Ayeti kerimesinde insanoğlunun da yok olacağı bildirilmiyor mu ?

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

- "O (Allah) ilktir, sondur, zâhirdir, bâtındır. O, her şeyi bilendir." HADİD/3 ayetinde ancak Allah'ın ezeli ve ebedi olduğu bildirilmekte değil mi dir . Ayetlere mi inanmak lazım yoksa ayetlere muhalif olan bozuk fikirlere mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A- 50- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

"Sizin ilahınız bir tek ilahtır." (2/163) ayeti kerimesini bakın nasıl tefsir etmeye kalkıyor.

"... Allah bu ayet ile müslümanlara seslenmiştir. Allah'a yakın olmak için Allah'tan başkasına tapanlar, Allah'tan başkasına tapmış olmazlar. Bu ayet ile Allah bize demektedir ki; "Sizin ilahınızla, Allah'a şirk koşmak suretiyle Allah'a yaklaşmak isteyen müşriklerin ilahı birdir."

Soru, yorum

*Müslümanlar nasıl Allah'a tapıyorsa Allah'tan başka ilahlara tapan müşriklerin de Allah'a ulaşmak için taptığı kişiler aynı imişmiş. Bunu söyleyen bir kişi Müslüman olabilir mi? Bir Müslüman müşriklerin ilahı ile kendi ilahının aynı kişi olduğuna inanır mı? Allah'a şirk koşmakla Allah'a yaklaşılabileceğini iddia etmek küfrün en şiddetlisi değil midir? Allah'a tapmakla Allah'tan başkasına tapmanın aynı olduğunu iddia etmek sapıklık değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-51- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Nebi şöyle buyurmuştur: "Nübüvvet kerpiçlerden örülü bir duvara benzer. O duvar ki tümü tamamlanmış, geriye tek kerpiçlik bir boşluk kalmıştır, işte ben o boşluğu dolduracak kerpiciyim. Benden sonra ne nebi ne de rasul vardır." Hadisi şerifini "Duvarda iki kerpiçlik boşluk olduğunu, biri altın biriside gümüş olan bu iki kerpiçten gümüş olanının Hatemül Enbiyayı yani Hz.Muhammedi, altın kerpiçinde hatemül evliyayı yani kendisini temsil ettiğini söyler ve altın kerpiç olan kendisini Hz.Muhammedin göremediğini ifade eder. Bu ikisi birden olmazsa nübüvvet duvarının asla tamamlanmayacağını söyler.

Soru, yorum

Bazen kendisini ilah kabul eden, bazen kendisini peygamber ilan eden bir kişinin peygamberle ortaklığa nasıl razı olduğunu anlamak mümkün mü ? Hatta ve hatta Peygamberimizi nübüvvet duvarında gümüş kerpiç nitelerken kendisini altın

*kerpiç nitelemesi peygamberimizi küçümsemesi, kendisini peygamberimizden üstün görmesi anlamına gelmiyor mu ? Böyle bir şey söyleyebilmek sapıklık değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-52- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

["Daire [2]] Hak'tır. İçindeki boşluk ise halk. İstersen şöyle söyle: Daire halktır, içindeki boşluk ise Hak'tır.(Arapça He harfinin içindeki boşluğu kastetmektedir.) Çünkü O, hem Hak'tır, hem halktır. İstersen, onun işi ilhamladır, dersin. İnsanın durumu iki yönlüdür; mahluk olması yönü ile acizlik ve kulluk zilletine sahiptir. Rahman'ın sureti üzere olması yönüyle de kemâl ve izzete sahiptir. Yüce Allah, "Allah veli olandır" buyuruyor. Yani "Allah'ın velilerine korku ve hüznün yoktur" ayetinde veli dediği insan-ı kâmilidir. Çünkü korku, hüznün ve benzeri şeyler Allah hakkında müstahildir. Zira Allah veli ve hamid olandır. Ölülerini o diriltir ve o her şeye kadirdir. Ayetteki O (huve) zamiri veliye aittir. O, yaratık suretinde ortaya çıkan Hak yahut ilahlık anlamları taşıyan halk (yaratık)tır. Netice olarak o hem noksan, hem de kemâl sıfatlarını özünde toplar. O, yüce güneşinin nuruyla dünyayı aydınlatmaktadır. Yer O'-dur, gök O'dur, en ve boy O'dur"

Soru, yorum

Arapça He harfını Hak olarak He harfinin içindeki boşluğu halk olarak tasvir etmek hem Allah'ı mahluk olarak görmek hem de halkı yani insanlara ilahlık sıfatı vermek değildir? Allah'ın hem noksan hemde kemal sıfatlarını özünde topladığı fikri sapık fikir değildir? Allah noksan sıfatlardan münezzehtir değil midir? Bunun gibi insanında hem noksan sıfatları özünde toplaması hem de ilahlık sıfatlarını taşıdığını iddia etmek bir sapık fikir değildir? Yerin göğün en ve boyun Allah olduğunu iddia etmek tabiata ilahlık vasfı vermek

değildir? Yüce Allah'ın, "Allah veli olandır" buyurmasını, "veli dediği insan-ı kâmindir" şeklinde iddiada bulunmak insan-i kamil denen insanı ilah olarak görmek anlamına gelmiyor mu? Böyle bir inanış Allah'a ortak koşmak değil midir? Yerin ve göğün Allah olduğunu iddia etmek tabiatın Allah olduğunu iddia etmek değil mi dir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-53- Kitaptan bir bahisten bir pasajı:

["İki âlemde de mülk benimdir. İkisinde de iyiliğini umacağım veya kendisinden korkacağım benden başkasını görmedim. Önceliğimden önce yoktur ki, ona katılayım, sonralığımdan sonra yoktur ki, anlamını geçeyim. Kemâlin her türlüşüne sahibim ve küll (Allah)ın büyüklüğünün cemâliyim. Ben ondan başkası değilim"]

Soru, yorum

Bir insanın iki alemde de mülk kendisine ait olduğunu söylemesinden daha sapık bir söylem olabilir mi? İnsan olarak yaratılan aciz bir varlığın dünyada ve ahirette kendisinden bir şey umacağı veya kendisinin korkabileceği bir gücün olmadığına inanabilmek, kendisinin ezeli ve ebedi olduğuna inanabilmek, kendisinin ezeli ve ebedi olduğunu söyleyebilmek, kendisini Allah'ın ta kendisi olduğunu söyleyebilmek çok büyük bir sapıklık değildir ?

Bu kişi böyle derken şu ayetleri inkar etmiş olmuyor mu?

Yüce Allah şöyle buyuruyor:

وَالْهَيْكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

"İlahınız bir tek ilahtır. Rahman ve rahim olan Allah'tan başka ilah yoktur" Bakara, 163

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Yerin ve göklerin mülkü Allah'ındır. Allah her şeye kadirdir"

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ وَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Sura. 11"Göklerin ve yerin yaratıcı, size içinizden eşler, çift
çift hayvanlar var etmiştir. Bu suretle çoğalmanızı sağlamıştır.
Onun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir "

Allah'ın ayetlerine mi inanmak lazım yoksa bu sapık fikirlere
sahip olup ölümünü dahi engelleyemeyen aciz bir insanın
söylediği bu sapık sözlerin doğruluğuna mı inanmak lazım. Bu
fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz.
Kararı sizler veriniz.

A-54- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

Allah seni hay (diri), âlim (bilen), kadir (gücü yeten),
murid (isteyen), semi' (işiten), basir (gören),
mutekellim (konuşan) olarak kendi suretinde
(kendisinin benzeri) yaratmıştır. Bu gerçeklerin hiçbirini
kendinden yok edemezsin. Çünkü o, seni kendi
suretinde yaratmış, sıfatlarıyla donatmış ve isimleriyle
adlandırmıştır. O diridir, sen de dirisin. O bilendir, sen
de bilensin. O isteyendir, sen de isteyensin. O kadirdir,
sen de kadirsin. O işitendir, sen de işitensin. O
görendir, sen de görensın. O konuşandır, sen de
konuşansın, O zattır, sen de zatsın. O toplayandır, sen
de toplayansın. O vardır, sen de varsın. O rabdir, sen
de Rab'sın. Çünkü hepiniz çoban (yönetici) sınız ve
hepiniz götüğünüz (yönettikleriniz)den sorumlusunuz.
O kadimdir, sen de kadimsin. Çünkü onun bilgisinde sen
mevcutsun. Bilgisi de var olduğundan beri onunla
beraberdır. Böylece, görünüş olarak onun sahip olduğu
bütün şeyler sana verilmiş, senin de sahip olduğun
bütün şeyler ona verilmiştir. Ama o büyüklük ve izzet
sahibi olurken, sen zillet ve acizlik sahibi oldun. Başta

birinizin diğere benzemesi doğru olduğı gibi, burada da benzerliğin olmaması doğrudur"

Soru, yorum

*Allah'ın İsim ve sıfatları Allah'a göredir, yaratıkların isim ve sıfatları da yaratıklara göredir. İkisi anısında benzerlik yoktur. Mesela, Allah'ın görmesi yaratıkların görmesine benzemez. Yaratıkların görmesi gözün varlığına, ışığın bulunmasına ve başka şartlara bağlı iken, yüce Allah'ın görmesi için böyle şartlar söz konusu değildir. Görme özelliğı bütün canlılarda da vardır. Yine, Allah'ın konuşması insanlar gibi dile harflere v.s. ihtiyacı yoktur ve konuşması başka varlıkların konuşmasına benzemez. İsim ve sıfat benzerliğinden dolayı insanın bir Rab, Rabbin da insan olduğunu söylemek şirk değildir ? sapıklık değildir? Bu fikirlere sahip olan bir kişinin din ile bir alakası olabilir mi ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-55- Kitaptan bir bahisten bir pasaj:

["Görmüyor musun, Muhammed, eş-Şibli suretinde görününce, Şibli yanındaki öğrencisine 'Şehadet ederim ki, ben Allah'ın rasulüyüm' dedi. Öğrenci keşf sahibi olduğu için Muhammed'i tanıdı ve Şibli'ye 'Senin Allah'ın rasulü olduğuna şehadet ederim' dedi. Bu inkâr edilmez bir şeydir"

Soru, yorum

Peygamberimiz H.z. Muhammed Eş Şibli suretinde görmüşmüştü da Şibli de bunu anlamış, fark etmiş ve yanındaki öğrencisine dönerek kendisinin Allah'ın Resulü olduğunu söylemiş. Öğrenci de keşf sahibi olduğundan Muhammed'i tanımış ve Şibli'ye "senin Allah'ın Resulu olduğuna şehadet ederim demiş. Madem ki öğrenci keşf sahibi idi Şibli olmadan Hz. Muhammed'in peygamber olduğunu neden bilemedi? Keşf sahibi ise neden Şibli'ye senin Allah'ın resulu olduğuna şehadet ederim demiş. Şibli kendisini peygamber ilan etmesi için uydurduğu bir yalan değil midir? Bunun inkar edilemez olduğunu söylemek yalana insanları

zorla inandırmaya çalışmak değildir? Böyle uydurma hikayelerle Peygamberlik iddialarında bulunmak münafıklık değildir? Bu iddialarda bulunanların İslam diniyle bir alakaları olabilir mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-56- Kitaptan bir bahisten bir pasajı;

["Rasulullah'ın bütün suretlerde görünme özelliği vardır. Onun için bütün suretlerde görünür. Her zaman da şanlarını yüceltmek ve eğriliklerini düzeltmek için onların (suretinde görüldüğü kişilerin) en mükemmel olanının suretinde görünmeye devam etmesi adettir. Zahirde onlar onun halifeleridir, batında ise kendisi onların hakikatidir"]

Soru, yorum

Resulullah'ın bütün suretlerde görünmesi özelliği bir uydurma değildir? İnsanların en mükemmellerinin şanlarını yüceltmek, eğriliklerini düzeltmek için onların suretine görünürmüşmüş. Kendisine bir paye ayırmak isteyen kişilerde eğrilik ve şeref düşüklüğü olmalı ki Peygamber onların şerefini yüceltmek ve eğriliklerini düzeltmek için onların suretine girer deniyor. En mükemmel olanının suretine girer demek, bu iş için birbirleriyle yarış eden insanların var olduğu ve peygamberlik iddiasında en çok ısrar edenin suretine girmesi suretiyle mükemmellik şerefine nail olmaya çalışıldığı anlamına gelmiyor mu? Hz.Muhammed eğer bazı kişilerin eğriliklerini düzeltmek için onların suretinde görünüyorsa bu onun eksikliğini ifade etmez mi? Onun şerefine halel getirmez mi? Zahirde Peygamberimiz tarafından eğriliği düzeltilen, şanları yüceltilen kişiler peygamberin halifeleri oluyormuş, Peygamberimiz de onların hakikatı oluyormuş demek onların da bu suretle peygamber oldukları iddia edilmiş olmuyor mu? Yani onlar da peygamberlik makamına eriyormuş anlamı çıkmıyor mu ? Ölmüş olan bir peygamber hayatta olan bir kişinin eğriliklerini düzeltebilir mi, şanını şerefini yüceltebilir mi? Buna hakkı var mıdır? Yetkisi var mıdır? Eğrilikleri düzeltilmeyenler bir itirazda bulunmaz mı? Bu fikirlerin bu

*kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-57- Kitaptan bir bahisten bir pasajı;

["Allah Muhammed'in nefsinin zatından yarattı. Allah'ın zatı iki zıddı taşımaktadır. Daha önce açıklandığı gibi, yüce melekleri Muhammed'in cemel, nur ve hidayet sıfatlarından yarattı. İblis ve tâbilerini de Muhammed'in celal, karanlık ve dalalet sıfatlarından yarattı".

İblis'in adı Azazil idi. Yaratıklar yaratılmadan önce Allah'a şu kadar bin sene ibadet etmişti. Allah ona "Ey Azazil! Benden başkasına ibadet etme" demişti. Allah Adem'i yaratıp meleklerin ona secde etmelerini emredince, İblis ne yapacağını şaşırdı. Adem'e secde edecek olursa Allah'dan başkasına ibadet etmiş olacağını sandı. Oysa, Allah'ın emriyle secde eden kişinin Allah'a secde etmiş olacağını bilmedi"

Soru, yorum

Allah Muhammed'in nefsinin kendi zatından yarattığı iddiası şirk değil mi dir? Allah'ın zatı iki zıddı taşıdığı iddiası Allah'a iftira değildir? Melekleri Muhammed'in cemel (nur ve hidayet) sıfatından yaratması, İblis ve ona tabi olanları celal (karanlık ve delalet) sıfatlarından yaratması iddiası Peygamberimize ilahlık vermek değildir? Hz.Muhammed yaratılmadan önce nurdan yaratılan melekleri Muhammed'in nurundan yarattı demek Muhammed'e ululuk vermek için değildir? Allah dilediği gibi, dilediği zamanda yaratma gücüne sahip değildir? Allah Hz. Muhammed'den önce şeytanı yaratmış olduğunu biliyoruz. Şeytandan sonra yaratılmış olan Hz.Muhammed'in delalet sıfatı olduğunu söylemek Peygamberimize hakaret değil midir? Allah önce yarattığı bir şeyi sonradan yaratılacak olan bir şeyin sıfatından neden yaratsın ki? Burada şeytanın Allah'a çok itaatkar olduğunu, Ademe secde ederse Allahtan başkasına secde etmiş olacağını düşündüğünden Şeytan Allah'a secde etmediğini söylüyor.

Şeytan bile bu adam kadar mazeret üretebilecek derecede düşünememiş ve kendi avukatlığını yapamamış görünmüyor mu? Şeytan bu iddia yerine Kur'anda belirtildiği gibi

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝

*"Ben ondan üstünüm. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın" Araf, 12; Sad, 76 demiş. "Allah'dan başka bir şeye ibadet etme" emrine ters düşmemek için Adem'e secde etmediğini söyleyip Şeytanı savunmuyor mu? Şeytanı suçsuz çıkarmak için yapılan bu savunmayla şeytanın avukatlığını yapmıyor mu? Kur'an'da şeytanın ismi azazil olduğuna dair bir bilgi olmadığı halde şeytanın bu ismini kimden veya hangi kitaptan öğrenmiş? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-58- Kitaptan bir bahisten bir pasajı:

["Cehennem ehli, cehennemden öyle zevk alır ki, savaşmak için yaratılmış olan kişilerin savaş ve çarpışmadan duydukları zevke benzer. İnsanlardan öylelerini gördük ki, acı çektiklerini bile bile savaş ve çarpışmadan zevk almaktadırlar. Ancak nefiste saklı bulunan rububiyet, onları buna sevk etmektedir. Cehennem ehli, uyuz olmuş kişinin kaşınırken aldığı zevk gibi cehennemden zevk alır. Uyuz kişi vücudunu kaşırken, kendini tırmalamasına rağmen nasıl bundan zevk alıyorsa, cehennem ehli de öyle zevk alır"

Soru, yorum

Bir insanın çıkıp ta Kur'an ile, Allah'ın ayetleriyle dalga geçmesine Cehennem ehlinin cehennemden zevk aldığını söylemesi mantıksızlık ve tutarsızlık değil midir? Bu bir inkar ve bir küfür değildir ? Çünkü cehennem azabının ne kadar şiddetli olduğunu, ne kadar elem verici olduğunu bildiren şu ayetleri inkar etmek değil mi dir ?

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

Suçlular, cehennem azâbında ebedi kalacaklardır. ZUHRÜF/74

لَا يُقْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

Kendilerinden (azâp) hiç hafifletilmeyecektir. Onlar azâb içinde ümitsizdirler! ZUHRÜF/75

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

- Biz onlara zulmetmedik; fakat onlar kendileri zâlim idiler. ZUHRÜF/76 Ayeti kerimelerinde hiç zevk almadan bahsediliyor mu? Allah'ın cehenneminden insanları korkmamaya çağırması demek değil midir? Cehennem azabını inkar değil midir? Bu ayetleri inkar değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz..**

A-59- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

["Allah, Muhammedi kemâlinden yaratıp celâl ve cemâline mazhar yapınca, Muhammed'deki bütün hakikatleri kendi isim ve sıfatlarından yarattı. Sonra Muhammed'in nefsinin kendi nefsinden yarattı. Bir şeyin nefsi de kendisinden başka bir şey değildir"]

Soru, yorum

Allah Muhammed'i kemalinden yaratmışmış, cemal ve celaline mazhar kılmışmış. Muhammed'deki hakikatleri kendi isim ve sıfatlarından yaratmışmış. Sonra onun nefsinin kendi nefsinden yaratmışmış. Bir şeyin nefsi de kendisinden başka bir şey değilmişmiş. Muhammed Allah'ın isimleriyle, sıfatlarıyla, zatıyla aynı kopyasıdır demek istemiyor mu? Hz. Muhammed'in Allah'ın aynisi olduğunu söylemek değil midir? Bu iddia Allah'a şirk koşmak değil midir ? Bu iddia Muhammed'e ilahlık vasfı vermek değil mi dir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-60- Kitaptan bir bahisten bir pasaj:

["Allah bu dinlerde isim ve sıfatlarının hakikatlerini izhar etti .(Bu dinler dediği hak ve batıl bütün dinlerdir) Bu dinlerin hepsinde zâtı ile tecelli etti. Bütün zümreler ona ibadet ettiler. Kafirler onun zâtına ibadet ettiler. Çünkü yüce Allah bütün âlemin varlığının hakikati (kendisi)dir. Kâfirler de o varlığın cümlesinden olup, Allah onların hakikati olduğu için (başka) Rablerinin olmasını reddettiler. Çünkü Allah onların hakikatidir" Allah, mutlak Rab olup, kendisinin Rabbi yoktur. Zatları iktiza ettiği için ona ibadet ettiler ki, Allah zatlarının aynısıdır. Onlardan putlara tapanlar da, hulul ve karışma olmaksızın, kemâliyle varlığın her ferdinin zerrelerinde bulunan Allah'a tapmış oldular. Allah putperestlerin taptığı o putların hakikati olmuştur. Putlara ibadet edenler ancak Allah'a ibadet etmişlerdir. Bu ibadet için Allah onların niyet ve bilgilerine muhtaç değildir. Uzun müddet bu gizli kalsa bile, gerçekleşmekte olduğu gibi, mutlaka açığa çıkacaktır. Nefislerinde Hakka uymalarının sırrı budur. Çünkü kalpleri hayrın bu işte olduğunu kendilerine söylemiştir. Böylece inançları bu işin hakikati üzerine kurulmuştur. Zaten Allah, kulunun kendisini zannettiği gibidir. Nitekim Rasulullah "Müftüler sana fetva verseler bile, sen kalbine danış" demiştir"

Soru, yorum

Bütün hak ve Batıl dinlerde yüce Allah'ın isim ve sıfatlarının hakikatlerini izhar ettiğini, hepsinde zati ile tecelli ettiğini, bütün zümreler ona ibadet ettiğini, Allah'ın bütün âlemin hakikati olduğunu, kafirlerin de o varlığın cümlesinden olduğunu, yani kafirler onun zatına ibadet ettiklerini başka Rab edinmediklerini, Allah'ın kafirlerin zatlarının aynısı olduğunu iddia etmek, putlara tapanlarında Allah'a tapmış olduklarını ifade etmek şirk, küfür değildir ? Yüce Allah'ın kafirlerin varlığına, putların varlığına veya diğer varlıklara

*hulul ettiğini iddia etmek küfür, şirk değil mi dir? Putlara ibadet edenlerin de Allah'a ibadet etmiş olduklarını söylemek sapıklık değil midir? Bir müslümanın böyle bir şeye inanması doğrumudur ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-61- Kitaptan bir bahisten bir pasajı;

["Bil ki, Hakkın nüshası insan-ı kâmilidir. Nitekim Rasulullah 'Allah. Ademi sureti üzere (kendisi gibi) yarattı' ve başka bir hadiste 'Allah, Adem'i Rahman'ın sureti üzere yarattı' demiştir"

"Allah hay, alim, kadir, murid, semi', basir, mütekellimdir. İnsan da hay, alim, kadir, semi', basir, mütekellimdir. Allah hüviyetini hüviyetiyle, inniyyetini (benliğini) inniyetiyle, zatını zatıyla, küllü (tümü) küllü ile, şümülünü şümülü ile ve hususunu hususu ile karşılamaktadır. Başka bir karşılaması da vardır. Hakka zati hakikatlarıyla tekabül etmektedir"

Soru, yorum

Hiz. Peygamber kölesini döven ve ona "Allah senin ve senin gibilerin yüzünü çirkin etsin" anlamında söz söyleyen adamı uyararak "Böyle söyleme, çünkü Allah Adem'i onun suretinde (onun gibi) yaratmıştır" demiştir. Suret kelimesinin sonunda muzafun ileyhi (tamlanan) olarak bulunan zamir Allah'a değil, köleye gitmektedir. Bunun dışındaki yorumlar yanlış veya tutarsızdır. Adem'in suret olarak Allah'a benzediğini söylemek

Kur'an'ın : **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ** ;

"Hiçbir şey O'na benzemez" (Şura. 11) ayetindeki hükmüne aykırıdır. Hadisler meşhur olsa da Kur'an'a aykırı olamazlar. Ebedi ve ezeli olmayan insan oğluna varlığının evveli olmayan ve varlığının sonu olmayan Allah'ın Hay, alim, kadir, mu'id, semi', basir, mütekellim sıfatlarından verilmesi Allah'ın

varlığının ve bu sıfatlarının bilinmesi içindir. İnsanın Allah'ın hüviyetini hüviyetiyle, inniyetini inniyetiyle, zatını zatiyla , küllü(tümü) küllü ile, şümulünü şümulü ile hususunu hususu ile karşılamaktadır demesi büyük bir şirk, küfür değildir ? Hak'kın nüshası insani kamildir demek bu sıfatla sıfatlanan insanın aynen Allah'ın kopyası olduğunu söylemek büyük bir şirk değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-62- Kitaptan bir bahisten bir pasajı:

["Bil ki, zatın isimlerine ve ilahi sıfatlara insan-ı kâmil, zatı gerektirdiği için istihkak ve mülkiyet hakkıyla sahip olmaya layıktır. O ibarelerle hakikati anlatılan ve o işaretlerle latifesine işaret edilen odur. Alemde o hakikatin insan-ı kâmilden başka bir dayanağı yoktur. İnsan-ı kâmil ve Hak, kişinin kendi suretini gördüğü ayna gibidir. Ayna olmasa kendi suretini görmesi mümkün değildir. Allah ismi aynadır, insan-ı kâmil de Allah'ın aynasıdır. Şüphesiz Allah, isim ve sıfatlarının sadece insan-ı kâmilde görünmesini kendine vacip kılmıştır"]

Soru, yorum

*İnsanın Allah'ın aynası Allah'ın da insanın aynası olduğunu söylemek, alemde o hakikatin (Allah'ın) insani kamilden başka bir dayanağı olmadığını söylemek Allah'a şirk koşmak değildir? "Allah'ın isim ve sıfatlarının sadece insan-ı kamilde göstermesini kendisine vacip kılmıştır " ifadesi Allah'ın acziyeti sebebiyle kendisine ortak kabul etmek istemesi demek değildir? Bu Allah'a atılan büyük bir iftira değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.***Kararı sizler veriniz.**

A-63- Kitaptan bir bahisten bir pasajı:

["Alem kar gibidir. Allah, karın aslı olan sudur. Donmuş olan şey için kar ismi ödünçtür. Su ismi ise hakikattir.

Şunu demek istiyorum;

Misalde yaratıklar kar gibidir, ondan kaynaklan su ise sensin. Biliyoruz ki, kar gerçekte sudan ibarettir, ne var ki şeriatlar farklı anmıştır. Ama kar eriyince hükmü kalkar ve hüküm suyun hükmü olur. Zıtlar güzel 'Bir'de toplanmış, O'nda yok olmuş, onlardan parlayan O'dur"

Soru, yorum

*Karın aslının su olduğu gibi, yaratıkların da aslının Allah olduğunu söylemesi, yaratılanların aynı olduğunu söylemek demek değildir? Bir Müslüman böyle bir sapık söze inanabilir mi ? Allah'ın maddeye hulul ettiğini iddia etmek küfür değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-64- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

["Gördüğün ne kadar maden, bitki, hayvan ve seciyeleriyle insan,
Gördüğün ne kadar unsur ve tabiat, asıldan bir toz ve koku olan,
Gördüğün ne kadar deniz, çöl, ağaç veya yüksek bina,
Gördüğün ne kadar manevi suret ve göze hoş gelen güzel manzara,
Gördüğün ne kadar düşünce, hayal, akıl, nefis, kalb ve iç organ..."

"İşte onların hepsi benim, hepsi benim manzaram (görünüşüm)'dür, Onun hakikatinde tecelli eden benim, o değildir. Halkın Rabbi ve efendisi benim. Bütün âlem isim, zatım onun müsemmasıdır. Mülk benimdir, melekut benim dokumam ve sanatımdır. Gayb ve ceberrut benimdir ve benden meydana gelmiştir..."

Soru, yorum

Alemde her ne varlık varsa hepsinin kendisi olduğunu söyleyen, onların hakikatında tecelli edenin kendisi olduğunu söyleyen, halkın Rabbi ve efendisi olduğunu söyleyen, mülkün

kendisinin olduğunu söyleyen, melekûtün kendisinin dokuması sanatı olduğunu söyleyen, gayb ve ceberrutun kendisinin olduğunu ve kendisinden meydana geldiğini söyleyen bir insan sapık değil midir? Bu kişi Allah'ın tasarrufunda hiçbir şey bırakmamış olmuyor mu ?

Kendisinin doğrudan doğruya Allah olduğunu iddia eden bu kişi hangi dinden olabilir ? Semavi dinlerden hiç biri bu inanıştaki bir insanı mensubu kabul eder mi? Bu fikirlere bir Müslüman inanabilir mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-65- Kitaptan bir bahisten bir pasajı;

“Evet o zât (.....) daha hal-i sabavette iken ve hiç tahsil yapmadan zevahiri kurtarmak üzere üç aylık bir tahsil müddeti içinde ulûm-u evvelîn ve âhîrine ve ledünniyat ve hakaik-ı eşyaya ve esrar-ı kâinata ve hikmet-i İlâhiyeye vâris kılınmıştır ki, şimdiye kadar böyle mazhariyet-i ulyâya kimse nail olmamıştır. ”

Soru, yorum

Çocukluk çağında hiç tahsil yapmadan zevahiri kurtarmak üzere üç aylık bir tahsil müddeti içersinde evveliyatın ilmini, sonsuzluğun ilmini öğrenmek, eşyanın hakikatine, kainatın sırlarına, ilahi hikmetlere varis kılınıp en yüksek makama ulaştığını iddia etmek akli başında bir insanın işi midir ? Evveliyatın ilmi, sonsuzluğun ilmi, kainatın sırlarının hiçbir peygambere verildiğini biliyorsunuz ? Bu bilgiler sadece Allah'a mahsus değil midir? Böyle bir iddiada bulunmak kişinin kendisini peygamberlerin üzerinde görmesi değil midir ? Evvelin ve Ahirin ilmine sahip olmak Allah'ın sıfatlarından değil mi dir?. Bu iddia ilahlık iddiası değil midir ? Bu iddia şirk ve küfür değil midir?

“Tarihçe-i Hayatı” sayfa 44 de önce Sarf ve Nahiv ile meşgul olmuş ve İzhar'a kadar okumuş, daha sonra Şeyh Mehmed Celâlî'nin yanına gitmiş, her türlü ilim dalına ait eserleri incelemeye koyulmuş ve İslamî ilimlerle ilgili kırk kadar kitabı ezberlemiştir. Daha sonra Van'da 15 yıl kadar eğitim ve öğretimle meşgul olmuştur.

*Seyyid Nur Mehmed, Şeyh Abdurrahman-ı Tâğî, Şeyh Fehim, Şeyh Mehmed Küfrevî, Şeyh Emin Efendi, Molla Fethullah ve Şeyh Fethullah'dan ders almış olduğu.” bildirildiği halde neden çocukken üç aylık bir zaman zarfında bu ilimleri öğrendiği söyleniyor? Kendisi onbeş yıl kadar zaman harcadığını söylerken birileri onu olağanüstü göstermek için neler uydurduğunu görüyorsunuz.. Kendisi mi yalan söylüyor yoksa kendisini ululamak için üç aylık bir zamanda bu kadar ilmi öğrendiğini iddia edenler mi? Ve yahut iddia edilenler mi yalandır? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-66- Kitaptan bir bahisten bir pasajı;

“.. daha çocukken asrın bilgini olarak tanınmış ve kimseye soru sormamış, ama sorulan bütün sorulara mutlaka cevap vermiştir”.

Soru, yorum

*Bir kişi bilgin olmak için bilgi edinmesi gerekmiyor mu? Bilgi edindiği zat kimdir ki daha çocukken asrın bilgini haline gelebiliyor. Hemde hiç kimseye soru sormadan. Sorulan bütün sorulara da cevap verebilecek dereceye ulaşması olağanüstü bir durum değildir? Peygamberimiz dahi kendisine sorulan birçok konuda ayetlerin gelmesini beklemiş. Bu kadar bilginin paket halinde bir kişiye yüklenmesi sizce mantıklı mıdır.? Bir kişiye olağanüstülük tanınması akla uygun mu dur? Peygamberlik gibi bir görevin kendisine verildiği ima edilmek istenmiyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-67- Kitaptan bir bahisten bir pasajı;

“ Herhangi ilme sorulan suale bila-tereddüd derhal cevap verirdi.”

Soru, yorum

Daha çocukluk çağında iken sorulan bir soruya tereddüt etmeden cevap verebilmek kişinin bilgisinin ilahi bir

*kaynaktan geldiğini iddia etmek değildir? Yani peygamberlik yakıştırması değildir? Çocuk iken de peygamber olunmaz ama bu iddiaların doğruluğu şüpheli değil mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-68- Kitaptan bir bahisten bir pasaj;

“Sorulacak suallere cevap vermeye hazır bulunduğu gibi kimseye soru sormayacağını da beyan ederek bu kararda yirmi sene sebat etti.”

Soru, yorum

*Sorulacak sorulara cevap vermeye her an hazır olabilmek, her şeyi her an bilebilmesi demek değildir ? Her şeyi her an bilen Allah değildir ? Böyle bir inanış kişiye uluhiyyet vermek anlamına gelmez mi ? Kimseye soru sormayacağını beyan etmesi, 20 sene bu kararda sebat etmesi normal aklı selim bir insanın tutum ve davranışı mıdır ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **kararı sizler veriniz.***

A-69- Kitaptan bir bahisten bir pasaj;

“Resaili Nur dahi ne şarkın malûmatından, ulûmundan ve ne de garbın felsefe ve fûnunun gelmiş bir mal ve onlardan iktibas edilmiş bir nur değildir. Belki semavî olan Kur'an'ın, şark ve garbın fevkindeki yüksek mertebe-i arşîsinden iktibas edilmiştir.”

Soru, yorum

Risalelerin ne doğunun ilminden, biliminden , ne de batının felsefe ve feninden gelen bir nur olmadığını, Semavi olan Kur'an'ın ve şark ve garbın üstündeki yüksek arş mertebesinden iktibas edildiği söylenmekle Risalelerin Kur'an-i Kerimden üstün olduğunu iddia etmesi Kur'an-i Kerimi hafife almak, kendisinin bir peygamber olduğunu iddia etmek değildir ? Müslüman olanların kur'an'dan üstün olabileceğini düşündüğü bir kitap var mıdır? Bu ifadeleri

kullanan kişi Müslümanlar nazarında dürüst biri olabilir mi ? Kur'andan üstün bir kitabın bulunduğuna inanmak küfür değil mi dir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-70- Kitaptan bir bahisten bir pasaj;

“Risale-i Nur müminlere şifa ve rahmettir.”

Soru, yorum

Kur'an-i kerimde geçen bir ayette " Biz Kur'an-i kerimi inananlar için bir rahmet ve şifa olarak indirdik" ayeti kerimesine nispet etmek amacıyla söylenmemiş mi? Kur'an'dan üstün olduğu iddia edilen Risale-i Nur 'un müminlere şifa olmasını iddia etmek Kur'an'a inananların işi olabilir mi? Risale-i Nur'un inananlara şifa olduğunu söylemek bu kitapların Kur'ana alternatif olduklarını iddia etmek anlamı taşımaz mı? Müslüman olanların böyle bir şeye inanması uygun mudur? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-71- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“o semavî bürhan-ı kudsînin yerde bir bürhanı Resâil-in-Nur'dur.

Soru, yorum

Resail-in Nur'un semavi mukaddes bir kitap olarak Allah'ın yeryüzündeki bir burhanı (Delili) olduğunu söylemek risalelere kudsiyyet arzetmek ve risale sahibine peygamberlik atfetmek değilmidir? Bu ifadeleri kullanmak bir Müslümana yakışır mı? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-72- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Nur Risaleleri de 23 senede tamamlandı.”

Soru, yorum

Nur risalelerinin mukaddes kitap olduğunu söyleyen bir kişi kur'an'ın 23 senede tamamlanmasını bildiğinden Risalelerinde 23 senede tamamlandığını söylemesi Kur'an'ı kerime alternatif kitap olduğunu iddia etmesi için uydurulmuş değildir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-73- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“(…) Risale-i Nur’a hücum edilmez. O doğrudan doğruya Kur'an’a bağlanmış ve Kur'an dahi arş-ı a'zamla bağlıdır. Kimin haddi var, elini oraya uzatsın ve o kuvvetli ipleri çözsün.”

Soru, yorum

Risalelerin Kur'an'dan üstün olduğunu iddia etmekte iken bir adım geri atarak risale-i nurun Kur'an'a bağlandığını söylemesi tepkileri azaltmak nedeniyle olamaz mı ? Neticede Kur'an-i kerimle arş-i azama bağlı olduğunu, ona hücum edilmemesi gerektiğini ifade etmektedir. Buna da kimsenin gücünün yetmeyeceğini iddia etmekle yine ilahi bir kitap olduğunu iddia etmiş olmuyor mu? Arşla olan bağını koparmak kimsenin haddine olmadığını iddia etmek bunların Allah'ın korumasında olduğunu iddia etmek, Kur'ana alternatif göstermek demek değildir ? Çünkü Allah " Kur'ani biz indirdik onu biz koruyacağız" diye garanti vermiştir. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-74- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Risale-i Nur’un arkasında otuzüç âyât-ı Kur'aniye işârâtı ve Hazret-i İmam-ı Ali Radiyallahu Anh'ın üç kerâmât-ı gaybiye ile ihbârâtı ve Gavs-ı A'zâm'ın sarahate yakın şehâdeti var. Ona hücum, bunlara hücumdur.”

Soru, yorum

Risaleleri kutsallaştırmak için Risale-i Nur'un arkasında otuz üç ayetin işareti olduğunu söylemek neden yetmiyor, Hz.Ali'nin kerametiyle gaibden üç kere haber vermesi, Gavs-i Azam'ın açık açık şehadeti olduğu söyleniyor. Risale-i Nur'a hücum Kur'an'a, Hz.Ali'ye ve Gavs'a hücum olduğunu söylemesi Risale-i nurların kabul görmeyeceğini, bunlara itiraz edileceğini kendisinin bildiğinden onlara insanların güvenmesine zemin hazırlamak için uydurulmuş sebepler değildir ? Hiçbir kutsal kitap kendisine alternatif olarak gösterilecek bir kitabı destekler mi? Otuz üç kere Kur'an ayetinin işareti Risale-i Nur'a işaret etse neden Hz.Ali üç kere haber versin ki.? Ya Kur'anın işaret ettiği bir şey sarıh olduğundan haber vermeye gerek görmeyecek, Kur'an zaten açıklamış diyecek veya haber vermeye değer olarak görüp otuz üç kereden fazla kerametini ihbar edecekti. Hele Hz.Ali'nin kerameti gaybiye ile ihbaratı yanında Gavs-i Azam'ın sarahate yakın şehadetinin olması meselesinde ; en önemli kişinin Gavs-i azam, sonrasında Hz.Ali, sonrasında da Kur'an-i kerim olduğunu ifade etmek istemiyor mu ? Kısacası Risale-i Nur'un kutsal bir kitap olduğunu ispat etmek için Kur'an-i Kerim'i , Hz.Ali'yi ve Gavs'ı şahit tutmak islama uygun bir davranış mıdır? Bu şekilde bir inanış şianın, aleviliğin inanış biçimi değildir? Allah'ı, kitabı , Peygamberi olan bir dinden bahsediliyormuş gibi Risaleler, Hz.Ali ve Gavs'tan bahsedilmesi islam inancıyla bağdaşır mı? Bunları sevmek başka bir şey, kutsallaştırmak başka bir şey değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-75- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Kur'an'ın gizli hakikatleri Risale-i Nur ile birlikte bize iniyor!!..."

Soru, yorum

Kur'an'ı Kerimin gizli hakikatlerini başka bir kitapla açıklamasına ihtiyacı mı vardır ? Kur'an'ı Kerim kendi kendine yeterli değildir ? Kur'an'ın gizli hakikatleri varsa onları Hz.Muhammed neden açıklamıyor ? Yani gizli hakikatleri

neden Hz.Muhammede inmiyor da Risale-i Nur ile bu kitabın sahibine iniyor? Kur'anın gizli hakikatleri Risale-i Nur ile kendilerine indiğini iddia etmek öncelikle kendisinin peygamber olduğu iddia etmesi anlamına gelmez mi? Bu iddia ile Risale-i Nur'u kutsal bir kitap olarak göstermeye çalışmıyor mu ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-76- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Risale-i Nur, yüze yakın din tılsımlarını ve hakâik-ı Kur'aniyenin muammalarını keşfetmiştir ki; her bir tılsımın bilinmemesinden çok insanlar şübehata ve şükûke düşüp, tereddüdlere kurtulmayıp, bazan îmanını kaybederdi. Şimdi, bütün denizler toplansalar, o tılsımların keşfinden sonra galebe edemezler."

Soru, yorum

*Risale-i Nur'a kutsal kitap diye insanları inandırmak için Risale-i Nur'un Kur'an-i Kerimin yüze yakın din tılsımlarını, hakaiki kur'aniye'nin muammalarını keşfettiğini, insanları şüpheyne, tereddüde düşüp imanlarının gitmesinden kurtardığını iddia etmek yanlıştır? Risale-i Nurdan önce şüpheyne ve tereddüde düşüp imanını kaybedenler de olduğunu iddia ediyor. Yani bu risaleler olmazsa Kur'an insanlara yetmeyecekti manası çıkmıyor mu? Bu ifade ile Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-77- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Resailin Nur denilen otuz üç adet Söz ve otuz üç adet Mektub ve otuz bir adet Lem'alar, bu zamanda, Kitabı Mübin'deki âyetlerin âyetleridir".

Soru, yorum

Resaili nur denilen otuz üç adet sözün, otuz üç adet mektubun, otuz bir adet lema'nın Kur'an-i Kerim'in

ayetlerinin ayetleri olduğunu söylemek bunların kutsal kitap olduğunu iddia etmek değildir? Bunların ayet olduğunu söyleyen kişinin kendisini de bu vesile ile peygamber ilan etmiş olmuyor mu? Bir müslümanın böyle bir şeye inanması mümkün müdür ? Böyle bir şeye inanmak küfür değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-78- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Mübarek Sözler şübhesiz Kitabı Mübin'in nurlu lemeatıdır. İçinde izaha muhtaç yerler eksik olmamakla beraber küll halinde kusursuz ve noksansızdır”.

Soru, yorum

*Risalei nur isimli kitaplardan mübarek sözler olarak, Kur'anın bir parçası olarak bahsedilmesi, kusursuz olduklarını, eksiksiz olduklarını , izaha ihtiyaçlarının olmadığını ve mükemmel bir kitap olduklarını iddia etmek bu kitapları kutsal kitap olarak lanse etmek değildir ? Bu kitapların ilahi kitap olarak addetmek Kur'an'a hakaret değil midir? Müslüman olan bir kişi böyle bir inanişaya sahip olabilir mi ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-79- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Kimin haddidir ki, bu Nurlarda yanlışlık bulsun. (...) Onun için bir harfe dokunmayı azîm bir günah işliyorum telâkki ediyorum.”

Soru, yorum

"Kur'an-i Kerimi biz indirdik, Onu biz koruyacağız" diye te'kidle bildiren yüce Allah'ın ayetine kıyasla mezkûr kitabın bir harfine kimseyi dokundurmuyor. Yani bu öyle bir ilahi kitaptır ki bunlara bir yanlışlık bulmak kimsenin haddine değilmiş. Yani, nasıl ki Kur'an'î kerimin bir harfı değişmez inancı varsa bunada öyne inanılması gerektiği imajini vermeye çalışmıyor mu ? Allah Teâlâ Peygamberimize şöyle diyor:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ
رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

"Ey Elçi! Rabbinden sana indirilen her şeyi tebliğ et, eğer bunu yapmazsan onun elçiliğini yapmamış olursun" (Maide 5/67)
Peygamberimiz kendisine vahyedileni açıklamak zorunda oluyor da bahsedilen kitapta ilgili kişi neden açıklama yapma zorunda olmuyor? Peygamberden üstün olduğunu ima etmek istemiyor mu? Bahsedilen özelliklerde Kur'andan sonra bir kitap geleceğine dair Kur'anda bir haber var mıdır ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.
Kararı sizler veriniz.

A-80- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Kimin haddi var ki, risâlelerin birisine el uzatsın veyahut bir sahifesine dil uzatsın, veyahut bir cümlesini tenkid etsin, veyahut bir kelimesine, hatta bir harfine ve belki bir noktasına itirazda bulunsun."

Soru, yorum

Bahsedilen risalelerden birisine el uzatılamayacağı, bir sahifesine dil uzatılamayacağı, veyahut tenkid edilemeyeceği, bir kelimesine, bir harfine hatta bir noktasına dahi itirazda bulunulamayacağı demek Kur'andan daha çok koruma altında olduğunu iddia etmek değil midir? Bunları yazan kişi Allah olduğunu söylemiyor, Allah'tan daha büyük olduğunu söylemiyor da bu ifadelerin kullanılma nedeni nedir? Allah Kur'ani biz indirdik, onu biz koruyacağız buyurmaktadır. Bir kişinin kitabına, hatta bir noktasına dahi itiraza kimsenin gücünün yetmeyeceğini bildirmesi kendisinin o kitapları koruyacak olan bir ilah olduğunu iddia etmesi demek değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-81- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Ey Risale-i Nur! (...) Bütün eller ve dillerde kemâl-i

iştihâ ve iştihakla dinlenip okunacak ve yazılıp yayılacak en tatlı ve en halâvetli, en câzibedar ve en revnekdar yegâne eser-i metin ve nûr-u mübîn ancak sensin!

Soru, yorum

*Bütün ellerde ve dillerde en büyük arzu ve istekle dinlenip okunacak, yazılıp yayınlanacak en tatlı , en cazibeli metin eseri, apaçık bir nur diye bahsedilmesi Kur'anın ondan aşağı olduğunu ifade etmek anlamına gelmez mi ? Müslümanlar bu özelliklerde ancak Kur'an-i kerimin olduğuna inanır. Çünkü Allah böyle buyuruyor. Kur'andan başka bir kitaba Kur'anın özelliklerinden daha fazlasını yüklemeye çalışmak Kur'an'a hakaret değilmi? İnsanı küfre sokmaz mı ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-82- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

"Risale-i Nur bu asırda, bu tarihte bir "urvet-ül vüska"dır. Yani çok sağlam, kopmaz bir zincir ve bir "hablullah" yani Allah'ın ipidir."

Soru, yorum

*Çok sağlam, kopmaz bir zincir "Urvet-ül vüska", ve bir (Allah'ın ipi) "hablullah" olan kitap Kuran olduğuna mü'minler inanmıştır. Bulunduğu asırda Risalei Nur'un bu özellikte olduğunu söylemek onu bir kutsal kitap olarak addetmek anlamına gelmez mi? Veyahut Kur'an'î Kerimin haşa bu özelliklerini yitirdiği anlamlarına gelmez mi? Bunları yazan kişiye bir ilahlık payesi vermek anlamına gelmez mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **kararı sizler veriniz.***

A-83- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

"Buna rağmen bizzat Kur'an-ı Kerim, Risaletu'n-Nur'un çok muhkem, kopmaz bir zincir ve bir "Hablullah"

olduğunu "Ona (Nur Risaleleri'ne) elini atıp yapışanın necat bulacağını" mana-yı remziyle haber verir.

Soru, yorum

*On beş asır önce gelen Kur'an-i Kerim kendisinden on dört asır sonra bir insanın yazacağı bir kitabı methetmesi akla mantığa uygun mudur? Bu aradaki zamanda her hangi bir kitap methedildi mi ? Methedilmediyse önemli bir kitap yazan kimse çıkmadı mı? Bir insanın kendisinin yazmış olduğu kitabı Allah'ın kitabının övdüğünü söylemesi Allah'a, Kur'an'a iftira atmak değildir? Başka bir kitabın üstünlüğünü anlatan bir kitap ondan daha aşağı bir mertebede bulunduğu anlamına gelmez mi? Kur'an'ın hablullah olduğu ayette bildirilmekte iken bir başka kitabın hablullah olduğunu söylemek kur'ana alternatif bir kitap olduğunu iddia etmek değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-84- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Risale-i Nur'un menşur-u hakikatında tam tecelli ettiğinden, hem bir kitab-ı şariat, hem bir kitab-ı dua, hem bir kitab-ı hikmet, hem bir kitab-ı ubudiyet, hem bir kitab-ı emr-ü davet, hem bir kitab-ı zikir, hem bir kitab-ı fikir, hem bir kitab-ı hakikat, hem bir kitab-ı tasavvuf, hem bir kitab-ı mantık, hem bir kitab-ı İlmi Kelâm, hem bir kitab-ı İlmi İlahiyat, hem bir kitabı teşviki san'at, hem bir kitabı belâgat, hem bir kitabı isbat-ı vahdaniyet; muarızlarına bir kitab-ı ilzam ve iskâtır".

Soru, yorum

*Kur'an-i Kerim için söylenen bütün şeyler Risale-i Nur için söylenmektedir. Müslümanların şariat, ibadet ve dua kitabı risale-i nur olduğunu söylemek kur'an'a hakaret değil mi? "Bu kitap kutsal bir kitaptır, yazan kişi de bir ilahtır."denilmek istenmiyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-85- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Risale-i Nur, hakaik-ı İslâmiyeye dair ihtiyaçlara kâfi geliyor, başka eserlere ihtiyaç bırakmıyor. Kat’î ve çok tecrübelerle anlaşılmış ki, îmanı kurtarmak ve kuvvetlendirmek ve tahkikî yapmanın en kısa ve en kolay yolu Risale-i Nur’dadır. Evet onbeş sene yerine, onbeş haftada Risale-i Nur o yolu kestirir, îman-ı hakikîye îsal eder. Hem madem ben sizlere kanaat ettim ve ediyorum, başkalara bakmıyorum, meşgul olmuyorum. Siz dahi Risale-i Nur’a kanaat etmeniz lâzımdır, belki bu zamanda elzemdir.”

Soru, yorum

*Risale-i Nur İslam hakikatlerine dair ihtiyaçlara yetiyormuş, başka eserlere ihtiyaç bırakmıyormuş. Yani Müslümanların Kur’ana ihtiyaçları yoktur demek istemiyor mu ? Risale-i Nur imanı kurtarmak ve kuvvetlendirmek hususunda on beş senelik yolu on beş haftada kat ettirebilir mi ? Yani üç buçuk ayda insana on beş senelik yolu kat ettirebilir mi ? Kat’î ve çok tecrübelerle bu özelliği anlaşılmışmış. Kat’î olarak anlayan kimdir ? Bu iddia Kur’ana ihtiyaç yok diyerek onu devre dışı bırakmak arzusu değildir ? Bu şekilde inanmak Kur’an-i Kerimin sahibi yüce yaratıcı olan Allah’ı da devre dışı bırakmak değildir ? Allah her şeye kadirdir, dilediğini yapma gücüne sahip olduğunu biliyoruz. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-86- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Bütün bunlar, Risale-i Nur’un dünya çapında muazzam bir boşluğu doldurmakta olduğunun delil ve emareleri değil midir? Bütün beşeriyet, Kur’âna ve dolayısıyla asrımızda onun mânevî i’cazını ispat ve beyan eden Risale-i Nur’a muhtaçtır.”

Soru, yorum

*Peygamberimizin en büyük mucizesi Kur'an değil mi ? Risale-i Nur Kur'an'ın Manevi İ'cazını ispat ve beyan edermiş. Onun için bütün bir beşeriyet ona muhtaçmış. Kur'an-i kerimin başka bir kitaba manevi i'cazını ispat ettirmeye ihtiyacı var mıdır? Bu kitaptan önce Kur'an'ın icazını ispat etmeye neden ihtiyaç duyulmamıştı ? Bu ifade ile Kur'anın noksan olduğu, bu kitap sayesinde Kur'anın tamlığının ispat edilmeye çalışıldığı anlatılmaya çalışılmıyor mu ? Beşeriyetin neden Kur'an'a muhtaç olduğu söylenmiyor da bu kitaba muhtaç olduğu söyleniyor. Kur'an-i Kerim değil de asıl kutsal kitabın Risale-i Nur olduğu iddia edilmiyor mu? Bu kur'ani inkar ve aşağılama değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-87- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Bu acip ve dehşetli ve hiç misli görülmemiş devirde, hususan ehl-i imanın çok sarsıntılar geçirdiği ve çok dehşetli düşmanlar karşısında bulunduğu ve küfr-ü mutlak ateşinin mahallemizi sardığı bir zamanda, ancak ve ancak, güvenimizin en müstahkem, kavî, yıkılmaz, sarsılmaz tahkimatı olan Risale-i Nur'un nurânî siperlerine iltica etmekle ve onun daire-i kudsiyesine dehalet etmekle kurtulacak ve imanınızı kurtararak, idam-ı ebedî zannettiğiniz ölümü bir hayat-ı bâkiyeye tebdil edeceksiniz".

Soru, yorum

*Bozuk olan bir devirde kurtulmak için Risale-i Nur'un nurani siperlerine dönmek, onun kudsi dairesine girmekle kurtuluşa erişilebileceği ve imanların kurtarılabileceğini söylemek hangi dinin emridir? Kur'anda ve hadislerde böyle bir emir var mıdır? Bu bir din midir? İnsanları kutsaldır diyerek başka kitaplara inandırmaya çalışmak suretiyle Kur'an yolundan uzaklaştırmaya çalışmak amaçlanmıyor mu ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-88- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“(...) işaret ve beşaret-i Kur'aniyede ifade eder ki: "Risale-i Nur dâiresi içine girenler, tehlikede olan îmanlarını kurtarıyorlar ve îmanla kabre giriyorlar ve Cennete gidecekler.”

Soru, yorum

Risale-i Nur dairesi içersine girenlerin imanlarını kurtarıp cennete gireceklerini Kur'an işaret ediyormuş ve müjdeliyormuş. Bu ifade Kur'ana iftira atmak, saf Müslümanları kandırmaya çalışmak değil midir? Bu dairenin dışında kalanlar için münafik, kafir, dinsiz, imansız tabirlerini kullanabilirmisiniz ? Yahut siz Müslüman değilsiniz, imanınız yok diyebilirmisiniz? Kur'an ifadelerine uymayan bu ifadeleri bu kitaplara yazanlar ve yazdıranlar kimler olabilir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-89- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Kur'an lemeatlarına ve dellâlı bulunan Risale-i Nura değil ilişmek, tamamiyle terviç ve neşrine çalışmaları elzemdir ki, geçen dehşetli günahlara keffaret ve gelecek müdhîş belâlara ve anarşistliğe bir sed olabilsin.”

Soru, yorum

*"Risaleler yolunda çalışmak geçmiş günahlara kefareti imiş, gelecek belaları da önlermiş" demek bu dönemlerde yaşayanların çok şanslı olduklarını, bu devirlerde yaşamamış olanlarında büyük bir şans kaçırdıklarını demek istemiyor mu ? Bu kitaplara Kur'andan fazla değer verilmesini sağlamak amacıyla kutsallaştırma amacı güdülmüyormu ? Risalelerin neşrine çalışmak gelecek müdhîş belalara da bir sed olacakmış demek bunların arkasında çok güçlü ehlihalip bir gücün bulunduğu şüphesini doğurmuyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz..***

A-90- Kitaptan bir bahisten bir pasai

“İşte Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri uzun senelerden beri "zındıklar Risale-i Nura dokunmasınlar ve şakirdlerine ilişmesinler. Eğer dokunurlar ve ilişirlerse, yakından bekliyen felâketler, onları yüz defa pişman edecek," diye Risale-i Nur ile haber verdiği yüzler hadisat içinde işte zelzele eliyle doğruluğunu imza ederek gelen dört hakikatlı felâket daha...Bütün arkadaşlar lâ ilâhe illallah zikrine devam ediyorduk. Zelzele bütün şiddetiyle devam etmekteydi. O sırada hatırmıza geldi, Risale-i Nur'u aşkla ve bir saikle üç-beş defa şefaathçi ederek Cenab-ı Hak'tan halâs ettik. Elhamdulillah derhal sakin oldu...Zındıka taraftarları mübarek Üstadımızın ihbarları olan ve Risale-i Nur'un büyük kerametlerinden olup... zelzele eliyle gelen beliyyelere ehemmiyet vermek istemiyorlardı.”

Soru, yorum

Risale-i Nur 'un bela ve musibetleri def ettiği, Risale-i Nura ve Şakirtlerine yani bağlılarına dokunanların başlarına bela ve musibet geleceği haber verilmesi inandırıcı bir şeymidir? Yahut Risalei nurun aleyhine çalışanlar bu şekilde tehdit edilmiyor mu? Tehditin arkasında bir örgüt vardır anlamı çıkmıyor mu? Risale-i Nurdan önce yaşayan insanlar başlarındaki belaları nasıl def etti acaba ? Bu anlatımda kutsal kitap olduğu anlatılmak istenmiyor mu ? Bu ifadenin sahibi kimdir? Kur'anda dahi bulunmayan bu özelliklerin başka hangi kitapta olduğu iddia edilmiştir. Kur'ani şefaathçi kılarak zelzeleleri durdurabilmenin mümkün olduğuna dair bir ayet, bir hadisi şerif veya bir işaret yokken Risale-i Nuru üç beş defa şefaathçi ederek zelzeleyi durdurabilmenin mümkün olduğuna inanmak doğru mudur ? Son zamanlarda olan bu kadar zelzeleleri durdurmak için risalei nurları şefaathçi kılarak kimse kalmamış mıydı ? Risalei Nuru Kur'an dan daha üstün tutma gayretine girenler yanlış yaptıklarının farkında değiller mi? Bu şekilde inanış Kur'an'ı hafife almak değildir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-91- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Şimdi tam tahakkuk etti ki; zelzele, Risale-in-Nur ile alâkadardır. ...bu şiddetli zelzelenin gelmesi gösteriyor ki; Risale-i Nur, bir vesile-i def-i belâdır... tatile uğradıkça belâ fırsat bulup gelir."

Soru, yorum

Zelzelenin Risale-i Nur ile alakalı olduğu iddiası komik değil midir? Bu kitaplardan önce zelzele yokmuydu ? Varsa nasıl def ediliyordu? Risaleler belanın define vesile olabilir mi ? Bunların bağlılarına bela hiç isabet etmiyor mu? Risalelere sığınmayıp Kur'an'a sığınmak suçmudur? İnsanları böyle akıl almaz şeylere inandırmak İslam dini adına doğrumudur? Bu iddialarda bulunanlar kendileri bunlara inanmış mıdır acaba ?

Bir de ayeti kerimeye bakalım.

Allahü teala şöyle buyurmuyormu?

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ

"Darda kalmış kişi dua ettiği zaman onun yardımına kim yetişiyor da sıkıntıyı gideriyor ve sizi yeryüzünün hâkimleri yapıyor? Allah ile beraber başka bir tanrı mı var? Ne kadar az düşünüyorsunuz.." (Neml /62)

Yine Kur'anda buyurulmuyormu ?

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ
وَلَا تَحْوِيلًا

"De ki, Allah'ın dışında kuruntusunu ettiklerinizi çağırın bakalım; onlar, sıkıntınızı ne gidermeye, ne de bir başka tarafa çevirmeye güç yetirebilirler. (isrâ /56)

Bu ayeti kerimeler ortada iken abuk subuk fikirlere müslümanları inandırmaya çalışanların din ile bir alakaları

olabilir mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-92- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Kardeşlerim, bu zelzele benim itikadımca Şakk-ı Kamer gibi bir mu’cize-i Kur’an’dır. En mütemerridi dahi tasdiğe mecbur eden bir vaziyete girdi.”

Soru, yorum

*Zelzelenin Ay’ın yarılması gibi bir Kur’an mucisesi olduğunu söylemek bir kişinin bilimden ne kadar yoksun olduğunu göstermez mi? Ay’ın yarılmasıyla zelzelenin bir benzerliği var mıdır? Cahil insanları zelzelenin, ayın yarılması gibi bir Kur’an mucizesi olduğuna inandırmaya çalışacaksın, sonra da Risale-i Nur ile zelzeleyi def edebildiğini iddia edeceksin. Müslümanların yüzde kaç buna inanır. Bilim bu kadar ilerlemişken depremlerin neden meydana geldiğini masallardan öğrenmek zamanı geçmedi mi ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-93- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“ Pek çok tecrübelerle ve hâdiselerle kat’î kanaat verecek bir tarzda Risale-i Nur’un ağlamasıyla, ya zemin titrer ve yahut ağlar. Gözümüzle çok gördüğümüz ve kısmen mahkemelerde dahi isbat ettiğimiz gibi, tahminimce, bu kış, emsalsiz bir tarzda bidayette yaz gibi gülmesi, Risale-i Nur’un perde altında teksir makinesiyle gülmesine ve intişarına tevafuku ve her tarafta taharri ve müsadere endişesiyle tevakkufla ağlamasına, birdenbire kış, dehşetli hiddeti ve ağlamasıyla tetabuku, kuvvetli bir emaredir ki, hakikat-ı Kur’aniyenin bu asırda parlak bir mu’cize-i kübrasıdır. Zemin ve kâinat onun ile alâkadar.”

Soru, yorum

Risale-i Nur ağıladığı zaman yer yüzü titrer ve ağlarmış. Allah'ın indirmesi ve Kur'an'dan daha üstün olduğu iddia edilen Risale-i nur neden ağlasın ki. Aciz olan ağlamaz mı ? Bir kişinin yazdığı bir kitap ile zemin ve kainat alakalı olabilir mi ? Bu ifade ; bu kitabı yazan Allah'tır, yeryüzünü ve kainatı da yaratan Allah'tır, bu kitap kainat ve yeryüzüyle alakadar olduğundan kitabı ağlatmayın, kitap ağlarsa yer yüzü ve kainat da ağlar demek istenmiyor mu? Kitabı güldürmek teksir makinesiyle çoğaltmakla oluyorsa kitaba karşı olmak, onun çoğaltılmasını engellemek, onu yasaklamak da onun ağlamasına sebep olacağı, bu sebeple kainat ve yer yüzü de ağlayacağı anlatılmak istenmiyor mu? Bu asırda Kur'an hakikatlerinin en büyük mücizesi olduğunu zemin ve kainatın bununla alakadar olduğunu söylemek gülünç değildir? Bu kadar kısır bir düşünce olabilir mi? Bu kitap Peygamberimizden on dört asır sonra yazılmış. Türkiye topraklarına yazılmış, Kürt bölgesine yazılmış. Nasıl oluyor da Hindistan'da, Pakistanda , Mısırdan, v.s diğer İslam ülkelerinde Müslümanların bu kitaptan haberleri yokken onların kainatları ve yer yüzü ağlayacakmış. Düşünebilen bir kişinin böyle bir şeye inanması mümkün müdür? Bu kitaplar yazılmadan yer yüzünün ağlaması veya gülmesi mümkün olmamış mıdır? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-94- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Risalet-ün-Nur’un intişarına karşı gelen düşman ve casuslara mukabil bir tek fare çıktı, planlarını zir ü zuber etti.”

Soru, yorum

Risalet-ün Nur’un yayılmasına karşı gelen düşman ve casuslara mukabil bir tek fare çıkıp planlarını alt üst etmişmiş. Bu kitapların dostları kim, hangi amaç adına çalıştıkları, yapmak istediklerinin ana amacının ne olduğu hiç düşünüldümü? Bunların sempatızanı olan bir kısım insan bunların dost tarafını, karşı tarafta bulunanlar ise bunların düşman tarafını teşkil ettiğini iddia etmek Müslüman bir ülkede ayırimcılık

*yapmak değildir? Düşman ve casus olarak nitelendirdikleri kişilerin planlarına karşı kullandıkları kişileri fare olarak nitelemeleri doğrumudur? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-95- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Her ihtimal var ki; mübarek soba, benim teessüratımı ve tazarruatımı dinliyen tek ve menfaatli arkadaşım bana haber veriyor ki: "Bu zindan ve hapishaneden gideceksin, bana ihtiyaç kalmadı..."

Soru, yorum

Soba konuşuyormuş. Zindanda kendisine ihtiyaç kalmadığını gideceğini söylüyormuş. Konuşana değil konuşturana bakmak lazım. Allah'ın Kur'an'ı kerimde mübarek olarak bahsettiği şeylerden başka soba da mübarek olarak addediliyor. Hemde gaibi bilecek özelliğe sahip bir soba olursa haber vermez mi? Hikmet sahibi olanlara zindanların ihtiyacı olduğundan zindanlara konulurlar, zindanların onlara ihtiyacı kalmadığından da tahliye edilirler demek, bu kişilerin hiçbir suçu yoktur demek anlamına geldiği gibi bunları zindanlara koyanlar da hikmet sahibi kişilerdir anlamına gelmez mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-96- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Risalet-ün-Nur şâkirdlerinin, hüsn-ü hizmetine acele bir mükâfat gördükleri gibi, hizmette kusur edenler dahi tokat yediklerini, Isparta'da olduğu gibi burada dahi gözümüzle gördük. Hacı Osmanla gelince, kapı güya lisan-ı hâl ile ona demiş ki: "üstadım seni kabul etmeyecek fakat ben sana açılacağım" diyerek arkasından sürgülenmiş kapı kendi kendine Mustafaya açılmış. Demek üstadımın onun hakkında, "Mustafa istikbale lâyıktır" diye söylediği sözü istikbal gösterdiği gibi, kapı da buna şahid olmuştur. Evet Husrevin

yazdığı doğrudur, tasdik ediyorum. Kapı bu mübarek Mustafayı benim bedelime hem istikbal etti, hem de kabul etti. Said Nursî"

Soru, yorum

*Risalet-ün nur şakirtlerine hizmetlerinden dolayı kapı keramet gösterebiliyor veya ceza verebiliyor. Kendi kendine bir kişiye kapanabiliyor ve başka bir kişiye açılabilirmiş. Kapının konuştuğunu iddia etmek, kendi kendine sürgülenmiş kapının açıldığını iddia etmek mucize gösterdiğini iddia etmek değildir? Kapının Mustafa'ya açılması Mustafa'nın istikbale layık olduğundanmış. Kapı da buna şahitlik etmişmiş. Gaybi ancak Allah'ın bildiğine inanmak gerekmezmi? Kimin istikbalde daha layık olacağını üstadın bilmesi, kapının da şahitlik etmesi normal bir hadise midir? Üstada bir paye ayırmak ve kapıyı da şahit tutmak değildir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-97- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Üstadımız diyor ki: "Benim de kanaat-ı kat'iyem çok tecrübelerle gelmiş ki, ben Risalet-ün-Nur'un tashihatiyle meşgul olduğum zaman, pek zâhir bir tarzda hem rızkımda bereket, hem suhulet görüyordum. Ne vakit çalışmazsam, o hali göremiyordum."

Soru, yorum

*Risalet-ün Nur un tashihatiyle uğraşırken üstadın açık açık rızkımda bereket olması ve kolaylıklar görmesini söylemesi bu kitapların mucizevi özellikleri olduğunu anlatmak için değildir? Yoksa kendisinin büyük bir şahsiyet olduğuna inananlar onun rızkını kolaylıkla ayağına getirdiklerini mi söylemek istiyor. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-98- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Ben namaz tesbihatinin âhîrinde otuz üç def'a kelime-i

tevhi'd zikrederken birden kalbime geldi ki: Hadîs-i Şerîf'te "Bâzen bir saat tefekkür, bir sene ibadet hükmüne geçer." Risalet-ün-Nur'da o saat var, çalış o saati bul, ihtar edildi."

Soru, yorum

*Peygamberimiz bir kişinin yazdığı kitaplara karşı başkalarının ilgisini çekmek için hadis buyurur mu? Hadisi şerifleri bir kişi kendi amaçları doğrultusunda kullanmaya kalkması doğrumudur? Bir saat tefekkürün bir sene ibadet hükmünde olduğu belirtilen o saatin Risalet-ün Nur'da olduğunu söylemek herkesin işini gücünü bırakıp bunlarla uğraşmasını sağlamak için uydurulmamış mıdır? Bunun kendisine ihtar edildiğini söylemek vahyedildiğini iddia etmek değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-99- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Bir rivayette, lisanı ehli cennetten sayılan Farisi lisanı.

Soru, yorum

Cennet ehlinin lisaninin bir rivayette Farisi Lisani olduğunu söylemekten maksat söyleyenin kendi itikadının o istikamette olduğunu ifade etmesi değildir ? Şii ve alevi olan Horasan bölgesinin lisaninin cennet ehlinin lisani olduğunun söylenmesi Şiilik ve Aleviliğe teşvik değildir? lisanı Arapça olan Hz.Muhammedi cennette Farsça konuşmaya mecbur etmek anlamına gelmez mi ?

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

*"Biz onu, akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik".YUSUF:2 Ayeti kerimesi varken böyle bir ifade kullanmak maksatlı değil midir? . Kur'an'ın neden Arapça olarak indirildiğini Allah zaten bildiriyor. Fikriyatına, inançlarına tabi olduğu bir milletin diline sahip çıkmak, o milleti yüceltmek için farisi lisanın cennet ehlinin lisanı olduğunu söylememiş mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-100- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"Kur'an'dan ve münâcât-ı nebeviye olan Cevşen-ül-Kebîr'den aldığım bu dersimi,..

Soru, yorum

*Kur'andan ve münacaati nebeviye olan Cevşen-ül Kebir'den ders aldığından bahsediyor. Bunun kaynağı neden gösterilmiyor? Cevşen-ül Kebir'in Peygamberin münacatı olduğuna dair neden hiçbir kaynak yoktur? Din adına peygamberimizi kullanarak bu gün müska olarak insanlara pazarlanmaya çalışılan şeyin alt yapısı ta o zamanlardan yapılmamış mıdır? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-101- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"Binbir Esma-i İlâhiyyeye sarîhan ve işareten bakan ve bir cihetle Kur'an'dan çıkan bir hârika münâcât olan ve mârifetullahda terakki eden bütün âriflerin münâcâtlarının fevkinde bulunan ve bir gazvede "Zırhını çıkar onun yerine bu Cevşeni oku" diye Cebrail vahy getiren "Cevşen-ül-Kebîr" münâcâtı içindeki hakikatlar ve tam tamına Rabbine karşı tavsifler,"

Soru, yorum

Kur'andan çıkan harika bir münacat, marifetullaha ulaşan bütün ariflerin münacatlarının üstünde bir münacat, Cebrailin vahiy olarak getirebildiği, savaşta zırhı çıkartıp yerine okunmasının yeterli olacağını bildirdiği "Cevşen-ül Kebir" münacatı içerisindeki hakikatlerden bahsedilmektedir. Bir nuska için bu kadar abartıya değer mi? Cebrail'in vahiy olarak geldiğinin söylenmesi Cebrail'e iftira değildir? Peygamberimiz Uhud savaşında bunu nasıl becerip okuyamamış da mübarek dişi şehit olmuş? Böyle bir şey olsa bunu önce Hz.Peygamber bilmesi gerekmez miydi ? Kur'anın her hangi bir yerinde var mıdır? Savaşta zırhın çıkartılıp yerine

*cevşeni okumanın yeterli olduğunu söylemek komik değil mi? Bir şeye insanları inandırıp satabilmek için Cebrail'e iftira atmak doğrudur. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-102- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Birden bu gelen Hadîs-i Şerif ihtar edildi: "Ahir zamanda, ihtiyâre kadınların samimî dinlerine ve kuvvetli itikadlarına tâbi olunuz."

Soru, yorum

*Birden hadisi şerif ihtar ediliyor. Hadisi şerifi ihtar eden kimdir? "Ahir zamanda, ihtiyâre kadınların samimî dinlerine ve kuvvetli itikadlarına tâbi olunuz."deniliyor. Eğer bunu ihtar eden Hz.Muhammed olsaydı ihtiyar kadınların samimi dinlerine kuvvetli itikadlarına tabi olunuz yerine Kur'ana tabi olunuz demez miydi ? Kur'an'ın hükmü mu bitecek de ihtiyar kadınlara tabi olmayı tavsiye edecek peygamber? Bu iddialarda bulunanlar ve bu gibi fikirleri kitaplara sokanlar Kur'an dostu mu yoksa düşmanı mıdır? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-103- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Mî'rac gecesinin sabahında (...) Hem Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Kureyş'e demiş ki: "Yolda giderken, sizin bir kafilenizi gördüm; kafileniz yarın filân vakite gelecek. Sonra o vakit kafileye muntazır kaldılar. Kafile bir saat teehhür etmiş. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ihbarı doğru çıkmak için, ehl-i tahkikın tasdikıyla, Güneş bir saat tevakkuf etmiş. Yâni Arz, O'nun sözünü doğru çıkarmak için; vazifesini, seyahatını bir saat tâtil etmiştir ve o tâtili, Güneş'in sükûnetiyle göstermiştir."

Soru, yorum

*Miraç gecesinin sabahında peygamberimiz kureyş kabilesine yoldaki kafilenin gelecek vaktini söylemişti. Kureyş de kafileyi beklemeye başlamış. Kafile bir saat tehir etmişmiş. Yani geç kalmışmış. Peygamberimizin sözünün doğru çıkmasını temin için ehli tahkik güneşin hareketini bir saat durdurmuşmuş. Ehli tahkik diye bahsettiği peygamberimiz olsa dahi böyle bir iddia asılsızdır. Ayrıca bir iftiradır. Hakikat ehlinin tasdıkiyle güneş bir saat duracakmış. Hakikat ehli kimlerdi acaba? Peygamberden daha büyük hakikat ehli mi vardı da o söyledi? Keramet gösteren kişilerin güneşi dahi durdurabileceğini söylemek bir yalan ve aldatmaca değildir? Peygamberi ululamak için böyle ipe sapa gelmeyen şeyleri uydurmak doğrumudur? Bu gibi iddialarda bulunmak hadis uydurup dinin aslını bozmaya çalışmak değildir? Peygamberin verdiği zamanın tutması için sadece güneşi durdurmakla bu iş hallonulabilir mi? Güneşten başka hareket halinde olan bütün cisimlerin hareketi ne oldu? Dünyanın dönüşünü bir saat durdurdu diyebilseydi daha doğru olmazmıydı ? Dünyanın dönüşüyle güneşin doğup battığının zannedildiği bilgisinden yoksun olan bir kişi hadisi ancak böyle uydurabilir. Dünyayı durdurmak mümkün değil de güneşi durdurabilmek nasıl mümkün olsun. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **kararı sizler veriniz.***

A-103- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Hem meselâ küre-i arzın nevileri adedince başlar ve o nevilerin fertleri sayısınca diller ve o ferdlerin âzâ ve yaprak ve meyveleri mikdarınca tesbihatlar yaptığı için elbette o haşmetli ve şuursuz ubûdiyet-i fitriyeyi bilerek, şuurdarâne temsil edip dergâh-ı ilâhiyeye takdim etmek için kırkbin başlı ve her başı kırkbin dil ile herbir dil ile kırkbin tesbihat yapan bir melek-i müekkeli bulunacak ki, ayn-i hakikat olarak muhbir-i sâdık haber vermiş.

Soru, yorum

Kırkbin başlı her bir başında kırk bin dil, her bir dil ile kırkbin

tesbihat yapan melek varmışmış ve bunuda sadik haber verici yani peygamber haber vermişmiş. Nurdan yaratılan meleklerle dikkat çekmek için insanların hafsalalarının almayacağı rakamlarla konuşup onların beyinlerini tahakküm altına almaya çalışmanın ne anlamı vardır? Bir meleğin kırkbin başının olup olmamasından, her bir başının kırk bin dilinin olup olmamasında kime ne. Her bir dilinin sonunda kırk bin tesbih yaptığını söylemek için abartıya gerek varmıdır ? Bunları peygambere isnad etmek peygamberimize iftira atmak değildir mi ? Nurdan yaratılan bu meleklerin bu organlarını kim görmüştü? Böyle şeyleri uydurup dinden imiş gibi insanlara anlatmaya çalışmanın dinimize bir faydası olabilir mi ? Bu ifadeler masallarda kullanılmaktadır. İslam dini masal dini olarak gösterilmeye çalışılmıyor mu ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-104- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

(...) Nil-i mübârek, Dicle ve Fırat gibi ırmaklar, (...) hadiste rivayet ediliyor ki: "O üç nehrin herbirine Cennetten birer katre her vakit damlıyor ve ondan bereketlidirler." Hem bir rivayette denilmiş ki: "Şu üç nehrin menbaları, cennettendir.

Soru, yorum

Nil ve Fırat için bahsedilen hadisi şerife doğu ve kürt bölgesine ait Dicle nehrinin de ilave edilmesi, Cennetle bağlantısı olduğunun söylenmesi, menbainin cennetten çıktığının söylenmesi düşündürücü değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-105- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

(...) "Acaba Risale-i Nur'u, Kur'an kabul eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?" denildi. O acib sual karşısında bulundum. Ben de, Kur'an'dan istimdat eyledim. Birden otuzüç âyetin sarîhinin teferruatı nev'indeki tabakattan

"mâna-yı işârî" tabakasından ve mâna-yı işârî külliyyetinde dahil bir ferdi, Risale-i Nur olduğunu ve duhulüne ve medar-ı imtiyazına birer kuvvetli karîne bulunmasını bir saat zarfında hissettim; ve bir kısmını mücmelen gördüm. Kanaatımda hiçbir şek ve şüphe ve vehim ve vesvese kalmadı; ve ben de, ehl-i îmanın îmanını Risale-i Nur ile takviye etmek niyetiyle o kat'î kanaatımı yazdım ve has kardeşlerime mahrem tutulmak şartıyla verdim. (...)

Soru, yorum

"Risale-i Nuru Kur'an kabul eder mi, ona ne nazarla bakıyor" sualine karşı Kur'andan yardım istemişmiş. Bir saat zarfında otuz üç ayetin Risale-i nur'a işaret ettiğini hissetmiş ve mücmelen görmüşmüş. Hiç bir şüpheyi düşmeden iman ehlinin imanını Risale-i Nur ile takviye etmek niyetiyle yazıp has kardeşlerine mahrem tutulmak kaydıyla vermişmiş. Böyle muğlak ifadelerle bir şeyler anlatıp insanların kafasının karıştırılmak istenmesinin amacı sizce nedir ? İman ehlinin imanlarını takviye için kanaatını yazıp has kardeşlerine mahrem tutulmak kaydıyla vermesinin sebebi nedir? Mademki ehli imanın imanlarını takviye amaçlanıyor, neden mahrem tutulmak kaydı ile bu bilgiler has kardeşlere veriliyor.? Demek ki has kardeşler dışındaki insanlara bazı bilgilerin verilmesi sakıncalı görülmüştür. Çünkü normal insanların böyle uyduruk şeylere inanması mümkün değildir. Veya dış odaklardan alınan bilgilerin bir kısmının mahrem tutulması isteniyor diye düşünülemez mi ? Açıklanmasında sakınca görülen bir bilginin din ile ilgisi, alakası olabilir mi ? Has olmayan insanları daha çok bilgilendirmek gerekmez mi ?

Allah, Bakara suresi 79.Ayetinde ;

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

"Vay o kimselere ki, kendi elleriyle kitap yazarlar, sonra bu Allah katındandır" derler. Hedefleri, onun karşılığında bir

şeyler almaktır. Vay o ellerinin yazdığından dolayı onlara! Vay o kazandıklarından dolayı onlara!." Buyurmuyor mu?

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ

"Kimi Yahudiler kelimeleri yerlerinden tahrif ederler (yerleşik anlamlarından kaydırırlar). Bunu dillerini bükerek ve dine saldırarak yaparlar." (Nisa 4/46) Buyurulmuyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz..

Kararı sizler veriniz.

A-106- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"(...) Seyranîdir. Bu zat, Husrev gibi Nur'a müştak ve dirayetli bir talebemdi. Esrâr-ı Kur'aniyenin bir anahtarı ve ilm-i cifrin mühim bir miftahı olan tevâfukata dair Isparta'daki talebelerin fikirlerini istimzac ettim. Ondan başkaları, kemal-i şevk ile iştirak ettiler. O zat başka bir fikirde ve başka bir merakta bulunduğu için, iştirak etmemekle beraber, beni de kat'î bildiğim hakikattan vaz geçirmek istedi. Cidden bana dokunmuş bir mektup yazdı. "Eyyvah! dedim, bu talebemi kaybettim!" Çendan fikrini tenvir etmek istedim. Başka bir mana daha karıştı. Bir şefkat tokadını yedi. Bir seneye karib bir halvethânede (yani hapiste) bekledi." Lem'alar, Onuncu Lem'a'da ilmi cifr ile ilgili ilginç bir olay anlatılır

Soru, yorum

Seyranî denen zat üstadının cifr ilmiyle uğraşma fikrine katılmayıp kendisinin de kat'î bildiği bu hakikatten döndürmeye çalışmış. Bu konuda da kendisine dokunan bir mektup yazmış. "Eyyvah ,bu talebemi kaybettim demiş" Bu talebe de bir şefkat tokadı yemiş, bir sene hapis yatmış.

Şimdi soralım ; Seyrani denen bu adam kimdir?
Seyrani;Isparta'nın Gülcü Mahallesinde oturur ve orada

terzilik yapardı. Bir ara Seyrani ismindeki camide iki yıl kadar imamlik yapmıştı. Âlim ve fâzıl bir Nur talebesi olan Mehmed Gezgiç'e Seyrani lakabı imamlik yaptığı camiden dolayı verilmiştir. Bir merak saikasıyla Rumların terk ettikleri gömülü altın hazinelerini bulmak için uğraşmaya başlamıştı. Sonra durumu adliyeye intikal etmiş ve bir sene kadar hapis yatmıştı. Bu adamı ihbar eden birinin olup olmadığı ne malûm. Seyranî denen bu zatın hapiste yatmasının sebebinin ilm-i cifre karşı olmasında ve hocasını cifir ilminden vazgeçirmek istemesinde aramak yanlış olsa gerek. Hapislerde yatan kişi bir şeylerin tokadını yiyorsa bu fikre sahip olana "Acaba sen nelerin tokadini yemiştin" diye sormazlar mı ? Camide imamlik yapacak derecede bilgisi olan ayrıca alim ve fazil bir nur talebesi olduğu söylenen bu adamın hareketleri neden doğru olmasın? Peygamber efendimiz Kur'ani Kerimi ilmi cifir denen bu hesaplarla tefsir etmeye neden çalışmamış? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-107- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Ben, eskide, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsini, o imamlardan birisini zannedyordum. Şimdi anlıyorum ki, Gavs-ı Âzam'da, kutbiyet ve gavsiyetle beraber, "Ferdiyet" dahi bulunduğundan, âhîrzamanda, şakirtlerinin bağlandığı Risale-i Nur, o Ferdiyet makamının mazharıdır."

Soru, yorum

Gavs; kendisine sığınanlara yardım eden anlamında kullanılmaktadır. Halbuki kendisine sığınanlara yardım edebilecek olan tek Allah'tır. Gavs-i Azamda kutupluk ve gavslıkla beraber ferdiyet yani "teklik-Allah'lık" da bulunduğunu söylemek şirk değil mi? Risale-i nur'da ferdiyet yani teklik makamı ortaya çıkmaktadır diye söylemek Allah'a ortak koşmak değil midir? Risale-i nur'un ve talebelerinin Gavs olduğunu iddia etmesi şirk değildir? Yani bir yardım talep etmek için ahir zamanda Risale-i Nur'a veya talebelerine yönelmek gerekiyor anlamı çıkmıyor mu ? Her namazın her

rekatında "Ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz" diyen Müslümanlar Allah olarak Risale-i Nur'u ve talebelerini mi addederek onlardan yardım isteyecek? Yahut da onlardan yardım istemek dine uygun bir şeymidir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. Kararı sizler veriniz.

A-108- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

" bîçare Ceylan yanıma geldi, dedi: "Biz yanıyoruz, mahvolduk." Ben de iki gün evvel mağazalarında bulunan Âyet-ül Kübra'nın bir kısım matbu' nüshalarını yanıma getirmek için söyledim, fakat getirmedi. Demek o ateşi söndürmek için orada kalmıştı. Ben de Risale-i Nur'u ve Âyet-ül Kübra'yı şefaathı yapıp: "Ya Rabbi kurtar" dedim. Üç saat o dehşetli yangın hücumunda bütün o büyük daireyi mahvetti. Altında ve bitişiğindeki dükkânları bütün yaktı, yıktırdı. Risale-i Nur'un ve Âyet-ül Kübra'nın hıfzında (korumasında) olan mağazaya kat'iyen ilişmedi ve altındaki şakirdin dükkânı da müstesna olarak sağlam kaldı."

Soru, yorum

Mağazalarında bulunan Ayet-ül kübranın bir kısım matbu nüshalarını yanına getirmek için söylemişmiş de meğer yangını söndürmek için orada kalmışmışlar. Yangın oluyor. Dükkan yanıyor. Ayetül Kübranın bir kısım nushalarının bulunduğu dükkânı sarmakta olan yangın için Risale-i Nuru ve Ayet-ül Kübra'yı şefaathı yapıp "Ya Rabbi kurtar " demesi yeterli olmuş ve üç saat içersinde yangın sönmüş. Bütün dükkânlar yanmışmış, Risale-i nurun bulunduğu dükkân yanmamışmış ve onlara bağlı olan bir şakirdin dükkânı da yanmamışmış. Bu bir yalan değildir ? Risaleler yazılmadan önce yananlar demek kül oldu. Herkes evine işyerine Risale-i nur alıp koysun. Yangın çıkarsa onu şefaathı yaparak Yarab Kurtar desin yeter öyle mi? İtfaiye teşkilatına boşuna neden masraf ediyorlar? Bu kadar tutarsız ifadelerle insanları kandırmaya çalışmak çirkin bir şey değildir ? Eğer bu iddiada bulunanlar doğru söylüyorlarsa söylediklerini ispat

etmeye mecburdurlar. Şöyleki ; Bu iddiada bulunanlar samimi iseler ve risalelerin gücüne inanıyorlarsa kendi evlerine veya iş yerlerine Risale-i nur koysunlar, evi ateşe versinler sonra da risalei nuru şefaathı tutarak "kurtar ya Rabbi" deyip kurtarsınlar da Müslümanlar inansın. Bu fikirlere sahip olan insanlarda bu cesareti gösterebilecek bir kişi olabilir mi ? Eğer olamıyorsa başka insanları böyle safsatalara inandırmaya çalışmak Müslümana yakışır mı? Böyle bir şey mümkünmüdür? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-109- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Öyle de: Vahdet-ül-Vücûd mes'elesi gibi hakaik-ı ulviye,(yüce bir hakikat) ehl-i gaflet ve esbab içinde dalan avamlara girse, tabiat telâkki edilir ve üç mühim zarar verir."

Soru, yorum

Ulvi yüce hakikat, ehli gaflet ve esbab içinde dalan avamlara girse tabiat telakki edilirmiş ve üç mühim zarar verirmiş " deniliyor. Soralım şimdi kendimize " ulvi yüce hakikat, ehli gaflet içinde olmayan, avamların dışındakilere girse bir sakınca yoktur "demek istemiyor mu? Ulvi yüce hakikatın kendisine girmesini isteyen o kadar çok kimse var ki hangisine girsin...? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-110- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

".... Muhyiddin-î Arabî demiş: "Ruhun mahlukiyeti inkişafından ibarettir." O suâl ile benim gibi zaif bir biçareyi Muhyiddin-î Arabî gibi müthiş bir harika-i hakikat, bir dâhiye-i ilm-i esrâra karşı mübarezeye mecbur ediyorsun. Fakat madem nusûs-u Kur'ana istinaden bahse girişeceğim, ben sinek dahi olsam o kartaldan daha yüksek uçabilirim. Belki: Hazret-î Muhyiddin aldatmaz, fakat aldanır. Hâdîdir, fakat her

kitabında mühdî olamıyor. Gördüğü doğrudur. Fakat hakikat değildir." Vahdet-ül-Vücut ise bir meşreb ve bir hal ve bir nâkıs mertebedir. Fakat zevkli, neş'eli olduğundan, seyr ü sülûkta o mertebeye girdikleri vakit çoğu çıkmak istemiyorlar, orada kalıyorlar; en münteha mertebe zann ediyorlar."

Soru, yorum

Vahdeti vücûdu bir meşreb, bir hal ve noksan bir mertebe olarak görmekle birlikte neşeli ve zevkli olduğunu seyrü sülûkta Allah ile aynı varlık haline gelme mertebesine erişildiğinde oradan çıkılmak istenmediğini iddia ediyor. Fikirleri belli olan Muhyiddin Arabî'yi müthiş bir hakikat harikası, sırlar ilminin dahisi olarak niteliyor. Onun kartal kadar büyük, kendisini onun yanında sinek kadar küçük olduğunu söylemesi, kur'an nasları sözkonusu olduğunda kartaldan yüksek uçabileceğini bildirmesi İbni Arabî'yi aşağıladığı anlamına gelmiyor mu? Kendisi için, kartal yanında sinek misali vermesi sapık fikirlerin az da olsa kendisinde mevcût olduğunun ifadesi değildir? İbni Arabî için hem harikayı hakikat diyeceksin, hem de aldatmaz kendi aldanır olduğunu, kendisi hidayete eremez başkasını hidayete erdirir söyleyeceksin. Bu fikirleri tutarsızlığını göstermiyor mu?. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-111- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"...Hem şimdi anlıyorum ki: Eskiden beri benim liyakatım olmadığı halde bana verilen Bediüzzaman lâkabı benim değildir. Belki, Risale-i Nur'un mânevî bir ismi idi. Zâhir bir tercümanına âriyeten ve emaneten takılmış. Şimdi o emanet isim, hakikî sahibine iade edilmiş."

Soru, yorum

Bedii demek ; örneği ve benzeri olmayanı yaratmak, örneği ve benzeri olmayan, harika varlık anlamındadır. Kur'an-i Kerimde

bir ayette bu özelliklerin yalnız Allah'a mahsus olduğu bildirilmektedir. Ayette;

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

O, gökleri ve yeri örneksiz yaratandır), göklerin ve yerin bedi'idir.. Bir işe hükmetti mi ona sadece "ol" der, o da hemen olur. (Bakara 117) buyrulur.

Bedi uz zaman; Zamanın yaratıcı demek olduğunu biliyoruz. Hem kendisi eskiden Bedii Lakabına kendisinin layık olmadığı halde kendisine verildiğini, Bilakis Risale-i Nur'un manevi bir ismi olduğunu, sonra ise hakiki sahibine iade edildiğini söylemesi bu sıfat ile anılan kendisini ilahlık mertebesine erdirmek anlamında değimlidir? Bu sıfatı bir şahıs için kullananlar Kur'andaki bu ayetten haberleri yok mudur? Allah'a ait olan bir sıfatın bir kişiyi yüceltmek için kullanılması yanlış değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-112- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"....Hz. Ali diyor: ".... Evvelî dünyadan kıyamete kadar ulum-u esrar-ı mühimme bize meşhud derecesinde inkişaf etmiş, kim ne isterse sorsun, sözümüze şüphe edenler zelil olur."

Soru, yorum

Dünyanın evvelinden kıyamete kadar önemli sırların ilimlerinin kendisine inkişaf ettiğini, yani hepsini bildiğini, isteyen in istediğini sorması halinde hepsine cevap verilebileceğini ve verilen cevaptan şüphe edenlerin zelil olacağını Hz. Alinin söylemiş olduğuna hiç bir Sünnî Müslüman inanabilir mi? Bu Hz. Ali'ye iftira atmak değildir ? Bu ancak bir şii veya alevî söylemi olabilir. Kur'an-i kerimde şöyle buyrulmuyormu ?

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilemez. " (Neml, 65) buyuruluyor.

*Hız. Muhammed geçmiş ve gelecekte ancak kendisine vahyedilene bilebildiği halde Hız.Ali için söylenen bu sözler Hız.Ali'yi Hız.Muhammed'den s.a.v. üstün gösterme çabası değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz? **Kararı sizler veriniz.***

A-113- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"...ulûm-u evvelîn ve ahirîni bildiğini müftehirane iddia eden Hız. Ali (R.A.)..."

Soru, yorum

*Evvelin ve ahirin ilmini bilen yalnız Allah değildir ? Hız.Ali'nin iftiharla evvelin ve ahirin ilmini bildiğini iddia etmesi mümkün müdür? Ömrü Hız.Muhammedin dizinin dibinde geçen bir kişi böyle bir iddiada bulunabilir mi? Bu gibi sapık ifadelerle Hız.Ali'ye uluhiyet verilmek istenmiyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-114- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"... Birden bir ihtar-ı gaybî gibi kalbime denildi: İmam-ı Ali Rıdıyallahü anhü Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan haber verdiği gibi kıymetdâr risalelerine de işaret derecesinde remzedip îma ediyor. Eğer sarîh bir surette gaybdan haber vermek (çok zararları bulunduğu hikmete münafi olduğu cihetle) hikmet-i İlâhiye tarafından yasak olmasa idi tasrih edecekti."

Soru, yorum

İmam-ı Ali R.a. Risale-i Nur ile çok meşgul olduğuna dair Kalbine birden gaibden bir ihtar gelmiş. Risale-i Nurların kıymetli olduğuna işaret etmiş. Allah gaibden haber vermeyi yasaklamasaydı hepsini açıklayacakmış. Madem bu kitaplar bir çok yerde kutsal kitap olarak lanse edilmeye çalışılıyor, bunlara insanları inandırmak için neden Hız.Ali kullanılmaya çalışılıyor. Hız.Muhammed bu haberi verseydi

veya Risale-i nurlarla meşgul olsaydı daha inandırıcı olmazmıydı? Hz.Muhammed'e bu işi yaptırmayıp Hz.Ali'yi figuran olarak kullanmak istenmesi iddia edilen hususun bir yalan ve aldatmaca olduğunun anlaşılmaması için değildir ? Hz.Muhammed bu işi yaptı deseler alevi ve sünni hiçbir Müslüman inanırmıydı? Hz.Ali'nin isminin kullanılmak istenmesi Alevilerin ve şîilerin inanmalarını sağlamak amacı gütmüyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-115- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

"On dördüncü asırda "El-Kürdî" lâkabiyle yâdedilen Molla Said, benim müridimdir. O fitne ve belâ asrının her şer ve fitnesinden, Allah'ın izniyle ve havl-i kuvvetiyle onun muhafızıyım."

Soru, yorum

Şeyh Abdülkadir Geylânî'nin "Keramet-i Gavsîye" adıyla takdim edilen haberlerinde on dördüncü asırda El -Kürdî lakabıyla yad edilen Molla Said'in kendisinin müridi olduğunu söylemesi iddia ediliyor. Şimdi iyi bir düşünelim;

Birincisi; Abdulkadiri Geylaninin gaibden haberi olabileceğini söylüyor ki bu kur'an ayetlerine aykırıdır.

İkinci husus; Abdul Kadiri Geylani nin kerameti olduğuna insanları inandırıp kendisini de ona mürid yapmakla önem kazanmaya çalıştığı amacı güdülmüyor mu ?

*Üçüncü olarak; Yıllar önce yaşamış birinin yıllar sonra yaşayan birisini asrın şer ve fitnelerine karşı koruyacağını bildirmesi akla mantığa uygun mu dur ? Bu iddia o kişiye ilahlık sıfatı verilmesi anlamına gelmiyor mu? Bir kişinin kendisine tazim için birilerini şahit tutması din adına doğru bir şey mi dir ? Geçmişte yaşayan birilerini şahit tutarak bir şeyler anlatmak olayın gerçek yüzünün anlaşılabilmesi için değildir? Veya geçmişe ait olanları kimsenin sorup öğrenmesinin mümkün olmadığı için değil midir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-116- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

" Birinci Kelime لا إله إلا الله tır. Bundaki hüccet ise matbu' Âyetü'l-Kübra Risalesidir. O emsalsiz hüccetin harikası içindir ki;

İmam-ı Ali (R.A.),

Nur'un eczalarından haber verdiği sırada

وبالآية الكبرى أمني من الفجأ (Ayetül Kübrâ hakkı için beni ani ölümden koru) deyip o Âyetü'l-Kübra'yı şefaathı yaparak..."

Soru, yorum

Hız.Âli Âyetü'l-Kübrayı şefaathı kılıp Allah'tan yardım istediğinin iddia edilmesi Hız.Âli'ye iftira değildir? Kendisinden 14 asır sonra bir insanın yazacağı bir kitabı şefaathı kılmak istemesi akla mantığa sığar mı? Hız.Âli halifelik hususunda kendisine oynanan oyunları neden önceden göremedi. Hız.Âli Kur'andan haberi olmayan birisi mi idi ki Kur'an'ın hilafına iş yapacaktı. Hız.Âli Kur'an'ı Kerimdeki ;

مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

"Allah'tan başka bir dostunuz ve şefaathınız yoktur. Düşünüp öğüt almıyor musunuz?" (Secde 4) ayetini bilmiyor muydu ?

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

"De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilemez. " (Neml, 65) ayetini bilmiyormuydu? Veya Hız.Âli'nin bu ayetlere inanmadığı anlamı çıkmıyor mu? Hız.Âli kendisinin şehit edileceğini dahi bilememişken ve yaşadığı zamanda Kur'an'ı Kerim varken yüzyıllar sonra insanlar tarafından yazılacak kitaplardan yardım istemesine inanıyormusunuz? Bu iddia Dini tahrif etmek, Hız.Âli'yi kullanıp alevi olan insanlara kendi fikirlerini empoze etmek istemesi değil midir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-117- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"On dördüncü asırda "El-Kürdî" lâkabiyle yâdedilen Molla Said, benim müridimdir. O fitne ve belâ asrının her şer ve fitnesinden, Allah'ın izniyle ve havl-i kuvvetiyle onun muhafızıyım."

Gavs'ın o müridi mahfuz kalmıştır. Korktuğu şer ve mehâlikten bir hıfz-ı gaybî ile kurtulmuştur"

"O Gavs'ın müridi olan Said-ül-Kürdî, Allah'ın izniyle, havl ve kuvvet-i Rabbânî ile ona imdad etmişim ve istimdadına yetişmişim."

"ve Gavs-ı Azam'ın ceddi ve üstadı olan Hz. Ali (R.A.; Risale-i Nur şâkirdleri ... o müthiş mehalike karşı sarsılmadıkları halde imdat-ı ruhaniye ve kuvve-i maneviye'nin takviyesine pek çok muhtaç oldukları bir zamanda o ulûm-u evvelîn ve ahirîni bildiğini müftehirane iddia eden Hz. Ali (R.A.) hiç mümkün müdür ki; Evladından olan Gavs-ı Geylanî'den geri kalsın. .. Risale-i Nur şâkirdlerinin imdadına yetişmesin. Elbette bu suretle yetişir ve yetişti.

"Ben sekiz-dokuz yaşında iken, nahiye'mizde ve etrafında bütün ahali Nakşî Tarikatında ve orada Gavs-ı Hîzan adıyla meşhur bir zattan yardım isterken, ben akrabama ve bütün ahaliye aykırı olarak "Yâ Gavs-ı Geylanî" derdim. Çocukluk itibariyle ceviz gibi ehemmiyetsiz bir şeyim kaybolursa, "Yâ Şeyh! Sana bir fatiha, sen benim bu şeyimi buldur" derdim. Şaşırtıcıdır ama yemin ederim ki, böyle bin defa Hazret-i Şeyh, himmet ve duasıyla imdadıma yetişmiştir." "Demek Cenâb-ı Hak o kudsî üstadımı, bir melek-i sıyanet gibi bana muhafız kılmış" Gençlik Rehberinde geçen;" Hz.Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dan imdat ve Risale-i Nur'un şahs-ı mânevî'sinden himmet dileyerek çalışıyoruz"

Soru, yorum

14.asırda molla Said, Kürt Said isminde biri gelecek Abdulkadiri Geylaninin müridi olacak, Abdulkadiri Geylanî buna ve talebelerine yardımda bulunacak. Hz.Ali de evladi Abdulkadir Geylanî'den geri kalmayıp onlara yardımda bulunup korktuklarından emin kılacakmış. Yani geçmişteki önemli şahsiyetlerle bir kişi kendisini takviye etmeye çalışması ve kabul görmeyen fikir ve görüşlerini kabul ettirmek amacıyla olduğunu göstermez mi ? Veya kendisinden önce mevcüt olan bir oluşumu, cemaatı arkasına alma amacı gütmüyor mu? Sekiz dokuz yaşlarında iken bile nahiyesinde ve etraflarındaki ahali Nakşi Tarikatındaki Gavs-i Hizan adıyla meşhur bir zattan yardım isterken kendisi akrabasına ve ahaliye "Ya Gavs-i Geylanî dediğini söylüyor. Yani kadiri tarikatına insanları çağırıyor. Bu ifadeler başkaları tarafından sokuşturulduğu muhtemel değildir ? Bu halk ne kadar cahil idi ki Allah'tan değil de bir insandan yardım istiyorlar. Hem ne kadar daha cahili var ki bir çocuğun talimatına uyararak başka bir adamdan yardım isteniyor. Bir cevizi kayboldu bile ""Yâ Şeyh! Sana bir fatiha, sen benim bu şeyimi buldur" dediğini ve onunda imdadına binlerce kere yetiştiğini yeminle söylüyor. Cenâb-ı Hak'kın o kudsi üstadını, bir melek-i sıyanet gibi kendisine muhafız kıldığını söylüyor. Bir çocuğun emrine bir şeyhin emir eri gibi girmesi akla ve mantığa sığar mı ? Bir çocuğa bu kadar zaman düşüyorsa bu şeyh diğer etbainin işlerine ne kadar zaman ayıracak? İnsanları tarikatlara sokarak amaçları dorultusunda kullanmak doğrumudur ? Bir şeyh bir insanın her istediğini yapıyorsa Hz.Muhammed'den daha niye imdat istensin ki. Risalei Nurun şahsi maneviyesinden neden himmet dilensin ki.? Bunlar Allah'ı unutturma, insanları bir yerlere kanallandırmak ve çabaları değildir ? Allahü Teala şöyle buyurmuyor mu ?

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

De ki, Allah'ın dışında kuruntusunu ettiklerinizi çağırın bakalım; onlar, sıkıntınızı ne gidermeye, ne de bir başka tarafa çevirmeye güç yetirebilirler". (isrâ 17/56)

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

"Onları çağırırsanız, çağırınızı işitmezler; işitmiş olsalar bile size karşılık veremezler; kıyâmet günü de sizin ortak saymanızı tanımazlar. Hiç kimse sana, her şeyin iç yüzünü bilen Allah gibi haber veremez." (Fatır 35/14)

Müslüman olanların Allah'a mı inanması lazım yoksa abuk subuk söz ve ifadelere mi? Yoksa cevizi kaybolan çocukların cevizlerini bulmakla meşgul olan şeyhlere mi ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-118- Kitaptan bir bahisten bir pasai

" Hele Gavs-ı A'zam Şeyh Geylânî Hazretlerinin kerâmet ve ihbârât-ı gaybiyesini hemşîreniz o kadar lezzet ve muhabbetle dinliyor ki, üç sene evvelisi hastalığa tutulduğu vakit, o halinde ve kısmen akli başında olmadığı zamanlar bahçede ağaçların dallarını tutup, "Yâ Abdülkâdir-i Geylânî, Yâ Veysel Karânî, meded!" diye bağıırıp sallanıyordu."

Soru, yorum

Burada yüzyıllarca önce ölen bir kişiden yardım istendiğinden bahsediliyor. "Ya Abdulkadiri Geylani, Ya Veysel Karani , meded diyormuş. Kim, ne hal üzere söylüyor bakalım ve düşünelim. " Hemşiremizin üç yıl kadar önce hastalığa tutulduğu vakit ve kısmen akli başında olmadığı zaman" diyor. Akli başında olan Allah'ından medet umar, akli başında olmayan ağaçların dallarına tutunup sallanan bir insanın ise yüzlerce yıl önce ölmüş bir insandan yardım istemesi normal değildir ? Çünkü akli başında olsa böyle yapmazdı. Allah'a inanan başkasından medet umar mı?

Kur'ani kerimde ; وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا
"Mescitler, kuşkusuz Allah'ındır. Allah ile beraber bir başkasına dua etmeyin!

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

De ki: 'Ben ancak Rabbime yalvarırım ve hiç kimseyi ona ortak koşmam.'" (Cin,18-20)buyurulmuyor mu ?

Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz.Kararı sizler veriniz...

A-119- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"Özellikle, Allah adamı Hz. Abdülkadir, Gavs-ı A'zam, "ol" der "olur" dairesinin kutbu" (...)

Soru, yorum

Allah'ın " Ol " demesiyle herşeyin oluverdiği Kur'anda bildirilmiş değil mi ? Yukarda kullanılan ifade Abdulkadiri Geylani'yi ilahlaştırıp Allah yerine koymak değildir ? Onun ol demesiyle herşey oluverirmiş. Bu ifade küfür değildir.? İnsanları dinden çıkarmaya çağırmak değildir ? İnsanları bir tür inanç felsefesi çemberine sokmak istemesi değildir ? Bir müslüman olan kişi nekad arcahil olacak ki Kur'an-i kerimdeki şu ayeti duymamış olacak. Ayeti Kerimede;

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

" Allah bir şey irade ettiği zaman ol der ve oluverir"(Yasin 82) buyuruyorken bunu bir insana atfetmek o insana ilahlık vermek değildir ? Bu iddiada bulunmak şirk ve küfür değildir ? Allah'tan başka ilah edinmek değildir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-120- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"Hazret-i Şeyhin vefatından sonra hayatta oldukları gibi

tasarrufları ehl-i velâyetce kabûl edilen üç evliya-yı azîmenin en âzamı o Hazret-i Gavs-ı Geylânî'dir."

Soru, yorum

Şeyhlerin hayatlarında hatta ölümlerinden sonra da dünya ve ahirette tasarrufta bulunabildiklerine dair iddialar yanlış değildir ? Bu özelliğe sahip olan en büyük üç evliyadan birinin Abdulkadiri Geylani olduğunu söylemesi bir şeyleri düşündür müyormu ? Şöyle ki ; Bu zatlar ahireti bırak sadece dünyada tasarrufta bulunma güçleri olsa idi kabri Bağdat'ta bulunan Abdulkadiri Geylani hazretleri Amerika'lılara Bağdatı bombalattırır mıydı? Yahut kendisini Amerikalılara kendisi bombalattı mı demek lazım? Demek ki tasarrufta bulunma gücü yoktur. Eğer bombalanmasında bir sakınca görmedi dersiniz bir şeyhin Amerika adına çalıştığını, Müslüman dostu olmadığını demek istiyor olamaz mısınız.? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz..**

A-121- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"Hazret-i Hızır Aleyhisselâm hayatta mıdır?... Elcevap: Hayattadır, ... Hazret-i Hızır ve İlyas Aleyhimesselâmın hayatlarıdır ki bir derece serbesttir. Yâni bir vakitte pek çok yerlerde bulunabilirler... Tevatür derecesinde ehl-i şühûd ve keşif olan evliyânın, Hazret-i Hızır ile maceraları, bu tabaka-i hayatı tenvir ve isbat eder."

Soru, yorum

Enbiyâ Suresi'nin 34'üncü ayetinde,

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِن مَّتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ

"Senden önce hiçbir insana ebedi yaşama hakkı vermedik" denmektedir. Bu ayete muhalif olan görüş ve bilgileri kabul etmek bu ayeti inkar etmek değildir ? Tasavvuf'ta bir anda bir çok yerde bulunabilme özelliğine sahip olan insanların olduğuna inanılmaktadır. Bu inanış biçimiyle insanları çoğu

zaman ümitlendirmek, bazan da korkutmak amacı güdülmüyor mu? Hristiyanların Noel Baba efsanesine karşı Müslümanların boş durmadığı ve böyle bir uydurmada bulunduğu görülmüyormu? Her zaman her yerde hazır ve nazir olabilenin kim olduğunu gerçek Müslümanlar bilmiyormu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-122- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"İşte şu sırdandır ki mahiyeti nur ve hüviyeti nuraniye olan Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, dünyada bütün ümmetinin salâvatlarını birden یشtir ve kıyamette bütün asfiya ile bir anda görüşür. Birbirisine mâni olmaz. Hattâ evliyâdan, ziyade nuraniyet kesbeden ve **abdâl** denilen bir kısmı, bir anda birçok yerlerde müşahade ediliyormuş. Aynı zat, ayrı ayrı çok işleri görüyormuş."

Soru, yorum

Hz Muhammed'in mahiyetinin nur olduğunu iddia etmek "Kul İnnema ene beşerun mislüküm" "De ki; Ben de sizin gibi bir beşerim" ayetine muhalif değildir ? Dünyada bütün insanların salavatlarını birden یشirtmiş ve kıyamette de bütün asfiya (sofularla) ile bir anda görüşürmüş. Evliyadan fazlasıyla nuraniyet kazanan ve abdal denilen bir kısmı bir anda birkaç yerde görülebiliyormuşmuş . Aynı zat ayrı ayrı çok işler görüyormuşmuş. Peygamberimiz bir anda birkaç yerde neden görülememiş de hele hele horasan bölgesinden çıkan evliya olarak tabir edilen zatlarda genellikle bu özelliklerin olduğu birileri tarafından görülmüşmüş ve anlatılmıştır ?

Peygamberde böyle bir özellik olsaydı savaşlarda ayrı ayrı yerlerde ordularının başında kendisini gösteremezmiydi ? Kendisine inanmayanlara karşı, müşriklere karşı böyle bir özelliğini kullanamaz mıydı ? Taifte taşlanırken başka yerlerde görünemez miydi, orada kendisini gizleyemez miydi ? Veya onun ahabında bu özellikleri taşıyan kimse yokmuydu? Birtakım insanların peşine insanları sürüklemek ve onlara kudsîyet vermeye çalışmak için atılan acem palavraları

değilmidir bunlar? Dini tahrif etmek değildir ? Bu gün bu tip şeylere inanmak için bizzat görüp müşahade etmek gerekmiyormu ?

Allah Kur'an-i kerimde şöyle buyurmuyor mu ?

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

"Bilmedin mi ki, göklerin ve yerin mülkü (hükümraniği, yönetimi, mülkiyeti) yalnız Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı vardır." (2/107) Kur'an'a ve hadislerle muhalif bilgi ve ifadelere yalancı şahitler gösterilerek inandırmaya çalışmak doğru bir şey midir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-123- Kitaptan bir bahisten bir pasajı

".. Ve'l-ilmu indallahi lâ ya'lemu'l-gaybe illallâhu Hattâ ye'tiyallahu bi emrihi (şedde sayılır) fıkrası dahi, makam-ı cifrîsi bin beşyüz kırkbeş (1545) olup kâfirlerin başında kıyamet kopmasına îmâ eder... Bu îmalar gerçi yalnız bir tevafuk olduğundan delil olmaz ve kuvvetli değil, fakat birden ihtar edilmesi bana kanaat verdi. Hem kıyametin vaktini kat'î tarzda kimse bilmez; fakat, böyle îmalar ile bir nevi kanaat bir gâlip ihtimal gelebilir. (...)"

Soru, yorum

Ayeti kerimelerde;

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ve أَزِفَتِ الْأَرْفَةُ

"Kıyamet vakti yaklaştı. Allah'tan başka onun vaktini bilen de yok." (53/57-58) denilmesine rağmen cifir ilmi , rakam hareketleri ile kıyametin kopacağı tarihi belirlemeye çalışmak

doğru bir şeymidir? Hem ayrıca bu imalar tevakuf olduğundan delil olmadığını da söylüyor ki tutturamazsa yalancı çıkmasın. Eğer cifir ilminin bir değeri olsaydı Kur'an bunu haber vermezmiydi, Hz.Muhammed bunu haber vermez miydi ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. Kararı sizler veriniz.

A-124- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

" o zat (S..... N.....), hizmet-i îmâniye noktasında Risâletin bir mir'at-ı mücellâsı ve şecere-i Risâletin bir son meyve-i münevveri ve lisan-ı Risaletin irsiyet noktasında son dehan-ı hakikati ve şem'-i İlâhînin hizmet-i îmaniye cihetinde bir son hâmil-i zîsaadeti olduğuna şüphe yoktur.

[Benim hissemi haddimden yüz derece ziyade vermeleriyle beraber, bu imza sahiplerinin hatırlarını kırmağa cesaret edemedim. Sükût ederek, o medhi, Risale-i Nur Şakirdlerinin şahs-ı mânevîsi namına kabul ettim.]

Soru, yorum

Bu zat için bu iddialar peygamberlik iddiaları değil midir ? İmana hizmet babında peygamberliğin cilalı aynası olduğunu ,(aynadan aksedeni siz düşününüz) peygamberlik ağacının son nurlu meyvesi olduğunu, peygamberlik lisanının varislik bakımından son gerçek ağzı yani son sözü olduğunu, v.s bahsediyor. Bahsettiği bütün bu sıfatların Hz.Muhammedin sıfatı olduğundan bu zat peygamberlik iddiasında bulunmuş olmuyormu ? Buna düşen hisseyi haddinden yüz derece ziyade vermelerine rağmen imza sahiplerinin hatırını kıramamış da Risalei Nur bağlılarının manevi şahsiyetleri namına kabul etmiş. Yani peygamberliği dahi hatır belası kabul ettiği anlamı çıkmıyor mu? Halbuki Allah;

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
" وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ "

Muhammed, sizin erkeklerinizden hiç birinin babası değildir; ancak o, Allah'ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi bilendir. (33/40) buyurmuyor mu ?

Peygamberlerin sonuncusu Hz.Muhammed olduğunu Kur'an haber verdiği halde çeşitli eğri buğru sözlerle peygamber olduğunu bir kimsenin anlatmaya çalışması doğrumudur ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. Kararı sizler veriniz.

A-125- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"(...) benim gibi yarım ümmi ve kimsesiz (...) bulunan bir adam, (...) Risale-i Nur'a sahip değildir; ve o eser, onun hüneri olamaz, onunla iftihar edemez. Belki doğrudan doğruya Kur'an-ı Hakîmin bu zamanda bir nevi mu'cize-i mâneviyyesi olarak, rahmet-i İlâhiyye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyla beraber, o hediye-i Kur'aniyeye el atmışlar. Her nasılsa birinci tercümanlık vazifesi, ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekâsının eseri olmadığına delil (...) "

Soru, yorum

Peygamberimiz ümmi iken bu zat kendisine yarım ümmi demesinin sebebi sizce nedir? Kur'anın tercümanı ve açıklayıcısı Hz.Muhammed iken Risale-i Nur'un tercümanının ve açıklayıcısının kendisi olduğunu söylemesinin sebebi sizce nedir ? Bu zatın Risale-i Nur'a sahip olmayıp, doğrudan doğruya Kur'ani Hakimin Mücize-i maneviyyesi olarak rahmeti ilahiyye tarafından kendisine ihsan edilmiş demek, bu kitabın kutsal bir kitap olarak kendisine verildiğini iddia etmek ve Kur'andan üstün olduğunu ifade etmek demek değildir ? Kendisine verilen tercümanlık vazifesinin bir nevi peygamberlik vazifesi olduğunu iddia etmiş olmuyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. Kararı sizler veriniz.

A-126- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Hattâ "Tevrat" ve "İncil" ve "Zebur"da Peygamberimiz

hakkında gelen müjdeler ve haberler dahi, bir derece perdeli ve kapalı gelmiş ki; o kitapların bir kısım tâbileri te'vil edip îman etmediler."

Soru, yorum

*Kurandan önce gelen Tevrat Zebur ve İncil'in Kur'an ve Peygamberimiz hakkında gelen müjdeli haberlerin bir derece perdeli ve kapalı geldiğini, bir kısım tabilerin te'vil edip iman etmediklerinin iddia edilmesi Kur'an'da mı haber veriliyor, yoksa peygamberimiz mi haber veriyor ? Bu anlatımla peygamberimiz hakkında şek ve şüphe yaratmak amaçlanmıyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-127- Kitaptan bir bahisten bir pasai

(...) Nur Risalelerini, değil Hazret-i Şeyh (K.S.) altıncı asırdan ondördüncü asırda görmesi, (Kütüb-ü sâbıkada remzen ve Hazret-i Kur'an'da sarahaten göstermeleri, o kitab-ı mübarekin şe'nindendir) diyebileceğim."

Soru, yorum

Tevrat, Zebur ve İncil'in Kur'an ve peygamberimiz hakkındaki bir kısım müjdeli haberleri perdeli ve kapalı anlattığından o kitapların bir kısım tabileri te'vil edip iman etmediklerini yukarıda söylenmişti. Burada ise Risalelerin altıncı asırda yaşayan Hz.Şeyh (k.s) hazretleri Abdulkadir Geylani'nin ondördüncü asırda risaleleri kütüb-ü sabıkada remzen ve Kur'an'da sarahaten göstermeleri risalelerin üstünlüğünden olduğunu söylemek kabul görmek için kendisine bir sığınak aramak değildir? Risaleler hakkında ki haberlerin Kur'an'da "sarahaten" yani açık açık bulunduğunu söylemek, söyleyen kişinin peygamberimizden büyük bir peygamber olduğunu, Risalelerin de Kur'an'dan daha önemli kutsal kitaplar olduğunu iddia etmek demek değildir ? Kur'anın mübarek bir kitap olduğu Kur'anda haber verilmektedir. Burada risalelerin mübarekliğinin daha üstün olduğu anlatılmak istenmiyor mu? Bütün kitapları indiren Allah Hz.Muhammed hakkındaki müjdeli haberleri perdeli ,

kapalı haberlerle bildirilmesini, bunun yanında başka birisinin Kur'anda açık açık bildirilmesini istemiş olması gibi iddialarda bulunmak Kur'ana iftira değil midir? Allah'ı alaya almak değil midir? Bir Müslüman böyle bir iddiada bulunabilir mi ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. Kararı sizler veriniz.

Önemli bir not:

KİTAPLARA BOZUK FİKİRLER NASIL SOKULDUĞUNU MEHMET EROL'UN HATIRATINDAN DİNLEYELİM.

Her önüne gelene Risale-i Nur okumalarını söyleyen, nerede bir kalabalık görse onlara Risale-i Nurları anlatan, maaşının çoğunu Risale-i Nur alıp bedava dağıtan faal bir nurcu olan, 1950 den 1970 senesine kadar bu davaya hizmet eden Mehmet EROL anlatıyor.

Mehmet EROL anlatıyor...

"Biz, Said Nursi'ye Mehdi diye inanıyorduk.

Sene 1969. Hasan Basri Çantay'ın Kur'an-ı Hakim ve Meâl-i Kerim adlı kitabı elime geçti. Bir sene müddetle Risale-i Nurları karşılaştırdım. Allah'ın kitabını okudukça Said Nursi ve Risale-i Nur gözümde küçülmeye başladı.

İlk önce Ankara'da Hacı Bayram semtinde bulunan Nur Dershanesine uğradım. **Bekir Berk, Hüsnü ve Bayram** Ağabeylere dedim ki; "hak ve batılın karışımından meydana gelen bu eserler gerçekten Said Nursi'ye mi aittir?" Bu sözüme şiddetli tepki gösterdiler. "Sen Risale-i Nuru anlamış olsaydın, bu soruyu bize sormazdın, çünkü bu risaleleri ne Said Nursi, ne de biz yazdık. Bu eserler baştan sona İlham-ı Rabbanî'dir. Üstadımız Said Nursi bile Risale-i Nur talebesidir. Risale-i Nurlarda hata aramak, maksatlı kişilerin işidir", dediler.

Bunlardan net bir cevap alamadığım için **Kastamonu'**ya hareket ettim. **Kastamonu'da Bediüzzaman'a sekiz sene hizmet eden Mehmet Feyzi Efendi'**yi ziyaret ettim. O da: "Kur'an-ı Hakimin otuz üç âyeti Said Nursi'ye işaret etmekte ve İmam-ı Ali (r.a.), Celculiye ve Ercüze kitaplarında Said Nursi'nin bin dört yüz sene sonra zuhur ederek, Risale-i Nurları yazacağını bildirmiştir. Ayrıca Abdulkadir Geylani 9 asır önce Said Nursi ve eserlerinin ortaya çıkacağını

müjdeleyerek beyan etmişlerdir” diyerek beni başından savmak istedi.(Mehmet Feyzi bu görüşünü, Bediüzzaman Said Nursi Tarihçe-i Hayatı, Yeni Asya Neşriyat, Temmuz 1994, s. 284'te beyan etmektedir.)

Oradan doğruca Denizli'ye hareket ederek Ahmed Feyzi

Efendi'yi ziyaret ettim. Bu meseleleri onunla da konuştum. Yemin ederek; “Risale-i Nurdaki bütün yazılar, Üstadımızın Said Nursi'ye aittir. Şakirtlerin (öğrencilerin) bütün yazıları Üstadımızın uygun görmesiyle Risale-i Nurlara girmiştir. Ona gösterilmeden ve okumadan hiçbir talebenin yazısı, şiiri, Risale-i Nura alınmamıştır”, dedi. O da bana Said Nursi ve Risale-i Nur hakkında yazmış olduğu Maidetü'l-Kur'an adlı eserini gösterdi. En az kırk elli hadis ile Mehdi'nin geleceğini ve asırlarca beklenen Mehdi'nin Said Nursi olduğunu ispat etmeye çalıştı. Bu eseri Said Nursi tarafından tasdik edilerek tilsimler mecmuasında neşir edilmiştir[11]. ([11] Risale-i Nur külliyyatından Tilsimler Mecmuası, Müellif Bediüzzaman Said Nursi, Tenvir Neşriyat 1988, İst, Tilsim Mecmuasının Zeyli Maidetü'l-Kur'an s. 168-194.)

Denizli'den Isparta'ya hareket ettim. Husrev Beyle

görüştüm.Üç günde ancak muvaffak olabildim. Ona dedim ki: “Bütün Risale-i Nurlar senin elinle yazıldı. Hiç kimse Risale-i Nurlara senin kadar vakıf değil.” Bir takım hurafeleri anlattım. “Bunları sizler mi, yoksa Üstad mı yazdı?”, dedim O da yemin ederek Üstadın yazdığını söyledi. “Bunlar sizce doğru mudur?”, dedim. “Evet”, dedi. Mesela Asayı Musa Risalesinde Isparta'daki umum Risale-i Nur talebeleri ve on üç fıkra ile tadil edilmiş bir mektup var. Üstad bunu tasdik etmiş.

1. Orada aynen şöyle yazılmaktadır: “Ve Risale-i Nur'un şakirtlerini, talebe-i ulum sınıfına dahil edip, münker, nekir suallerine Risale-i Nurla cevap verdiklerini merhum kahraman şehid Hafız Ali'nin vefatıyla keşfeden ve hayatta bulunanlarımızın da yine Risale-i Nur ile cevap vermenizi rahmeti ilahiyeden dua ve niyaz eder; Hazret-i Kur'an-ı Azimüşşanın kırk tabakadan her tabakaya göre bir nevi i'cazı manevisini göstermesiyle ve umum kainata bakan kelamı ezeli olmasıyla ve tefsiri olan Risale-i Nur'un Mu'cizat-ı Kur'aniye ve Rumuzat-ı semaniye risaleleriyle ve Risale-i Nurun gül fabrikasının serkatibi gibi kahraman kardeşlerin ve şakirtlerin fevkalade gayretleriyle asr-ı saadeten beri böyle harika bir surette mucizeli olarak yazılmasına hiç kimse kadir olamadığı halde, Risale-i Nurun kahraman bir katibi olan **Husrev'e “yaz” emri buyurulmasıyla, Levh-i Mahfuzdaki yazılan Kur'an gibi yazılması.”**

Husrev'e dedim ki; "Levh-i mahfuzu hangi peygamber görmüştür, bir örnek verebilir misiniz?" Bu soru karşısında sustu. "Sen kim oluyorsun da Levh-i mahfuzdaki yazılan Kur'an gibi bir Kur'an yazıyorsun. Orayı görmeden orada yazılış şeklini nasıl bilebiliyorsun? Bu sözden tevbe et" dedim. Etmedi.

Bunda sonra İzmir'e döndüm. Karşıyaka'da tuz fabrikası olan bir nurchunun evinde toplandık. Sikke-i Tasdik-i Gaybi kitabında mevcut olan birinci şua, sekizinci şua, yirmi sekizinci lema, on sekizinci lemadaki Allah'a, Resulüne, kitabına, Hz. Ali (r.a.)'ye yapılan iftiraları anlattım. Bunlara inanmayan nurchu olamaz deyip bana karşı çıktılar. "Sen Risale-i Nurları anlamamışsın. Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Risale-i Nurun hakkaniyetine bir delildir", dediler.

"Bakınız", dedim; "Üstad Said Nursi, Sözler Mecmuası 25. sözde Kur'an-ı Kerim'i şöyle tarif ediyor: 'Şu alemleri insaniyetin mürebbisi ... ve insaniyet-i kübra olan İslamiyetin ma ve ziyası... ve nev-i beşerin hikmet-i hakikiyesi ve insaniyet-i saadete sevk eden hakiki mürşidi ve hadisi. Ve insana hem bir kitab-ı şeriat, hem bir kitab-ı dua, hem bir kitab-ı hikmet, hem bir kitab-ı fikir, hem bir kitab-ı zikir, hem insanın bütün hacat-ı manevisine merci olarak çok kitapları tazammun eden tek cami-i bir kitabı mukaddestir,'".

Said Nursi Kur'an-ı Kerim'i böyle tarif ederken nurchular, Risale-i Nur kitapları için aynı tarifi yapıyorlar. Müellifin (Said Nursi'nin) vasiyetnamesi münasebetiyle Halil İbrahim'in Risale-i Nur hakkındaki Nur şakirtleri namına yazdığı bir fıkrasının bir parçasıdır[12]. ([12] Risale-i Nur külliyyatından Asayî Musa Bediüzzaman Said Nursi, Yeni Asya Neşriyat, Haziran 1994, s. 82-83. ") *Canlı şahidi dinleriniz. Kararı sizler veriniz..*

A-128/1- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Ey oğul! Ben, "el-Mebde ve'l -Me'ad" isimli kitabçığımın, fayda alış-verişi (ifade ve istifade) bahsinde, **kutbu'l-İrşad** ile ilgili bilgiler vermiştim. Aynı konunun burası ile de alakası bulunduğu ve faydalı olacağı için bu mektupta da aynı şeyleri kaydettim. Buradan da anlaşılmalıdır ki, ferdiyet kemalatını da haiz olan **kutbu'l-irşad** son derece az bulunur. Uzun zamanlar

ve asırlar geçtikten sonra böyle bir cevher ortaya çıkar, hidayet ve zuhurunun nuru ile karanlık cihanı aydınlatır. Onun irşadı bütün cihana yaygındır.

Soru, yorum

*Kutbul irşadın ferdiyet kemalatına haiz olduğunu söylemek tek olan Allah'ın olgunluğuna ermiş olduğunu iddia etmek demek değil midir? Böyle bir ifadeyi kullanmak küfür değil midir ? Nasıl olur da peygamber dahi olmayan, her hangi bir makama erdiği inanılan her hangi bir insanın Allah'ın olgunluğuna erişmesi iddia edilebilir ? Son derece az bulunduğunu iddia etmek önemini artırmak için değil midir ? Eğer çok bulunur denilse tabiiki itibar edilmezdi kendisine. Birkaç asırda bir çıkarmış ortaya ve onun hidayet ve zuhurunun nuru ile cihan aydınlanırmış, onun irşadı bütün cihana yaygınmış. Hz.Muhammed'den sonra bir peygamber gelmedi. Bütün cihanı aydınlabilecek özellikte sadece Son peygamber gelmiştir. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-128/2 Kitaptan bir bahisten bir pasajı

Arştan yeryüzünün merkezine kadar her kime rüşd, hidayet, iman ve marifet ulaşırsa onun yolundan ulaşır ve ondan alınır. Onun aracılığı olmadan bu devlet kimseye nasib olmaz.

Soru, yorum

Arştan yer yüzünün merkezine kadar her kime rüşd, hidayet, iman ve marifet ulaşırsa Kutbul irşadın yolundan ulaşır ve ondan alınmış demek, bu kişinin arşa da hakim olduğunu yer yüzüne de hakim olduğunu iddia etmek demek değil midir ? Hz.Muhammed peygamber olduğu halde kimseye rüşd, hidayet, iman, marifet ulaştırma selahiyyetine sahip değildi de bu bahsedilen kişi peygamber de olmadığına göre kimdir? Bu bir acem palavrası değil midir? Ehli sünnet itikadına sahip olan kişilerin inancına göre bunlar ancak Allah'tan alınmıyor mu? Rüşdün, imanın, hidayetin, marifetin hem ondan alındığının söylenmesi, hemen ardından onun aracılığı olmadan bu

*devletin kimseye nasip olmayacağını söylenmesi tutarsızlık değil midir ? Yani kutbul irşad hem Allah'tır hem de Allah'a aracılık yapan biridir anlamı çıkmıyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-128/3- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Nuru, mesela büyük okyanus gibi cihanı kaplamıştır da bu denizde hiçbir hareket meydana gelmemiştir, sanki donmuş gibi durmaktadır. Ona yönelen ve samimiyetle inanan, yahut onun yöneldiği talibin –yönelme sırasında- sanki kalbinden bir pencere açılır ve bu yoldan, ve bu yoldan yöneliş ve samimiyeti (ihlası) nisbetinde nasib alır ve doyar. İnkâr ettiği için değil de onu tanımadığı, bilmediği için (doğrudan) Allah zikri ile meşgul olan ve gönlünü Allah'a yönelten kimse de –tıpkı o kutuba yönelenler gibi- ondan istifade ederler; ancak birinci durumdaki istifade daha ziyadedir.

Soru, yorum

Kutbul irşadın nurunun cihanı büyük okyanus gibi kapladığı, ona yönelenin ihlas ve samimiyeti nisbetinde ondan nasip alıp doyduğunu, inkâr ettiği için değil de onu (kutbul irşadı) tanımadığı ve bilmediği için Allah'ı zikirle meşgul olan ve gönlünü Allah'a yönelten kişi tipki o kutba yönelenler gibi kutuptan istifade ederlermiş. Yani demek istiyor ki ; kutba yönelen kişiler ihlas ve samimiyetleri ölçüsünde nasiplenirmiş. Kutbu tanımadığı ve bilmediği için Allah'a yönelen kişiler de kutuptan istifade ederlermiş. Buradan anlaşıldığına göre kutbul irşad denen kişi Allah'ın ayarında birisi olduğu iddia ediyor ki onu inkâr edenler Allah'ı inkâr etmiş mesabesinde hiç bir nasiplerinin olmadığı anlatılmaya çalışılıyor. Kutbu tanımadığı, bilmediği için Allah'a yönelenin mazeretini kabul ediyorlar ki bu kişi de kutuptan istifade edebilecekmiş. Doğrudan Allah'a yönelmeden kutba yönelip ona inanan ondan daha çok istifade edermiş demek Allah'a imani hafife almak demek değildir? Hangi kutubun kendisine faydası olabilmiş ki başkalarına faydası olacak. İnsanları böyle acem

*palavraları ile birilerinin arkasına takıp islam ülkelerini ve müslümanları parçalatmak ve islam akidelerini bozmak amaçlanmamış mı Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-128/4- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Kutbu inkar eden, yahut ondan rahatsız olan kimselere gelince, Allah'ı zikir ile meşgul olsalar bile gerçek rüşd ve hidayetden mahrum olurlar. Onu inkar ve rahatsız etmek kişinin feyz yolunu tıkar, kutub onu faydalandırmamayı, ona zarar vermeyi istemese bile o gerçek hidayetden uzak kalır. Onda bulunan ancak rüşd ve hidayetin görünüşüdür (suretidir). Manadan uzak, içi boş suretin faydası da azdır.

Soru, yorum

*Kutbu inkar eden ve ondan rahatsız olan kişiler Allah'ı zikirle meşgul olsalar bile gerçek rüşd ve hidayetden mahrum olacaklarını söylemek, kutba inanmanın Allah'a inanmadan daha öncelikli olduğunu iddia etmek anlamı taşımaz mı ? Yahut kutbun rızası kazanılmadan Allah'ın rızası kazanılamaz denilmek istenmiyor mu ? Müslüman olan bir kişi Horasanlı veya şia inancına sahip birisine kutup diye inanmazsa Allah'ı zikretse bile hidayetden mahrum olacağını söylemek o kişiyle dalga geçmek, o kişiyi ahmak yerine koymak değil midir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz..***

A-128/5 Kitaptan bir bahisten bir pasaj

O kutbu seven ve ona içten inanan kimseler, ona gönülleriyle yönelmeseler, Allah'ı zikir ile meşgul olmasalar dahi, yalnızca sevgileri sebebi ile rüşd ve hidayetin nuru onlara ulaşır. Bu bilgi mektubun da sonu olsun.

Soru, yorum

*O kutbu seven ve ona içten inanan kimseler nasıl oluyor da ona gönülleriyle yönelmeseler, Allah'ı zikirle meşgul olmasalar dahi yalnızca sevgileri sebebiyle rüşt ve hidayetin nuru onlara (kutbu sevenlere ve içten inananlara) ulaştırmış? Kutbu sevmenin ve ona içten bağlanmanın önemi Allah'ı zikretmekten daha önemlidir demek değildir? İnsanların amelleri olmasa da sadece kutbu sevmek ve ona içten inanmak yeterlidir demek, Allah'ı zikretmeye gerek yoktur anlamı taşıyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-129- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

-----"Bu kitap Mesnevi kitabıdır. Mesnevi hakikate ulaşma ve yakın sırlarını açma hususunda din asıllarının asıllarıdır. Tanrı'nın en büyük fıkhi (!) Tanrı'nın en aydın yolu! Tanrı'nın en açık burhanıdır... Kur'an'ı apaçık bir hale koyar, rızıkların bolluğuna sebep olur, huyları güzelleştirir. Şanları yüce özleri hayırlı katiblerin elleriyle yazılmıştır. Temiz kişilerden başkalarının dokunmasına mücadele etmezler. Mesnevi, Alemlerin Rabbinden inmedir! Batıl ne önünden gelebilir, ne ardından. Tanrı onu korur, gözetir!...."

Soru, yorum

Hakikate ulaşma ve yakın sırlarını açma hususunda din asıllarının asılları müslümanların bildiği Kur'an'ı kerimdir. Mesnevi için bu iddiada bulunmak Kur'ani kerimi inkar etmek değildir ? Veya en azından hafife almak değildir ? Tanrının en büyük fıkhi olduğunu söylemek, tanrının en aydın yolu olduğunu söylemek, Tanrının en açık burhanı olduğunu söylemek Mesneviyi kur'ani kerimden üstün tutmak

değilmidir ? Böyle bir iddiada bulunmak Kur'ani kerimi inkar
değilmidir. Bu iddiada bulunan kitabın yazarı olan kişi
kendisinin bir tanrı olduğunu iddia etmiş olmuyor mu?
Kur'ani kerim için ayeti kerimede bahsedilen şu hususları
aynen mesnevi için söylemek mesnevinin Kur'an olduğunu
söylemek değildir?

Kur'ani kerim bakınız kendisini nasıl anlatıyor.

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ O, elbette değerli bir Kur'an'dır. "Vakia-77

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ Korunmuş bir kitaptadır. Vakia-78

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ Ona, ancak tertemiz olanlar dokunabilir
Vakia-79.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ Âlemlerin Rabb'inden indirilmedir.
Vakia-80

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ

(Şimdi siz, bu sözü mü küçümsüyorsunuz ve Allah'ın verdiği
rizka O'nu yalanlayarak mı şükrediyorsunuz? Vakia-81-82)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

(Kur'an kendilerine geldiğinde onu inkâr edenler mutlaka
cezalarını göreceklerdir. Şüphesiz o, çok değerli ve sağlam bir
kitaptır Fussilet 41.

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

Ona ne önünden ne de ardından batıl gelemes. O, hüküm ve
hikmet sahibi, övülmeye lâyık olan Allah tarafından
indirilmiştir. Fussilet 42)

Ayetlerde yüce Allah'ın Kur'an-i Kerim için bildirdiklerinin
Mesnevi için söylenmesi Kur'ani inkar ve mesneviyi onun

yerine insanlara kutsal kitap diye yutturmaya çalışmak değildir? Mesnevinin Allah tarafından indirme olduğunu iddia etmek Allah'a iftira atmak değildir ? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-130- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"Bu, ne yıldız bilgisidir, ne remil, ne de rüya. Tanrı, doğrusunu daha iyi bilir ya, Tanrı vahyidir! Sofiler, bunu halktan gizlemek için Gönül Vahyi demişlerdir!"...."

Soru, yorum

Mesnevi için Tanrının vahyi olduğunu söylemek, kutsal kitap olduğunu iddia etmek anlamında değildir ? Böyle bir iddiada bulunan kişi bu kitabı Tanrı vahyi olarak nitelemesi kendisinin de peygamber olduğunu iddia etmesi değildir? Bu ise şirk değildir? Şu ayete bir bakın;

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ
إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ
الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا
أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

"Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiç bir şey vahyolunmamışken "Bana da vahiy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyükenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azapla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen."(6 Enam/93)

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

لِيَسْتَرْوُا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ

Artık vay hallerine; kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah katındandır" diyenlere. Artık vay, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına. (Bakara/79)

Ayrıca bunun böyle olduğunu sofiler biliyormuş da halktan bunu gizlemek için buna gönül vahyi demişmişler. Yüce Allah'ın bu ayetlerine mi inanmalıyız yoksa insanları aldatmaya çalışanlara mı? Bu iddiada bulunmak insanı dinden çıkarmaz mı ? **Kararı sizler veriniz.**

A-131- Kitaptan bir bahisten bir pasai

"....Ormanlar kalem olsa, denizler mürekkep olsa yine Mesnevi'nin biteceğini umma..."

Soru, yorum

Yüce Allah Kur'an'ı kerimde lokman suresinin 27. ayeti kerimesinde

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعُهُ
أُبْحُرُ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

" Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de mürekkep olsa, arkasından yedi deniz daha ona katılsa, Allah'ın sözleri (yazmakla) yine de tükenmez. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." buyurmaktadır.

Mesnevi için bu ifadede bulunulması bu ayeti kerimeyi görmeyip mesneviyi Kur'an'ı kerime alternatif olarak göstermek istenmesi anlamına gelmiyor mu? Bu ifadeyi kullanmak Mesneviye kudsiyyet ittihaz etmek demek değildir? Kur'an yüce Allah'ın kelamı olduğundan Allah tarafından bu özelliği ve önemi anlatılmaktadır. Mesnevi için

bu tür bir iddiada bulunmak Mesnevinin yazarına ilahlık vasfı yüklemek anlamında gelmiyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-132-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"İşlerinizde ne yapacağınızı şaşırdığınızda kabir ehlinden yardım isteyiniz."

Soru, yorum

Sağ olan insanlardan yardım talep etmek ne ise de kabir ehlinden yardım talep etmek akıl işimidir? Hani fatiha suresinde günde beş vakit namazda kırk kerre fatiha suresini okuyoruz ve demiyormuyuz ki "

“إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ” Ey Allah’ım ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz.” Neden Allahtan istemeyi bırakıp da kabirde kemikleri çürümüş, cennetlik mi cehennemlik mi olduğu belli olmayan kişiden yardım isteyeceğiz. Yüce Allah, duasında gafil olanlara en sapık kişiler nasıl dediğine bir bakınız..

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

"Allah'ı bırakıp da, kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha dalalet içinde olan kimdir? Çünkü, yalvardıkları şeyler yalvarışlarından habersizdirler." (Ahkaf 5) buyuruyor.

Kabir ehlinin yalvarışlardan habersiz olduğunu, onlara yalvaranlardan daha dalalet içerisinde kimselerin olmadığını ahkaf suresinin beşinci ayeti açık açık söylemiyor mu ? Allah'ın bu ayetlerine mi inanmamız lazım yoksa, başımız sıkıştığında Allah'ın uyarmasına rağmen kabir ehlinden yardım istenmesini tavsiye edenin dediğine mi inanmamız lazım? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-133-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Bir veli ölünce ruhu, kınından çıkmış kılınc gibi olur.”

Soru, yorum

Bir veli ölünce ruhu kınından çıkmış kılınc gibi olur demek kendisinden yardım istenebilir, istekler doğrultusunda kullanılmaya hazırdır demektir. Fatir suresinin 22. ayetinde

Yüce Allah وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ

"Diriler ile ölüler de bir olmaz. Allah dilediğine işittirir. Sen kabirde bulunanlara işittirecek değilsin." Fatır 22; " demiyor mu ? Yani kabirde bulunanlara bir şey işittiremezsin. Boşuna onlara yalvarma, aracı kılma, dilekte bulunma demek değildir?

Ahkaf suresinin 5. ayetinde yalvarışlardan habersiz, cevap veremeyecek durumda bulunan kişilerden medet umanları en büyük dalalet içerisinde olmakla nitelendirmiyor mu ? Kur'ana mi inanmak gerek yoksa Kur'ana uymayan bir söze mi .? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz.

Kararı sizler veriniz.

A-134-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Biz Allah ile kullar arasında evliyâullahın ve meşâyih-i izâm (büyük şeyhler, veli kullar) hazerâtının ruhlarının vasita olduğuna inanırız. Onların ruhaniyetinden istimdâd (yardımına çağırarak) eder, istiânede (yardımına istemek) bulunuruz”.

Soru, yorum

İslam inancına göre Allah ile kulları arasında sadece haberci, elçi olarak peygamberleri vardır? Son peygamber Hz.Muhammed değildir ? Kur'ani kerimin ayetlerinde Allah ile kulları arasında peygamberinden başka kişilerin olduğuna dair bir bilgi neden yoktur? Biz böyle inanırız demek sünni

inancı olmayıp şia inancı değildir? Peygamberimiz neden böyle kimselerden haber vermemiş? Bu gibi insanların olduğuna inanmak, bunların ruhaniyetinden yardım beklemek, muharref dinlerin inançlarından islama bulaşmış yanlış inanışlar değildir ? Yüce Allah bu tip kullarının sapıklığa ve delalete düşeceğini bildiğinden şu ayetlerle kullarını uyarmıştır.

Bakınız Yüce Allah ayette ne buyuruyor.

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

De ki: "Onu bırakıp da ilah diye ileri sürdüklerinizi çağırın. Onlar, başınızdaki sıkıntıyı ne kaldırabilirler ne de değiştirebilirler." **İsra 56**

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

"Onların yalvardıkları bu varlıklar, "hangimiz daha yakın olacağız" diye Rablerine vesile ararlar. Onun rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten korkunçtur". isra 57

Bir kişinin kullar ile Allah arasında vasıta olmak ve yardımda bulunabilmek derecesine ulaşım ulaşamadığını anlamak demek kişinin cennetlik mi yoksa cehennemlik mi olduğunu kesin bilmek demektir. Gaybi sadece Allah bildiğine göre kimin veli kul olduğuna kararı kimler veriyor ve doğru karar verdiğine inanıyor ve insanları inandırmaya çağırıyor. Allah ile kul arasında aracı koymaya kalkmak Allah'ı hafife almak değil midir ? Veya bir kula kudsiyet vermek değildir. Allah ile kulları arasında aracı olarak kabul edilen kişiler ayette bildirildiği üzere kendileri için bir kurtuluş yolu ararlarken kendilerinden medet ummak bu ayetlere muhalefet etmek değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz...**

A-135-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Veli olmanın başlangıcı kul ile Mevla arasına giren düşüncelerin, ve kulun, Allah'a olan yabancılığının ortadan kaldırılmasıdır.

Mevlanın ikramıyla Allahü Teâlâ'nın dışında kalan herşey sâlikin (tarikata girmiş kimse) gözünden silinir, Allah'tan başkasını görmez hale gelirse, fenafillah yani Allahü Teâlâ'da eriyip gitme adı verilen devlet hasıl olur ve tarikat hali sona erer. Böylece seyr-i ilallah yani Mevla'ya doğru olan manevi yürüyüş tamamlanmış olur. Bundan sonra seyr-i fillah (Allah'da yürüyüş) denilen ispat makamına girilir ve kalbe sadece Allah (Celle celâluh) yerleşir. İşte bunları kazanan kişiye “veli”, yani hakiki Allah dostu demek doğru olur. Nefsi emmare (sürekli kötülük emreden nefis) mutmainneye dönüşür; küfründen ve inkarından vazgeçer. O Mevlasından, Mevlası da ondan razı olur. Nefsin tabiatında bulunan ibadetlere karşı olan isteksizlik hali ortadan kalkar”.

Soru, yorum

“Veli olmanın başlangıcının kul ile Allah arasına giren düşüncelerin ve kulun Allah'a olan yabancılığının ortadan kaldırılmasıdır” denmesi çok yanlış bir ifade değil midir? Şöyleki ; Kul ile Allah arasındaki düşüncelerin kaldırılması demek ; Veli kul ile Allah'ın aynı düşünceye sahip olması anlamına gelmiyor mu? İkinci olarak veli olmak için veli kulun Allah'a olan yabancılığının ortadan kalkması demek , veli kul ile Allah'ın aynı olması demek değil midir? Bu da veli kul diye tabir edilen kişiye uluhiyet arzetmek, Allah'a ortak koşmak demek değil midir? Veli kulun önce Allah'ü tealada eriyip gitme mertebesine ulaştığını iddia etmek, sonra da ispat makamı olan (seyr-i fillah-Allah'a) yürüyüş makamına erdiğini idda etmek de veli kulun Allah ile aynı olduğunu iddia etmek demek değildir? 930 senesinde Kabe'yi yıkan, Mekke halkına katliam yapan, o sene ki hacıları öldüren Karmatilerin tarikatlarının bir inanç biçimi olan seyri sulûk

ifadesinin anlamı ile bu seyri sulûkûn anlamı aynı değil midir ? Bir fani varlık ile bir baki varlık aynı olabilir mi ? Bakınız bu tarifleri din adına yapan kişinin yanında Yüce Allah veli kulunu nasıl tarif ediyor.

إِلَّا إِنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

"Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına hiçbir korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de". Yunus 62

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

"Onlar iman etmiş ve Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlardır." Yunus 63

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

- "Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kafirlerin velileri ise tâğuttur. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara (sürükleyip) çıkarır. Onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalırlar." Bakara 257

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

- " Mü'minler, mü'minleri bırakıp inkarcıları dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişiği kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunmanız başkadır. Allah asıl sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Çünkü dönüş Allah'adır". Al'i İmran 28

Bu ayetlerde veli kul Allah'a hakiki kul olan kişi olduğu anlatılıyor. Yukarıda fikir sahibi, veli kulu Allah ile düşünce ve benzerlikte aynı dereceye gelen, Allah ile aynı varlık haline

*gelen kul olarak tarif etmeye çalışıyor. Yüce Allah'ın tarifi mi, yoksa bu kişinin tarifi mi doğrudur? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuzuz. **Kararı sizler veriniz.***

A-136-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“Manevi yolu iyi bilen ve salikleri o yola ulaştırabilen bir şeyh aramak şeriatın emirlerindendir”.

Soru, yorum

Manevi yolu iyi bilen ve salikleri o yola ulaştırabilen bir şeyh aramanın şeriatın emri olduğunu söylemek doğrumudur? Şeriatın sahibi olan Allah böyle bir emir koymamıştır. Ancak seyru sulûk edip Allah ile aynı olduğu inancına sahip olan bir şeyh bu emri vermiş olabilir ki bu da şeriata hakarettir. Çünkü şia inancında şeyhlik çok önemlidir. Şeyh kozmik bir ruha sahiptir diye inanılır. Sünnilikte manevi yolu iyi bilen ve salikleri o yola ulaştırabilecek şeyhlerden başka çok müşid vardır. Sadece şeyhler için şeriati kullanmak yanlıştır. Bu ifade şeklinin doğrusu ; “Manevi yolu iyi bilen ve salikleri o yola ulaştırabilen bir şeyh aramak, şianın Kaarmati şeriatının emri olduğunu söylemek” şeklindedir. Bir şeyhe ihtiyaç olmadan insanların doğru yolu bulamıyacağına dair ne Kur’anda ne de peygamberimizin hadislerinde bir delil bir işaret yoktur. Peygamberimizin zamanında neden şeyh yoktu ? İlk şeyh ortaya çıkmasından önce insanları doğru yola iletecek kimseler yokmu idi? Hani yalnız Allah’a ibadet edip ondan yardım istiyorduk.

اَيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ

“Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Sen'den yardım dileriz.” (Fatiha 5)

Bizleri inandırmaya çalıştıkları şeriat kimin şeriatıdır ? Peygamberimizin getirdiği şeriatta kendisinin sadece bir uyarıcı ve müjdeci olduğunu, Allah dilemedikçe de kendisine ne bir fayda ve nede bir zarar verme gücüne sahip olmadığını şu ayet haber vermesine karşı şeyh denen kişiler kimin şeriatından olağanüstü yetkiler almışlardır ?

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

'De ki: "Allah dilemedikçe ben kendime bir zarar verme ve bir fayda sağlama gücüne sahip değilim. Eğer ben gaybı biliyor olsaydım daha çok hayır elde etmek isterdim ve bana kötülük dokunmazdı. Ben inanan bir kavim için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim." (Araf 188)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

"Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz ona şah damarından daha yakınız." (Kaf 16)

Hız Muhammed varken, Kur'an varken, bu kadar din alimi varken, fakihlere düşman olan ve onlara ümmetin firavunları diyebilen Bir şeyhe ihtiyaç duyanlar kimdir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-137-Kitaptan bir bahisten bir pasaj

"Büyük Şeyh Mustafa İsmet Garibullah kuddise sirruhu hazretleri Risale-i kudsiyyesinde şöyle buyurdu: Hz. Ebu Bekr'e varıncaya kadar bütün silsilenden yardım istemeyi adet et. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem vararak ondan da yardım iste. Şeyhini şefaathı, aracı kıl ki, seni sevinçle doldursun".

Soru, yorum

Neden bir kısım şeyhler" Hz.Ali'ye varıncaya kadar olan" diyor, diğer bir kısım şeyhler "Hz.Ebu Bekre kadar" diyor ? Müslümanları birbirine düşürebilmek için hristiyan ve Yahudilerin bir taktığı değil midir? Hz.Ebu Bekri birinci halife

Hız. Ali 'yi dördüncü halife olarak bilenlerin falana kadar, filana kadar diye akımların peşinden gitmeleri bir tefrika değildir? Şeyh diye bilinen kişilerin söyledikleri dinin akide ve kurallarının aksine bir hüküm içeriyorsa kabul edilmeleri mecburi midir? Şeyhi şefaatçi kılıp, aracı kılıp yardım istemek dinen uygun mudur? Bu gibi ifadeleri kullananların Kur'andan haberleri yok mu ? Ben daha iyi kul olacağım diye uğraşanlar neden Kur'ana bakmayıp bazı kişilerin söylediklerine ayet gibi inanıyor? Şu ayetleri o şeyhler ve o şeyhlerin peşinden gidenler duymadılar mı, yoksa duymak istemiyorlar mı? Bakınız Kur'anda ne buyuruluyor ;

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ
وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

"Öyle bir günden sakının ki o gün hiç kimse bir başkası adına bir şey ödeyemez. Hiçbir kimseden herhangi bir şefaat kabul olunmaz, fide alınmaz. Onlara yardım da edilmez." Bakara 48 . Bir başka ayeti kerimde;

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ
وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

"Kimsenin kimse namına bir şey ödemeyeceği, hiç kimseden fide alınmayacağı, kimseye şefaatin (aracılığın) yarar sağlamayacağı ve hiç kimsenin hiçbir taraftan yardım göremeyeceği günden sakının". Bakara 123
Bir başka ayeti kerimde ;

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا لَآئِمِّنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

"O gün, Rahmân'ın izin verdiği ve sözünden razı olduğu kimseden başkasının şefaati fayda vermez." (Taha 109)
Buyuruluyor. Hani şeyhi aracı kılıp ondan medet umanları sevinçle dolduracaktı ? Şeyhten haberi olup Kur'andan haberi olmamak kötü bir şey değildir? Bu ayetlere hangi şeyh inanıyor. Şeyhler bu ayetlere inansalardı müridlerine bu ayetleri açıklarlardı. Kendilerini aracı ve kurtarıcı göstermezlerdi. Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-138 Kitaptan bir bahisten bir pasaj ○

"Rabıta bir müridin, mürşid-i kâmilinin ruhâniyetiyle beraber, suretini kalp gözünün önüne getirerek hayal etmesi ve kalbiyle ondan yardım istemesinden ibarettir."

Soru, yorum

Rabitayı mürşidin ruhaniyetiyle beraber suretini kalp gözünün önüne getirerek hayal etmesi ve ondan yardım dilemesi olarak tarif ediyor. Mürşid bir insan ise neden Hz.Muhammed değil de başka bir kişi mürşid olarak kabul ediliyor? Mürşid dediği kişinin cennetlik veya cehennemlik biri olduğunu bilmek gaybi bilmek demek olduğundan mürşidin cennetlik olduğu zannıyla ondan medet ummak gaybi bilebileceği anlamına gelmiyor mu ? Mürşid bilinen kişinin cehennemlik olmadığına dair Allah bir berat mı vermiştir? Bir insana mürşid olarak Kur'an-i kerim yetmiyor mu ki başka mürşid arıyor ? Mürşid olarak rabita yaptığı kişinin mürşidi kimdir? Kur'an-i kerim midir yoksa Kur'anın mürşid olduğunu bilmeyen birisi midir? Şu ayetleri bilen kişi acaba başka bir mürşide ihtiyaç duyar mı? Allah şöyle buyuruyor;

قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ

"(Ey Muhammed!) De ki: "Hamd Allah'a mahsustur. Selâm onun seçtiği kullarına. Allah mı, yoksa onların ortak koştukları mı daha hayırlıdır" ? (Neml 59)
Bir başka ayette şöyle buyuruluyor;

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

"Rabbinize alçak gönüllüce ve için için dua edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez." Araf 55 ;
Bir başka ayette şöyle buyuruluyor;

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

"İnsanlar arasında Allah'ı bırakıp da O'na ortak koşanlar vardır. Onları, Allah'ı severcesine severler. Mü'minlerin Allah'a olan sevgisi daha güçlü bir sevgidir. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu bir bilselerdi!" (Bakara 165) Bir başka ayette şöyle buyruluyor;

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِم
الْأَسْبَابُ

"Kendilerine uyulanlar o gün azabı görünce, kendilerine uyanlardan uzaklaşacaklar, aralarındaki bütün bağlar kopacaktır." (Bakara 166) Deniliyor . Kendisine bile faydası olabileceğine dair kati bir delili bulunmayan bir kişiye rabita yapmanın faydası olur mu? Rabita , Allah'ı unutup, ondan ümidini kesip kulundan yardım isteme değildir ? Yani bir acziyetin ifadesi değil midir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-139 Kitaptan bir bahisten bir pasajı

Rabitanın en üstün derecesi, iki gözün arasında olan hayal hazinesi ile mürşidin ruhaniyetinin yüzüne hatta iki gözünün arasına bakmaktır. Zira orası feyiz kaynağıdır. Ondan sonra mürşide karşı kendini alçaltarak, son derece tevazu ile yalvarmak ve onu Mevlâ ile kendi arana vesile kılmak üzere, mürşidin ruhaniyetinin hayal hazinesine girip oradan kalbine ve derinliklerine yavaş yavaş indiğini düşünüp, senin de peşinden yavaş yavaş oraya aktığını ve indiğini hayal ederek, şeyhini, kendi nefsinden geçinceye kadar hayal gözünden kaybetmemektir...

Soru, yorum

Rabita yapmak suretiyle mürşid olarak bildiği bir kişiyi yüceltip kendisini ondan daha aşağı alçaltarak onu mevla ile kendi arasına aracı olarak görmek ve ondan feyz aldığına inanmak yanlış bir iş değil midir? Mürşid olduğuna inandığımız kişinin gerçek feyizden yoksun bir kişi olup olmadığı ne malüm. Birilerine rabita yaptırmak suretiyle Allah'ı, Peygamberi ve Kur'an-i kerimi unutturmak amacı güdülmüyor mu? Rabitanın en üstün derecesi diye bahsedilen yöntemde peygamber yok, Kur'an yok, Allah yok, ancak ve ancak şeyh vardır. Beynini şeyhine adapte eden bir insanın Allah'ın emirlerinin neler olduğunu bilmesi mümkün müdür? Şeyhinden başkasını tanımayanın, onun emirlerinden başka bir emir tanır mı? Şeyh olanların, kendisine rabita yapılanların genellikle şii inançlı kişiler olduğu bilinmektedir. Sünni inanca sahip olan insanların şii olan birine rabita yapması doğru mudur? Her hangi bir insana, peygamber olsa dahi rabita yapmak yanlış değil mi? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz. **Kararı sizler veriniz.**

A-140- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

“(Yusuf-24) ayetinin tefsirinde ekseri müfessirler, Allah dostlarının tasarruf ve imdadını (gücünü ve yardımını) açıklamışlardır. Müfessirlerden Keşşaf, doğruluktan ayrıldığı ve Mutezile Mezhebinin (Mutezile, bir kelâm mezhebidir. Vasil b. Ata ve taraftarları kurmuştur. İnsanın kendi fiillerinin yaratıcısı olduğunu, Allah'ın bu konuda kimseye karışmadığını savunurlar. Bir çok konuda farklı görüşleri vardır.) görüşüyle vasıflandığı halde Yakup aleyhisselamin ruhaniyyetinin, şaşkınlığından parmaklarını ısırmış olduğu halde Yusuf aleyhisselama gözükersen “O kadından sakın.” dediğini açıklamıştır.”

Soru, yorum

Yakup aleyhisselam bir peygamberdir. Oğlu Yusuf

aleyhisselam da bir peygamber değil midir? Yusuf aleyhisselam O kadından sakınmayı bir peygamber olarak beceremeyecek de Yakup aleyhisselamın ruhaniyeti gelip ona hatırlatacak. Burada ruhaniyetlerden fayda görülebildiğini anlatmak isterken bir peygamberin diğerinden aşağı durumda gösterilmeye çalışıldığı ortaya çıkmıyor mu? Çünkü yardıma gelen peygamber yardım alan peygamberden üstün demektir. Ayrıca vahiy alabilen bir peygamberi Allah'ından daha çok uyarmaya müstehak kimse var mıdır? Yakup a.s. in ruhaniyeti bir şey yapabilseydi kuyuya atılan Yusuf a.s.dan haberdar olurdu ve onu kurtarırdı, veya en azında bir gün kendisine döneceğini bilirdi ve üzülüp ağlamaktan gözleri kör olmazdı. Allah dostlarının ruhlarının tasarruf yetkisi olup olamayacağı ve insanların imdadına yetişip yetişemeyeceğine inanıyorsunuz? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **kararı sizler veriniz.**

A-141- Kitaptan bir bahisten bir pasai

Ubeydullah el-Ahrâr es-Semerkindî hazretleri "Sadıklarla beraber olun." (Tevbe 9/119) âyetinin tefsirinde şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz sadıklarla beraber olmak, surette ve manada onlarla beraber olmaktır." Sonra da manevi beraberliği rabita ve huzurla tefsir etmiştir ki, bu ehlince malum olan meşru bir iştir."

Soru, yorum

"Sadıklarla beraber olun" Yüce Allah'ın emridir. Yüce Allah kimlerin sadık kişiler olduğunu çok iyi bilmektedir. Bu ayeti tefsir ederken Yüce Allah'ın bilgisinin kapsamı dışına çıkarak veya yüce Allah'ın bildirdiklerini dışlayarak "Sadıklarla beraber olun emrini" bir şeyhe rabita yapmaya indirgemeye çalışmak yanlış değil midir? Hz.Muhammed'in zamanında şeyh var mıydı? O zaman rabita var mıydı? Rabitanın icat edildiği seneye kadar kimse sadıklarla beraber olamamış mıydı? Bu şekilde bir tefsir ediş biçiminin meşru olduğunu söylemek Kur'ana ve peygambere muhalefet etmek değil midir? İnsanları başka başka mecralara çekmeyi istemek değil midir? Bu

fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz.
Kararı sizler veriniz.

A-142- Kitaptan bir bahisten bir pasaj

Şöyle ki: "Azrâil ne kişi durur kasd idebile cânuma
Ben onun kasdını gine kendiye zindan eyleyem."
"Ya Cebrail kim ola hükm ide benüm âhuma,
Yüzbin Cebrail gibiyi bir demde perrân eyleyem."

Soru, yorum

Bu beyitleri yazan kişi diyor ki, "Azrâil kim oluyor benim canımı alacak, ben onun kasdını kendisine zindan ederim."

"Cebrail kim oluyor benim sözüme hükmetsin, benim sözüme karşı vahiy getirsin, yüz bin Cebraili bir anda uçururum, yok ederim."

*Yer yüzündeki insanlara üstünlük taslamak, kafa tutmak düşünülebilir de Yüce Allah'ın en büyük meleklerinden olan Azrail'e "O kim oluyor da benim canımı alacak" diye kafa tutmak normal bir davranış mıdır? Azraile haddini bildirecek biri var ise o da yüce Allah'tır. Bu ifade ukalalık değil midir? Cebrailin kendi sözüne karşı vahiy getiremeyeceğini iddia ederek yüz bin cebraili bir anda uçurabileceğini söylüyor. Bu kişi bu gücü nereden alıyor? Böyle ifadeleri kullanan bir kişinin bir Allah dostu olabileceğine inanmak doğrumudur? Acem palavralarının etkisinde kaldığı görülmüyor mu? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

İkinci bölüm (B)

KERAMETLERLE İLGİLİ MENKİBELER BÖLÜMÜ

Bu bölümde
yer alan menkıbeler
büyük zatlar için anlatılan
veya uydurulan menkıbelerin
ancak bir cüz'üdür. Büyük zatlar
keramet göstermiş olabilir. Keramet
göstermek Allah'ın veli kulları için olağan
bir şeydir. Burada anlatılmak istenen konu
zatlarla ilgili değildir. Anlatımların, anlatılış
uslüplarının yanlış ve çok abartılı oldukları
ile ilgilidir. Bu fikirler sahiplerine ait mi dir
bilinmez. Eğer sahiplerine ait değil iseler
bu fikirleri bu kitaplara kimler ne amaçla
sokuşturmuşlardır? Eğer sahiplerine ait
iseler bu inanç ve itikad biçimi şia mı,
ehli sünnet inancı mı, yoksa ehli
bid'at inancımıdır? Araştırıp,
soruşturup öğrenmeliyiz.
Aklımızı kullanarak
kararı bizler
verelim.

B- 1 - Bir Kitaptan bir menkıbe

“....Bir gün Sultan Veled buyurdu ki:
“Dostlardan biri babama şikayette bulunduğ u ve alimler Mesnevi’ye neden Kur’an diyorlar diye benimle bahse girdi. Ben de Kur’an’ın tefsiridir, dedim, deyince babam bir lahza susup sonra: “A sersem, dedi niçin olmasın? A eşek, niçin olmasın? A orospu kardeşi niçin olmasın? Peygamberlerle velilerin harfi zarflarda Tanrı sırlarının nurlarından başka birşey yoktur ki. Tanrı söz ü, onların temiz gönüllerinden biter, ırmağ a benzeyen dillerinden akar. İster Süryani dilince olsun, ister Seb’al Mesani dilince, ister İbrani dilince olsun, ister Arapça!...” Bu kitapta buna benzer birçok hikayeler vardır ki Mesnevi’nin yazıldığı tarihten itibaren Tanrı Vahyi (!) olarak tanındığını gösterir.

Soru, yorum

*Sultan Veled Mevlana’nın oğludur. Mevlananın yazdıklarını kitap olarak düzenleyen odur. Babası hakkında yalan uyduracağına dair kimsenin bir düşüncesi olamaz diye düşünmek doğru olsa gerek. Babasına layık bir evlat değilse bilemem. Sultan Veled Mevlana döneminde Mesneviye Kur’an denildiğini söylüyor. Sultan Veled bunu soran bir kişiye “Kur’anın Tefsiridir” dediğini ve babasının kendisine müstehcen ifadeler kullandığını, Mesnevinin Tanrı vahyi olduğunu söylemektedir. Bir kişinin yazdığı bir kitabı tanrı vahyi olarak nitelemesi kendisine kudsiyyet verip kendisini peygamber olarak görmesi anlamına gelmez mi ? Mesnevi’ye Tanrı vahyi demek bir kişinin Kur’ani hafife alması değildir? Bu fikirlerin bu kitabın yazarına ait olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

B- 2 - Bir Kitaptan bir menkıbe

“Yine nakledilir ki, Celaleddin Rumi, çok vakitler hamama gider, tıraş olurdu. Dökülen kılları, dostlar

uğur sayarak alırlardı. Meğer ki, büyük kimse hamamın hücrelerinde oturmuştu. Bu adam: "Eğer o kıllardan bir miktar elime düşerse, Celaledin Rumi'nin müridi olurum" diye içinden geçirdi. Celaledin Rumi, o kıllardan bir miktar o azize verilmesini derhal emretti. Bu aziz, hemen o anda baş koyup mürid oldu, hizmetler yaptı ve Sema'lar tertip etti."

Soru, yorum

Ariflerden menkibe olarak anlatılıyor; Mevlana Celaledin Rumi hamama gidermiş. Dökülen kıllarını dostları uğur sayarak alırlarmış. Büyük bir kimsenin de hamamda oturduğunu "eğer o kıllardan bir miktar elime düşerse Celaledin Rumi'nin müridi olurum" düşüncesini içinden geçirdiğini, bu durum Mevlana'ya beyan olduğunu, o kıllardan bir miktar o azize verilmesini emrettiğini, o azizin de Mevlana'nın yoluna baş koyup mürid olduğunu, hizmet yaptığını, semalar tertip ettiğini yazmaktadır. Hamama oturup azizlerden biri olan büyük adamı Mevlananın kıllarını toplayacak derecede küçültüklerini, veya büyük adam ve aziz olan zatın Mevlananın kıllarından daha düşük olduğunun söylenmek istendiğini düşünemediler mi? Hiristiyanlıkta Aziz demek müslümanlıkta veli'nin karşılığıdır. Hiristiyanların veli kabul ettikleri kişileri aşağılamak için uydurulan menkibe değildir? Eğer bu olay gerçekten doğru olsaydı o azizin ismi de zikredilirdi. Çünkü o aziz kıllar sayesinde büyük bir mürid olduğu, semalar tertip ettiği reklam edilirdi. Bir kişiyi yüceltmek için başka dinlerin azizlerini, veya diğer insanları kıllara değer verecek kadar küçültmek çok yanlış bir anlayış değildir?Nakledenin, nakledilenin kim olduğu neden meçhul? **Kararı sizler veriniz.**

B-3 - Bir Kitaptan bir menkibe

Yine dostların olgunlarından nakledilmiştir ki: bir gün **kıskanç fakihler** inkar ve inatları sebebiyle Mevlanadan: " Şarap helal midir veya haram mı?" diye sordular.

Onların maksadı Şemseddinin şerefine dokunmaktır. Mevlana kinaye yolu ile "İçse ne çıkar: Çünkü bir tulum şarabı denize dökseler deniz değişmez ve denizi bulandırmaz. Bu denizin suyu ile abdest almak ve onu içmek caizdir. fakat küçük havuzu şüphesiz bir damla şarap pisletir. böylece tuzlu denize düşen herşey tuz hükmüne girer. Açık cevap şudur ki, eğer Mevlana Şemseddin şarap içiyorsa, herşey ona mübahtır. Çünkü o deniz gibidir. eğer bunu senin gibi bir kızkardeşi fahişe yaparsa, ona arpa ekmeği bile haramdır." buyurdu.

Soru, yorum

*Buradaki anlatıma göre Mevlana şarap içmekte olan bir şahıstır ve şarap içmeye ne hüküm verecek diye sorulan bir soru vardır. Kendisini engin bir deniz olarak nitelemesi ve bir tulum şarabın denizi bulandırmayacağını ifade etmesi şarabı helal kabul etmesi anlamına gelmez mi ? Zaten kendisine şarabın mubah olduğunu söylüyor. Kendisine böyle soru soran bir fakih gerçekten var mıydı bilinmez ama fakihlere küfretmek için, onları aşağılamak için **fakihe** " senin gibi kızkardeşi fahişe yaparsa (şarap içerse) ona arpa ekmeği bile haramdır " diye hakaret etmek Celaleddin Rumi'ye yakıştırılır mı? Mevlananın şarap hakkındaki görüşünün doğru olup olmadığına, fakihler hakkındaki ağır ifadelerde bulunup bulunmadığına, anlatılanların uydurma olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-4 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Sahip İsfahani'nin hanında çok güzel bir fahişe kadın vardı. Yanında da çalışan bir çok kız vardı. Mevlana birgün bu hanın önünden geçiyordu. Rabia adındaki bu kadın kızları ile birlikte gelip Mevlana'nın ayağına kapandılar. Mevlana : " Siz ne büyük pehlivanlarsınız, ne büyük pehlivanlar. Eğer siz bu kadar yükleri çekmeseydiniz, azgın nefisleri kim yenerdi? Siz olmasaydınız, iffetli kadınların iffet ve namusları nasıl

anlaşıldı?” buyurdu. Bunu işiten devrin büyüklerinden birisi; Mevlana, büyük adam fakat fahişelerle ilgilenmesi manasızdır, dedi. Bunun üzerine Mevlana, “Eğer sen de erkeksen, onlar gibi ol, için dışın bir olması için iki yüzlülüğü bırak” dedi.

Soru, yorum

*Sahip İsfahaninin hanında bu günkü tabiriyle bir genel ev bulunuyormuş. Rabia adındaki genel ev kadınının yanında bir çok çalışan, fahişelik yapan kızlar varmış. Mevlana bu hanın önünden geçerken bu kadın kızlarıyla birlikte mevlananın gelip ayağına kapanmışmış. Bu fahişeler mevlananın o şehirde yaşadığını bilmiyorlarmıydı da genel evin önünden geçerken akıllarına gelip ayağına kapanmışlar. Onlara “ sizler fahişe olmasaydınız iffetli kadınların iffet ve namusları nasıl anlaşıldı” demişmiş. Yani fahişeliği methetmiş ve onları pehlivan olarak nitelemişmiş. Eğer siz bu yükleri çekmeseydiniz azgın nefislerin yükünü kim çekerti demişmiş. Yani fahişelerin azgın erkekleri sakinleştirmelerinin büyük bir marifet olduğunu anlatmak istemiş olmuyor mu ? Bu işin bir yanı. İşin diğer yanına gelince ; Devrin büyüklerinden biri mevlananın büyük adam olduğunu ama fahişelerle ilgilenmesinin manasız olduğunu söylemişmiş. Bu sözü söyleyen adamın kimliği neden belli değildir ? Acaba fakihlerden birisimiydi? Yoksa devlet idarecilerinden birisimiydi neden belirtilmemiş ? Mevlana’da bu sözü söyleyene “Eğer sende erkeksen onlar gibi ol, için dışın bir olsun, ikiyüzlülüğü bırak” demişmiş. Böyle bir menkıbe büyük ihtimalle uydurulmuştur. Burada fakih veya bir ilim erbabına hakaret için bu menkıbe uydurulmuş olabilir. İnsanların içinin dışının bir olması gerektiğini anlatmak için uydurulan bir menkıbe olsa gerek. Eğer Mevlana fahişeleri meth ediyorsa, onların büyük pehlivanlar olduğunu, azgın erkekleri teskin etmek için büyük bir iş başardıklarını söylüyebiliyorsa, iffetli kadınların iffetlerinin varlığının sebepleri olarak fahişeleri görüyorsa, kendisine “Senin anan da iffetini bu kadınlar sayesinde mi korur” diye sorulabileceğini düşünmezmiydi? Bu hadisenin doğru olup olmadığına, eğer doğru ise bu fikirlerin doğru olup olmadığına, mevlana’ya iftira olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-5 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Bir gün Daniel adında bir Ermeni kasabı Mevlana'ya rastladı. Onun önünde 7 defa baş koydu. Mevlana'da kasabın önünde baş koydu.

Soru, yorum

Bir ermeni kasabı Mevlana'ya baş koyup secde edecek ve Mevlana da ona baş koyup secde edecek. Hem de bir Ermeni'ye. Buna kim inanır. Mevlananın Ermenilere sempatisinin olduğunu mu, Mevlana'nın alçak gönüllü biri olduğunu mu insanlara anlatmak için, yoksa mevlanayı küçük düşürmek için mi bu menkıbe uydurulmuştur. Böyle bir olayın olup olmadığına, eğer vuku bulmuşsa doğru olup olmadığına kararı sizler veriniz.

B-6 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Konstantiniye(İstanbul)den bir bilgin rahip vardı. Mevlana'nın bilimine, yumuşaklığına ve alçak gönüllüğünü duymuş ve ona aşık olmuştu. Mevlana'yı görmek üzere Konya'ya geldi. Diğer rahipler onu karşılamaya geldiler. Yolda Mevlana'ya rastladı ve ona 3 defa secde etti. Secdeden başını kaldırdı Mevlana'nın da secde etmekte olduğunu gördü. Bunun üzerine rahip, elbiselerini yırttı ve ve

: " Ey dinin sultanı, benim gibi zavallı ve kirli birine karşı gösterdiğin bu ne alçak gönüllük ve kendini hor görmektir?" dedi. Bunun üzerine Mevlana, Hz. Muhammed'in şu hadisini söyledi: " Ne mutlu o kimseye ki, Tanrı onu malla, güzellikle, şerefle ve saltanatla rızıklandırdı ve o şerefi ve alçak gönüllüğü ile kendini hor görmektedir." Sonra ilave etti: "Tanrı kullarına karşı nasıl alçak gönüllülük göstermeyeyim ve niçin kendi küçüklüğümü belirtmiyeyim. Eğer bunu yapmazsam, neye ve kime yararım)."

Soru, yorum

*Bu menkıbede bir hristiyan rahibin Mevlana'ya aşık olduğu ve Konya'ya sırf onu görmeye geldiğini ve diğer rahipler de onu karşılamaya geldiklerini ve Mevlana ile yolda karşılaştıklarını ve rahibin Mevlana'ya üç defa secde ettiğini, Mevlana'nın da rahibe secde ettiğini yazmakta. Mevlanayı yüceltmek ve rahibi küçük düşürmek için olacak ki, rahip kendisinin zavallı ve kirli biri olduğunu, alçak gönüllülük gösterip Mevlana'nın kendisine secde ettiğini söyleyecekmiş. Sonra da Hz.Muhammed'in hadisini okuyacakmış vs. Burada bir rahibi Mevlana karşısında zavallı ve kirli biri olarak göstermek için bu menkıbe uydurulmuş olamaz mı ? Rahibin Mevlana'ya Müslüman olmak için secde etmiş olabileceği akla mantığa uyarsa Mevlana'nın rahibe secde etmesini ne ile ifade etmek gerekir. Mevlana'nın alçak gönüllü biri olduğunu insanlara anlatmak için ipe sapa gelmeyen mekıbeler uydurmak doğrudur. Bu olayın gerçekten vuku bulduğuna inanıyormusunuz ? Bu menkıbede anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-7 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Abdullah Menûfî hazretlerinin talebeleri arasında yüzü ve hâlinin güzelliği ile meşhûr olan bir genç vardı. Bir kadın, ona âşık oldu. Hîle ile, o talebenin kaldığı eve girdi. Kadın kendisini kabûl etmesini isteyip, üzerine geldi. Talebe de, hocası Abdullah Menûfî'den imdâd istedi. O anda duvar yarılıp, Abdullah Menûfî hazretleri içeri girdi. Kadın korkup bayıldı. Ayılınca tövbe edip, güzel ahlâk sâhibi hanımlardan oldu.

Soru, yorum

Talebelerden biri hocasını yardıma çağırmış, o da imdadına gelmiş. Duvar yarılıp içeri girmişmiş. Kadın korkup bayılmıyış. Sonra tevbe edip iyi kadınlardan olmuşmuş. Neden bildirilen talebenin ismi belirtilmemiş. Uydurma ve yalanlara inandırmanın kolay yolu bu değil mi ? Burada yardıma çağıran talebenin ermiş kişi olduğunu, çağırısını işiten hocasının ermiş kişi olduğunu, kerametinden kötü niyetli kadının dönüp iyi kadın olduğunu anlatmaya çalışmaktadır.

*Cündi'nin yazdığı bu menkıbede doğruluk payının olup olmadığına, Olay yeri neresi olduğuna dair neden bilgi yok. Duvarın aniden yarılıp Abdullah Menufi hazretlerinin yardıma gelmesi iddiasının doğru olabileceğine **kararı sizler veriniz.***

B-8 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Abdullah Menûfi hazretlerinin evinden, sultanların bile âciz kalacağı derecede yiyecek dağıtılırdı. Bâzan elini sarığına uzatıp altın ve gümüş alır fakirlere verirdi. Ellerini yıkayıp dışarı çıktığı zaman parmakları arasından su damlaları ile birlikte gümüş çıkardı. Bu gümüşleri ilk karşılaştığı kimseye verirdi. Bir örtünün üzerine oturduğu zaman örtünün altında hiç bir şey olmadığı halde elini örtünün altına sokar, Altın ve gümüş çıkarırdı. Kısa zamanda bir yerden bir yere gitmesi meşhurdur.

Soru, yorum

*Sultanların dağıtmada aciz kalacağı derecede yiyecek dağıtabilmek, elini sarığına uzatıp altın veya gümüş çıkarabilmek, ellerini yıkayıp parmaklarının arasından su damlarken gümüş çıkarabilmek, elini örtünün altına söküp altın veya gümüş çıkarabilmek, kısa zamanda bir yerden bir yere gidebilmek gücünü hiçbir peygamber gösterebilmiş mi? Peygamber dahi olmayan bir kişi için bu özelliklerin olduğunu söylemek doğrumudur? Müslümanları kandırabilmek için böyle menkıbelerin uydurulması doğru mudur? **Kararı sizler veriniz.***

B-9- Bir Kitaptan bir menkıbe

Câmiu Kerâmât-il-Evliyâ kitabının sâhibi "Sâbit el-Benânî hazretleri için şöyle der: "Vefât ettiği zaman kabrini kerpiçle ördüler. Kerpiçlerden birisi kaydı. Kabrin içinde onu namaz kılarken gördüler. Kabrinin civarından geçenler, içerden Kur'ân-ı kerîm sesi duyardı."

Soru, yorum

*Vefat ettiği zaman kabrını kerpiçe örmümüşler ve bir kerpiç kaymışmış da oradan onu kabrı içersinde namaz kılarken görmüşmüşler ve kabrinden devamlı Kur'an sesi ısıtılmış. Bu menkıbeyi uyduran kişi kabrın kibleye karşı namaz kılma yönüne uygun olmadığını düşünemedi mi? Defnedilen bir adamın bir adam boyundan daha derine gömülemeyeceğini hesap edemedimi? Kim görmüş sorusuna cevap yok. Kur'an seslerinin kabrinden geldiği duyulmuş. Kim duymuş sorusuna cevap yok. Bu menkıbede anlatılanın doğru olup olmadığına, bu hadisenin gerçek olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-10 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Sâbit bin Eslem buyurdu ki: "Mus'ab bin Zübeyr'in duvarının yanında, hayvanların geçmediği bir yerde idim. Mü'minûn sûresinden; "Hâ mîm. Bu kitabın indirilişi, Azîz, Alîm olan Allah'dandır. O, günah bağışlayan, tövbe kabûl eden, azâbı şiddetli olan, ihsân sâhibi olan Allah'tandır ki, O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur, dönüş, ancak O'nadır." meâlindeki âyetlerinin olduğu sahifeyi açtım. O anda, yanımda bir kişi peydâ olup göründü. Bana, âyetin "Gâfiri-z-zenbi (günahları bağışlayan)" kısmını okuyunca; "Ey günahları bağışlayan Allah'ım! Günahlarımı bağışla""Kâbilet-tevbe (tövbeyi kabûl eden)" kısmını okuyunca, "Ey tövbeyi kabûl eden Allahım! Tövbemi kabûl et" "Şedîd-ül-ikâb (azâbı şiddetli olan)" kısmını okuyunca; "Ey azâbı şiddetli olan Allah'ım! Beni azâbından muhâfaza eyle!" de, diye söyledi. Sonra yanımdan kayboldu. Sağıma, soluma baktım göremedim."

Soru, yorum

Sabit bin Eslem, Mus'ab Bin Zübeyrin duvarının yanında, hayvanların geçemediği bir yerde âyetler okuyormuş ve o âyetlerin manası icabi dua edilmesi kendisine söyleniyormuş

ve söyleyen kişi yanından kayboluvermişmiş. Bunu bir keramet gibi menkıbe olarak uyduran, neden " duvarın yanında" olduğunu söylemiş acaba. Sabit bin Eslem sağına soluna bakmış da neden duvarın arkasına bakmamış ? Hem duvarın yanında bir hadiseyi anlatacaksın hem duvarın arkasının olabileceğini hesaba katmayacaksın. Bu olayın doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.**

B-11 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Reyhan bin Abdullah`ın da aralarında bulunduğu bir cemâat bir gece Aden surlarının kapılarının kapatılması sebebiyle dışarda kalmışlardı. Geceyi Aden sâhilinde geçirmek mecburiyetinde kaldılar. Gece vakti onu sevenlerden biri huzûruna varıp; Acıktım. Canım herise yemek istiyor. dedi. Ben heriseci miyim? dediye de o kimse ısrar etti. Bunun üzerine bir de baktı ki, önünde tabak içinde herise duruyor. Bu işin Reyhan bin Abdullah hazretlerinin kerâmeti ile olduğunu anlayıp, bu defâ herisenin üzerine yağ istedi. Şeyh hazretleri; Şuna bakınız. Ben yağcı mıyım, bir de benden yağ istiyor? dedi. O kimse ısrar etti. Bunun üzerine ona bir kap verip; Al şu kabı git denizden su doldur gel de abdest alalım. dedi. Gidip suyu getirince, o sudan herisenin üzerine biraz döktü. Kerâmetiyle döktüğü su gâyet nefis bir yağ oldu. Hayatta o yemekten daha lezzetli bir yemek yemedi.

Soru, yorum

Bir cemaatle birlikte Reyhan Bin Abdullah`ın Aden surlarının kapıları kapatıldığı gece dışarda kaldığını anlatacaksın, sonra onu sevenlerden birine kerametiyle herise ve yağ tedarik ettiğini söyleyeceksin, ve o şahsın kim olduğunu belirtmeyeceksin. Bu olaya şahit olan bir veya birkaç kişinin ismini veremeyeceksin. Bu menkıbenin Reyhan Bin Abdullah`ın büyük bir veli olduğuna insanları inandırmak için uydurulmuş bir menkıbe olabileceği düşünülmez mi? Suyun

yağ olup olamayacağına, anlatılanların doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.**

B-12- Bir Kitaptan bir menkıbe

Ahmed Ervâdî hazretlerinin çok kerâmeti görülmüştür; talebesi Selim el-Mesûî anlatır:

"Birgün hocamın elinde az mikdârda su alan bir kap vardı. Onunla abdest almaya başladı. Su yetmedi ve bitti. Bunun üzerine hocam su kabına baktı. Kap âniden su ile doluverdi. Bir müddet sonra yine bitti. Yine aynı şekilde baktı. Kap evvelki gibi su ile doldu. Bu hâl abdestini alıncaya kadar üç-dört defâ devam etti. Bu hâdiseye gözlerimle şâhid oldum."

Soru, yorum

*Selim El Mesturi hocasının kerametlerine bizzat şahit olduğunu iddia ediyor. Bir kaba bir bakmakla kabın su dolduğu şeklinde. Hemde bir kaç kez. Selim El Mesturi'nin Allah adına doğru söyleyip söylemediğine inanıyormusunuz? Bir su dolu kapla abdest alamıyor, üç-dört kere daha doldurulan kapla ancak bir abdest alabilmek normal bir işmidir? **Kararı sizler veriniz.***

B-13 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Ahmed Ervâdî hazretleri tayy-i mekân eder, bir anda başka yerlere gider gelirdi. Bir defâsında kendisinden çok uzak bir yerde haksızlığa uğrayıp hapsedilmiş bir talebesinin yardım istemesi üzerine tayy-i mekân ederek, bir anda oraya gidip gelmek sûretiyle onu kurtardı.

Soru, yorum

Ahmed Ervadi mekandan mekana uçarmış. Bir anda gider gelirmiş. Çok uzaklarda hapsedilen bir talebesini bir anda oraya gidip gelmek suretiyle kurtarmışmış. Düşünebiliyormusunuz bu haslet Hz.Muhammed'de bile yok.

*Eğer o da böyle uçabilseydi neler yapmazdı. Hz.Muhammedin yapamadıklarını bir insanın yaptığını iddia etmek akla mantığa uyar mı ? Hz.Muhammed'den üstün olan bir kişi ancak bunu yapabilir. Böyle bir kişi de olamayacağına göre bu menkıbe uydurma değildir? Anlatan belli değil, gören kişi belli değil, şahit olan yok. Demek ki bir insani yüceltmek için uydurulan bir menkıbe olması gerek. Biraz acem palavralarına benzemiyor mu? Bu menkıbede anlatılanın doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-14 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Mâcid el-Kürdî nin oğlu Oğlu Süleymân (veya Selmân) şöyle anlatır: "Bir ara babamın husûsî odasında, yanında bulunuyordum. Orada yiyecek ve içecek aslâ birşey bulunmazdı. Bir gün kendisine yirmi fakir geldi. Babam bana; "Şu odaya gir, bize yemek getir." dedi. Ben, içeride yiyecek ve içecek hiçbir şey bulunmadığını bildiğim hâlde îtirâz edemedim. İki hizmetçi ile beraber odaya girdik. Girince odanın çeşit çeşit lezzetli yemeklerle dolu olduğunu gördük. O yemekleri çıkardık. Gelenler yiyip, doydular. Yemekler de tamâmen bitti. Biraz sonra otuz fakir daha geldi. Babam,yine önceki gibi emredip içeriden yemek getirmemizi istedi. Peki deyip içeri girdiğimizde, öncekilerden daha değişik ve daha çok yemekler vardı. Onları da ikrâm ettik. Sonra babam, bu iki hizmetçiye birden nazar etti. İkisi de bayılıp oraya düştüler. Evlerine kaldırıldılar ve her ikisi de uzun müddet baygın hâlde kaldı. Nihâyet ayılıp istigfâr ederek ve ağılıyarak, babamın yanına geldiler. Çok özür dileyip, affedilmelerini istediler. Babam da, özürlerini kabûl edip onları affetti. O iki hizmetçi bu hâlde düşmelerine sebep olan hatâlarını izâh edip; "İçeride hiç yemek bulunmadığını bildiğimiz bir odada, iki defâda da, çeşit çeşit ve bol yiyecekleri görünce; "Bu sihirdir." düşüncesi aklımıza geldi. Bu yanlış düşüncemiz sebebiyle bu duruma düştük." dediler."

Soru, yorum

Macid el kürdi keramet gösteriyor. Boş bir odadan oğlu hizmetçilerle beraber yemek getirip yirmi kadar misafirlere ikram ediyorlarmış. Ardından otuz kişi kadar geliyormuş ve yine boş odadan yemek getirilmesini söylüyormuş. Bakıyorlar yine yemek varmışmış. Getiriyorlarmış ve misafirlere ikram ediyorlarmış. Macid el Kürdi iki hizmetçiye bakıyor ve onlar bayılıp düşüyormuş. Sebep ; onlar bu olayın keramet değilde bir sihir olduğunu akıllarından geçirmeleriymişmiş. Ayılınca özür dileyip tevbe etmişmişlermiş. Ne kadar güzel bir olay değilmi? İnsanların ekmek bulamadığı zamanlar böyle şeyhler, veliler yoktan yemek var edip insanları doyuruyormuş. İkrâm edilen az bir yemeğin çok insanı doyurduğu söylenseydi Hz.Muhammed onu mucize olarak göstermişti. Burada hiç olmayan yemekleri var edip yirmi kişiyi, otuz kişiyi doyurmak mucize göstermekten daha ileri bir şey olsa gerek. Bu yoktan var etmektir ki olağanüstü güç ister. İlahlık ister. Burada anlatılan menkıbenin vuku bulduğuna inanıyormusunuz ? Bu anlatılanların doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.**

B-15 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Sâlih kimselerden biri Resûlullah efendimizi rüyâsında gördü. Resûlullah efendimiz Abdullah Yâfiî'nin ağzına tâze hurma koyuyordu. Resûl-i ekrem'in yanında hazret-i Ebû Bekr ve hazret-i Ömer de vardı. Onlara ise olgun hurma ikrâm ediyordu. Bu rüyâyı gören sâlih kimse, sabahleyin Abdullah Yâfiî'nin meclisine gidip rüyâsını anlatmak istedi. Huzûrunda büyük kalabalık vardı. Oradakilerden biri; "Yaş hurma ile Şeyh temyiz edildi." dedi. Orada bulunanlardan fakir bir kimse de; "Ey Abdullah! Korku ile ümid arasında olduğundan Resûl-i ekrem sana tâze hurma verdi. Hazret-i Ebû Bekr ve hazret-i Ömer'in îmânları kuvvetli olduğundan, Server-i âlem onlara tam olgunlaşmış hurma ikrâm etti." dedi. Abdullah Yâfiî'nin meclisinde bulunanlar böyle olursa Yâfiî hazretlerinin derecesini düşünmelidir.

Soru, yorum

*Burada anlatılan menkıbe bir rüya. Bu rüyada Hz.Ebu Bekir ve Hz.Ömer taraftarlarının bir uydurması menkıbe olmadığı ne malûm. Yorum yapanlar keramet ehli imişmiş. Yani Abdullah Yafii'nin meclisinde bulunanlar bu kadar üstün ise Abdullah Yafii ne kadar yüce imiş demeye getirilmiyor mu ? Rüyalar islamda hüccet kabul edilemeyeceğini bilmeyenler rüyalarla üste çıkma çabaları gösterirler. Çünkü doğrumu yanlışını olduğunu ispat etmek mümkün değildir. Bu ifadelerin doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-16 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Yine Abdülkâdir-i Geylânî'nin bulunduğu meclise, fırtınalı bir günde bir kuş geldi. Mecliste karışıklık meydana getirdi. Bunun üzerine Abdülkâdir-i Geylânî; "Ey rüzgâr! Bu kuşu yakala!" buyurunca, o ânda kuş bir tarafa, başı bir tarafa düştü. Sonra Abdülkâdir-i Geylânî kürsüden inip, o kuşu aldı ve; "Bismillâhirrahmânirrahîm." dedi. Kuş, hemen canlandı ve uçtu. Orada bulunan herkes bunu gördü.

Soru, yorum

*Bu menkıbe başka bir yerde bir sürü dolangaç kuşları için anlatılmıştı. Burada ise bir tane kuş için anlatılmıştır. Demek ki önce bu menkıbe bir kuş için uydurulmuş, sonra da bir sürü dolangaç kuşu için uydurulmuş olduğu muhtemeldir. Acaba Abdulkadir hazretlerinin bu olaydan haberi var mıdır ? Burada rüzgarın Abdulkadir Geylânî'nin emrine musahhar olduğu iması verilmekte, ol demesiyle her şeyi yapabilecek ilahlık gücüne sahip olduğu izlenimi verilmekte ve kuşun parçalarını bir araya getirmekle diriltebileceği ilahlık gücü verilmeye çalışılmaktadır. Peygamber dahi olmayana kişi için söylenen bu hadisenin doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-17- Bir Kitaptan bir menkıbe

Abdülkâdir-i Geylânî rahmetullahi aleyh bir gün cumâ namazına gitmek için yola çıkmıştı. Yolda içki yüklü üç hayvan gidiyor ve içki kokusu her tarafa yayılıyordu. Abdülkâdir-i Geylânî, o yüklerin sâhibine durmasını ve gitmemesini söyledi. Fakat o durmayıp yola devâm etti. Bunun üzerine Abdülkâdir-i Geylânî, içki yüklü hayvanlara; "Durun!" deyince hareketsiz kaldılar. Sâhibi, hayvanları ne kadar dövdü ise hiç kımıldamadılar. Hayvanların sâhibi de kulunç hastalığına yakalandı. Duyduğu ızdıraptan kıvranıyordu. Bunun üzerine Abdülkâdir-i Geylânî'den af diledi. Sonra bu hâlî geçti. İçki yüklerinden bu sefer sirke kokusu geliyordu. Hayvanlar artık yürümeye başladı. Görenlerin, hayretten ağızları açık kaldı. Abdülkâdir-i Geylânî, sonra câmiye gitti. Bu durum sultâna bildirilince, korkusundan ağladı. Bu sebeple haramlardan vazgeçti. Abdülkâdir-i Geylânî'nin ziyâretine geldi ve tevâzu ile onun huzûrunda oturmaya başladı.

Soru, yorum

Abdulkadir Geylani hazretleri içki yüklü hayvanların sahibine onları durdurmasını söylemişmiş o durdurmamışmış. Abdulkadir hazretleri hayvanlara dur demişmiş ve hayvanlar durmuşmuş. Sahibi hayvanları dövdü ise de hayvanlar gitmemişmiş. Adam o anda kulunç hastalığına yakalanıp ızdıraptan kıvranyormuşmuş. Abdulkadirden af dileyip düzelmişmiş. İçkiler sirkeye dönüşmüşmüş. Hayvanlar yürümeye başlamışmış. Görenlerin ağzı açık kalmışmış. Bu haber sultana ulaştırılınca da korkusundan ağlamışmış ve haramlardan vazgeçip tevazu ile Abdulkadir Geylanının huzuruna gelip oturmaya başlamışmış. Bu menkıbeden Abdulkadir Geylanının haberi var mı acaba ? Bu içkilerin veya hayvanların sahibi kim belli değil, Sultan kim belli değil, bu olaya şahit olup ağzı açık kalanlardan hiç birinin kimliği belli değil. Burada içki içen ve haram olan işler yapan sultanın Abdulkadir hazretlerine itaat ettiğine dair uydurulan bir

*menkıbe olsa gerek. Ayrıca şaraba tuz katılınca sirkeye dönüştüğü bilindiğinden keramet icabi tuz katmadan şarapları sirkeye dönüştürdüğü iddia edilmektedir. Bu anlatılan olayın gerçek olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-18- Bir Kitaptan bir menkıbe

Abdullah Yâfiî hazretleri ile ilgili olarak Şeyh Alâeddîn Harezmi şöyle anlatır:

Bir gece Şam beldelerinden birinde halvette idim. Yatsı namazından sonra oturmuştum. Halvette olduğum yerin kapısı iyice kapalı idi. İçeriye nereden girdiklerini anlayamadığım iki kişi gelip yanıma oturdu. Bir müddet benimle sohbet ettiler. Birbirimizle fakîrlerin hâllerini konuştuk. Şam'dan bir kimseyi zikrettiler ve ondan övgü ile bahsettiler. Daha sonra; "Bizim selâmımızı yoldaşın Abdullah Yâfiî'ye ulaştır." dediler. Ben onlara; "Abdullah Yâfiî'yi nereden biliyorsunuz?" diye sordum. Onlar; "Onun hâli bize gizli değildir." deyip mihrabtan tarafa yürüdüler. Namaz kılacaklarını zannetmiştim. Halbuki duvardan dışarı çıkıp gitmişlerdi.

Soru, yorum

*Şeyh Alaeddin Harezmi kapalı bir yerde halvette iken yanına nasıl geldiği belli olmayan iki kişi gelmişmiş ve onlarla fakirlerin hallerini konuşmuşmuşlar. Sonra da "bizim selamımızı Abdullah Yafii'ye ulaştır demişmişler. Abdullah Yafiiyi nereden tanıdıklarını sorduğunda ise "Onun hali bize gizli değildir " demişmişler. Duvardan çıkıp gitmişmişler. Bu menkıbe Abdullah Yafii hazretlerini yüceltmek için uydurulan bir menkıbe olsa gerek. Kapı kapalı iken gelebilen iki kişi ya cin olacak, ya meleke olacak veya insan olacak. Anlaşıldığı kadarıyla bunlar insan imişler. Çünkü kendisiyle konuşmuşlarmış. Ama ruh gibi imişlermiş ki duvardan çıkıp gitmişler. Abdullah Yafii'nin hali de onlara gizli değilmişmiş. Demekki velilerin ruhları imiş ve Abdullah Yafii de veli imiş. Bu menkıbeyi gerçekten Alaeddin Harezmi mi anlatmıştı? Bu menkıbenin gerçekten olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-19 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Yine Şeyh Alâeddîn Harezmi şöyle nakletti:

Şam taraflarında 1341 senesinde, Recep ayında yatsı namazından sonra nûrânî yüzlü iki ihtiyar içeri geldi. Nereden girdiklerini göremediğim bu kimselerin hangi şehirden olduklarını da bilmiyordum. İçeri girince bana selâm verdiler ve müsâfehâ ettiler. Onlara yaklaşıp nereden geldiklerini sorunca; "Sübhanallah, senin gibi kişi bu halden suâl mi eder?" dediler. Sonra bir mikdâr kuru arpa ekmeğini önlerine getirip ikrâm ettim. Onlar; "Biz bunun için gelmedik." deyince ben ne için geldiklerini sordum. O zaman; "Sana selâmımızı Abdullah Yâfiî'ye götürmeni vasiyet ederiz." dediler. Ayrıca ona; "Müjdeler olsun sana." diye söylememi istediler. Onlara; "Abdullah Yâfiî'yi nereden tanırırsınız?" dediğimde; "Biz onunla görüşürüz, o bizimle görüşür." cevâbını verdiler. Sonra onlara: "Bu müjdeyi ona eriştirmeye size izin verildi mi?" diye sorduğumda; "Evet izin verildi." dediler. Devam ederek; "Onun şarkda, doğuda kardeşleri vardı. Onların yanından gelirler." deyip, kayboldular.

Soru, yorum

Şeyh Alâeddîn Harezmi anlatıyor ve Şam taraflarından iki kişinin geldiğini, kendisiyle musafaha ettiklerini, nereden geldiklerini sorduklarında da hayret edip "senin gibi adam bu halden sual eder mi" dediklerini, onlara ikram ettiğini ve ikram için geldediklerini, Abdullah Yafii'ye selamlarını iletmek ayrıca müjdelemek istediklerini bildirmeleri üzerine kendisinin de "Abdullah Yafii Hazretlerini nereden tanıdıklarını sorduğunda "birbirleriyle görüştüklerini söylediklerini söylemişler. Sonra onlara" bu müjdeyi ona eriştirmeye size izin verildimi "diye sormuşmuş. İzin verildiğini söylemişmişler. Mademki bu adamlar Abdullah Yafii hazretleriyle görüşüyorlarmış daha neden gelip de Şeyh Alâeddîn Harezmi hazretlerini postacı olarak kullanıyorlar. Bir şey ile müjdelemişler ama ne ile

*müjdelediklerini belli etmediler. Doğudaki kardeşlerinin yanından geldiklerini söylemişler ve kaybolmuşlar. Yani bunlar olağanüstü varlıklarmış, evlialardanmış, bir görünüp bir yok olabilirlermiş, vs. Abdullah Yafii hazretlerini yüceltmek için uydurulan bir menkıbe olması muhtemeldir. Anlatan kişi de kendisine bir pay çıkararak anlattığı ortadadır. Gören varmı, şahit varmı bilen yok. Doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-20- Bir Kitaptan bir menkıbe

Abdullah-ı Yâfiî, Hicaz'a ilk geldiğinde Medîne-i münevvereye girmeden önce kendi kendine; "Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellem izin vermeyince bu şehre girmem." diye söz verdi. Çünkü ilmi ve edebi çok yüksekti. Büyüklerin, bilhassa Peygamber efendimizin huzûruna edeple girileceğini biliyordu. On dört gün Medîne'nin giriş kapısında bekledi. Devamlı ibâdet edip kabûl buyurulması için Allahü teâlâyâ duâ etti. Bir gece rüyâsında Peygamber efendimiz; "Ey Abdullah! Ben dünyâda senin peygamberin âhirette şefâatçin, Cennet'te ise arkadaşınım. Yemen'de on kişi vardır. Onları ziyaret eden beni ziyaret etmiş olur. Onları üzen beni üzer." buyurdu. Abdullah Yâfiî hazretleri; "Yâ Resûlallah! Onlar kimlerdir." diye sorunca; "Onların beşi vefât etmiştir. Beşi ise hayattadır." buyurdu. Abdullah Yâfiî; "Yaşayanlar kimlerdir?" diye sorunca; "Şeyh Ali Tavâşi, Şeyh Mansûr bin Ca'da, Muhammed bin Abdullah, Fakih Ömer bin Zeylaî, Şeyh Muhammed bin Ömer Nehârî'dir. Vefât etmiş olanlar ise Ebû'l-Gays bin Cemil, Fakih İsmâil Hadramî, Fakih Ahmed bin Mûsâ bin Acîl, Şeyh Muhammed ibni Ebû Bekr Hakemî ve Fakih Muhammed bin Hüseyin İclî'dir." buyurdu.

Peygamber efendimizin mânevî işareti üzerine Medîne-i münevvereden ayrılarak Mekke'ye oradan da Yemen'e geçti. Önce, Mekke'den Yemen'e gitmiş olan hocası

Şeyh Ali Tavâşî'yi ziyâret etti. Peygamber efendimizin rüyâda ziyâret etmesini tavsiye buyurduğu zâtlardan sağ olanları ziyâret etti ve sohbetlerinde bulundu.

Ziyâretine gittiği zâtlardan Şeyh Muhammed bin Ömer Nehârî ona; "Merhaba ey Resûlullah'ın elçisi!" diye hitâb etti. Abdullah Yâfiî hazretleri ona; "Bu hâle ne ile kavuştun?" diye sorunca, Bekara sûresi iki yüz seksen ikinci âyet-i kerîmesinin "...Allah'tan korkun, Allah size ilim öğretiyor." meâlindeki son kısmını okudu. Peygamber efendimizin rüyâda tavsiye buyurduğu zatlardan vefât etmiş olanların da kabirlerini ziyâret edip Medîne-i münevvereye döndü. Fakat yine Medîne'ye girmeden on dört gün Medîne kapısında bekledi. İbâdet edip kabûl olunması için Allahü teâlâyâ niyâzda bulundu. Bir gece yine Resûlullah efendimiz ona; "Tavsiye ettiğim zâtların onunu da ziyâret ettin mi?" buyurdular. Abdullah Yâfiî; "Evet yâ Resûlallah! Ziyâret ettim. Medîne'ye girmeme izin var mı?" diye sordu. Resûlullah efendimiz; "Gir sen emin olanlardanısın." buyurdu. Sevgili Peygamberimizin bu hitâbına mazhar olan Abdullah Yâfiî hazretleri edeple ve gözyaşları dökerek Medîne-i münevvereye girdi. Efendimizin mübârek kabr-i şerîflerini ziyâret edip yüksek feyzlerine kavuştu.

Soru, yorum

Abdullah Yafii hazretleri için anlatılan bu menkıbeden acaba Abdullah Yafii hazretlerinin haberi var mıydı? Medineye gelmişmiş ve saygısından on dört gün Medine'nin kapısında beklemişmiş. Sormazlar mı ki bir günah mı işlemişti ki peygamberin huzuruna çıkmaya yüzü yoktu. Sormazlarmı ki peygambere olan aşkı yokmuydu? On dört gün sonra peygamberimizi rüyada görüyormuş ve peygamberimiz ona " Ey Abdullah! ben dünyada senin peygamberinim, ahirette şefaatçınım ve cennette arkadaşınım diyormuş. Menkıbeyi anlatan cennette yerini önce ayarlamayı becermiş. Hemen

ardından peygamberimiz "Yemende onkişi var onları kim
üzerse beni üzer, onları kim severse beni sever demişmiş.
Abdullah Yafii hazretleri bunların kimliklerini sorduğunda beşi
ölmüş beşi hayatta olan bu kişilerin isimlerini peygamberimiz
bildirmişmiş. Menkıbeyi uyduran bir hata yaptığının farkına
varamamış galiba. Şöyleki ; Bu onkişiden bazılarının şeyh
bazılarının fakih olduğunu söylemiş. Halbuki şeyhlerle
fakihlerin araları uyumlu hiç olmaz. Ne ise Medine'den
mekke'ye dönmüş. Oradan da Yemen'e gitmişmiş. Önce,
Mekke'den Yemen'e gitmiş olan hocası Şeyh Ali Tavâşî'yi
ziyâret etmişmiş. Ziyâretine gittiği zâtlardan Şeyh Muhammed
bin Ömer Nehârî ona; "Merhaba ey Resûlullah'ın elçisi!" diye
hitâb etmişmiş. Abdullah Yâfiî hazretleri ona; "Bu hâle ne ile
kavuştun?" diye sorunca, Bakara sûresi iki yüz seksen ikinci
âyet-i kerîmesinin "...Allah'tan korkun, Allah size ilim
öğretiyor." meâlindeki ayetin son kısmını okumuşmuş.
Ziyaretler bitince Medine'ye dönmüşmüş. Yine on dört gün
medine kapısında beklemişmiş. Bir gece yine rüyasında
peygamberimiz kendisine "Yemen'deki dostlarını ziyaret edip
etmediğini sormuşmuş. Ettim deyince Medine'ye girmesine
izin vermişmiş. Kimse sordumu, araştırdı mı bu Yemen'li on
kişi kimdir, ne işi ile meşgul olurlar ki bunları seven
Hz.Muhammedi sevmiş olur, bunları üzen Hz.Muhammedi
üzmüş olur. Bunlar hangi tarikata, hangi mezhebe bağlı
insanlardır. Bunlarla görüşmeden Abdullah Yafii Hazretlerinin
Medine'ye girmesine peygamberimiz müsaade etmiyor.
Menkıbe öyle anlatılıyor ki başı ile sonunu düşünmesen gerçek
olduğuna inanacaksınız. Öncesi de rüya ürünü, sonrasında rüya
ürünü. Rüyalarla Peygamberi amaçları doğrultusunda
kullanmaya çalışmak Hz.Muhammed'e hakaret değildir.
Peygamberimiz kendisini ziyarete gelen büyük günahkarların
Medine'ye girmelerine engel olmuyor da Abdullah Yafii
hazretleri gibi Allah dostlarını on dört gün önceden, on dört
gün sonradan Medine kapısına bekletir mi? Bu menkıbeden
Abdullah Yafii hazretlerinin acaba haberi var mıdır ? Böyle
menkıbeler uydurmakla İslama zarar verilmek istenmiyor mu?

Kararı sizler veriniz.

B-21- Bir Kitaptan bir menkıbe

- Mevlana Baha Veled, neredeyse daima halkın içindeki sırları söyler. Gaybda gerçekleşen olayların oluşunu bildirir ve üzerinde herkesin hayrette kaldığı daha başka yararlı şeyler de söylerdi. Böylece o ulu kişiyi inkar edenler, bu gibi kerametlerini gördükten sonra bölük bölük gelip tam bir kabulle müridi olurlardı. İnkarlarında direnen birçok kişi de inkarlarının uğursuzluğu yüzünden imansız öldüler.

Soru, yorum

*Bir insanın halkın içindeki sırları bilmesi, gaybda gerçekleşen olayların oluşunu bildirmesi bir keramet olarak söylenmektedir. Gaybı ancak Allah bilir ayetine buradaki ifade ters düşüyor mu ? Burada anlatılanlar olsa olsa mucize olur ki bu da kişiye peygamberlik yükleme anlamına geleceğinden uygun değildir. İşin en tehlikeli yanı Mevlana Baha Veled'in müridi olmayıp inkarlarında diretenlerin imansız öldüklerinin yazılmasıdır. Bir mürşidin kerametlerini insanlar kabul etmeye mecbur olacaklarına dair islam dininde bir kural yoktur. Çünkü onlar vahiy değildir. Velilerin kerametine inanmayanların ve onu inkar edenlerin imansız ölüp ölmeyeceklerini de Allah bilir. Bu menkıbenin uydurulmasının asıl amacının ne olduğuna **kararı sizler veriniz.***

B-22 - Bir Kitaptan bir menkıbe

-Nakl olunur ki : Baha Veled hazretlerinin müritleri çok coşkun, takva ve riyazet sahibiydiler. Çok vakit şeyhle birlikte mezarlığa gider ve yavaş sesle Kur'an okurlardı. Mevlana dua ettiği zaman ölümler de hissedilir şekilde mezarlarından ellerini çıkarıp onun duasına amin derlerdi.

Soru, yorum

Baha Veled'in müridleri çok takva olabilir, riyazet sahibi olabilir, şeyhleriyle kabristanlığa Kur'an okumaya gidebilirler

*ama ölülerin mezarlarından ellerini çıkararak amin dedikleri iddiasının doğru olup olamayacağına, bu menkıbeden Baha Veledein haberi olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-23 - Bir Kitaptan bir menkıbe

- Haccac öldüğünde cesedini yıkaması için bir ölü yıkayıcı çağırdılar. Ölü yıkayıcı taharet vermek için onun avret mahalline el uzatınca Haccac elini öyle bir yakaladı ki ölü yıkayıcı büyük bir feryat kopararak kendinden geçti. Müritler ne kadar çabaladıysa da ölü yıkayıcının elini onun pençesinden kurtaramadılar. Bunun üzerine Hudavendiğar hazretlerine haber verdiler. Hudavendiğar gelip şefaatte bulundu ve Haccac'ın kulağına Onu mazur gör O senin kim olduğunu bilemedi kusurunu bana bağışla? Diye bağırdı Haccac o anda ölü yıkayıcının elini bıraktı bu ölü yıkayıcıda üç gün sonra öldü.

Soru, yorum

*İslam tarihinde zulmüyle dünya literatürüne geçmiş bir adamın ölüsü için keramet uydurmak abesle iştigal olsa gerek. Ölüsü avret mahalline uzanan yıkayıcının elini tutup yakalamışmış ve bırakmamışmış. Müritler de elinden alamamışmış. Hudavendiğar gelip" kusura bakma o senin kim olduğunu bilemedi, kusurunu bana bağışla" diye kulağına söylemiş de elini bırakmışmış. Belki adamı canlı canlı yıkıyorlardı. Ölü yıkayıcı da üç gün sonra ölmüşmüş. Haccac'ın ölüsü dahi Hudavendiğar'ın sözünden çıkmazdı mesajını vermek için bu menkıbe uydurulmamış mıdır ? Haccac'ın dahi keramet gösterdiğini, müritleri olduğunu anlatmak için bu menkıbe uydurulmamış mı? Ölü olan birisi yıkayıcının elini bırakmamacasına yakalayabilir mi ? **Kararı sizler veriniz.***

B-24 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Nakledilir ki : Manaların sırlarını bilen ilahi arif Gahvareger Hacegi Büyük Mevlana'nın eren müritlerindendi. Bir gün şeyhe Bir kişi şarap içerse ne

olur.diye sordu. O da köpek olur.domuz olur.maymun olur,dedi.

Bu hikayeyi Seyyid Burhaneddin,in önünde anlattı. O da Şeyhim her kim şarap içtiğinde böyle olursa, ona şarap haramdır,diye fetva verdi. Eğer sen böyle oluyorsan içme, eğer olmuyorsan iç, onun dediği gibi olmazsın diye buyurdu.

Soru, yorum

*Bu menkıbe başka bir yerde "şarap haram mıdır ?"şeklinde soruya karşılık olarak anlatılmıştı. Bu menkıbenin uydurma olduğu ayrı ayrı yerlerde, farklı farklı şekilde anlatılışından anlaşılmaktadır. Gerçekleri yansıtmadığı, yanında şarap içip te maymun, köpek, domuz olmayanın içmesinde bir mahzur görülmediği anlatılmaya çalışılıyor. Yani şarap helal sayılıyor. Hem bir kişiyi Allah dostu diyeceksin hemde şarabın helal olduğunu söylediğini iddia edeceksin. Burada büyük bir tezat yok mu? Dini akidelere ve din büyüklerine zarar verilmeye çalışılmıyor mu? Bu menkıbenin uydurulma amacının ne olduğuna **kararı sizler veriniz.***

B-25 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Yine Hudavendiğar hazretlerinden nakledilmiştir: Seyyid hazretleri bizim medresenin hücresindeydi. Bir gecede seksen defa Yüce Tanrı kendisine görünüyor ve her defasında Seyyid çığlık koparıyor, yakarışlarda bulunuyordu.

Soru, yorum

Hüdavendigar hazretlerinden nakledilmiştir diyerek akla ve mantığa uymayan menkıbe uydurulmak ve insanları buna inandırmaya çalışmak doğrudur. Seyyit Hazretlerinin kendilerinin medresesinin hücresinde iken bir gecede seksen kere Allah kendisine görünüyor ve seyyid çığlık atıyormuş. Allah'ı Hz Muhammed göremiyordu da seyyid hazretleri nasıl görüyordu sormazlar mı ? Hemde bir gecede seksen kez. Bu anlatım bir taraftan bakıldığında Allah ile alay etmek, diğer taraftan bakıldığında Seyyide peygamberlikten daha yüce bir

makam vermek, diğer bir taraftan bakıldığında seyyidin cinlendiği anlamına gelmiyor mu ? **Kararı sizler veriniz.**

B-26 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Yine Hudavendiğâr hazretlerinden nakledilmiştir:
Yine bir gün Seyyid medreseden çıkmış büyük bir cezbe ile koşarak gidiyordu. Ferecisinin eteği sürüklüyordu. Ben de Nereye gidiyor diye arkasına takıldım. Birden bire akli başında bir adam Seyyid,in karşısına çıktı ve Ey derviş ferecinin kenarını düzelt dedi. O da Benim umurumda değil sen kendi ağzını düzelt diye buyurdu. Seyyid ile alay eden bu adamın ağzı derhal çarpıldı. Feryat ederek başını Seyyid,in ayağına koydu.O anda ağzı tekrar düzeldi.

Soru yorum

*Aklı başında bir adamın seyyide " ferecinin kenarını düzelt " demesi nedeniyle ağzı yamulmuşmuş. Sonra seyyidin ayağına baş koymuşmuş, yani secde etmiş ve ağzı düzelmişmiş. Menkıbeyi uyduuran "Ferecini düzelt diyen kişiyi hiç olmazsa akli başında biri olarak" söylemese, akılsız biri veya anormal biri, veya seyyidi sevmeyen biri deseydi daha iyi olmazmıydı ? Anlatılmak istenen şey seyyide yan bakan mahvolur, onun ayağına baş koyan, secde eden ise düzelir . Böyle bir olayın olup olamayacağına, bu menkıbenin uydurulma amacının ne olabileceğine **kararı sizler veriniz.***

B-27 - Bir Kitaptan bir menkıbe

Yine nakledilmiştir: Mevlana Celaleddin hazretleri bir gün şöyle dedi:Ben yedi yaşındayken sabah namazında daima Biz sana Kevser,i verdik (Kevser ,108-1) ayetini okuyup ağlardım. Birdenbire Tanrı esirgemediği rahmeti sayesinde bana gözüktü, öyle ki kendimi kaybettim. Aklim başıma geldiğinde hatiften Ey Celaleddin? Ululuğumuz aşkına bundan böyle bir daha mücadele etme. Biz seni müşahede makamına eriştirdik diye bir ses işittim. O inayetin şükranesi olarak son derece

ibadetlerde bulunup Ben şükreden bir kul olmayacak mıyım (İsra 17-3) ayeti gereğince çalışıyor ve didiniyorum ki arkadaşlarımı da güzellik olgunluk ve hal derecesine eristireyim.

Nitekim buyurmuştur:

Benim yüreğim ve canım Tanrı,yı görmek uğruna ipliğe döndü. Bundan sonra bana bir ip ucu göründü .

Soru yorum

*Mevlana yedi yaşında iken sabah namazında daima kevsir suresini okur ağlarmış. Ve tanrı ona görünmüşmüş ve kendinden geçmişmiş. Akıllı başına geldiğinde hatiften, yani gaibden bir ses "Ey Celaledin seni müşahade makamına erdirdik, bir daha mücahede etme demişmiş. Yani seni müşahade makamına erdirdik, mücahede etme bir daha namaz kılıp ağlama demek anlamına gelmiyor mu? Yani bundan sonra ibadetin sema' olsun mu denildi? Yedi yaşında bir kişinin, yani buluş çağına dahi ermeyen bir kişinin müşahade makamına erştirildiğinin, arada Cebrail olmaksızın direkt kendisine Allah tarafından bildirilmesi mümkün mü? Hz Muhammed'den daha büyük bir peygamber mi geldi. Hz Muhammed ancak kırk yaşında peygamberliğe erişti. Bunun yedi yaşında hem de aracı melek olmadan haber alabildiğini söylediğini iddia edenler doğru söyleyip söylemediklerine **kararı sizler veriniz.***

B-28 Bir Kitaptan bir menkıbe

Yine seçkin insanların kendisine uydukları Şeyh Mahmud Neccar şöyle rivayet etti: Bir gün Mevlana hazretleri ilahi bilgiler saçıyordu. Bütün arkadaşlar hazır ve nazırdı. Birdenbire ins ve cinnin müftüsü fikhin Ebu Hanife'si ilmin ummanı olan Şemseddin Mardini medresenin kapısından içeri girdi.

Gel gel iyi ki geldin. Bugüne kadar Tanrı,dan görmeden söz ediyorlardı ve sen de dinliyordun. Bugünden sonra doğrudan doğruya Tanrı,dan dinle? diye buyurdu. Mevlana hazretleri de sözüne devam ederek Her ne

kadar bütün kategoriler doğalar ve devirlerde gerçek şeyh Tanrı'ysa da O,nun kullarına aracısız olarak şeyhlik etmesi için epey zaman lazımdır ve daha tuhafı şudur ki : Şeyh de O dur,mürit de O. Gerçek olarak biliyorum ki bu o zamandır dedi ve şu beyiti okudu:
O ulu padişah kapıyı üzerine sıkıca kapamış kimseye görünmüyordu.
O bugün insan hırkasını giyerek kapıda göründü.

Soru, yorum

Önce düşünmek gerekir ki Mahmut Neccar isminde biri var mıdır. Varsa gerçekten bu ifadeleri kullanmış mıdır. Bu anlatılan menkıbeden Şemseddin Mardini'nin haberi var mıdır ? Şeyh Mahmut Neccar Mevlana ders anlatırken gelen Şemseddin Mardini'ye "Bügüne kadar Tanrı'dan görmeden söz ediyorlardı ve sen de dinliyordun. Bugünden sonra doğrudan doğruya Tanrı'dan dinle" diye söylemiş miş. Bu ifade Mevlana'yı tanrı yapmak, Allah'a şirk koşmak değil midir ? Gerçek şeyhin tanrı olduğunu söylemesi doğrumudur ? Şeyhin de müridin de tanrı olduğunu söylemek şirk , küfür değil midir ?
Kararı sizler veriniz.

B-29- Bir Kitaptan bir menkıbe

Bir gün Mevlana,nın hizmetindeydim. Kabe,de de olsa müride şeyhin huzurunda namaz kılmak caiz değildir diye buyurdu. Nitekim Baha Veled de bir gün ilahi bilgilerle meşguldu. Namaz vakti oldu müritlerinden bir gurup şeyhin huzurunda öyle dalmış ve şeyhin nuru içinde öyle yok olmuşlardı ki Yüce Tanrı onların basiret gözüne namaz kılanların yüzlerinin Kabe,ye taraf olmadığını ve namazlarının batıl olduğunu göstermişti. Bundan başka Kamil bir sema beş vakit kılınan namaz ve ramazan orucu gibi farzdır. Halis ve ikbal sahibi müritlere güçleri oranında sema mubahtır. Şeyh ve mürit olmayan ayak takımınaysa haramdır. diye buyurdu ve sonrasında Bütün peygamberler ve veliler

Tanrı,nın hakikati hakkında hiçbir şey söylemeyip bir şeye karar verdiler. Ben Muhammed (s a v) in canının nuru sırrına dayanarak diyorum ki :Tanrı tamamen zevktir ve her kim tatmazsa anlamaz Ben o zevkim ve o zevke tamamen gömülmüşüm.Halkın zevki bu zevkin aksidir.Çünkü iman tamamen zevk ve şevktir dedi ve bir nara atıp semaya başladı.

Soru, yorum

Müride şeyhin huzurunda namaz kılmak caiz değil deniyor. Fıkıhı hüküm olmayan bu ifade tarikatın aynen din gibi kural koyduğunu göstermiyor mu? Baha Veled'in ilahi bilgilerle meşgul olduğu bir zamanda namaz vakti oluyormuş ve Baha Veled'in müridleri şeyhlerinin huzurunda dalmışlar ve şeyhin nuru içinde yok olmuşlarmış.Tanrı da onlara "namaz kılanların yüzlerinin Kabe tarafa olmadığını ve namazlarının batıl olduğunu göstermişmiş. Din ile , Allah ile , namaz ile alay etmenin doruk noktası değilmi ? Bu müritler kim oluyor da Allah kendi için namaz kılanların namazlarının batıl olduğunu, yüzlerinin kibleye dönük olmadıklarını onlara, yani namaz vaktinde namaz kılmayanlara gösteriyor. Burada bahsedilen tanrı Müslümanların inandığı Allah olamaz. Daha sonra kamil bir sema yapmanın namaz gibi, oruç gibi farz olduğunu söylüyor. Farz Allah'ın emri değil mi ? Kur'anda sema yapmak diye bir şeyden bahsedilmiş mi ? Peygamberimiz böyle bir hareket yapmış mı ? Hayır, asla yapmamış ve emretmemiştir. Kendilerinin Allah olduğunu iddia eden bazı kişiler bunu emretmektedir. Sema yapmanın halis ve ikbal sahibi müritlere güçleri oranında mubah olduğunu, şeyh ve mürit olmayan ayak takımına ise haram olduğunu söylüyor. Burada şeyh ve mürid olmayanların ayak takımı olduğunu söylemektedir. Yani tarikatın dışında olanlar, fakihleri ve fıkıh alimlerinin peşinde olanları ayak takımı olarak nitelemekteler. Daha doğrusu sünni olanları tahkir etmekteler. Sonrasında bütün peygamberler ve velilerin Tanrı,nın hakikati hakkında hiçbir şey söylemeyip bir şeye karar verdiklerini söylüyor. Tanrı tamamen zevktir ve her kim tatmazsa anlamaz. Diyor. Kendisinin o zevk olduğunu , yani Tanrı olduğunu söylüyor. Kendisinin o zevke tamamen gömüldüğünü söylüyor. Bu

*ifadeleri kullandığı iddia edilen kişiler gerçekten bu ifadeleri kullanmışlar mı ? Kullanmışlarsa bu ifadeler insanı dinden çıkarmaz mı ? Bu ifadeler Allah'a şirk koşmak değildir. Bu sözler küfür değildir. **Kararı sizler veriniz.***

B-30- Bir Kitaptan bir menkıbe

Hammâd bin Müslim'in kerametlerinden;

Ebû Necîb Sühreverdî anlattı: "Halîfe Müstersîd'in hizmetçilerinden birisi, Hammâd bin Müslim'i ziyâret etti. Hammâd bin Müslim o kimseye, "Sen, yüksek derecelere kavuşacak kâbiliyette bir kimsesin. Dünyâyâ gönül bağlama, âhirete yönel de, sonunda pîşmân olmayasın." buyurdu. Hizmetçi bu sözü kabûl etmedi. Çünkü kendisinin, halîfe Müstersîd'in yanında büyük bir yeri vardı. Başka bir gün, o hizmetçi Hammâd bin Müslim'i ziyâret etti. Hizmetçiye, aynı sözleri yine buyurdu. Hizmetçi, bu doğru sözü dinlemekten kaçınıncı, "Allahü teâlâ, seni daha yüksek derecelere çıkarmak için, dilediğim şekilde hareketi bana bildirdi. Şâyet kabûl etmezsen, seni baras hastalığına uğratmakla emrolundum." buyurdu.

Ebû Necîb der ki: Vallahi, Hammâd Debbâs'ın sözü daha tamam olmamıştı ki, hizmetçinin vücûdunu baras hastalığı kapladı. Hizmetçi kalktı, halîfenin huzûruna gitti. Halîfe doktorları çağırdı. Onu tedâvî için toplandılar. Fakat tedâvîsi mümkün olmadı. Halîfe, hizmetçinin saraydan çıkarılmasını emretti. Hizmetçi saraydan çıkarılınca, doğru Hammâd bin Müslim'e geldi. Ne emrederse yapacağını ve sâdık bir talebe olacağına söz verdi. Bunun üzerine hizmetçinin gömleğini çıkarttırıp, "Ey baras! Bu vücuttan çıkıp, dilediğin yere git!" buyurunca, hizmetçi bir ânda sıhhate kavuştu ve ölünceye kadar Hammâd bin Müslim'in talebesi olmakla şereflendi. Dünyâyı bırakıp, âhiretini kazandı.

Soru, yorum

*Hammâd bin Müslim'i ziyaret eden Halife Müstergîdîn hizmetlilerinden birine, "Sen, yüksek derecelere kavuşacak kâbiliyette bir kimsesin. Dünyâyâ gönül bağlama, âhirete yönel de, sonunda pişmân olmayasın." buyurmuşmuş. Birkaç kez böyle ikaz etmişmiş. Fakat hizmetçi dinlememişmiş. Hammâd bin Müslim'de "Allahü teâlâ, seni daha yüksek derecelere çıkarmak için dilediğim şekilde hareketi bana bildirdi. Şâyet kabûl etmezsen " seni baras hastalığına uğratmakla emrolundum" demişmiş. Bu ne kadar büyük bir şeyh olabiliyor ki Allah direkt onunla muhatap oluyor ve bir hizmetçi kulunu baras hastalığına uğratmak için kendisine emir veriyor. Böyle bir düşünce Yüce Allah'ı hafife almak değilmiydi? Şeyh sözünü bitirir bitirmez adam baras hastalığına yakalanmışmış ve kalkıp halifenin huzuruna gitmişmiş. Halife doktorları çağırdığı halde kendisini tedavi edememişler ve halife onu saraydan çıkarmışmış. Doğru şeyhin yanına gelmişmiş ve Şeyh "Ey baras, bu vücuttan çık git" demiş ve adam o anda iyileşmişmiş. Ve Hammad bin Müslimin talebesi olmuşmuş. Şia inancına mensup olan kişiler İmamilik fikri akımını benimsediğinden düşman oldukları Halifeler ve halife yandaşlarını aşağılayacak şekilde menkıbeler uydurulması adet haline gelmiş olduğundan bu amaçla uydurulan bir menkıbe olabilir. Şöyle ki, Şeyhin Allah'ın kendisine emrettiğini ve yetki verdiğini söylemesi nedeniyle büyük bir zat olduğu anlatılmaya çalışılıyor. Halifenin hizmetçisinin Şeyhin hizmetine girdiğini anlatmak ve Halifenin kendisinin ve doktorlarının iyi edemediği bir kişiyi şeyhin iki kelime ile iyi edebildiğini anlatmak için bir uydurma menkıbe olduğu görülmektedir. Hem de ahireti kazandığı bildirilmekte. Demek ki halifenin hizmetinde bulunurken ahireti kazanmak mümkün olmadığı anlatılmaya çalışılmış. Bu anlatılan olaydan Şeyh Hammad bin Müslim'in haberi varmıdır ? Böyle bir hadisenin vuku bulup bulmayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-31- Bir Kitaptan bir menkıbe

Şeyh Ebu Said Mubarek Mahzumi (RA) Hz.leri'nin bazı Menkıbeleri ;

Ebu Said Mübarek Mahzumi (RA) Hz.leri, Hızır (AS) ile görüşürdü. Aynı zamanda zamanının bir tanesi olan Arifler kutbu, gelmiş ve gelecek evliyanın baş tacı, kıyamete kadar veliler şahı olan Hz. Pir Abdülkadir-i Geylani (KSA) Hz.leri'nin üstadı idi. Gavsul Azam Abdülkadir-i Geylani (KSA) Hz.ler'ine çok hürmet eder ve edebli davranırdı ve derdi ki: "Abdülkadir-i Geylani (KSA), benden bir hırka alıp giymiştir. Ben de O'ndan (KSA) hırka alıp giydim. Biz, daima birbirimizden hırka alıp giyerdik." buyurarak alçak gönüllülüğünü beyan eyledi.

Soru, yorum

*Ebu Said Mübarek Mahzumi Abdülkadir Geylani hazretlerinin fıkıh hocasıdır. Hızır a.s. ile devamlı görüşebildiğinin iddia edilmesi doğru mudur? Kim görmüş, olaya şahit olan varmı? Hz.Muhammed Hızır a.s. ile görüşemiyordu da şıa inancına sahip olan veli kul olarak tabir edilen kişiler nasıl görüşüyor du? Hızır a.s. Musa a.s. zamanında yaşamamış mı? Peygamberimizden binlerce yıl önce yaşayan birini gördüğünü iddia etmek doğru mudur? Bu iddiadan Ebu Said Mübarek Mahzumi'nin haberi varmıdır? Ebu Said Mübarek Mahzumi Abdülkadir hazretlerine bir hırka giydirmiş ise bundan da fıkıh ilmi kasdedilmiş olması gerekmez mi? Ama Abdülkadir Geylani'nin hocasına giydirmiş olduğu hırka tasavvuf hırkası olması muhtemeldir. Buradaki anlatımda devamlı birbirlerinden hırka alıp giydikleri iddiası normal bir elbise anlamına gelmektedir ki bu iş de bu büyük zatlar arasında normal bir iş olmasa gerek. Hızır a.s. ile görüşmenin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğine, bu menkıbenin uydurma olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-32- Bir Kitaptan bir menkıbe

Ebu Said Mubarek Mahzumi (RA) Hz.leri'nin bazı Menkıbeleri Ebu Said (RA) Hz.leri hayatının tamamını takva ve tasavvuf yoluna adadı. Ebu Said (RA) Hz.leri bir gün konuşmasını tasavvufun (tarikatin) yüksek dereceleri üzerine yapmıştı. Sohbetinde bulunanlar O'nun (RA) bu konuşmasını tam anlayamadılar ve itirazlarda bulundular. Ebu Said (RA) Hz.leri izin isteyip bir ilâhi okudu. Bu ilâhiyi dinleyen Hz. Pir Abdulkadir-i Geylani (KSA) Hz.leri oturduğu yerde birden vecde (cezbeye) gelip Allah-ü Teâlâ (CC) Hz.leri'nin izniyle havada uçmaya başladı. Orada oturanlar hayretler içinde kaldılar ve arkasından gittiler. Seyyid Abdulkadir-i Geylani (KSA) Hz.leri'ni medresede buldular.

Soru, yorum

*Ebu Said (RA) Hz.leri tarikatin dereceleri üzerine sohbet yapıyormuş da dinleyenler anlayamamışmış. Ebu Said (RA) Hz.leri dinleyenlerden izin alarak bir ilahi okumuşmuş. Abdulkadir Geylani hazretleri vecde gelerek Allahın izniyle havada uçmaya başlamışmış. O uçmuş oradakiler arkasından yaya gitmiş ve onu medresede bulmuşlarmış. Demezler mi ya şeyhler uçmaz müritler uçurur. Bu menkıbeyi uyduran adamı gerçekten havada bile uçurmuş. Abdulkadir Geylani hazretlerini uçar bir hale getirenin Ebu Said hazretlerinin bir ilahisi olduğunu söylemekle Ebu Said'e de pay ayırıyor. Böyle bir hadisenin meydana gelebileceğine, böyle bir şeye inanmanın doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-33- Bir Kitaptan bir menkıbe

Ebu Said Mubarek Mahzumi (RA) Hz.leri'nin Bazı Menkıbeleri; Ebu Said (RA) Hz.leri bir gün abdest alacaktı. Dervişlerinden Ebü'l Hasen Ali el Küresi (RA) kendisine ibrik götürüyordu. İbrik birden elinden düşüp parçalandı. Ebu Said (RA) Hz.leri çok telaşlanan dervişine şefkatle bakarak, yerdeki ibriğin parçasını

eline alır almaz, diğer parçaları ona yapışmış gördüler. Hatta içi su ile dolu idi.

Soru, yorum

*Dervişlerinden Ebü'l Hasen Ali el Küresi'nin abdest suyu getirirken elinden düşürdüğü ve kırılan ibriğin parçalarını eline alır almaz parçalar ibrik haline gelmişmiş. Hem de içerisi su ile dolmuşmuş. Anlatılan bu menkıbeden acaba Ebu Said Hazretlerinin haberi var mıdır ? Bu olaya şahit olan kimdir ? Anlatılan bu olayın gerçekten olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-34- Bir Kitaptan bir menkıbe

Ebu Said Mubarek Mahzumi (RA) Hz.'nin bazı Menkıbeleri ;
Yine bir defasında Ebu Said (RA) Hz.leri kıra gitti. Öğle vakti olduğunda Kibleye yönelerek Ezan okumaya başladı. "Allahü ekber" dediğinde, tekbirin heybetinden yer sarsıldı.

Soru, yorum

*Ebu Said hazretlerinin ezan okumaya başlayarak "Allahü Ekber " demesiyle yerin sarsıldığı mecazi anlamda ise doğru olabilir. Eğer mecazi anlamda değilse bir deprem olmuş olabilir. Veya Abdulkadir Geylani'yi yüceltmek ve onun hocasını yüceltmek için uydurulan bir menkıbe olabilir. Bu anlatılan hadisenin doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-35- Bir Kitaptan bir menkıbe

Ebu Said Mubarek Mahzumi (RA) Hz.leri'nin Bazı Menkıbeleri;
Bir gün Ebu Said (RA) Hz.leri'nin huzuruna iki sandık getirdiler. O sırada dervişlerine ders veriyordu. Sözü nü yarıda kesip gelenlere: "Sizler Eshab-ı Kiram'a (RA) dil uzatan, haklarında kötü sözler söyleyen kimselersiniz. Bu sandığın içindekilerle beni imtihan etmek için geldiniz." dedi. Kürsüden inip sandıkların yanına geldi.

Birinin kapağını açtığında içinde bir çocuğun oturmakta olduğu görüldü. Çocuğun elinden tutup: "Kalk! deyince çocuk içinden fırlayıp dışarıda koşmaya başladı. Diğer sandığın ağzını açtığında onunda içinde bir çocuğun olduğu görüldü. O çocuğun alnına parmağını dokundurup "topal ol" dedi. Çocuk dışarı çıktığında topallayarak yürüdüğü görüldü. Çocuğu getirenler hayretler içinde dona kaldılar. Çünkü önceki sepete topal bir çocuk diğerine de sağlam bir çocuk koymuşlardı. Topal olan çocuk sağlam, sağlam olan da topal olmuştu. Onlar bu hali görünce derhal tevbe ettiler ve dediler ki: "Yemin ederiz ki, bu çocukların durumlarını Allah-ü Teâlâ (CC) Hz.leri'nden başka kimse bilmiyordu."

Soru, yorum

*Ebu Said hazretleri kendisi için getirilen iki sandığın kendisini imtihan içi getirildiğini anladığı söylenmişmiş. Doğru olabilir. Çünkü sandığı getiren kişilerin kimlik ve pozisyonları durumu izah edebilir. Ama böyle büyük bir zat kendisine bir şey getiren insanlara ""Sizler Eshab-ı Kiram'a (RA) dil uzatan, haklarında kötü sözler söyleyen kimselersiniz." diye hakaret edip rencide eder mi? Sandığın içerisindekilerin durumunu bildiği şeklinde kerametini anlatmaya çalışırken kendisine ilahlık sıfatı yüklenmesi yanlış değil midir? Şöyle ki; Bir sandıkta bulunan topal çocuğu çıkarır çıkarmaz topallığını yok edip koşmaya başlatması, diğer sandıkta bulunan sağlam çocuğu çıkartıp topal yapması ilahi bir gücün işinden başka bir şey olabilir mi? Bu anlatılan menkıbeden Ebu Said hazretlerinin haberi var mıdır ? Böyle bir olayın meydana gelmesi mümkün olup olmayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-36- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ (36- 98)

Abdülkâdir Geylânî hazretleri daha doğmadan, ilerde büyük bir zât olacağına dâir alâmetler, işâretler görülmüştü.

Babası rüyâsında Peygamber efendimizi sallallahü aleyhi ve sellem, Eshâb-ı kirâmı radiyallahü anhüm ve evliyâyı gördü. Peygamber efendimiz kendisine; "Ey Ebû Sâlih! Allahü teâlâ bu gece sana kâmil, olgun ve derecesi yüksek bir erkek evlâd ihsân etti. O benim oğlum ve sevdiğimdir. Evliyâ arasında derecesi yüksek olacak." buyurdu. Yine oğlu hakkında;"On iki imâm dışında bütün velîler doğacak olan oğluna itâat edecekler, onun ayaklarını boyunlarına koyacaklar. O yüksek derecelere kavuşacak, ona itâat etmeyenler Allahü teâlâyâ yakınlık devletinden mahrum kalacaklar." diye müjdelendi.

Soru, yorum

Anlatılan bu menkıbede Abdul Kadir Geylani'nin babası Peygamberimizi görüyormuş. Salih, kamil, olgun bir oğlu olacağının müjdesini veriyormuş. On iki imam dışında bütün velilerin oğluna (Abdul Kadiri Geylani'ye) itaat edeceğini , itaat etmeyenlerin Allah'a yakınlık derecesinden mahrum kalacaklarını bildirmişmiş. Yani bahsedilen zata kudsîyet vermek için rüyada Peygamberden icazet alınmış ve herkesin Allah'a yakınlık derecesine ulaşabilmesine ona itaat şart koşulmuşmuş. Bütün velilerin Abdulkadir Geylaniye itaat edeceği söylenmekle veli olmayanların itaat etmeyeceği söylenmek istenmemiş mi? Her itaat eden kişi günahkar olsa bile itaati dolayısıyla veli olacağı söylenmek istenmemiş mi? Yani on iki imam itaat etmeyeceğinden veli olamayacaklarını demek istenmiyor mu? Yani herkes ona itaat etmeye bizzat mecburdur denilmek istenmemiş mi Acaba bu menkıbeyi Abdul kadiri Geylani'nin babası mı anlatmış yoksa oğlu Abdulkadiri Geylani doğup büyüdükten, müritleri olduktan sonra müritleri mi uydurmuş ve anlatmış ? Ayrıca bu

*menkıbenin doğru gerçek olduğuna inanıyormusunuz? **Kararı sizler veriniz.***

B-37- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

Doğduktan sonra yüksek hâlleri ile dikkatleri çekti. Ramazân-ı şerifte gün boyunca süt emmez, iftâr olunca emerdi. Bu hâlini şu beyti ile anlatır:

Başlangıcım şöyleydi, dillerde söylenirdi

Beşikteyken oruçtum, bunu herkes bilirdi.

Doğduğu senenin ramazân-ı şerif ayının sonunda havalar bulutlu geçmişti. Bunun için ramazanın çıkıp çıkmadığında tereddüd edildi. Halk annesine çocuğun süt emip emmediğini sordular. Emmediğini öğrenince, ramazân-ı şerifin henüz çıkmadığını anlayıp oruca devâm ettiler.

Soru, yorum

*Kendisine kudsiyet atfetmek için uydurulan bir menkıbe değil mi? Yani daha çocuk iken oruç tutuyor da bütün halk onun hareketlerine kendilerini adapte edebiliyor. Bu ifade kendi ağzı ile anlatılmış. Anlatılan bu menkıbeden acaba Abdulkadiri Geylanî'nin haberi varmıdır ? Bu anlatımla halkın cahil cühela olduğu mu anlatılmak isteniyor, yoksa henüz süt emen bir çocuğa kudsiyet verilmesi mi isteniyor ? Böyle bir menkıbede anlatılanların doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz***

B-38- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

Bir gün Abdülkâdir Geylânî, Küçükluğümde Arefe günü çift sürmek için tarlaya gittim bir öküzün kuyruğundan tutunup, arkasından gidiyordum. Hayvan dile geldi ve dönüp bana; "Sen bunun için yaratılmadın ve bununla emrolunmadın." dedi. Korktum, geri döndüm. Evimizin damına çıktım. Gözüme, hacılar gözüktü. Arafat'ta vakfeye durmuşlardı. Anneme gidip; "BeniAllahü

teâlânın yolunda bulundur. İzin ver, Bağdad'a gidip ilim öğreneyim. Sâlih zâtları ve evliyâyı bulup ziyâret edeyim." dedim. Annem sebebini sordu, gördüklerimi anlattım. Ağladı, kalkıp babamdan mîrâs kalan seksen altının yarısını kardeşime ayırdı. Kalanını bana verip, altınları elbisemin koltuğunun altına dikti. Gitmeme izin verip, her ne olursa olsun doğruluk üzere olmamı söyleyip, benden söz aldı. "Haydi Allah selâmet versin oğlum. Allahü teâlâ için ayrıldım. Artık kıyâmete kadar bir daha yüzünü göremem." dedi. Küçük bir kâfile ile Bağdad'a gitmek üzere yola çıktım. Hemedan'ı geçince, altmış atlı eşkiyâ çıka geldi. Kâfilemizi bastılar. Kervanı soydular. İçlerinden biri benim yanıma geldi. "Ey derviş! Senin de bir şeyin var mı?" diye sordu. "Kırk altınım var." dedim. "Nerededir?" dedi. "Koltuğumun altında dikili." dedim. Alay ediyorum zannetti. Beni bırakıp gitti. Bir başkası geldi, o da sordu. Fakat, o da bırakıp gitti. İkisi birden reislerine gidip, bu durumu söylediler. Reisleri beni çağırttı. Bir yerde, kâfileden aldıkları malları taksim ediyorlardı. Yanına gittim. "Altının var mı?" dedi. "Kırk altınım var." dedim. Elbisemin koltuk altını sökmelerini söyledi. Söküp, altınları çıkardılar. "Neden bunu söyledin?" dediler. "Annem, ne olursa olsun yalan söylemememi tembih etti. Doğruluktan ayrılmayacağıma söz verdim. Verdiğim sözde durmam lazım." dedim. Eşkiyâ reisi, ağlamaya başladı ve; "Bu kadar senedir ben, beni yaratıp, yetiştiren Rabbime verdiğim sözü bozuyorum." dedi. Bu pişmanlığından sonra tövbe edip, haydutluğu bıraktığını söyledi. Yanındakiler de, "İnsanları soymakta, yol kesmede sen bizim reisimiz idin, şimdi tövbe etmekte de reisimiz ol" dediler. Sonra, hepsi tövbe ettiler. Kâfileden aldıkları malları sâhiplerine geri verdiler. İlk defâ benim vesîlemlle tövbe edenler, bu altmış kişidir."

Soru, yorum

*Bir kişinin kudsiyyetini teyid için çocukluk çağında dahi iken hayvanların dillerini bildiğini ve hayvanların kendisiyle konuştuğunu, evinin çatısından Arafat'ta hacıları gördüğünü yazanlar, gittiği kervanı soyan eşkiyaların kervandaki bir çocuğa "Ey derviş! Senin de bir şeyin var mı?" diye sormayacaklarını bilemediler mi? O henüz okumak için Bağdat'a gitmiyor muydu? Okumak için giden küçücük bir çocuğa "ey derviş diye hitap edilmesinin yanlış olduğunu bu menkıbeyi uyduranlar kestiremedi mi ? Küçüklüğünde öküzin kuyruğuna tutup çift süren küçük bir çocuğun henüz okumak için yola çıkmış iken derviş olduğunu eşkiyalar nesinden anlamış da ey derviş diye hitap etmiş. Yoksa asıl evliya o eşkiyalar mıydı da bu çocuğun daha sonra derviş olacağını görmüşler? Burada anlatılanlara inanmak için bir sebep var mıdır? Bu olayın gerçekleşmiş olup olmadığına, bu ifadelerin kendisine ait olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-39- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

On yaşında mektebe giderken etrâfında meleklerin kendisi ile berâber yürüdüklerini görür, onlardan; "Yer açın evliyâdan bir zat geliyor." dediklerini duyardı. Meleklerin söylediklerini duyan birisi; "Bu çocuk kimdir?" diye sordu. Meleklerden birisi; "Bu asıl bir âilenin çocuğudur. İlerde büyük bir zât olacak. Arzu edenlere hep verecek ve hiç kimseyi kapısından boş çevirmeyecek. Her gün Allahü teâlâyâ yakınlığı artacak ve çok yüksek derecelere ulaşacak." dedi. Çocuklarla berâber oynamak istediğinde; "Bana gel ey mübârek, bana gel." diyen bir ses işitir, korku ve heyecanla annesine koşardı.

Soru, yorum

Meleklerin kendisiyle çocukken bile konuştuğu uydurma değil midir? Şöyle ki ; Daha çocuk iken melekleri görecektir ve yol açın evlialardan biri geliyor diyen seslerini işitecektir. Ayrıca

*meleklerin söylediklerini başka birisi de duyacak ve bu çocuk kimdir diye soracaktı. Meleklerden birisi de "Bu asil bir ailenin çocuğudur" diyecekti. Çocukluk çağında günahların, sevapların yazılmadığı bir yaşta evliya bir zat olacaktı. Melekler işini gücünü bırakmış bunun etrafında pervane olacaktı. Hz.Muhammed'le sadece cebrail a.s. konuşuyordu. Bununla bütün melekler konuşacak, bu da meleklerle konuşacak. Hz.Muhammed 40 yaşında peygamber olmuş. Bulûğ çağına ermeyen kişi nasıl oluyor da evliya oluyor? Ayrıca meleklerin konuşmasını başka biri dahi işitiyormuş ve soruyormuş. İşiten kim, soran kim belli değil ama bu menkıbeyi uyduranlar biraz acemice uydurmuş galiba. Veya kudsiyet vermek veya Hz.Muhammed'e nispet etmek amacıyla uydurmuşlar. Acem palavralarına çok benziyor. Bu iddiaların kendisine ait olduğuna inanıyorsunuz. **Kararı sizler veriniz.***

B-40- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

Buyurdu ki: Irak'ın sahrâ ve harâbelerinde 25 sene insanlardan uzak kaldım. Benim kimseden, kimsenin benden haberi yoktu. Bâzan uzun müddet yemezdim ve "açım açım" diye içimin feryâdını duyardım. Bâzan üzerime öyle ağırlıklar gelirdi ki, bunlar bir dağın üstüne konsa, tahammül edemeyip, paramparça olurdu. Bu sırada; "Muhakkak zorlukla berâber bir kolaylık vardır, şüphesiz zorlukla berâber kolaylık vardır." meâlindeki İnşirâh sûresinin beşinci ve altıncı âyet-i kerîmelerini okuduğumda üzerimdeki ağırlıklar dağılıp, giderdi."

Soru, yorum

25 senelik bir zamanda kimsenin kendisinden haberi olmadığı, kendisinin de kimseden haberi olmadığı anlatılıyorsa şunu sormak gerekmiyor mu? 25 sene kimsenin kendisinden haberi olmadan, kendisinin kimseden haberi olmadan nerede durdu, ne yedi ne içti, ruhlar aleminde mi bekledi? Yirmi yaşlarında uzlet hayatı yaşamaya başlayan bir kişi 25 sene de Kerh harabelerine kimsenin haberi olmadan yaşamış ise bu kişinin

*eşi, çoluk çocuğu yok muydu, bunlara kim baktı. Ailesini böylece terk edip gitmenin dinde yeri var mıdır? Üzerindeki ağırlıklar dağın üzerine konsa dağ paramparça olurmuşmuş. Kendisinin bir dağdan daha güçlü olduğunu iddia etmiyor mu ? Yüce Allah'ın " Şayet biz kur'an'ı (ilahi emirleri) bir dağın üzerine indirseydik dağın Allah korkusundan paramparça olduğunu görürdünüz " buyurduğu ayetine atıfta bulunmak istemiyor mu ? Bu ifadeler kendisine ait mi yoksa başkaları mı uydurmuş? Bu anlatılanların doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-41- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Abdülkâdir Geylânî hazretleri bu uzun dolaşmalardan sonra Bağdad'a dönüyordu. Hazret-i Hızır önüne çıkıp, şehre girmesine mâni oldu. "Emir var. Yedi sene Bağdad'a girmeyeceksin." dedi. Bu sebeple, Bağdad'ın kenarlarında yedi yıl, yerden biten mübah bakliyatı yiyerek bekledi. Bildirilen müddet bitince; "Ey Abdülkâdir! Bağdad'a gir, serbestsin." diye bir ses duydu. Soğuk ve yağmurlu bir gecede Bağdad'a girdi. Doğru Şeyh Hammâd bin Müslim Debbâs'ın zâviyesine (dergâhına) geldi ve geceyi orada geçirdi. Sabahleyin Şeyh Hammâd Debbâs onu görünce ağlayarak; "Oğlum Abdülkâdir! Bu devlet bugün bizim, yarın sizin olacaktır." dedi.

Soru, yorum

Hızır a.s.ın Musa a.s. ile muhatap olduğunu, onun döneminde yaşadığını Kur'an-i kerimden öğreniyoruz. Yüce Allah hiç kimseye ebedilik vermemiş iken Hızır a.s.ebedilik verir mi? Hızır a.s. Abdulkadir hazretleri Bağdat'a girerken önüne çıkıyormuş ve 25 sene yetmedi dercesine Abdul Kadiri Geylani'yi şehre sokmuyormuş ve yedi sene daha Bağdat harabelerinde ot, bakliyat yiyerek yaşamışmış. Yani yirmi yaşından sonra 33 sene uzlet hayatı yaşamadan Hızır a.s. onu Bağdat'a sokmadığı söyleniyor. Hızır a.s. Bağdat'ın bekçisi mi idi, yoksa Abdulkadiri Geylaninin bekçisi mi idi? Hızır a.s. Hz

*Peygamberimizin zamanında neden hiç ortaya çıkmadı? Abdulkadir hazretleri 32 sene sonra Bağdat'a girince neden evine, çoluk çocuğunun yanına gitmemiş de Şeyh Hammad b. Müslim'in zaviyesine gelmiş. Eşi ve çocukları onun için önemli değilmidi? Eş ve çocuklara karşı sorumlu olduğunu dini kendisine bildirmemişmiydi? Şeyh Hammad Debbas'ın yanına gelince Şeyh Hammad Debbas da onu görünce ağlayarak "oğlum Abdulkadir ! Bu devlet bu gün bizim yarın sizin olacak." demişmiş. 32 sene Bağdat harabelerinde yaşayan çile çekmiş, perişan bir vaziyette gelen adamı Şeyh Hammad b. müslim Debbas nasıl da tanımış. Hani hiç kimsenin ondan haberi yoktu, kendisinin de hiç kimseden haberi yoktu. Bu anlatıma kim inanır? 32 sene sonra bu zaviyenin nerede olduğunu ona haber veren kişi ondan önce evinin nerede olduğunu neden haber vermemiştir? Eğer bu anlatımlar doğru ise böyle bir hayatı yaşayan adam normal bir kişi olmadığı aklı gelmiyor mu? Bu ifadelerin Abdulkadiri Geylani'ye ait olduğuna inanıyor musunuz? Bu anlatılanların doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-42- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Şeytanlar çeşitli kılık ve kıyâfetlere bürünüp toplu hâlde yanıma gelir, beni yolumdan çevirmek için uğraşırlardı. Kalbimde büyük bir azim ve direnç hissederdim. İçimden bir ses; "Ey Abdülkâdir! Onlarla mücâdele et, onlara galip geleceksin." derdi. İçlerinde bir şeytan durmadan bana gelir; "Buradan git, şöyle yaparım, böyle yaparım." diye beni tehdit ederdi. Cân u gönülden, "Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billahil aliyyl azîm" okuyunca, onun tamâmen yandığını görürdüm.

Soru, yorum

Kur'anda şeytanların vesvese verebileceğinden bahsediliyor. Burada şeytanlarla konuşulduğuna dair bir anlatım mevcuttur. Bir tek şeytanın gelmesi belki karşısındaki insanın gücünün hafif olduğunu anlamış olur ki güçlü olduğunu gösterebilmek için bütün şeytanların değişik kılık ve kıyafetlerle toplu olarak

*geldiğinden bahsediliyor ve onlarla başa çıkabildiğini anlatıyor. Şeytanın sesini duyduğunu iddia etmek, yandığını gördüğünü iddia etmek bir insanın yapabileceği bir şey midir? Bilindiğine göre cinlenmiş olan bir kişinin görebileceği veya duyabileceği bir husus değildir? Başka bir kişi "Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billahil alıyyil azîm" okuyunca cinlerin yandığını görebilir mi ? Eğer görebiliyorsa bu anlatılanlar doğrudur demektir. Bu ifadelerin kendisine ait olup olmadığına **kararı sizler veriniz***

B-43- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bir kere Abdülkâdir Geylânî şöyle bir ses işitti: "Ey Abdülkâdir! Ben senin Rabbinim! Sana haramları mubah, serbest kıldım." Bir rivâyete göre; "Başkasına yasak olan şeyleri sana helâl kıldım." diyordu. Bunun üzerine Abdülkâdir Geylânî Eûzü çekti. "Kovulmuş şeytandan Allahü teâlâya sığınırım. Sus ey mel'ûn!" diye bağırdı. Bunun üzerine aynı ses; "Ey Abdülkâdir! Rabbinin izni ile çeşitli yerlerde bana aldanmayarak, şerrimden, kötülüğümden kurtuldun. Halbuki ben bu yolda yetmiş kişiyi yoldan çıkardım." dedi. Onun şeytan olduğunu nasıl anladığını sorduklarında; "Sana haramları helâl ettim, sözünden anladım. Çünkü Allahü teâlâ böyle şeyleri emretmez." buyurdu.

Soru, yorum

Yine bu menkıbede şeytanlarla konuşabilme yeteneğine sahip olduğu anlatılmaktadır. Şeytan, Abdul Kadire "Ben senin Rabbinim. Sana haramları helal kıldım" diyecekmiş. O da onu hemen tanıyacaktı. Ondan önce şeytanın 70 kişiyi yoldan çıkarabildiğini söylemesini ifade etmesi biraz mantıksızca bir ifade değil midir? Yani şeytan 70 kişiyi mi aldatabilmiş. Hem de Abdulkadirin Rabbinin izniyle kendisine, yani şeytana aldanmadığını söyleyecek. Yani iki dost karşılıklı konuşur gibi konuşacaklar. Ben senin Rabbinim diyen o sesin sahibinin şeytan olduğunu anlamasının sebebi de kendisine haramları

helal kıldığını söylemesi imiş. Bu ifade şeytanı da aptal yerine koymak değil midir? Bu menkıbede anlatılanların doğru olduğuna veya kendisine ait olduğuna inanıyor musunuz.
Kararı sizler veriniz.

B-44- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Başka bir kere gâyet çirkin ve pis kokulu birisi geldi. "Ben iblisim, şeytanım. Sana hizmet etmeye geldim, beni ve yardımcılarımı çok yordun." dedi. "Sana inanmıyorum, buradan uzaklaş." dedim. Bana vuracak oldu ise de onu perişan ettim. İkinci defâ elinde büyük bir ateş kıvılcımı ile hücum etmeye başladı. Bu esnâda elinde kılıç bulunan atlı birisi bana yardıma geldi. Yine onu mağlûb ettim. Üçüncü olarak iblisi çok uzakta ağlar gördüm. Gâyet üzgün olarak; "Senden ümîdimi kestim. Gâliba seni yoldan çıkaramayacağım." dedi. "Sus ey mel'ûn!" dedim ve kovdum. Allahü teâlâ her seferinde beni onlara karşı üstün kıldı.Şeytanı başımdan savdıktan sonra bana pek lezzetli süslü ve parlak şeyler göründü. "Bunlar nedir?" dedim; "Dünyâ zevkleri ve zînetleridir." denildi. Dünyâ ve onun göz kamaştırıcı lezzeti ve çabuk tükenen nîmetleri kendine çekmek istedi fakat Allahü teâlâ beni onlardan da korudu. Onlara hiç kıymet vermedim. Bunun için kaybolup gittiler. Sonra Allahü teâlânın rızâsına kavuşma yolunda insanın önüne çıkan mânîleri, engelleri gördüm. "Bunlar nedir?" dedim. "Senin içinde bulunan mânîlerdir." denildi. Bunlara üstün gelebilmek için bir sene uğraştım.Sonra içimi seyrettim. Kalbimin birçok şeylere bağlandığını boş hayaller kurduğunu, kendini saraylarda sandığını gördüm. "Bunlar nedir?" dedim. "Arzu ve isteklerindir." denildi. Tam bir yıl uğraştıktan sonra kalbimi onlardan temizleyebildim.

Soru, yorum

*Şeytanlarla konuşabilme özelliği bir kudsiyyet olarak atfedilmiş olup peygamber gibi kalbini temizleyebildiğini iddia etmiyor mu? Bu şeytanlar Bağdat harabelerinde 32 sene kimseyi görmeden, kimse onu görmeden yaşadığı zamanlarda mı acaba kendisine geliyorlardı ? Eğer bir atlı kimse bir seferinde kendisine yardım etmeseydi şeytan onu mahvedecekti demek değil midir? Bu atlı ki bu kadar büyük bir şahsiyetin hayatını kurtardıysa kim olduğunu neden söylemiyor? Şeytanı hemen tanımış da onu neden tanıyamamış ? Şeytanı ta uzaklarda üzüntü içinde gördüğünü ve şeytanın kendisinden ümidini kestiğini söylemek inandırıcı bir ifademidir. Şeytandan sonra kendisine dünya hayatından lezzetli ve süslü şeylerin göründüğünü onları da istemediğini söylüyor. Bağdad'ın kerh harabelerinde böyle süslü ve lezzetli şeyler ne idi acaba. Bu menkıbede anlatılanlardan acaba kendisinin haberi var mıdır? Bu menkıbe acaba ne amaçla uydurulmuştur? Bu ifadelerin bu kişiye ait olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-45- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Yine nefsim kendi şeklinde bana gelir, kendine dost olmam için yalvarırdı. Yüz vermeyince zor kullanmak isterdi. Bir kere onu, bütün hastalıkları üzerinde, arzu ve istekleri dipdiri, şeytanları emrine hazır olarak gördüm. Bir sene mücâdele ettim. Allahü teâlânın izni ile hastalıklarını iyileştirdim, arzu ve isteklerini kırdım, şeytanlarını kovdum. Kısaca nefsimle tedricen, safha safha mücâdele ettim. Onu iki elimle sımsıkı yakaladım. Yıllarca ıssız, sessiz, sadâsız yerlerde kalmaya mebcur ettim.

Soru, yorum

Nefis şeytanını elleriyle yakalayıp, ıssız, sessiz sedasız yerlere hapsedebilmesi akla hitap ediyor mu? Bu anlatımda nefsinin Bağdat harabelerine 32 sene çektiği riyazetleri mi anlatılmak isteniyor. Acaba kendisi kendisini dinleyenlere "ben nefsimi

*ellerimle yakaladım ve ıssız yerlere hapsettim "şeklinde yüz yüze söylemiş mi ? Söylemiş olsa kendisine itiraz eden çıkmaz mıydı ? Hiçbir insan kendi nefsinı elleriyle yakalayamazken o nasıl yakalamış diye itiraz eden olmaz mıydı? Bir kişinin nefsinı elleriyle yakalamasının nasıl olduğuna, bu hadisenin olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-46- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Soğuk bir gece kırk defâ ihtilam oldum, havanın soğukluğuna bakmadan her seferinde, hemen yıkandım. Kerh harâbelerinde yıllarca kaldım. Yiyecekler malum; otlar, ağaç yaprakları... Dünyâ sevgisinden kurtulabilmek, nefse üstün gelebilmek için her çâreye başvurdum. Gördüğüm her yokuşa tırmandım. Nefsime hiç fırsat vermedim.

Soru, yorum

*Kerh harabelerinde ağaç yaprakları, ot yiyerek yaşamını sürdüren bir adam soğuk bir gecede kırk kere ihtilam olduğunu söylemesi acem palavrası değil midir? Hem de her defasında yıkanmışmış. Bir insanın bedeni ne kadar rahat ve sağlam olsa, en leziz ve besleyici yemekleri yese kırk kere ihtilam olamaz. Bu insan tabiatına aykırıdır. Diyelim ki oldu. İhtilam olmak uyurken olur. Her defasında hemen yıkandığını söylediğine göre uyuyacak, ihtilam olacak hemen kalkıp yıkanacak, tekrar yatacak, uyuyacak tekrar ihtilam olacak kalkıp yıkanacak. Soğuk bir havada bir gecede kırk kere . Buna bir gecelik zaman yeter mi, su yeter mi, sıhhat elverir mi? Çok yüksekte atılan bu acem palavrasını kendisinin söylediğine inanır mısınız ? Bu ifadelerin kendisine ait olup olmamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-47- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bir gece merdivende kitap mütâlaa ediyordum. Nefsim; "Biraz uyu, sonra kalkarsın." dedi. Ona

muhâlefet olsun diye tek ayağım üzerinde durdum. Kur'ân-ı kerîmi hatmedinceye kadar uyumadım.

Soru, yorum

*Öncelikle merdivende kitap mütalaası yapılır mı? Madem ki merdivende kitap mütalaası yapıyordu neden nefsi "biraz uyu, sonra kalkarsın demiş " . Yatmıyordu ki uyuyup sonra kalkacaktı. Demek ki belli bir zaman geçmişti ki uykusu gelmişti. Gecenin yarısından sonra hafız olmayan biri tek ayak üzerine nasıl sabaha kadar Kur'an'ı hatmeder? Bu inanılacak bir şey midir. Bu iddianın kendisine ait olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-48- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bütün bunlara rağmen, henüz matluba, maksada ve asıl istediğime varamamıştım. Bunun için, tevekkül, şükür ve zenginlik gibi kapıları denedim. Aradığımı fakirlik kapısında buldum. Burada büyük bir şerefe kavuştum, kulluk sırrına erdim, sonsuz hürriyete ulaştım. Bütün arzu ve isteklerim buz gibi eridi. Bütün beşerî sıfatlarım kayboldu. Gönülden Allahü teâlâdan başka her şeyi çıkarıp, hep O'nunla olmak olan "fakr" mertebesine ulaştım".

Nihâyet bütün varlıklardan yüz çevirdim. Her şeyim Allah için oldu. Sahralarda cezbe hâlinde kendimden geçmiş olarak dolaşırdım. Kendime geldiğimde kendimi bulduğum yerlerden çok uzaklarda bulurdum. Bir gün bu halde bir saat kadar yürümüştim. Sonra kendimi Bağdad'a on iki günlük uzaklıkta bir yerde buldum. Düşünceye daldığımda bir ses bana; "Sen ki Abdülkâdir'sin, buna hayret mi ediyorsun?" dedi.

Sahralarda dolaşırken "Ol" sözü ile ihsân olundum. Allahü teâlânın izni ile istediğim olurdu. Bunun için çok yiyecek buldum. Dağdan bir parça koparırdım, helva olur, yerdim. Kuma deniz suyu dökerdim, tatlı su

olurdu. Sonra böyle yapmaktan hayâ ettim. Allahü teâlâya karşı edebi gözeterek hepsini terk ettim.

Soru, yorum

*Abdulkadir-i Geylaninin sahralarda kulluk sırrına erdiği, beşeri sıfatlarının kaybolduğu anlatılmaktadır. Bir insanın beşeri sıfatları kaybolunca yerlerine nurani sıfatlar mı gelir? Beşeri sıfatlarının kaybolması neticesinde ilahlaştığı veya melekleştığı söylenmiyor mu? Nasıl sıfatlarla muttasıf olduğundan neden haber verilmemiş? Sahralarda cezbe halinde kendisinden geçtiğinden bahsediyor. Kendinden geçtiğini, kendisine geldiğinde kendisini olduğu yerlerden çok uzaklarda bulduğunu söylemesi, bir saat yürümekle on iki günlük mesafeyi gidebileceğini söylemesi sarhoş olduğunu, kendisinde olmadığını anlatmak değil midir ? Ve yahut mirac hadisesinde Peygamberimizin mescidi haramdan mescidi aksaya gitmesine benzer bir seyahat yaptığını iddia etmesi değil midir? Sahralarda "OL" sözü ile Allah ona ihsanda bulunduğunu iddia etmesi, ol demesiyle her şeyin olduğunu iddia etmesi Allah'lık iddiası değildir. Çünkü Allah ayeti kerimede " Allah bir şeyi dilerse ol der ve olur " diyor. Dağdan kopardığı bir parçanın helva olduğunu, deniz suyunu kuma döktüğünde tatlı su olduğunu söylemesi mucize gösterdiğini iddia etmek değil midir? Bu menkıbenin uydurulma amacının ne olduğunu, bu ifadeleri kendisinin kullanıp kullanmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-49- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bir müddetten beri Bağdad'da bulunan Abdülkâdir Geylânî hazretleri fitne ve karışıklıklar olunca tekrar sahrâlara çıkmak istedi. Hibe kapısı denilen yere gelince; "Nereye gidiyorsun? Dön, herkes senden faydalanacak." diyen bir ses işitti. "Ben dînimi kurtarmak istiyorum." dediğinde; "Korkma, dînine bir zarar gelmeyecek." denildi. Düşünmeye başladı ve bu işin hakikatını bildirmesi için Allahü teâlâya yalvardı. Bu esnâda Muzafferîyye denilen yerden geçerken birisi

kapıyı açıp; "Ey Abdülkâdir! Buyurun." dedi. Yanına varınca; "Söyle, dün Allahü teâlâdan ne istemiştin?" dedi. Abdülkâdir Geylânî hazretleri şaşırıp cevap veremedi. Bunun üzerine o zât kapıyı şiddetle yüzüne çarptı. Dün Allahü teâlâdan ne istediğini düşünerek yürümeye başladı. Biraz sonra o zâtın Şeyh Hammâd Debbâs olduğunu hatırladı.

Bundan sonra onun sohbetlerine gider, halledemediği, çözemediği esrarı, gizli şeyleri ondan sorardı. O da ona bir bir açıklardı. Bâzan ilim öğrenmek için başka taraflara gittiğinden onunla görüşemezdi. Dönünce hocası ona; "Allah aşkına nerelere gidiyorsun? Bu civarda senden daha âlim birisi var mı?" derdi. Şeyh Hammâd'ın müridleri ona bâzan; "Sen âlim birisin. Burada ne işin var, buradan gitsene." derler; Şeyh Hammâd da onlara; "Utanmıyor musunuz? Onu buradan kovmak mı istiyorsunuz. İçinizde onun gibisi yok. Benim ona eziyet ettiğime bakmayın. Onu imtihan etmek, denemek, mânâ kemâle ermesi, olgunlaşması için böyle yapıyorum, mânâ âleminde onu koca bir dağ gibi görüyorum." derdi.

Soru, yorum

Yukarıdaki menkıbelerde Şeyh Hammâd Debbâs'ın dergahına gelmiş olduğundan bahsedilmişti. Bağdat'ta ne fitnesi, ne karışıklıklar oldu ki Bağdat'tan çıkmak istedi ? Bu fitneler ne idi? Yola çıkmış ve gitmeye karar vermişti ki Hibe kapısı denilen yere gelince; "Nereye gidiyorsun? Dön diye bir ses işitmişmiş. Bu sesin gaibden mi yoksa bir insandan mı geldiğinden bahsedilmiyor. Abdulkadir-i Geylani ise "Ben dinimi kurtarmak istiyorum " diyerek Bağdat'tan çıkmak istediğini söylemiş. Şeyh Hammâd Debbâs'ın dergahına dinine zarar verecek bir şeylerin olduğunu ima etmek istemiyor mu? Veya o dergahta dininden olacağını, gitmekle dinini kurtarabileceğini söylemek istemiyor mu? Yine o ses "korkma dinine bir şey olmayacak " demişmiş. O sesin gaibden mi, insanlardan mı geldiğine dair bir açıklık yok. Allah'a yalvarmış ve Muzafferiye denilen yerden geçerken birisi kapıyı açıp "Ey

Abdulkadir "buyurun demiş ve yanına varınca kendisine, " Söyle dün Allahtan ne istemiştin" sormuş ve Abdulkadir şaşırıp kalmışmış. Biraz sonra o zâtın Şeyh Hammâd Debbâs olduğunu hatırlamışmış. Ayrıca Şeyh Hammad Debbas'ın gaybi bildiğini, bunun yanında Abdulkadir-i Geylani'nin bir gün önce söylediğini bilemeyen biri olduğu anlatılmak istenmiyor mu? Nereye gidiyorsun. Dön diye seslenen sesin sahibi kim di? Allah olduğu anlatılmak isteniyorsa kendisine vahiy geldiğini ve peygamber olduğunu iddia etmek demek değil midir? Korkma dinine bir şey olmaz diyen sesin sahibinin sonradan ona kapıyı açıp buyur diyen Şeyh Hammâd Debbâs olduğunu anladığını söylemesi Şeyh Hammâd Debbâs'ın gaybi bildiğini iddia etmesi anlamına gelmez mi? Yıllarca dergahında bulunduğu şeyhinin sesini nasıl olur da tanımaz, evini bilemez. Çelişkilerle dolu ve şüphe yaratacak bu ifadelerin kendisine ait olduğuna inanıyormusunuz. Bu menkıbede anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.**

B-50- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Yine bir sohbet toplantısında, Abdülkâdir Geylânî hazretleri dışarı çıkmıştı. Şeyh Hammâd; "Şu genci görüyor musunuz? Bir zaman gelecek ayağı bütün velîlerin boynunda olacak, her velî ona itâat edecek." dedi.

Başka bir gün o gelince ayağa kalkıp; "Hoş geldin Abdülkâdir! Sen âriflerin, Allahü teâlâyı tanıyanların seyyidi, efendisisin. Senin sancağın doğudan batıya kadar dalgalanacak. Bütün boyunların sana eğileceğini ve akranlarının üstünde bir dereceye ulaşacağını müjdelerim." dedi.

Soru, yorum

Şeyh Hammâd Debbâs ayağa kalkıyormuş ve Abdulkadir Geylaniyi karşılıyormuş demek bir şeyhin öğrencisine olağan üstü değer vermek istemesi değil midir? Geleceği biliyormuş gibi onun sancağının doğudan batıya kadar dalgalanacağını söylemesi akla uygun bir ifademidir? Bu kişinin en büyük veli

*olacağını bilmek, ondan sonra gelen bütün velilerin ona itaat edeceğini söylemek geleceği bilmek anlamında değil midir? Hani geleceği sadece Allah bilirdi ? Bu olaya şahit olan kişinin kimliği neden yoktur ? Bu anlatılanlardan Şeyh Hammad Debbas'ın haberi varmı ? Bu menkıbede anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-51- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Zamânındaki diğer evliyâ da kerâmet olarak ilerde onun derecesinin yüksek olacağını haber verdiler. Abdülkâdir Geylânî hazretleri zaman zaman Şeyh Tacül ârifin Ebü'l-Vefâ(1026-1107) hazretlerinin yanına giderdi. Ebü'l-Vefâ hazretleri o gelince ayağa kalkar, yanındakilere; "Ayağa kalkın, evliyâdan biri geliyor." derdi. Ona karşı bu şekilde iltifât etmesine hayret eden talebelerine; "Henüz zamânı var. Vakti gelince, okumuş, câhil herkes bu gence muhtâc olacak, onun feyzinden, mânevî ilminden faydalananacaktır. Sanki şu anda onun Bağdad'da cemâatlara vâz ve nasîhat ettiğini, "Ayağım bütün velîlerin boynundadır." dediğini ve bütün velîlerin boyunlarını ona uzattıklarını, görüyorum." derdi.

Bir defasında da; "Ey Bağdad'lılar! Allahü teâlâya yemîn ederim ki, onun başında bir ucu doğuda bir ucu da batıda olan sancaklar dalgalanacaktır." dedi ve Abdülkâdir Geylânî hazretlerine dönüp; "Bugün söz bizim fakat ilerde senin olacak. O zaman bu ihtiyarı hatırlarsın." diye hitâb etti.

Soru, yorum

Abdulkadiri Geylani'nin zaman zaman yanına gittiğinden bahsedilen ve Abdulkadir'in kerametlerinden bahsettiği söylenen Şeyh Tacül ârifin Ebü'l-Vefâ (1026-1107) yılları arasında yaşamıştı. Eğer Abdulkadir-i Geylani talebelik yıllarında bu zatın yanına gittiği iddia ediliyorsa doğru olabilir. Eğer Abdulkadir-i Geylani Bağdat'ın kerh harabelerinden

döndükten sonra buna uğradığı iddia ediliyorsa yalandır. Çünkü yirmi yaşında Kerh harabelerine gittiği ve 32 sene sonra döndüğü anlatılmaktadır. Bu da 52 yaşından sonra olduğunu ifade eder ki bu zaman 1130 senesi eder ki bu bahsedilen büyük zat 1107 senesinde ölmüştür. Böyle ise bu uydurma bir menkıbedir. Velez ki öyle olsun; Zamanında diğer evliyanın keramet olarak ilerde derecesinin çok yüksek olacağını söylemek , geleceği bilen çok insanların var olduğu demek değildir ? Şeyh Tacül ârifin Ebü'l-Vefâ 'yı ululatmak için bir anlatım değildir ? Bir kişiyi ululatmak için bir sürü şahit tutmak doğrudur? Bu iddiaların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.**

B-52- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Nihayet Abdülkâdir Geylânî hazretleri Bağdad'da insanları irşâda, Allahü teâlânın beğendiği yolda bulunmaya dâvete ve nasihat etmeye başladı. Bir gün kendini nûrların kapladığını gördü. Bu hal nedir diye sorunca, Resûlullah efendimiz Allahü teâlânın sana verdiği yüksek dereceyi tebrik etmeye geliyor, denildi. Nûrun gitgide çoğaldığı bir anda Resûlullah efendimiz görünerek bir elbise verdiler. Sonra; "Bu, kutubluk denilen velîlere âit evliyâlık elbisesidir." buyurdular.

Soru, yorum

Abdulkadir-i Geylani Bağdat'ta insanları irşad etmeye başladığında kendini nurlar kapladığını görmüş ve bu hal nedir diye sormuşmuş. Madem kendini nur kaplamış bunun ne hal olduğunu neden anlamamış ve başkasından niçin sormuş ve kime sormuş? Resulullah seni tebrik etmeye geliyor diye kendisine kim söylemiş. Resulullah gelmiş ve kendisine bir elbise vermiş olduğu söyleniyor. Ölmüş olan peygamber gelecek ve kutubluk denilen velilere ait bir evliyâlık elbisesini bu şahsa verecek? Bu elbiseyi getirirken kim gördü ? Elbiseyi verirken kim gördü? Elbise nasıldı ? Elbiseyi verdikten sonra giderken de gören olmadı mı? O elbiselerden vermek için başka büyük bir zat hiç çıkmamış mı? Böyle bir menkıbe bir

*kişiyi yüceltmek için Hz.Muhammed'e iftira atmak değildir? Yuvarlak ifadelerle uydurulan bu hikayeden Abdulkadir-i Geylaninin haberi var mıdır? Böyle bir olayın olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-53- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Resûlullah efendimizden hazret-i Ali vâsıtasıyla gelen feyzler, mânevî ilimler ondan sonra hazret-i Hasan ile Hüseyin ve on iki imâmdan diğerleri ile devam etti. Bunlardan sonra gelen evliyâya feyzler hep on iki imâm vasıtasıyla geldi. Abdülkâdir Geylânî hazretleri dünyâya gelip velî oluncaya kadar hep böyle idi. Fakat o evliyâlıkta yüksek dereceye kavuşunca, on iki imâmdan gelen feyzler, ilimler, bereketler onun vâsıtasıyla geldi. Başka hiç bir velî bu makâma ulaşamadı. Bunun için; "Önceki velîlerin güneşi battı. Bizim güneşimiz ufuk üzerinde sonsuz kalacak, batmayacaktır." buyurdular. Kıyâmete kadar, her velîye feyzler onun vasıtasıyla gelecektir. Bunun için kendisine "Gavs-ül-A'zam; En büyük Gavs" denildi. Yalnız İmâm-ı Rabbânî hazretleri bu hususda onun vekîlidir.

Soru, yorum

Peygamberimizden feyzlerin Hz.Ali vasıtasıyla, evlatları ve on iki imamla geldiği, onlardan sonra Abdul Kadir Geylani vasıtasıyla bu feyizlerin Kıyamete kadar devam edeceği iddiası Hz.Ebu Bekir, Hz.Ömer, Hz.Osman'a hakaret değildir? Cennetle müjdelenen ashaba hakaret değildir? Bu Şiânın inancı değildir ? Sünni müslümanların böyle bir uydurmaya inanması mümkün mü dur? Şiânın imamları varsa sünnilerin yöneticileri de Halifelerdir. Şia Peygamberimizden sonra Emevi Halifelerine feyz gelmediğini söyleyebilir ama Peygamberimizden sonra Abbasi halifelerine, Selçuklu Halifelerine, Osmanlı halifelerine hiç feyz gelmemiş mi ? Eğer bu feyizler hep o kanaldan gelmiş ise bu feyizlerden 930 yılında Kabe'yi yıkan, Hacer-ül Esvedi alıp kırıp götüren karmatilere rastlamadı mı ki Mekke'de katliam yapıp Kabe'yi

yıkılmışlardır? Yoksa bu işleri Kabe'yi tavaf eden Hz.Aliden feyz alarak mı yaptılar. Bu feyizlerden Hasan Sabbah'a hiç rastlamadı mı ki Alamut Kalesinde Selçuklu ve Abbasi halifelerini ve ileri gelenlerini öldürtmek için Haşhaşiler devleti olan bir terör örgütü (suikast devleti) kurmuşlardı? Yoksa Hz.Ali'nin soyundan gelip feyzinden alan kişiler bu işleri suikast, esrar, terör v.s yi Hz.Muhammed ve ya onun getirdiği şeriatın emrettiğini mi söylemek istiyorlar? Bu iddialar şıadan başkalarının feyizlerden yoksun olduğunu iddia etmek değildir? Bu iddialarda bulunanlardan Abdulkadir Geylanı'nın haberi var mıdır? Bu iddialar Peygamberimize iftira değildir? Bu iddialar diğer halifelere hakaret değildir? İmami Rabbani'yi Gavs-ul Azamın vekili diye göstermek kimlerin işidir? İnsanları Şia inancı etrafına toplamaya çalışmak, sünni inanca sahip kişileri dışlamak için bu fikirleri üretenler kimlerdir? Böyle fikirlerle Müslümanları ayrıştırarak birbirine kırdırmaya çalışanlar kimlerdir? Bu fikirlere inanmak doğrumudur? Bu anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.**

B-54- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANI'NIN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin evliyâlıktaki derecesinin yüksekliğini zamânındaki bütün evliyâ kabûl etmişti. Bir gün Bağdad'da sohbet ediyordu. Meclisinde pek çok âlim ve velî vardı. Bir ara; "İşte şu ayağım her velînin boynu üzerindedir." buyurdu. Orada bulunanların hepsi bu sözü tasdik ettiler.

Soru, yorum

Abdulkadir Geylanı dinini, Allah'ını bilen bir kişi değilmi ? Sohbet esnasında "İşte şu ayağım her velinin boynu üzerindedir" söyler mi? Bir veli zat diğer velileri küçük düşürüp kendisini bu kadar büyük görür mü? Dinimiz bir insanın kendisini büyük görmesini yasaklarken bu böyle bir hata yapar mı? Hz.Muhammed Peygamber olduğu halde kendisini hiç üstün görmemiştir. Kuru arpa ekmeği yiyen bir kadının oğluyum dememiş midir? Bu olaya şahid olan kim, anlatan kim, orada bulunanlar kim? Bu iddiaların kendisine ait

*olduğuna inanıyormusunuz? Abdulkadir-i Geylani'nin bu ifadeleri kullanıp kullanmayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-55- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Şeyh Halîfet-ül-Ekber anlatır: Rüyâmda Resûlullah efendimizi gördüm. "Yâ Resûlallah! Şeyh Abdülkâdir, ayağım bütün velîlerin boynu üzerindedir, diyor ne buyurursunuz?" diye sordum. "Doğru söylemiştir. O benim himâyemde bir kutubdur, bu nasıl olmasın?" buyurdu."

Soru, yorum

*Bu rüyayı gördüğünü söyleyen zat gerçekter var olan bir kişimidir? Var olan bir kişi ise nerede kaç tarihinde doğmuştur. Eğer var ise yalancı olmadığını kim söylemiş? Doğru söylemiş olsa bile rüyalarla amel olur mu? Peygamber ile konuştuğunu söyleyecek ve peygamberimiz de onun isteği doğrultusunda kendisinin himayesinde olan bir kutup olduğunu söyleyecek. Yalandan rüya anlatmadığını, Peygambere iftira atmadığını ispat etmesi gerekmez mi? Peygamberimizin sahih hadislerinde kutupluk unvanından hiç bahsedilmediği halde bir şahsa rüyada böyle bir unvandan bahsetmesi düşündürücü değildir? Bu zatın doğruyu söyleyip söylemeyeceğine **kararı sizler veriniz.***

B-56- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Adiyy bin Mûsâfir; "Bu sözü yalnız o söyledi, başkasından duymadım. O bununla kendi zamânındaki ferdiyet denilen makâmını açıklar. Onun gibi hiç kimse böyle söylemeğe mezun, izinli değildir." der.

Soru, yorum

Adiyy bin Mûsâfir; Şeyh Abdülkâdir, ayağım bütün velîlerin boynu üzerindedir sözünü söylediğini, bu sözü başkasından duymadığını söylüyor. Şeyh Abdülkâdir'in bu sözü söylemeye

izinli olduğunu, kendi zamanındaki ferdiyet makamını açıkladığını söylüyor. Adıyy bin Mûsâfir kimdir ki Abdulkadir Geylanî'nin ferdiyet makamında olduğunu, yani teklik, ilahlık makamında olduğunu söylüyor. Ayağının bütün velilerin boynunda olduğunu kendisinden duyduğunu söylüyor. Bu ifadeyi Abdulkadir-i Geylanî kullanmış mı ? Adıyy b.Müsafire atfedilen bu söz o gerçekten söylemiş mi? Eğer söylemiş ve söylenmiş ise bu ifadeler doğrumudur ? Bunların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.**

B-57- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Ahmed Rufaî hazretleri; "O bu sözünü mânevî emirle söyledi." dedi.

Soru, yorum

Şeyh Abdülkâdir, "ayağım bütün velîlerin boynu üzerindedir" sözünü manevî emirle söylemiş dedi . Ahmed Rufai Hazretlerinin Abdulkadir Geylaninin ferdiyet makamında olduğunu, yani teklik, ilahlık makamında olduğunu söylüyor. Ayağının bütün velilerin boynunda olduğunu kendisinden duyduğunu söylüyor. Bu ifadeyi Abdulkadir-i Geylanî kullanmış mı ? Ahmed Rufai Hazretlerinin bu sözünü söyleyip söylemediğini kim biliyor ? Birilerine kudsîyet kazandırmak için maksadını aşan ifadeler kullanmak dinimizce hoş karşılanması doğru mudur? Bu ifadenin doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.**

B-58- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-İbn-i Hacer-i Askalânî hazretleri de; "Bunun mânâsı, ilerde o kadar kerâmet gösterecektir ki, inâd eden ve doğru yoldan sapanlardan başkası onu inkâr etmeyecektir." dedi.

Soru, yorum

*İbn-i Hacer-i Askalânî hazretleri ona uyanların doğru yolda olacağını, uymayanların sapkın olacağını söylemekle gaybi biliyormuş gibi büyük bir delalete düşmüş olmuyor mu? Onu inkar edenler doğru yoldan sapacakmış demesiyle Abdulkadir Geylaninin bir Peygamber olduğunu söylemek istemiyor mu? Bu şekilde bir iddiada bulunmak küfür değildir? İbn-i Hacer-i Askalânî hazretlerinin bu ifadeyi kullanıp kullanmadığını bilen varmıdır? Bu kişiye bir iftira değildir? Bir kişiyi kutsallaştırmak için şahitlerle insanları inandırmaya çalışmak değildir? Bu ifadelerin doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-59- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Büyük âlim İzzeddîn bin Abdüsselâm; "Şüphesiz o, evliyânın sultanı idi." demişti.

Soru, yorum

*İzzeddîn bin Abdüsselâm'ın Abdulkadir Geylaninin evliyaların sultanı olduğunu söylediğini söylemiş olduğu ifade ediliyor. Bunu söyleyen kimdir? Şahitleri kimdir? Bu ifadelerin bu zata ait olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-60- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Hayat bin Kays hazretleri buyurur ki: "Abdülkâdir Geylânî bu sözü söyleyince, bütün velîlerin kalblerindeki nûrlar arttı. İlimlerinde bereket, hâllerinde yükseklik görüldü. Çünkü onlar istisnâsız, başlarını onun ayağına doğru uzatmışlardı."

Soru, yorum

Şeyh Abdulkadir, ayağım bütün velîlerin boynu üzerindedir sözünü söylediği zaman bütün velilerin kalplerindeki nurlar artmışmış, ilimlerinde bereket olmuşmuş, hallerinde yükseklik olmuşmuş. Bütün veliler nerede imiş ki o bu sözü söyleyip

söyemez herkes ayağının altına boynunu uzatmış, nurları artmış v.s. Kim gördü kim duydu? Böyle bir iddiada bulunmak bir kişiye kutsallık vermek amacını gütmüyor mu ? Şeyh Abdülkâdir'in bu sözün söylenişinden haberi var mıdır? Bu ifadelerin doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..**

B-61- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Abdülkâdir Geylânî bu sözü söylediğinde, yeryüzünde velîler boyunlarını ona doğru uzattı. O anda boynunu uzatanlardan biri Ahmed Rufâî hazretleridir. Ona niçin böyle yaptığını sorduklarında şöyle dedi: "Şu anda Abdülkâdir Bağdad'da "Ayağım, her velînin boynundadır" diyor.

Soru, yorum

Buradan anlaşılıyor ki Ahmed Rufai Hazretleri Bağdat'ın dışında bir yerdedir ve Bağdat'ta Abdulkadirin söylediğini duyuyor ve dünyanın her yerinden velilerin boyunlarını ona doğru uzattığını görüyor . Kendisi de boynunu ona doğru uzatıyormuş. Buradan şu anlaşılıyor mu ki ; Ahmed Rufai Hazretleri de Abdulkadir gibi büyük bir zat imiş ama kendisini ondan aşağı tutarak boynunu onun ayağı altına uzatmışmış. Yukarıda (Md 57 de) Ahmed Rufai Hazretlerinin "o bu sözü Abdulkadir mânevî emirle söyledi." dediği ifade edilirken burada Abdulkadir Geylani'nin bu sözü söylediği zaman yeryüzünde bulunan bütün veliler boyunlarını onun ayağı altına uzattığını, onun için kendisinin de uzattığını söylüyorlar. Anlatım ve ifadelerde bir çelişki ve tutarsızlık yok mudur? Bu ifade Abdulkadir Hazretlerine ait değildir. Bu söz Ahmet Rufai Hazretlerine de ait olamaz. Çünkü başka ağızdan anlatılıyor. Bu olayı anlatan kimdir? Neden o kimsenin kimliği belirtilmiyor ? Bu ifadelerin ve anlatımların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..**

B-62- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Ebû Medyen Mağribî de; "Evet ben Mağrib'de ona boynunu uzatanlardan biriyim." buyurdu.

Soru, yorum

Yani Ebu Medyen Mağribi mağribden Abdulkadir Hazretlerinin böyle dediğini duyacak kadar keramet sahibi imiş ve saygı icabi boynunu uzatmışmış.

Ebu Medyen Mağribinin ta mağribden böyle dediğini kim biliyordu da söylemiş. Neden bu kişinin ismi belirtilmiyor?

*Bu anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-63- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

Kendileri şöyle anlatır:

-Hicrî beş yüz yirmi bir senesi Şevval ayının on altısı olan Salı günü öğleden önce, Resûlullah efendimizi rüyâmda gördüm.

"Ey oğlum, niçin konuşmuyorsun?" buyurdu. "Babacığım ben yabancıyım. Bağdad fasîhlerinin yanında nasıl konuşurum?" dedim. "Ağzını aç!" buyurdu. Ağzımı açtım. Yedi defâ mübarek ağzının suyundan ağzıma saçtı ve; "İnsanlarla konuş, onları güzel hikmet ve vâzlar ile Rabbinin yoluna çağır." buyurdu. Öğle namazını kıldım. Yanımda kalabalık insanlar gördüm. Nutkum tutuldu. Ali bin Ebî Tâlib'i gördüm. Mecliste benim karşımda ayakta duruyor ve bana; "Ey oğlum niçin konuşmuyorsun?" diyordu. "Babacığım! Nutkum, konuşmam tutuldu, konuşamıyorum." dedim. "Ağzını aç." buyurdu. Açtım. Ağzının suyundan ağzıma altı defâ saçtı. "Niçin yediye tamamlamadınız?" dedim. "Resûlullah'a karşı olan edebimden." buyurdu ve gözden kayboldu. Bundan sonra en fasîh bir dille konuşmağa başladım.

Soru, yorum

Rüyasında niçin konuşmuyorsun diye soran peygamberimize "Ben yabancıyım. Bağdat fasihlerinin yanında nasıl konuşayım" demişmiş. Yani İran'lı olanların Bağdatlı olanların yanında konuşma yeteneklerinin daha az olduğunu mu söylemek istemiş? Yahut İran lisanı farisi lisan, Bağdat lisanı arapça lisan olduğu için mi konuşamayacağını söylemek istemiş? Peygamberimiz ağzına yedi kez tükürmüş konuşamamışmış. Hz.Ali ağzına altı kez tükürünce ancak konuşabilmişmiş. Böyle bir anlatımda bulunmak Hz.Muhammed'in önemsiz birisi, Hz. Alinin önemli biri olduğunu anlatmak için uydurulan bir menkıbe değildir ? Hz.Ali'nin neden yedi kez tükürmediğini de sormayı ihmal etmemişmiş. O da peygamberimize saygısından ondan fazla tükürmek istemediğini söylemişmiş. Bu menkıbeyi uyduran kişi kendisi Hz.Muhammed'e saygı göstermiyor da Hz.Ali'nin Hz.Muhammad'e neden saygı gösterdiğini ifade etmeye çalışıyor. Bu olayı kendisinin anlattığı söyleniyor. Kendisinin bu anlatımdan haberi var mıdır ? Hz.Ali'yi Peygamberimizden üstün göstermek için uydurulup anlatılan bir rüya değil midir? Bu anlatılan olayın anlatanın kendi ifadesi olup olmadığına **kararı sizler veriniz.**

B-64- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANI'NIN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Birgün, minberde oturmuş vâz ediyordu. Birden süratle en son basamağa indi. Ayakta, elini elinin üstüne koyarak, mütevâzi bir şekilde durdu. Bir müddet sonra minbere çıktı. Eski yerine oturdu ve vâzına devâm etti. Oradakilerden birisi, ne oldu diye suâl edince; "Ceddim Resûlullah'ı gördüm. Geldi ve minber önünde durdu. Hayâ edip, son basamağa indim. Kalkıp, gitmeye başlayınca, bana yerime oturmamı ve insanlara vâz etmemi emr etti, dedi.

Soru, yorum

Kendi kitaplarında bu olayı anlatmış mı ? Yoksa birileri Abdulkadir Hazretlerinin yüceliğini anlatabilmek için

Hız.Muhammed'i onun ayağına götürüp getiriyor? Kendisine vaaz etmesini de emrediyor. Bu olayı anlatan kimsenin neden ismi belli değildir? Basit bir olay mı? Cami cemaat dolu olacak, peygamberin geldiği ve gittiği söylenecek de bu olayı anlatan ve şahit olan cemaat olmayacak? Bu anlatılan olaydan Abdulkadir Hazretlerinin haberi var mıdır? Bu anlatımın doğru olup olmadığına kararı sizler veriniz.

B-65- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANI'NIN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Sohbetlerinde bâzan birkaç kişi coşarak kendinden geçerdi. Haftada üç gün, cumâ, salı ve pazartesi gecesi halka vâz ederdi. Vâzında, âlim ve evliyâdan zatlar da bulunur, hepsi büyük bir huzûr içerisinde dinlerlerdi. Kırk sene böyle devâm etti. Ders ve fetvâ vermeye yirmi sekiz yaşında başlamış olup, bu hâl altmış yaşına kadar devâm etti. Huzûrunda Kur'ân-ı kerîm tegannîsiz gâyet sâde, tecvide riâyetle okunurdu. Dört yüz âlim onun anlattıklarından notlar tutar, izdiham, kalabalık sebebiyle birbirlerinin sırtlarında yazarlardı. Sorulan suâllere gâyet açık ve doyurucu cevaplar verirdi. Derin ilim sâhibi idi. On üç çeşit ilimde ders verirdi.

Soru, yorum

28 yaşında ders vermeye başlayıp 40 yıl ders verdiği söyleniyor. Yani 68 yaşına kadar ders verdiği ifade ediliyor. Halbuki kendisinin 5.ve 6.maddelerde ifade ettiği şekilde tahsilinden sonra Bağdat'ın Kerh harâbelerinde 25 yıl üzlet hayatı yaşadığı, Bağdat'a dönünce Hızır a.s. tarafında yedi yıl daha Bağdat'a sokulmadığı ve üzlet hayatına devam ettiği, bu şekilde otuz iki yıl insanlardan uzak kaldığının söylenmesi yalan mıdır? Veya bu iki iddiadan hangisi doğrudur. Tahsil için Bağdat'a gittiği, Kadı Ebû Saîd Mahzûmî'den fıkıh, Ebû Bekr bin el-Muzaffer ile diğer meşhur muhaddislerden hadis dinlemiş olduğu, sonraları Ebû Zekerîyya et-Tebrîzî'den edebiyat okuduğu hayat biyografisinde anlatılmıştı. Bu üç ilim dalında tahsil gördüğü anlatılması yanında Abartılarak on üç çeşit ilim dalında ders verdiğinin söylenmesi, dinleyen alim

sayılarının 400 kadar olduğunun söylenmesi inanılır bir şeymidir? Hayat hikayesiyle uyuşmayan bu anlatımların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..**

B-66- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bir gün birisi huzûrunda Kur'ân-ı kerîm okudu. Âbdülkâdir-i Geylânî hazretleri okunan âyet-i kerîmeleri tefsîr etmeye başladı. Kırk şekilde tefsîr yaptı ve hepsinin delilini gösterdi. Orada bulunanlar yalnız on bir tefsîri anlayabildi ve dinleyenleri hayrette bıraktı. Sonra; "Sözü burada bırakıyorum. Şimdi kelime-i tevhide geldik"Lâ ilâhe illallah" dedi. Bunları söyler söylemez cemâatı bir hâl kapladı, hepsi kendilerinden geçti. Önce lâzım olan din bilgilerini öğrenmeyi tavsiye ederdi.

Soru, yorum

*Yukarıda hayat biyografisi anlatılırken tefsir okuduğuna dair bir bilgi yoktu. Tefsir okumayan bir kişi bir ayeti nasıl kırk şekilde tefsir yapacakmış. Hepsinin de delilini gösterecekmiş. Cemaati da yalnız on bir tefsiri anlayabilmişmiş. Kur'an ayetlerinin Kur'an ayetleriyle tefsirini biliyoruz, Ayetlerin hadislerle tefsirini biliyoruz da Hz.Muhammedin yapmadığı, yapamadığı oranda tefsir yapma becerisini bir kişiye yüklemek inandırıcı mıdır? Başkalarının kendisi hakkında böyle iddialarda bulunmasından Abdulkadir Hazretlerinin haberi varmıydı ? Bu anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-67- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Cubbâî ismindeki bir zât anlatır: Evliyânın hayâtından ve sözlerinden bahseden arabî Hilyet-ül-Evliyâ kitabını birisinden dinlemiştim. Kalbim yumuşadı ve halktan uzaklaşıp yalnız ibâdetle meşgûl olmak istedim. Gidip

Abdülkâdir Geylânî'nin arkasında namaz kıldıktan sonra huzûrunda oturdum. Bana bakıp; "Eğer inzivâyâ çekilmek istersen, önce ilim, sonra da yetişmiş ve yetiştirebilen rehber zâtların, yâni mürşid-i kâmillerin huzûrunda edeb öğren. Daha sonra inzivâyâ, yalnız ibâdetle başla. Yoksa, ibâdet ederken dinde bilmediğin bir şeyi öğrenmek îcâbeder de, yerinden ayrılmak durumunda kalırsın." buyurdu.

Soru, yorum

*Cübbai kimdir, nerelidir , taniyan bilen varmi ki doğru söyleyip söylemediği nereden bilinsin. Kudsîyyet atfetmek için adamın kalbinden geçenleri dahi okuyabildiğini iddia ediyor. Burada başka bir kitabın da reklamı yapılmak istenmiyor mu? Bu tür iddiaların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-68- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin şöhreti her tarafı kaplayınca, Bağdat'ın ileri gelen âlimleri, her biri bir mesele sorup imtihan etmek için huzuruna gelip oturdular. Bu esnâda Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin göğsünden ancak kalb gözü açık olanların görebildiği bir nûr çıktı ve âlimlerin göğsünden geçip gitti. Âlimleri bir hâl kaplayıp, Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin ayaklarına kapandılar. Bunun üzerine onları tek tek bağrına bastı ve şimdi suâllerinizi sorun buyurdu. Her biri suâllerini sorup, hemen cevâbını aldı. Onlara; "Size ne oldu böyle?" denildiğinde; "Huzûrunda oturduğumuzda, bütün bildiklerimizi unuttuk. Bizi bağrına basınca unuttuklarımızı tekrar hatırladık. Suâllerimizi sorunca, öyle cevaplar aldık ki, hayrette kaldık." dediler.

Soru, yorum

Bağdat'ın alimlerinin Abdulkadir Hazretlerinin önüne gelip oturduğunu, onun göğsünden bir nur çıktığını ve hepsini

*kapladığını, bunu ancak kalp gözü açık olanların gördüğünü, soru soracak alimlerin soracakları soruları unuttuklarını, Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin ayaklarına kapandıklarını, onları tek tek kucakladıktan sonra tekrar sorularını hatırladıklarını ve cevaplarını aldıklarını iddia eden kimdir? Bahsedilen Bağdat'ın alimlerinin bir kaçının ismi neden zikredilmemiş? Kalp gözünün açık olup olmadığını kim nereden anlamış ? Yuvarlak ifadelerle kişi isimleri bulunmadan bir olay kurgulamanın doğru olduğuna inanıyormusunuz? Alimleri küçük düşürmek için Abdul Kadir hazretlerinin huzurunda oturtmuyorlar mı? Fakihleri ümmetin firavnları görenler bu menkıbeleri uydurmuyorlar mı? Abdulkadir Hazretlerine kudsîyyet vermek için uydurulan bir menkıbe değildir? Bu anlatılanlardan Abdulkadir Hazretlerinin haberi var mıdır? Bu anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-69- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Ebû Sa'îd Kilevî şöyle anlatmıştır: Ben, Abdülkâdir-i Geylânî hazretlerinin meclisinde iken, Resûlullah efendimizi ve enbiyâyı gördüm. Melekler onun meclisine gelmek için bölük bölük gök yüzünden inerlerdi. Bir defâsında da Hızır aleyhisselâmı görmüştüm. "Her kim dünyâda kurtuluşa ermek ve saâdete kavuşmak isterse, Şeyh Abdülkâdir'in meclisine devâm etsin!" buyurmuştu.

Soru, yorum

Ebû Sa'îd Kilevî diye bir kişinin olup olmadığını kim biliyor ? Böyle bir şahıs şayet varsa, sözde Abdulkadir Hazretlerini methedecek. Kendisinin olağanüstü bir kişi olduğundan bahsettiğinin farkında değil galiba. Abdulkadirin sohbetinde Peygamberimizi ve enbiyâyı gördüğünü, meleklerin de gök yüzünden bölük bölük indiklerini gördüğünü, hatta bir defasında Hızır a.s. i gördüğünü söylemesi Abdulkadir Hazretlerine verilen olağanüstü imtiyazla onun sohbetlerine gidenlerin dünyada kurtuluşa ereceğini söylemesi, kendisinin

*de Abdulkadir hazretlerinden geri kalmayacağını anlatmak istemesi değildir? Melekleri görmüşmüş, Hızır a.s. mı görmüşmüş v.s. Hz.Muhammed bile bu kadar göremez ve görememiştir. Bu tür meçhül şahısların isimleri kullanılarak uydurma menkıbelerle birilerine kutsiyet vermeye, insanları aldatmaya çalışmanın doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-70- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Abdülkâdir Geylânî hazretleri felsefe ile meşgûl olmayı hoş görmezdi, ondan men ederdi. Felsefenin kaynağı akıldır. Akıl yalnız başına yol gösterici değildir. Dînin rehberliğine muhtaçtır. Yoksa sapıtır. Bunun için din büyükleri îtikâdın bozulabileceğini bildikleri için, felsefe ile uğraşmaktan men etmişlerdir. Nitekim İbn-i Sînâ ve Fârâbî gibi zâtlar felsefecilerin kitapları ile çok meşgûl olduklarından sapıtmışlardır.

Soru, yorum

Felsefenin kaynağı akılmiş ve yalnız başına kullanıldığı zaman insan sapıtmış da ondan dolayı Abdulkadir Hazretleri felsefeyi sevmemiş. Allah Kur'an'da yüzlerce kere "aklınızı kullanın", "düşünmezsiniz", "düşünüp ibret almazsınız" diye tenbih ve ikazda etmemiş midir? Kur'ana aykırı iş yapanların yaptıkları işler anlaşılmaz diye, islam dinine hurafelerin sokulduğu anlaşılmaz diye aklın yeterli olmadığından bahsederler. Aklını kullanan kişilere yutturulmak istenen şeyler yutturulamadığından akli devre dışı bırakmaya çalışırlar. Allah, Kur'an ve Hz.Muhammed akla önem veriyorsa Allah'ın dostu olduğu iddia edilen bir kişi akla nasıl önem vermez. Akıl olmadan ilimler öğrenilir mi ? İlimlerden yoksun olan insanları irşad edebilir mi? Büyük bir zat olduğunu iddia ettiğin adamın hem birçok ilim öğrendiğini iddia edeceksin, hem on üç ayrı konuda ders verdiğini iddia edeceksin. Ondan sonra da felsefeyi sevmeyi, akla önem vermezdi diyeceksin. Hani Kur'anda "Allah'tan hakkıyla ancak alim kulları korkar" buyurulmamış mıdır? Böyle tutarsızlık

*olur mu? İbni Sina ve Farabi'yi sevmeyenlerin Abdulkadir Hazretlerini kendisine kalkan olarak kullanmak suretiyle amaçlarına ulaşmak istemesi değil midir? Veya insanların beyinlerine ipotek koyup kendi amaçları doğrultusunda kullanmak istenmesi değil midir? Bu görüşlerin Abdulkadir Hazretlerine ait olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-71- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Şeyh Muzaffer Mansur der ki:

Birkaç kişi ile Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin yanına gitmiştik. Elimde, felsefe ile ilgili kitaplar vardı. Bizi süzdükten sonra kitabı görmeden bana; "O elindeki kitap ne kötü bir arkadaştır." buyurdu. Bu esnâda oradan ayrılıp kitabı bir yere koymak ve bir daha taşımamak hatırıma geldi. Kitabı çok seviyordum. İçerisindeki çok şeyi de ezberlemiştim. Tam kalkacaktım, bana dikkatli dikkatli bakmaya başladı. Şaşırıp kalkamadım. "Şu kitabı bana versene." buyurdu. Vermek için kitabı açtım. Bir de ne göreyim kitabın sayfeleri bembeyaz olup, hiçbir şey yazılı değildi. Kitabı kendisine verdim. Tek tek sayfelerine baktıktan sonra bana geri verdi. "İşte İbn-i Dâris'in Fedâil-ul-Kur'ân (Kur'ân-ı kerîmin fazîletleri) kitabı." buyurdu. Baktım gerçekten onun güzel bir hatla yazılmış bir nüshası idi. Bana; "Kalb ile tövbe etmek ister misin?" buyurdu. "Evet." dedim. "Öyleyse kalk!" dedi. Kalktım. Zihnimde felsefe ile ilgili bütün öğrendiklerimi unuttum. Daha önce onları hiç okumamış gibi oldum.

Soru, yorum

Şeyh Muzaffer Mansur nasıl bir adamdır ki kendisi felsefe kitabını çok seviyormuş. Daha kitabı açıp bakmadan Abdulkadir hazretleri içindekilerin ne olduğunu, felsefe kitabı olduğunu anlamışmış. Abdulkadir hazretleri Kitabı bana verirmisin demişmiş. Kitabı Abdulkadire vermek için açınca sayfalarının bembeyaz olduğunu, yazılarının silindiğini

*görmüşmüş. Kitabı bakıp kendisine geri verince "İşte İbn-i Dâris'in Fedâil-ul-Kur'ân (Kur'ân-ı kerîmin faziletleri) kitabı." demişmiş. Kitap o kitaba dönüşmüşmüş. Beyninden de felsefe ile ilgili bilgileri o anda unutmuşmuş. Şeyh Muzaffer Mansur kimdir? Bu anlatılanları gerçekten o mu söylemiş? Eğer kendisi söylemiş ise şahit olan biri varmı? Bunları kendisi mi anlatmış yoksa başkaları mı şeyhe ittibayı sağlamak için bunun adını kullanarak anlatmış? Bu olaydan Abdulkadir hazretlerinin haberi var mıdır? Kitaptan yazıları kaybedebilmek bir mucize olarak gerçekleşebilir ama bu da peygamberlerin işidir. Beyinlerde olan bilgileri yok edebilmek ilahlık vasfını gerektirir. Halbuki bu anlatımda bulunan bir insandır. Burada iddia edilen hususların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-72- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Dîne uygun olmayan bir şeye müsaade etmezdi. Bir gün yanında; "Falanca çok ibâdeti ve kerâmetleri ile meşhûrdur." diye konuşuldu ve bu arada;"Ben derece bakımından Yûnus aleyhisselâmı geçtim." dediği nakledildi. Bunu duyunca yüzünde öfke eserleri görüldü. Yaslandığı yastığı yere doğru attı. Gidip baktıklarında adamın öldüğünü gördüler. Vefâtından sonra o şahıs rüyâda neşeli olarak görüldü. "Nasılsın?" diye sorulduğunda; "Şeyh Abdülkâdir hem Allahü teâlânın, hem Yûnus aleyhisselâmın yanında bana şefâatçı olduğu için, Allahü teâlâ beni affetti. Yûnus aleyhisselâm hakkında söylediğim o söz sebebiyle hesaba çekmedi." dedi.

Soru, yorum

Dine uymayan bir şeye müsaade etmezdi diyorlar ama kendisi için anlatılan birçok şeyin akla mantığa dine uymadığı görülmektedir. Şöyle ki; Adamın biri "Ben derece bakımından Yunus A.S. i geçtim diyecekmiş ve Abdulkadir Geylani de öfkelenip yaslandığı yastığı yere atacakmışmış ve o adam ölecekmişmiş. Vefatından sonra da o şahıs rüyada

*görülmüşmüş ve nasılsın diye sorulduğunda Şeyh Abdulkadir Allah'ın ve Yunus A.s.mın yanında şefaathı olduğu için Allah'ın kendisini affettiğini söylemişmiş. Şeyh Abdulkadirin öfkelenip yastığı yere atmasıyla adam ölecek, yani ahirete gidecek, birisi onu rüyada görecek, Abdulkadirin kendisine şefaathı ederek affedildiğini söyleyecek ifadeleri ne kadar düzmece değil mi? Hani Şeyh Abdulkadir hazretleri o adama öfkelenip yastığı yere atmış ve o adam da ölmüştü. Öfkelenildiği ve ölümünü istediği adama neden şefaathı etsin ve affedilmesini istesin. Kim olduğu belirtilmeyen birileri rüyalar görecek veya rüyalar uydurulacak ve o rüyalarla insanlar uyutulmaya çalışılacak. Bu olaydan Abdulkadir hazretlerinin haberi varmıdır? Böyle menkıbeleri uydururken müridler çoğu zaman aynı menkıbe içersinde birbirlerine tezat, çelişkili anlatımlarda bulunduklarının farkında bile varamazlar. Çünkü anlatılanlar hep sonradan uydurulmuştur. Bu anlatımlarda anlatılmış olan bu olayın doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-73- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLÂNÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Ubey isminde, anlatılanları zor kavrayan bir talebe vardı. Bir gün ders sırasında İbn-üs-Semhal isminde bir zât gelmişti. Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin onun dersi geç anlamasına karşı gösterdiği tahammüle hayran kaldı. O talebe dersini alıp çıktıktan sonra, gösterdiği sabra hayret ettiğini söyleyince, Abdülkâdir Geylânî hazretleri; "Bir hafta daha yorulacağım, ondan sonra vefât edeceğim." buyurdu. Dediği gibi bir hafta sonunda vefât etti.

Soru, yorum

Şeyh Abdulkadirin bu olaydan haberi varmıdır ?

*Bir hafta sonra öleceğini haber vermiş olması ve ölmesi iddiası doğru mudur. Bu ifade Allah'ın "Hiç kimse ne zaman öleceğini bilemez " ayetine aykırı değil midir. Böyle bir şeyin olup olamayacağına **kararı sizler veriniz..***

B-74- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Sıkıntısı ve dileği olanlar onu vesîle ederek, araya koyarak Allahü teâlâyâ duâ ettiklerinde dileklerine kavuşurlardı. Buyururdu ki: "Sıkıntıda olan bir kimse beni vesîle edip Allahü teâlâyâ yalvarsa derhâl sıkıntısı gider. Şiddet ânında her kim benim ismimi ansa derhâl rahata kavuşur. Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin yüzü suyu hürmetine diyerek, her kim Allahü teâlâdan dilekte bulunursa, derhâl işi görülür."

Bir kere de; "Her kim her rekatında Fâtiha'dan sonra on bir İhlâs okuyarak, iki rekat namaz kılarsa, selâmdan sonra da on bir defâ Allah'ın Resûlüne salât ve selâm getirip benim ismimi anarak yalvarırsa, Allahü teâlânın izni ve yardımıyla derhâl işi görülür." buyurdu.

Soru, yorum

Gerçek Allah dostu olan biri kendisini Allah ile kul arasına aracı koyar mı, Allah'ın yasakladığı bu konuda Allahahtan utanmaz mı? Allah'ın bu konudaki yasaklayıcı ayetlerini bilmez mi? Bu ifadeleri kullanan kişilerin İslam dininden haberleri yok mu dur? Bir insanın yüzü suyu hürmetine diyerek dua etmek müstecap imişmiş. Her dileği kabul edilirmişmiş. Burada bahsedilen her dilekten mürit diye geçinen insanların gayrimeşru isteklerinin de gerçekleşeceği anlamı çıkmaz mı? Böyle bir ifadeyi Abdulkadir Geylanî'nin kullanacağına ihtimal veriyor musunuz? Diyelim ki bu şekilde aracı konulmak suretiyle dualar kabul ediliyormuş. Eğer bu gerçek olsaydı, bu şekilde dua edenlerden hiç birisinin aklına bir insanı öldürmek, Müslümanlara eziyet etmek isteyenlerin kahri için ettiği dualar tutmuş olmaz mıydı? Veya Müslümanların durumu şeyhi aracı kılıp dua edenleri ilgilendirmiyor mu? Bütün dünyada Müslümanlar kan ağlarken, Müslüman kanı akarken bu yakıştırmalarda bulunan insanlar seviniyor mu? Hz.Muhammed nasıl mücadele verdiğini Müslümanlar bilmiyor mu? Peygamberimizin dahi aracı konularak dua edilemeyeceğine dair ayetler varken Abdulkadir hazretleri için veya başka bir kabir ehli için bunun uydurulması doğru

*modur? Bu iddiaların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-75- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Temiz bir hanım, Abdülkâdir-i Geylânî hazretlerine talebe olmuştu. Bu kadın dağda iken, ihtiyaç için mağaraya girdiğinde daha önce ona âşık olan bir ahlâksız da ardından girdi. Kadına yanaşıp, onun nâmusunu kirletmek istedi. Kadın kaçıp saklanacak bir yer bulamadı. Gavs-ül-a'zamın ismini söyleyip; "Yardım et (yetiş, imdâd) ey Gavs-ül-a'zam, ey insanların ve cinlerin gavsı, yardımcısı, yetiş! Yetiş ey Şeyh Muhyiddîn (dînin ihyâ edicisi), yetiş ey Seyyid Abdülkâdir!" deyip feryâd etti. O anda Gavs-ül-a'zam medresede abdest alıyordu. Ayaklarında tahtadan nalınlar vardı. Onları çıkarıp mağara tarafına savurdu. Ahlâksız, arzusuna kavuşamadan, nalınlar kafasına ulaştı ve ölünceye kadar başına vurdular. Kadın, o mübârek nalınları alıp hazret-i Gavs'a getirdi ve başından geçeni anlattı.

Soru, yorum

Bir kadını önce Abdulkadir'e talebe yapacaksın, sonra dağda ihtiyaç için bir mağaraya girdiğini ve ona aşık olan bir ahlaksızın mağaraya girip kadının namusu kirletmek istediğini söyleyeceksin. Tek kurtarıcının Abdulkadir ve Şeyh Muhyiddin olduğunu ondan yardım istediğini ve yardımın derhal geldiğini söyleyeceksin. Bütün bunlar Gavsul azamın olağan üstü güce sahip olduğuna insanları inandırmak için uyduracaksın. Mademki adam kadına aşıkta neden namusunu kirletmek istesin? Ta uzaklardan kadının feryadını şeyh nasıl işitsin, attığı takunyası ta mağaraya kadar gidip adamın kafasına ölünceye kadar nasıl vursun. Kadın takunyaların kime ait olduğunu nasıl bilsin de alıp şeyhe götürsün. Hiç bir peygamberin dahi yapamadığı bu olağanüstü hadiseleri ilahlaştırılmak istenen bir insan için uydurmak doğrumudur? Bu menkıbeyi anlatan kim, şahit olan kimdir? Adam

sevgilisine sahip olmak için gayri meşru bir talebinden dolayı ölmeyi hak etmiş ve Abdulkadir hazretleri tarafından ta mağarada nalinlarını kafasına vurdurmak suretiyle öldürebiliyor ise bu öldürme hakkını ona kim vermiştir? Bu kadından başka kaç insanı kurtarmak için takunya atmıştır? Yaşadığı dönemlerde zulme uğrayan Müslümanların ne kadarını gayri Müslimlerin şerrinden korumuştur? Bunlar acem palavraları denen palavralara benzemiyor mu? Böyle aklın almayacağı şeyleri anlatmak dinimizce doğru mudur? Bu olayın gerçek olup olmadığına, böyle menkıbelere inanmak doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.**

B-76- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Müridlerinin, talebelerinin tövbesiz vefât etmemeleri için duâ etti:"Allah'ım! Ceddin, Habîbin Muhammed aleyhisselâm ve kullarından takvâyâ erenlerin hâtırın için, hiç bir mürîdimin, talebemin rûhunu tövbesiz alma." diye yalvardı.

Bir defâsında; "İyi müridlerin hâli mâlum, ya kötülerinki ne olacak?" diye sorduklarında; "İyi olanlar kendilerini bize adanmışlardır. Kötülere gelince biz de kendimizi onları kurtarmak için adadık." buyurdular.

Soru, yorum

Şeyh müritlerine ve talebelerine tövbesiz vefat etmemeleri için dua etmiş ve iyi müritler için kabul edilmişçesine anlatılıyor. Anlatan kim? Abdulkadir hazretlerinin bu anlatımdan haberi var mıydı? Kötü müritlere gelince ; Şeyhin de kötü müritler için kendilerini adadığını söylüyor. Bu ne büyük alicenaplık. İyi müritler cennetlik oluyor, kötü müritler için şeyh yanacak veya şefaât ederek onları cehennemden kurtaracak. Yani Hristiyanlıkta İsa A.S in günahkar Hristiyanlar için kendisini çarmıha gerdirmeye inancı var ya bizim şeyhimiz de günahkar müritleri için Hristiyanlara nispet gibi kendisini feda edecekmiş denilmek istenmiyor mu? Bir kişinin günahını başka bir kişi çeker mi? Kıyamet günü kimsenin kimseden yardım göremeyeceğini Allah Kur'anda

*haber vermiyor mu? Bu menkıbeyi uyduran ya Kur'ana inanmıyor veya zırcahil biri değil midir? Sorulmaz mı ki bu kişiye mürit olmayanlar ne olacak? Bu kişinin varlığını duymayanlar ne olacak? Herkes bu kişiye mürit olmaya mecbur mu? Bu kişiye mürit olmayı Allah mı, yoksa peygamber mi emrediyor? İnsanların başka bir şeyh seçme hakları yok mudur? O şeyhin döneminde yaşamayanlar ne olacak? Horasan bölgesinde yaşamayanlar bu büyük olayı nasıl duyacak ve itikat bağlayacak. Hz. Muhammed bile ümmeti için kendini feda ettiğini bildirmemiş iken bir insan için bu iddialarda bulunmak doğrumudur? İnsanları böyle safsatalara inandırmaya çalışmak dine aykırı değil midir? İnsanlar sadece Allah'a karşı sorumlu değiller mi? Bu anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-77- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANI'NIN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bir kere de; "Bana gözün alabileceği kadar bir kitap verildi. Onda kıyâmete kadar talebelerimin isimlerini gördüm." buyurmuştur.

Soru, yorum

*Abdulkadir hazretlerinin bu ifadeyi kullandığına inanıyor musunuz? Bu olayı anlatan kişinin kimliği neden belli değildir? Basit bir olay değildir bu. Bir insana kitap verildiğinden bahsediliyor. Kitaplar peygamberlere verilir. Kendisine kitap verildiğini iddia etmek peygamberlik iddia etmek değil midir? Sonra bahsedilen kitabın diğer kitaplara nazaran hacminin akıl almayacağı derecede büyük olduğundan bahsetmek kutsal kitapları hafife almak değil midir? Kendisine mukaddes kitaplar verilen peygamberlerden kendisini daha üstün görmek değil midir? Gözün alabildiği kadar büyük kitap verilecek ve o kitapta sadece talebelerinin isimleri olacak. Yani talebelerinin çokluğunu ifade etmek için mantığa ters düşen bir şey anlatmaya gerek var mıdır? Gerçek bir Allah dostu şeyh böyle bir iddiada bulunur mu? Veya müslüman olan bir mürit başka biri için böyle bir uydurmada bulunur mu? Bu ifadelerin doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-78- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLÂNÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Cinler de kendisinden çekinir, itâat edip sözünü dinlerlerdi.

Ebû Saîd Abdullah bin Ahmed isminde birinin kızına cinler musallat olmuştu. Hâlini, Seyyid Abdülkâdir Geylânî hazretlerine arz etti. O da; "Falanca yere git. Oraya cinlerin reisi uğrayacak. Ona benim gönderdiğimi söylersin, hâlini anlattırsın. O sana yardımcı olur." buyurdu. O şahıs denilen yere gitti. Kendisini Abdülkâdir Geylânî'nin gönderdiğini ve kızının durumunu anlattı. Cinlerin reisi kızına musallat olan cini cezâlandırdı. Ebû Saîd cinlerin reisine;"Bugüne kadar senin kadar Abdülkâdir'in emrine cân u gönülden itâat eden görmedim." deyince; "Abdülkâdir Geylânî hazretleri her gece evinden bakar, cinleri seyrederek. Cinler onu görünce korkularından sağa sola kaçırlar. Allahü teâlâ sevdiği kulun emrine birçok insan ve cin verir." dedi.

Soru, yorum

*Cinleri emir kumanda etme özelliği Süleyman A.S. a verilmişti. Onlarla konuşma, dillerini anlama özelliği bilindiği kadar ona mahsus idi. Bu menkıbede bu özelliği Şeyh Abdulkadir'e atfetmek ona peygamberlik vasfı yüklemek amacı gütmüyor mu? Cinleri evinden bakıp seyrettiğini söylemek, kendisinin cinlendiğini söylemek demek anlamına gelmez mi? Cinlerin kendisinden korktuğunu söylemek çok anlamsız değil mi? Çünkü görünmeyen varlıklar bir kişiden korkmaya neden ihtiyaç duysun? Kur'an'ı kerimde ve peygamberimizin hadislerinde böyle bir kişiye böyle bir özellik verildiğinden bahsedilmiyor. Kur'an mı doğru söylüyor yoksa bu tür iddiaları ortaya atıp bir kişiyi olağanüstü vasıflarla vasıflandırmaya çalışanlar mı ? Bu tür iddiaların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-79- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Duâsı makbûl idi. Bağdad halkından biri ona gelerek; "Babamı rüyâda azâb içerisinde gördüm. Bana Şeyh Abdülkâdir'e git, bana duâ etsin. Belki Allahü teâlâ beni azapdan kurtarır." dedi. Bunun için sana geldim. Babama duâ ediverin de azaptan kurtulsun." dedi. Abdülkâdir Geylânî hazretleri sükût buyurdu. Bir şey söylemedi. O şahıs ikinci gece babasını rüyâsında yeşil bir cübbe içerisinde neşeli neşeli görünce hayret edip; "Baba, dün azâb içindeydin, bugün ise neşelisin. Sebebi nedir?" diye sordu. Babası; "Şeyh Abdülkâdir bana duâ etti. Allahü teâlâ onun duâsı hürmetine beni azaptan kurtardı." dedi.

Soru, yorum

*Bir kişinin dualarının kabul olduğunu, hatta Kabir azabını kaldırabilecek güçte olduğu söylemek İslam dinine, Kur'an'a ve peygamberimize saygısızlık değildir? Bir kişinin rüyasında babasını azapta gördüğü ve bu rüya üzerine Şeyhi amaçları doğrultusunda kullanmaya kalktığı bu safsataları bir kerametmiş gibi uydurduğu görülmektedir. Rüyalarla Ahirete haber götürüp getirmenin ne kadar mantıksız bir söylem olduğunu anlatmaya gerek var mıdır? Babasından azabın kaldırıldığını söyleyen bu adamın kimliği neden belli değildir? Azabın kaldırıldığına kim şahittir? Abdulkadir hazretleri günah işleyip azap çekmekte olanları kurtarmakla mı görevliydi? Abdulkadir hazretleri "suç işleyenler günahının karşılığını çekecektir" diye vaaz etmiyor muydu? Yoksa siz günah işleyin ben dua eder cezanızı kaldırırım mi diyordu ? Bu iddiaların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-80- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Tabiblerin tedâvî edemediği hastalar ona gelirler, duâsı bereketiyle şifâ bulup giderlerdi. Bir defâsında Halîfe Mustencid'in akrabâsından karnı şiş bir hastayı

getirdiler. Elini sürüp, duâ ettiğinde Allahü teâlânın izni ile iyileşti.

Soru, yorum

*Bu Allah'ın izniyle olabilir ama burada tabiilerin tedavi edemediği hastaları sadece elini sürerek iyileştirdiğini iddia etmekle kişiye olağanüstü bir sıfat yüklemek amaçlanmıştır. Şiilikte imamların dost olmadığı halifelere Halife Müstencid'in akrabası olduğu kişiden bahsedilmesi, Abdulkadir hazretlerinin halifelere düşmanlık beslemediği imajını vermek için mi böyle bir şey anlatılmıştır. Veyahut halifede hiçbir keramet yoktu da akrabasına fayda veremedi, şeyhe muhtaç olduğunu ve şeyhte keramet vardır demek için mi bu uydurulmuştur? Bu halifenin akrabasının ismi neden açıklanmamıştır? Menkıbenin gerçek olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-81- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Halk sıkıntıları olunca ona gelirdi. Bir seferinde Dicle Nehri taşmış, sular Bağdad sokaklarına kadar gelmişti. Herkes korku ile Abdülkâdir Geylanî hazretlerine baş vurdu. Abdülkâdir Geylanî hazretleri oraya geldi. Bastonunu nehrin kenarına dikti. "Daha ileri gitme!" dedi. Allahü teâlânın izni ile nehrin suyu o andan îtibâren azalmaya başladı.

Soru, yorum

Dicle nehri taşacak, Bağdat sokaklarına kadar gelecek, Abdulkadir Geylani bastonunu nehrin kenarına dikecek "Daha ileri Gitme " diyecek ve Allahın izniyle daha ileri gitmeyecekmiş. Musa a.s. denize bastonunu vurmuş ve deniz yarılmıştı. Ama ona bastonunu Kızıldeniz'e vur diye emr olunmuştu. Abdulkadir hazretlerine yerin ve göğün tasarrufu verilmiş gibi her istediğini yapıyormuş ve Allah'ın izniyle yapıyormuş deniyor. Ol demesiyle her şeyin olabileceği şeklinde kendisine ilahlık payesi verilmeye çalışılmıyor mu? Bu menkıbeyi uyduranlar neden Abdulkadir hazretlerinin " Ey

*Allahım Diclenin sularının daha ilerlemesine mücade etme” diye yalvardığı şeklinde anlatmaya tenezzül dahi etmiyorlar. Adamın keramet gösterdiğini anlatmaya çalışırken kendisine ilahlık gücü verilmeye çalışılması doğru mudur? Bu olay gerçekten meydana gelmiş olabilir mi? Bu iddiaların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-82- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ’NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Muhammed Ezher şöyle anlatır:

Bir sene Allahü teâlâdan devamlı bana evliyâsından birini göstermesini istedim. Bir gece rüyâmda İmâm-ı Ahmed bin Hanbel’in kabrini ziyâret ettim, orada birisi vardı. İçimden onun evliyâdan biri olduğunu geçirdim. Uyanınca Ahmed bin Hanbel’in kabrine koştum. Rüyâda gördüğüm zât orada duruyordu. Önümden geçip Dicle’ye doğru gitti. Ziyâretimi acele yapıp onu tâkib ettim. Dicle Nehrinin iki tarafı, bir adımlık mesâfe oluncaya kadar yaklaştı ve adımını atarak geçiverdi. Sonra o zât medresesine gittiğinde rüyâda ve uyanık iken gördüğü zatın Abdülkâdir Geylânî hazretleri olduğunu anladı.

Soru, yorum

Muhammed Ezher Allahtan devamlı evliyadan birisini kendisine göstermesini istemişmiş. Rüyada İmami Ahmed bin Hambelin kabrini ziyaret etmişmiş. Orada gördüğü birisinin evliya olduğunu içinden geçirmişmiş. Sonra kabre koşmuş ve o adamı orada görmüşmüş. Sonra önünden geçip Dicle’ye doğru gitmişmiş. Dicle nehrinin kenarları birbirine bir adım kalana kadar yaklaşmışmış ve o adam bir adım atarak karşıya geçmişmiş. Sonra medresesine gidince o zatın Abdulkadir olduğunu anlamışmış. Abdulkadir hazretlerinin anlatılan bu olaydan acaba haberi var mıdır? Sormak gerekmiyor mu ki ; Dicle nehrinin iki tarafı birbirine bir adım kadar yaklaşınca kadar başka gören olmadı mı? Dicle nehrinin iki yakası bir adımlık olana kadar bir araya gelmesi bir mucize olsa gerek. Mucizeyi peygamberler gösterir. Nehrin üzerinden yürüyerek

geçebilmek keramet olabilir. Neden nehrin üzerinden yürüyerek geçti denilmedi. O adam nehri geçip gittikten sonra kendisi ne yaptı, geri döndü mü veya onu takip etti mi? Kendisi ardından neden gitmedi? Bu adamın kim olduğunu merak etmedi mi? Kendisi takip etmişse kendisi de bir adım aşırarak dicle nehrini geçmiş olamadı mı? Böyle yapmışsa kendisinin de ermiş olduğunu anlatmak istemiyor mu İnsanları bir şeylere inandırmak için uydurma menkıbeler anlatmaya gerek var mıdır? Bu tip masallarla insanların beyinlerini etki altına bırakmak dinen doğrumudur? Anlatılan bu olayın doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz..**

B-83- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Gavs-ül-âzam, Medîne-i münevvereden Bağdad-ı Dârüsselâma gelirken, yolda hırsızlardan birine rastladı. Hırsız soyacak adam arıyordu. Gavs-ül-âzam ona; "Sen kimsin?" buyurdu. Hırsız; "Ben çölde yaşayanlardanım." dedi. Gavs-ül-âzam ona, isminin mâsiyet, günah mürekkebi ile yazılmış olduğunu açıkladı. Hırsızın kalbinden, bu heybet ve azamet sâhibi kişinin Gavs-ül-âzam olması muhtemeldir düşüncesi geçti. Hırsızın kalbinden geçeni kendisine söyledi ve; "Evet, ben Abdülkâdir'im." buyurdu. Hırsız, derhal mübârek ayaklarına kapandı ve dilinden; "Ey Seyyid Abdülkâdir! Allah için bana bir ihsânda bulun!" sözleri çıktı. Gavs-ül-âzam, hâline acıdı ve kalbinin düzeltilmesi için, Allahü teâlâyâ duâ etti. Hitab geldi; "Ey Gavs-ül-âzam, hırsız doğru yola ulaştır. Onu sevgililer hidâyetine irşâd eyle, onu kutublardan biri eyle!" Hırsız, eşsiz teveccühleri ile kutublardan oldu.

Soru, yorum

Burada, Medine-i münevvere dedikten sonra Bağdad-ı Darüsselam demek doğru bir sözmüdür? Emin belde olarak Mekke ve Medine olduğunu dinimiz bildirmiştir. Bağdadın, dar-üs selam (kurtuluş yeri) olduğuna dair dinimizin bildirdiği

*bir ifade yoktur. Hırsızın kalbinden geçenleri bilmek, Allah'a yalvarıp duasını kabul ettirdiğine dair Allah'tan hitap almak peygamber işidir. Hırsız, Abdulkadir Geylani'ye yalvarmışmış. O da Allah'a yalvarmışmış. Allah'tan hitap gelmişmiş. Hitapta Allah "Ey Gavs-ül-âzam hırsız doğru yola ulaştır, onu kutuplardan biri eyle " bildirmişmiş ve o hırsız da eşsiz teveccüh ile kutup olmuşmuş. Hani kutup her yüzyılda bir gelirdi. Neden hırsız Allah'a yalvarmamış da Abdulkadir hazretlerine yalvarmış? Neden Allah Cebrail vasıtasıyla değil de direk olarak Abdulkadir hazretlerine hem de Gavs-ül Azam diye hitapta bulunmuş? Gavsul azam diye bir unvandan kur'an ve hadisler hiç bahsetmiş mi ? Neden Allah, kendisi hırsıza hidayet vermemiş de Abdulkadir hazretlerine "Hırsız doğru yola ulaştır ve onu Kutuplardan eyle" demiş ve Abdulkadir hazretleride hırsıza teveccüh edip onu kutup yapmışmış. Kutupluk hem çok büyük bir makam olduğunu söylemek hem de bir kutubun bir hırsızdan kutup yapabildiğini söylemek mantıksızlık değil midir? Buradaki ifadelerden Şeyh Abdulkadir hazretlerinin haberi var mıdır? Bu ifadeleri kullanan kimdir ve şahidi var mıdır ? Bu ifadelerle Allah ile alay ediliyor mu? Allah'ın vereceği hidayeti Şeyh Abdulkadir'in verdiği iddiasında bulunmak küfür değil midir? Bu anlatılanların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-84- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANI'NIN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Müslüman olan bir râhip şöyle anlatır:

Ben Yemenliyim. İçimden müslüman olmak geldi. Bunun için Yemen'deki İslâm âlimlerinden birine mürâcaat etmek istedim. Böyle düşünürken, uyuya kaldım. Rüyâmda İsâ aleyhisselâmı gördüm. Bana; "Irak'a git, orada Abdülkâdir isminde biri var, onun huzûrunda müslüman ol. Çünkü o zamânındaki âlimlerin en büyüğüdür." buyurdu.

Soru, yorum

Müslüman olmak isteyen bir rahibe rüyasında İsa a.s. " Irak'a git orada Abdulkadir isminde biri var. O zamanının alimlerinin

*en büyüğüdür " diyecek. Yemen'li olan bir rahip kimin alim olduğunu, kimin gavs olduğunu duymamış olabilir mi? Bu menkıbeyi uyduran kimse de Abdulkadir hazretlerinin zamanının en büyük Gavsı, kutbu olduğunu söylemeyi akıl edememiş mi de alim olduğunu söylemiştir. Halbuki tasavvuf ehli hiç bir zaman ilimlerini ön plana çıkarmamış, akla önem vermemiş her şeyin kalp ile olduğunu iddia etmişlerdir. İsa a.s. i dahi rüyada yalan söyletebilmek islam dinine yakışan bir anlayış mıdır? Bu rahip kimdir bilen varmıdır? Bir kişiyi kutsallaştırmak için uydurulan bu menkıbenin doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-85- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Yine on üç kişilik bir hristiyan cemâati müslüman olmayı kararlaştırdılar. Kimin yanında müslüman olacaklarını düşünürlerken sâhibini görmedikleri bir ses; "Bağdat'a gidin. Abdülkâdir Geylânî ismindeki zâtın huzûrunda müslüman olun. Onun bereketiyle kalbinizde öyle bir îmân nûru parlar ki, başkasının yanında böyle olmaz." diyordu.

Bu hâdiseler, Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin büyüklüğünü, derecesinin yüksekliğini göstermektedir. Yoksa, İslâmiyette, müslüman olmak için, müftüye, imâma gitmek ve formaliteye ihtiyaç yoktur. Bir kimse kelime-i şehâdeti söyleyip mânâsına inanınca müslüman olur. Allahü teâlânın izni ile bir anda birçok yerde bulunurdu.

Soru, yorum

On üç kişilik bir hristiyan cemaati müslüman olmayı kararlaştırıyorlarmışmış ve sahibini görmedikleri bir ses Bağdat'a gitmelerini, Abdulkadirin huzurunda müslüman olmalarını söylemişmiş. Adamlar daha hristiyan iken Allah ile aralarında seslerin gidip geldiği vakı oluyorsa neden Müslüman olsunlar ki? Bu menkıbeyi uydurmak biraz acemice değil midir? Kim görmüş, kim duymuş bu sesin sahibini. Bir kişiye kutsallık vermek için uydurulan bir menkıbe olsa gerek. Abdulkadir Geylaninin büyüklük derecesini göstermek için

*uydurulmuyor mu bu menkıbe? Sonunda neden bir anda birçok yerde görülebildiği iddia ediliyor. Her yerde hazır ve nazir olan Allah değildir? Bir insan için böyle bir durumun söz konusu olduğu düşünülecekse önce peygamberimiz için düşünülmesi gerekmez mi? Peygamberimiz dahi hiç bir zaman aynı anda bir kaç yerde görülememiştir? Böyle bir anlatımın doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-86- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Ramazân-ı şerifte bir gün, ayrı ayrı yetmiş kişi, birbirinden habersiz, Gavs-ül-a'zamı iftâra dâvet etti. Herbiri kendi evini şereflelendirmek, bereketlendirmek istiyordu. Her birinin dâvetini kabûl etti, aynı anda dâvet edenlerin evlerinde iftarda bulundu, onlarla birlikte yemek yedi. Bu haber, bu büyük ve havsalaya sığmaz kerâmet, bir anda Bağdad'a yayıldı. Huzûrunda hizmet eden hizmetçilerden biri, Gavs-ül-âzam o akşam tekkesinden çıkmadığı, iftarı burada yaptığı hâlde, o kimselerin evlerine girip, onlarla yemek yemesi ve bu yemeğin aynı anda olması nasıl olur? diye düşündüğü zaman, Gavs-ül-âzam, o hizmetçisine dönerek; "Onlar doğru söylüyorlar, herbirinin dâvetinde bulundum, ayrı ayrı, fakat aynı zamanda herbirinin evlerinde yemek yedim" buyurdu.

Soru, yorum

Tekkeden hiç çıkmadan yetmiş ayrı kişinin evinde aynı anda iftar edebilmek peygamberlerin dahi yapamayacağı büyük bir iştir. Sihirbazlar da bunu yapmayı beceremezler. Bunun nasıl olabileceğini düşünen hizmetçinin beyninden geçenleri okuyup yetmiş ayrı ayrı kişinin evinde aynı anda iftar yaptığının doğru olduğunu söylemesi inanılacak bir şeymidir? Bu anlatımdan Abdulkadir hazretlerinin haberi var mıdır. Ancak Allah'ın her an her yerde hazır ve nazir olduğunu biliyoruz. Bu iddia ile Şeyh Abdulkadir hazretlerine ilahlık vasfı verilmek istenmiyor mu? Peygamberlerin dahi yapamadığı şeyleri birisi yaptı diye

*iddiada bulunmak apaçık bir yalan ve uydurma değildir? Bu gibi anlatımların doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-87- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bir kadın, çocuğunu Abdülkâdir-i Geylânî'ye getirip; "Oğlumun kalbini size tutulmuş gördüm; bana hizmetinden onu âzâd edip, size getirdim." dedi. Şeyh hazretleri bu genci yanına aldı. Ona nefsin istemediklerini yapmasını emretti. Tarîkatta sülûke başlattı. Bu şekilde devâm ederken, bir gün annesi çıka geldi. Oğlunu, az yemek ve uyumak sebebiyle, zayıf ve sararmış, arpa ekmeği yer hâlde buldu. Bu hâl ona dokundu. Çocuğunu bırakıp, Abdülkâdir-i Geylânî hazretlerinin yanına girdi. Şeyh hazretleri oturmuş, tavuk yiyordu. "Efendim, siz burada tavuk yersiniz, benim oğlum ise, arpa ekmeği yer." dedi. Şeyh bunu duyunca, elini, tavuk kemiklerinin üzerine koyup; "Kum bi-iznillâh!" yâni Allahü teâlânın izni ile kalk, diril! buyurdu. Tavuk hemen dirildi. Şeyh, kadına hitâben; "Senin oğlun böyle olduğu zaman, dilediğini yesin!" buyurdu.

Soru, yorum

Bir kadın çocuğunu Abdulkadiri Geylaniye getirmişmiş de yukarıda anlatılan mevzu meydana gelmişmiş. Bu kadar önemli bir haberi veren kadının kim olduğu neden belli değildir? Olayda figuran olan çocuğun kim olduğundan neden bahsedilmemiş? Kadından nakledilmiş ise bu büyük olayı kadından duyanın ismi neden belli değil? Bir kişiyi olağanüstü keramete sahip göstermek için uydurulup yazılan bir anlatım yanlış değildir? Tavuk kemiklerini diriltmek ancak peygamber mucizesi olabilir. Abdulkadiri Geylaninin mucize gösterdiği ifade edilmek istenmiyormu? Abdulkadir'in bu anlatımdan haberi varmıdır? Bağdat harabelerinde otuz seneden fazla uzlete çekildiği, ot ve yaprak yediği anlatılan bir şeyhin tavuk yemeye başladığını anlatmak mantıksız değil

*midir? Hz.Muhammed kuru arpa ekmeği yiyen bir kadının oğlu değilmiydi ? Bu anlatımın doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-88- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bâzan sevdiklerine mânâ âleminde çeşitli şeyleri gösterirdi.

Ali bin Yâkub anlatır: Bir kere daha yanına gitmiştik. Başını eğip, murakabeye dalınca, ondan bir nûrun yükseldiğini gördüm. Gözümünden perde kalktı, melekleri, onların tesbihlerini ve kabirdekileri, onların hâllerini, derecelerini, tesbih ettiklerini gördüm. Her insanın alnındaki yazıları okumaya başladım. Hulâsa bana gaybî, gizli pekçok şey malûm oldu. Beni oraya götüren Hocam Ali bin Hîtî, aklıma bir şey olmasından korkuyorum deyince, göğsüme vurdu ve ondan sonra gördüklerimden dolayı hiç korkmadım.

Soru, yorum

Burada olağanüstü şeyler anlatılmaktadır. Ali bin Yakup anlatır diyor. Ali bin Yakuptan duyup da nakleden isim belli değil. Ali bin Yakub'un böyle bir şey anlatıp anlatmadığı ne belli. Bir hadis rivayet edilmişse basit olsa dahi bir kaç tane ravisinden bahsedilmektedir. Burada anlatılanlar olağanüstü şeyler olmasına rağmen falan kes dedi diyerek anlatılan şeylere insanların inanmasının istenmesi yanlış değildir. Abdulkadiri Geylaniden bir nur çıkması onun büyük bir zat olduğunu ne kadar gösteriyorsa ondan çıkan nuru gören de ondan aşağı kalmaz demek istenmiyor mu? Çünkü; Gözünden perdenin kalktığını, melekleri gördüğünü, tesbihlerini işittiğini, kabirdekileri, hallerini , derecelerini gördüğünü, her insanın alınlarındaki yazıları okumaya başladığını, kendisine gaybi pek çok şeyin malum olduğunu anlatması Abdulkadirin ayarında hatta daha üstün birisi olduğunu iddia etmesi demek değildir ? Aklına bir şey olacağından korktuğunda onu oraya götüren hocası Ali bin Hiti göğsüne bir vurmakla gördüklerinden korkmaz hale getirmişmiş. Yani üçüncü büyük

zat da hocası Ali bin Hiti göğsüne bir vurmakla korktuğundan emin kılıyor ve daha korkmuyormuş. Bu zata da gereken paye böylece verilmiş oluyor. Bu anlatılanların gerçeğe alakası olabilir mi? Eğer Abdulkadir hazretlerinin böyle bir uydurmadan haberi olsa idi Ali bin Yakub'un kendisini ondan daha üstün göstermesine kızmazmıydı? Melekleri görmek, tesbihlerini işitmek, kişilerin alın yazılarını okuyabilmek, gaybi bir çok gizli şeyin malûm olması inandırıcı bir şeymidir? Hz Muhammed'i çok daha yukarlara geçtiğini iddia etmek değilmidir? İlahlık vasfına erdiğini iddia etmek değilmidir ? Bu menkıbenin doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.**

B-89- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Ebû'l-Hacer Hâmid Hirânî anlatıyor:

Bir gün Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin medresesine gittim ve huzûrunda oturdum. Bana; "Ey Hâmid! Bir gün gelecek meliklerin, sultanların minderinde oturacaksın." buyurdu. Aradan epeyce zaman geçip, Hiran'a dönünce, Sultan Nûreddîn beni çağırıp yanına oturttu ve evkaf bakanı yaptı. O günden beri devamlı Abdülkâdir Geylânî hazretlerinin o sözünü hatırlarım.

Soru, yorum

*Bir kişinin geleceği bildiğini iddia etmesi doğrumudur? Böyle bir ifade doğru olabilir ama bir kişiye kudsîyyet vermek için anlatılması yanlıştır. Ebû'l-Hacer Hâmid Hirânî'nin böyle bir şey demiş de olabilir, dememiş de olabilir. **Kararı sizler veriniz.***

B-90- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Bir gün bir cemâatle terasta durup, Buhârâ tarafına dönerek, güzel bir koku aldı ve; "Benim vefâtımdan yüz elli yedi sene sonra, dünyâya Muhammedî meşreb birisi gelir, ismi Behâeddîn Muhammed Nakşibendî'dir. Bana

mahsus nîmetlere kavuşur." buyurdu ve dediği gibi oldu.
Evliyânın büyüklerinden ve mürşid-i kâmillerin en meşhûrlarından olan bu zât, Muhammed Behâeddîn-i Buhârî Nakşibend hazretleri idi.

Soru, yorum

*157 sene sonrasını bildiği iddia etmek gaybi bildiğini iddia etmek değildir ? Sormak lazım ki kendisi mi 157 sene sonra gelecek kişiyi bizzat ismi ile haber veriyor, yoksa Behâeddîn Muhammed Nakşibendî' dostlarından biri mi Behâeddîn Muhammed Nakşibendî' yi ve Abdulkadir hazretlerini yüceltmek için bu menkıbeyi uyduruyor? Vefat edeceği zamanı da bilmiş oluyor, vefat edeceği zamandan 157 sene sonra gelecek adamı da bilmiş oluyor, ayrıca ismini de biliyor. Böyle bir uydurmada Abdulkadir hazretlerinin haberi var mıdır? Hem o zamanki zamanda cemaatle birlikte oturacağı terasın olduğundan da bahsedilmiş. Cemaatinin çok kalabalık olduğu bu menkıbeyi uyduranın terasın çökebileceği aklına gelmemiş galiba. Veya sağlam betonarme büyük bir binası mı var imiş ? Burada anlatılan menkıbenin doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-91- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Allahü teâlâ ona eşyânın aslını, neden meydana geldiğini gösterirdi.

Bir gün devlet ileri gelenlerinden birisi huzûruna gelmişti. Tesirli nasihatlarını dinledikten sonra memnuniyetinden on kese altını ortaya koyup, bunlar senindir." dedi. Abdülkâdir Geylânî hazretleri almak istemedi. Çok ısrar edince, içinden ikisini aldı ve sıktı. Elinin altından kan akmaya başladı. O şahsa; "Bunları bana getirmekten hiç mi hayâ etmedin?" dedi. Onları helalden kazanmadığını göstermiş oldu.

Soru, yorum

*Bir devletin ileri gelenlerinden birisinin huzuruna geldiğini, meclis huzurunda kendisine devletin ileri geleni zorla altın vermeye çalıştığını, iki altın alıp elinde sıkıldığını ve altınlardan kan damladığını, o altınların helal yolla kazanılmadıklarını ve helal olmadıklarını söylemişmiş. Medresede bu işi gören başka kimse yok mu idi ki bu devletin ileri geleninin ismi belirtilmemiş? Devlet belirtilmemiş. Gören kimse olmamış mı ? Şahit olan kimse yok mu ? Hangi medresede olmuş, hangi tarihte olmuş. Bu anlatımın doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-92- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

Her zaman gizli açık kerametleri görüldü.

-Abdülkâdir Geylânî hazretleri buyurur ki:

"Kerâmetler ancak bir hayır, hikmet için gösterilir. Kerâmetini gizlemeyen dünyâyâ düşkündür. Bana talebe olan yâhut evlâdımdan ve halîfelerime bağlı olup, kerâmet derecesine ulaşır, maksatsız kerâmet izhar edenin yüzü iki dünyâda kara olur."

Soru, yorum

*Abdulkadir Geylani hazretlerinin "dünyada maksatsız keramet izhar edenin yüzü iki dünyada kara olur " dediğini düşünüyormusunuz? Kerameti izhar edip etmemenin veli kulun elinde olup olmadığını bilmiyor mu? İstendiği zaman peygamberler mucize gösterirler. Veli kullar her istediği zaman keramet gösteremezler. Eğer kendisi "Dünyada maksatsız keramet izhar edenin yüzü iki dünyada kara olur" demiş ise, kerametleri diye anlatılanların çoğu başkasının uydurması olduğunun ispatı olmuyor mu? Bu söz Abdulkadir hazretlerine ait olup olmayacağına **sizler karar veriniz.***

B-93- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANI'NIN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Gavs-ül-a'zam bir gün, İmâm-ı Ahmed bin Hanbel'in kabrini ziyâret etti. Yanında evliyâdan bir cemâat da vardı. Kabrin başında okudular. İmâm-ı Ahmed bin Hanbel kabirden çıktı, elinde gömlek vardı. Gömleği verdi ve birbirlerinin boynuna sarıldılar. Sonra İmâm-ı Ahmed; "Ey Seyyid Abdülkâdir! Fıkıh, tasavvuf ile helâlin, haramın ilmi sana muhtaçtır." buyurdu.

Soru, yorum

*Gavs-ül-a'zam İmâm-ı Ahmed bin Hanbel'in kabrini ziyâret etmişmiş. Yanında evliyâdan bir cemâat da varmışmış. Kabrin başında okumuşmuşlar. İmâm-ı Ahmed bin Hanbel kabirden çıkmışmış. Elinde gömlek varmışmış. Gömleği vermişmiş ve birbirlerinin boynuna sarılmışmışlar. Sonra İmâm-ı Ahmed; "Ey Seyyid Abdülkâdir! Fıkıh, tasavvuf ile helâlin, haramın ilmi sana muhtaçtır." buyurmuşmuş. Böyle bir acem palavrası olur mu ? Abdulkadir hazretlerinin yanında bulunan evliyalardan birinin ismini, insanları inandırmak için neden zikretmemişler? Yanındakilerin evliya olduğuna kim hükmetmiş? Ahmed bin Hanbel kabirden çıkacak ve giyinik mi çıplak mı olduğu belirtilmeyecek. Birbirlerine sarılacaklar ve Ahmed bin Hanbel Abdulkadire "Ey Seyyid Abdülkâdir! Fıkıh, tasavvuf ile helâlin, haramın ilmi sana muhtaçtır" diyecek. Yani sen bu ilimlere muhtaçsın demiycek de bu ilimler sana muhtaçtır diyecek. Bu ilimlerin sonsuzluğundan daha üstünmüdür ki böyle hitap etsin. Gerçi ölü konuşmaz ama konuşturuyorlar işte. Filmin sonrası yok. Konuşma bittikten sonra ne oldu. Kabre girdi mi? Nasıl girdi ? Üzerine toprağı örttülermi ? Ne oldu ? Bir insana verilmeyen bu hususiyetler mucize göstermiş şekilde bir kişi için anlatılması doğrumudur? Ölülerini diriltmek mucizesi İsa a.s. a verilmemişmiydi? Bu anlatılanlardan Abdulkadir hazretlerinin haberi var mı? Bu anlatılan hadisenin doğru olup olmadığına **kararı sizler veriniz..***

B-94- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANÎ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-BU ZAYİF İHTİYARI HİMAYE ET :Bir gece Resûlullah efendimizi rüyâda gördü. Bu arada İmâm-ı Ahmed bin Hanbel'i de gördü. Bir eliyle sakalını tutmuş, Resûlullah efendimizden ricâ ediyor ve; "Ey Allah Resûlü! Oğlun Muhyiddîn Seyyid Abdülkâdir'e buyur da, bu zayıf ihtiyârı himâyeye etsin." diyordu. Resûlullah efendimiz tebessüm buyurarak: "Ey Seyyid Abdülkâdir! Bu şeyhin ricâsını kabûl et." buyurdu. Resûlullah'ın emri ile, onun ricâsını kabûl etti ve sabah namazını Hanbelîlerin namazgâhında kıldı. Hâlbuki Hanbelî namazgâhında imâmdan başka kimse olmazdı. Abdülkâdir-i Geylânî hazretleri oraya gelince, pek çok kimse de ardından gelip, mescidi doldurdu ve boş yer kalmadı. "Eğer Gavs-ül-a'zam hazretleri o gün, Hanbelî namazgâhında hazır olmasaydı, Hanbelî mezhebi unutulacaktı." denilmiştir. Bundan sonra Hanbelî mezhebine göre ibâdet etti.

Soru, yorum

Rüya ile anlatılmaya çalışılan şeyler en sonunda bakın bir mezhebin baki kalıp kalmayacağına nasın sebep gösterilmeye çalışılıyor. Ahmed bin Hanbel Peygamberimizden rica ediyor ve diyor ki "; "Ey Allah'ın Resûlü! Oğlun Muhyiddîn Seyyid Abdülkâdir'e buyur da, bu zayıf ihtiyârı himâyeye etsin.". Yani Ahmed bin Hambel kendisini Abdulkadire diyemiyormuş da peygamberimize deyip Abdulkadire denilmesini istiyormuş. Peygamberimiz de Abdulkadire " Bu şeyhin ricasını kabul et " diyormuş. Rica kabul edilmişmiş ve sabah namazı Hanbeli namazgahında kılınmışmış. Halbuki hanbeli namazgahında imamdan başka kimse olmazdı demek koskoca mezhep imamının peşine kimse gitmezdi demek değildir? Önce bir rüya ile menkıbeyi anlatmaya başlıyorlar sonra bir gerçekmiş gibi insanlara yutturmaya çalışıyorlar. Sonunu şöyle bağlıyorlar ; Gavsul azam o gün Hanbeli namazgahında namaz kılmasaymış hanbeli mezhebi unutulacaktı. Bu iddia fıkhi mezhepleri ve mezhep imamlarını tahfif etmek değildir? Bu anlatılanlar bir rüya olduğu unutulmamalı. O

*gün orada namaz kıldıktan sonra Hanbeli mezhebine göre ibadet ettiğini söylemek mantıksızlık değildir? Daha önce hangi mezheptendi ki bu mezhebe geçti? Veya mezhepsiz birisini idi de bu mezhebe göre ibadet etmeye başladı demek istemiyor mu? Abdulkadir Geylani'yi kutsallaştırmak için acemice uydurulan menkıbelerle, rüyalarla ona daha çok zarar verilmeye çalışılmıyor mu? Bu rüyanın doğru olup olmadığına, Abdulkadir Geylaninin böyle bir anlatımdan haberi olup olmadığına **kararı sizler veriniz.***

B-95- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Hazret-i Şeyh Düneyri senedi sahibiyle söyle rivayet ediyor:

Bir gün Cenab-i Gavsül Azam Sultan Seyh Abdülkadir kalabalık bir topluluğa vaaz ediyordu. Şiddetli bir rüzgar esmeye başladı. O esnada birkaç tane dolangaç kuşu vaaz meclisinin üzerinde uçuyordu. Meclisde hazır olanlardan bazı kimseler:

- Bu gün bu kuşlara ne oluyor ?

Diye fısıldadılar. Şeyh Abdülkadir yüzünü göğze kaldırdı.

- Ey rüzgar! Dedi. Dolangaçların başını bedenlerinden ayır

!Bu emir üzerine hemen dolangaçların kafaları bedenlerinden ayrıldı. Her birisi bir tarafa düştü. Şeyh Seyyid Abdülkadir Hazretleri sessiz ve sakince vaaz kürsüsünden indi. Kuşların bedenleriyle başlarını toplayıp bir araya getirdi. Sonra elini üzerlerine koyarak:- BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM.Dedi. Kuşlar biiznillahi Teala dirilip kalktılar ve havada bir müddet uçuştuktan sonra kaybolup gittiler.

Soru, yorum

Hazreti Şeyh Düneyri senedi sahibiyle bir olayı anlatıyormuş. Hangi kitabında anlatmış? Ondaki kim nakletmiş? Neden hiçbir bilgi yok ? Anlatılan bu olay insan tabiatına aykırı bir olay olduğunu menkıbeyi uyduran düşünememiş galiba. Şöyle ki ;

*İnsanların büyük bir Allah dostu olarak bildiği, tanıdığı Abdulkadir Geylani hazretleri rüzgara talimat verecek ki " dolangaç kuşlarının başlarını bedenlerinden ayır ". Rüzgari Allah Abdulkadir hazretlerinin emrine musahhar kıldığına dair Kur'anda bir delil var mıdır? Allah kendisi için "Bir şey irade ettiği zaman ol der ve olur" buyuruyor. Abdulkadir Geylani hazretleri için böyle bir marifetten Kur'anda bahsedilmiyor. Ayrıca onun için kuşların kafalarının kopartılması talimatını verdiğini söylemek ona hakaret değil midir? Böyle bir emir verip, o emrin gerçekleşeceğini bilse dahi o kadar gaddar bir kişi olamaz. Kuşların bedenlerinden kopan başlarını hangi başın hangi bedene ait olduğunu bularak bir araya getirmiş ve Allah'ın izni ile onları diriltip uçurmuşmuş. Bu büyük kerameti göstermiş diyebilmek için böyle bir menkıbeyi uydurmak onun şanına yakışır mı? Eğer bunu yapabildiğine inanmak onun gaddar biri olduğunu kabul etmek anlamına gelmiyor mu ? Sonra bir sürü kuşun ölme talimatıyla ölümlerini sağlamak, sonra onları baş ve bedenlerini birleştirerek canlandırıp uçurmak peygamber olmayan bir kişinin işimidir ? Süleyman a.s. ın kıssasına atıf yaparak böyle bir menkıbe uydurmak yanlış değildir ? Bu menkıbeyi uyduran kişi insanların çok düşüncesiz, beyinsiz olduklarını ima etmek istemiyor mu? Bu anlatılan olaydan Abdulkadir hazretlerinin haberi var mıdır? Bu olaya şahit olanlar var mıdır ? Bu olayın doğru olup olamayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-96- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Gavsül Azam Sultan Şeyh Abdülkadir Hazretleri bir gün ders verirken üzerine kocaman bir yılan düştü. Şeyhin etrafında bulunanlar korkup kaçtılar. Fakat Gavsül Azam Abdülkadir Hazretleri hiç istifini bozmadı. Yılan şeyhin eteğinden girdi, yakasından çıktı ve boynuna sarıldı. Bu esnada Gavsül Azam Hazretleri hiç istifini bozmadan ve konuşmasını kesmeden vaazına devam etti.

Sonunda yılan çekilip Seyyid Abdülkadir Hazretlerinin huzurunda durdu. Ve Gavsül Azam Hazretlerinden

başka kimsenin anlayamayacağı bir lisanla şeyh hazretlerine hitap eder gibi bir seyler konuştu. Ve ayrılıp gitti.

Yılanın neler konuştuğunu merak edenler Şeyh Hazretlerinden sual ettiler. Şeyh Hazretleri şöyle cevap verdi:

- Yılan bana bir çok velileri denediğini, fakat benim gibi cesur ve sebatlı birini göremediğini söyledi.

Ben de ona:

Sen ancak bir hayvansın: Seni harekete getiren ancak kaza ve kaderdir, dedim dedi.

Soru, yorum

*Şeyh Abdulkadir Hazretleri bir gün ders verirken üzerine kocaman bir yılan düştüğünün söylenmesi bir kerre mantığa tersdir. Çünkü Vaaz ederken, etrafı kalabalık bir cemaatle dolmuş iken yılanın üstten aşağı düşecek konuma gelebilmesi akla uygun değildir. Şeyhin etrafındaki cemaat korkup kaçmış ve yılan şeyhin eteğinden girerek boğazına çıkıp sarılmışmış. Şeyh hiç korkmamışmış. Hani herkes korkudan etrafından kaçmıştı. Eteğinden girip boğazına sarıldığını nereden bildiler? Yılanın kimsenin anlamayacağı bir dille çok şeyhleri denediğini söylemesini kim işitti, kim anladı? Bu anlatılan menkıbeden Abdulkadir hazretlerinin haberi var mıdır? Böyle bir olayın meydana gelip gelmeyeceğine **kararı sizler veriniz.***

B-97- Bir Kitaptan bir menkıbe

ABDULKADİRİ GEYLANİ'NİN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

-Dul bir kadın. Altı öksüz çocuğu ve bir de ihtiyar ana. Kadın geçimi sağlamak üzere hafta boyu el emeği verir göz nuru döker iplik eğirir pazara çıkar ve anası ile çocuklarının rızkını temin etmeye çalışırdı.

Vakti tamam olunca bu dul kadın vefat eder çocukların bakımı ise ihtiyar kadına kalır.Kadın pazara her hafata çıkamıyor ip eğiriyordu. Bir zaman baktı ki altıyüz dirhem kadar ip eğirmişti pazara götürmeye karar verdi.

Ya Rabbiii bu öksüzlerin yetimlerin rızkını ver diyerek sabah erkenden pazarın yolunu tuttu.Yolda giderken Şeyh Abdulkadir Geylani h.z.lerinin evinin önünden geçiyordu.Onu görünce durakladı.

Şeyh müridleriyle sabah namazından çıkmıştı yaşlı kadını görünce duraklayarak:

-Hoş geldin bacı nereye gidiyorsun?

-Bir miktar ipliğim var pazara götürüp satacağım.

-Ver bakalım. Benden altı yüz dirhem ip isteniyor bunu ver de ben satayım dedi.

-Memnuniyetle lütuf buyurmuş olursunuz efendim dedi ve ipi verdi.

Abdulkadir Geylani h.z.leri eline aldığı ipi şaka yollu mescidin damına atınca hemen nereden geldiği belli olmayan büyük bir kuş gelip ipi kapıp gider. Kadın bu ne biçim şaka diye kendi kendine söylenmeye başlayınca müritler kadına itiraz etmemesi için işaret ettiler kadında daha fazla bir şey demedi. Geylani h.z.leri kadına dönerek:

-Hatun canını sıkma ipliği satmaya gönderdim parası gelsin ne kadar etti ise alırsın. Pekala diyerek gider ertesi gün gelir.

-İplik satıldı mı? Abdulkadir Geylani h.z.leri:

-İplik satıldı fakat parası henüz gelmedi. Bir hafta kadar bir zaman içinde gelir.

Kadın bir hafta sonra gelir para henüz gelmemiştir kadına yarın gel paranı al. Kadın pazara niye gitmedim şimdi param elimde olurdu hayıflana hayıflana evine gitmek üzere iken Müridler bir gün daha sabret bakalım mevla ne gösterecek derken bu işin sade bir şaka olmadığını farkında idiler.

Ertesi gün oldu. Abdulkadir Geylani h.z lerinin huzuruna o ana kadar görülmeyen bir heyet geldi. Bin altın takdim ettiler. Müridler heyete bu kadar paranın ne olduğunu, niçin şeyhe takdim ettiklerini sordular.

Gelenler tüccar olduklarını belirterek:

-Altınlar Şeyh h.z. lerinindir. Denizde yolculuk yaparken fırtına sebebiyle geminin yelkeni delindi yol alamaz olduk denizin ortasında kalacaktık. Kaptana bir çaresi yok mu diye sordüğümüzda altıyüz dirhem ip olsa geminin yelkenini onarır yolumuza devam ederdik ama şu anda nerede bulacağız dedi.

Biz ellerimizi kaldırarak ALLAHa dua ettik ve duamızda Sultani arifin bize altı yüz dirhem kadar ip gönder sana bin altın vereceğiz diye yalvardık. Bir de baktık ki bir kuş gelip altıyüz dirhem ipliği geminin güvertesine bırakıp uçu gitti. Şimdi o adağımızı yerine getirdik dediler.

Tüccarlar ayrıldıktan bir müddet sonra ihtiyar kadın gelip sordu.

-Para geldi mi efendim? Şeyh bin altını kadına verirken benim satışım seninki kadar karlı olmuş mu? Kadın bir anda zengin olmuştu. Abdulkadir Geylani h.z lerine teşekkür ederek huzurdan ayrıldı .

Soru, yorum

Bir geminin yelkenleri fırtınada yırtılmış da onarmak için altıyüz dirhem kadar ipliğe ihtiyaç varmış da, gemideki tüccarlar ellerini kaldırarak ALLAHa dua etmişler ve dualarında " Sultani arifin; bize altı yüz dirhem kadar ip gönder, sana bin altın vereceğiz" diye yalvarmışmışlar da Abdulkadir hazretlerinin alıp medresenin damına attığı kadının ipliğini bir kuş alıp onlara getirmişmiş de yelkenleri dikmişler ve karaya çıktıklarında şeyhe bin altını getirmişmişler. Şeyh de altınları kadına vermişmiş. Burada Allah yerine Şeyhden medet umduklarının söylenmesi yanlış değilmi? Ayrıca bir alışveriş yaparcasına altıyüz dirhem ipliğe sana bin altın vereceğiz diye pazarlığın işin içersinde olması doğru mu? Anlaşıldığı üzere bu tüccarlar Şeyh Abdulkadiri'nin ilahlık vasfı olduğuna inanıyorlardı. Ayrıca bu tür iyilikleri para karşılığı yapıyordu imajı verilmeye çalışılmıyor mu? Aralarındaki elçi de bir kuş oluyordu. Dua edenlerin duasına icabet ederek bu duayı işiten Abdulkadir hazretlerinin attığı ipliği almaya geliyor ve görevini yapıyordu. Yani bunun Cebrail a.s. gibi bir melek olduğu,

*tüccarların veli kullar olduğu ve dualarının müstecap olduğu, Abdulkadir hazretlerinin ilahî bir güce sahip olduğu anlatılmak istenmiyor mu? Böyle bir menkıbenin doğru olup olmayacağına **kararı sizler veriniz.***

B-98- Bir Kitaptan bir menkıbe

- ABDULKADİRİ GEYLANI'NIN BİLDİRİLEN KERAMETLERİ

El-Keymanî el-Bezzâz ve Ebü'l-Hasan Ali şöyle nakletmektedirler:

Hammâd bin Müslim hazretlerinin vefâtından bir süre sonra şeyhimiz Abdülkâdir, yanında birçok âlimler olduğu halde Şunûzî kabristanını ziyâret etti. Şeyh Hammâd bin Müslim'in kabrinde arkasındaki cemâatle birlikte bir hayli durdu. Ayrılıp giderken güldü, neşeliydi. Sebebini soranlara şu cevâbı verdi:

1106 yılı Şâban ayının ortasında bir Cumâ günü Şeyh Hammâd'ın talebeleri ile birlikte Cumâ namazını Resafe'de kılmak maksadıyla Bağdât'tan çıktık. Şeyh de berâberimizdeydi. Nehrin kenarına geldiğimizde Şeyh beni tuttuğu gibi nehrin içerisine fırlatıp attı. Hemen Cumâ guslüne niyet ettim. Üzerimde yünden bir cübbe elimde de başka bir cübbe vardı. Beni bırakıp gittiler. Sudan çıktım, cübbeyi sıktım ve onları tâkib ettim. Haddinden fazla üşümüştüm. Yanımdaki insanlardan bâzıları beni ısıtmak istedilerse de Şeyh râzı olmadı, onları bu hareketten men etti ve; "Ben onu imtihan için yapıyorum. Çünkü o kimıldatılamayan bir dağ gibidir..." dedi.

Şimdi ise onu kabrinde, üzerinde cevher işlemeli nurdan bir elbise, başında yakuttan bir tâc, ellerinde altın bileziği, ayaklarında altından pabuç olduğu halde gördüm. Yalnız sağ eli yoktu, sebebini sordum. "Seni o elimle nehre atmıştım. O gün çok eziyet çektin değil

mi?" diye sordu. "Evet." dedim. "Şimdi Allahü teâlâya duâ et de o elimi bana geri versin." buyurdu.

Bunun üzerine ellerimi semâya kaldırıp, Allahü teâlâya duâ etmeye başladım. Beş bine yakın velî de kabirlerinden kalkıp Şeyhin elinin geri verilmesi için benimle duâ etti. Nihâyet Allahü teâlâ duâlarımızı kabûl ederek, ona elini geri verdi. Şeyh ferahladı ve çok sevindi. Yüzümde gördüğünüz bu sevinç ve neşe alâmetlerinin sebebi işte budur.

Soru, yorum

Şeyh Abdülkâdir hazretleri, yanında birçok âlimler olduğu halde Şunûzî kabristanında Şeyh Hammâd bin Müslim'in kabrinde arkasındaki cemâatle birlikte bir hayli durdu. Ayrılıp giderken gülmüş ve neşelenmiş, Sebebini soranlara bir olayı anlatmışmış. 1106 senesinde Şeyh Hammâd bin Müslim ile Cuma namazını Resafe'de kılmak üzere Bağdat'tan çıkmışlarmış. Nehrın kenarına geldiklerinde Şeyh Hammad Bin Müslim Abdulkadir hazretlerinin tuttuğu gibi nehre atmışmış. 1077 doğumlu olan ve 29 yaşlarında olan bir delikanlıyı nasıl nehre atmış olabilir bilinmez ama atmış ve ıslanıp üşümüş. Kendisini ısıtmak isteyen kişilere şeyh engel olmuşmuş ve onu imtihan için bu işi yapmışmış ve onun bir dağ gibi olduğunu söylemişmiş. Hani Abdulkadir Geylaninin 29 yaşlarında iken Kerh harabelerinde kimsenin ondan, onun kimseden habersiz uzlet içersinde yaşadığından bahsediliyordu. Yapılan bu kabir ziyaretinde Şeyh Hammâd bin Müslim'i kabrinde, üzerinde cevher işlemeli nurdan bir elbise, başında yakuttan bir tâc, ellerinde altın bileziği, ayaklarında altından pabuç olduğu halde görmüşmüş. Yalnız sağ eli yokmuşmuş. Sebebini sorduğunda "kendisini o eliyle nehre attığını söylemişmiş. O gün çok eziyet çektin değil mi?" diye sormuşmuş. Abdulkadir hazretleri de "Evet." demişmiş. Şeyh Hammâd bin Müslim "Şimdi Allahü teâlâya duâ et de o elimi bana geri versin." demişmiş.

Bunun üzerine Abdulkadir hazretleri ellerini semâya kaldırıp, Allahü teâlâya duâ etmeye başlamışmış. Beş bine yakın velî de kabirlerinden kalkıp Şeyhin elinin geri verilmesi için

Abdulkadir hazretleri ile beraber duâ etmişmiş. Nihâyet Allahü teâlâ duâlarını kabûl ederek, ona elini geri vermişmiş. Şeyh ferahlamış ve çok sevinmiş. Yüzündeki sevinç ve neşe alâmetlerinin sebebi işte bu imiş.

Bir taraftan Şeyh Hammâd bin Müslim'in büyük zat olarak göstermeye çalışırken diğer taraftan adamın elini kurutmaya çalışıyorlar. Şeyh Hammâd bin Müslim Abdulkadir hazretlerine " Allah'a dua et de elimi bana geri versin" demiş ya. Ne zaman demiş? Burayı iyi düşünün. Kabir ziyareti esnasında o kadarlık zamanda ahiretteki şeyhi görmüş, onunla konuşmuş, şeyh bundan ricada bulunmuş, bu dua etmiş, bununla beraber beş bine yakın veli de kabirlerinden kalkıp Abdulkadir hazretleri ile beraber dua etmiş, duaları kabul olunmuş ve şeyhin eli kendisine geri verilmiş. Beş bine yakın velinin kabirlerinden kalktığını kim görmüş ? Kabirlerde yatan herkes veli olsa dahi Şunûzî kabristanında beşbin veli kişi bulunurmuydu? Bu menkıbeyi anlatmakla; Şeyh Hammad bin Müslim Abdulkadir Geylanî hazretlerinin hocası olması sebebiyle onun büyük bir zat olacağını bilme kerametini gösterdiğini anlatmaya çalışırken Abdulkadir Geylaninin şeyhine yardım edecek kadar büyük bir veli olduğunu, ahirette tasarruf yetkisi olduğunu, dualarının kabul edildiği anlatılmaya çalışılmış. Hem de bir mezar ziyareti anında bunları becerebildiğini anlatmaya çalışmış. Bu anlatılan menkıbeden Abdulkadir Geylanî hazretlerinin haberi varmıdır? Yüce Allah Abdulkadir hazretlerinin emir kulumudur ki o dünyada iken Ahiretteki bir insanın elinin kendisine verilmesini sağlayacak. Böyle bir şeye inanmak akla mantığa sığar mı? Bu anlatılan olayın gerçekleşip gerçekleşmeyeceğine **kararı sizler veriniz.**

Sonuç olarak;

Hiç düşünüyormusunuz ki veli, evliya, şeyh, Allah dostu diye lanse edilenler genellikle Horasan bölgesinden, İran'dan, hep şiilerden, hep alevilerden çıktığı empoze edilmeye çalışılıyor. Kadiri Tarikatı ve Nakşi Bendi Tarikatının kuruluşu, doğuşu ve gelişmesi Horasanda (İran) olması size bir şey çağrıştırmıyor mu? Şiilerin ve alevilerin bu fikirlere inanması doğaldır da sünni ve ehli sünnet inancına sahip olanlara bu bilgileri ihraç

etmek isteyenler kimdir hiç düşünüyormusunuz? Sünni inanca sahip olan kişiler arasından bu fikirleri ithal etmek isteyenler kimdir? Tek kelimeyle bu İran'ın inançlarını Türkiye'ye ihraç etmesinden başka bir şey değildir.

*Binlerce yıl dost olamadığımız bu komşu ülkemizin inançlarını bize ihraç etmesi, ehli sünnet inançlarına, Kur'an'î Kerime ters olan bu fikirleri ithal etmemiz İslam düşmanlarının emri ve isteği olup olmadığına, tarikatlarla ve çeşitli dini akımlarla ülkemizdeki müslümanları bölük pörçük hale getirip parçalamayı amaçlayıp amaçlamadıklarına **kararı sizler veriniz.....***

İÇİNDEKİLER

<u>Sıra:</u>	<u>Konu :</u>	<u>: Sayfa:</u>
	Önsöz	3
1-	Son Söz	9
2-	Düşünmeyle İlgili Ayetler	11
3-	BİRİNCİ BÖLÜM	13
4-	A 1	17-54
5-	Kitap ve yazarı Hakkında bilgi	55-57
6-	A 2- A-13	61-74
7-	A 14 - A18	74-76
	A 19 - A 27	77-86
8-	A 28 - A 51	86-109
9-	A 52 - A 64	110-121
10-	A 65 - A 127	122-166
11-	Mehmet EROL'un hatıratından	167-169
12-	A 128/1-5	169-173
13-	A 129 - A 131	173-176
14-	A 132 - A 141	177-188
15-	A 142	189
16-	<u>MENKİBELER BÖLÜMÜ</u>	<u>191</u>
17-	B 1 Mesnevi	193
18-	B 2-B 6 Menakibul Arifin	193-198
19-	B 7-B 8 Menakibi Abdullah Menufi	198-199
20-	B 9-B 20 Camiu KeramatilEvliya	199-211
21-	B 21-B26 Ariflerin Menkibeleri	212-215
22-	B 27 Mesnevi	215-216
23-	B 28-B30 Ariflerin Menkibeleri	216-220
24-	B 31 Hammad b.Müslimin Keramet.	221
25-	B 32-B 35 Ş.Ebu Said Müb.Mahz.	222-224
26-	B 36- B 98 AbdulKadiri Geylaninin Menkibeleri	225-285

BİRİNCİ BÖLÜMDEKİ İFADELERE AİT BİLGİ TABLOSU

MD	KİTABIN İSMİ, CİLT,SAYFA, V.S. - A-	YAZARI
<u>S.17-54</u> A-1	1-MİFTAHUL KULÜP	Şeyh Hacı M. Nuri Şemseddin)
<u>S.61-74</u> A-2-3-4	Füyûzât-ı Rabbâniye Çeviren Celâl Yıldırım, sayfalar, 57-67-68-69. Bedir Yayınevi 1975	AbdulKadir Geylani
A-5	Füyûzât-ı Rabbâniye. Çeviren Celâl Yıldırım, sayfa-73 Bedir Yayınevi 1975).	AbdulKadir Geylani
A-6	(Füyûzât-ı Rabbâniyye, sayfa 74.)	AbdulKadir Geylani
A-7	(Fütûh'ül - Gayb. Bahar Yayınları 1983, Yedinci Baskı, çeviren, AbdulKadir Akçiçek, sayfa 17 - 37 den alıntılar.)	AbdulKadir Geylani
A-8	(Füyûzât-ı Rabbâniyye, Çeviren Celâl Yıldırım, sayfa 74. Bedir Yayınevi 1975).	Abdülkadir Geylânî
A-9	(Füyûzât-ı Rabbâniyye, Çeviren Celâl Yıldırım, sayfa 74. Bedir Yayınevi 1975).	Abdülkadir Geylânî
A-10	(Füyûzât-ı Rabbaniye, Bedir Yayınevi 1995 baskısı, sayfa 59 ,)	Abdülkadir Geylânî
A-11	(Füyûzât-ı Rabbaniye, Bedir Yayınevi 1995 baskısı, sayfa 74 -75	Abdülkadir Geylânî
A-12	Fütûh'ül - Gayb, Bahar Yayınları, AbdulKadir Geylani S.46).	Abdülkadir Geylânî
A-13	Fütûh'ül - Gayb, Bahar Yayınları 1983 sayfa 63.)	Abdülkadir Geylani
<u>S.74-76</u> A-14	Bayazidi Bestami ve İslam Tasavvufunun özü, Celal Yıldırım, Demir Kitabevi, Aralık 1978 baskısı, sayfa 263	Bayazidi Bestami
A-15	Bayazidi Bestami ve İslam Tasavvufunun özü, Celal Yıldırım, Demir Kitabevi, Aralık 1978 baskısı sayfa 265	Bayazidi Bestami
A-16	Bayazidi Bestami ve İslam Tasavvufunun özü, Celal Yıldırım, Demir Kitabevi, Aralık 1978 baskısı ayfa 320	Bayazidi Bestami
A-17	Bayazidi Bestami ve İslam Tasavvufunun özü, Celal Yıldırım, Demir Kitabevi, Aralık 1978 baskısı, sayfa 18- 239 dan, alıntılar	Bayazidi Bestami
A-18	Bayazidi Bestami ve İslam Tasavvufunun özü, Celal Yıldırım, Demir Kitabevi, Aralık 1978 baskısı, sayfa 18- 239 dan, alıntılar.	Bayazidi Bestami

S.77-86 A-19-26	marifetname	Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri
A-27	(Marifetname, Bedir Yayınevi, s.57-60)	Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri
S.86-109 A-28	Fütuhât, 1/1-2; Selahaddin Alpay, 11.	Muhyiddin Arabi
A-29	Fûsûs ul Hikem, , S. 324, Çev: Nuri Gençosman, MEB. Yayınları.	Muhyiddin Arabi
A-30	Fusus'u Hikem S. 62, 382	Muhyiddin Arabi
A-11	El - Futûhât El - Mekkiyye, çeviri. Prof Dr. Nihat Keklik Kültür Bakanlığı Yayınları -1990 sayfa 125	Muhyiddin Arabi,
A-32	El - Futûhât El mekkiyye, çeviri. Prof Dr. Nihat Keklik Kültür Bakanlığı Yayınları - 1990 sayfa 128-129	Muhyiddin Arabi
A-33	El - Futûhât El - Mekkiyye, çeviri. Prof Dr. Nihat Keklik, Kültür Bakanlığı Yayınları - 1990 sayfa 151-152	Muhyiddin Arabi
A-34	El - Futûhât El - Mekkiyye, çeviri. Prof Dr. Nihat Keklik, Kültür Bakanlığı Yayınları - 1990 sayfa 139-140	Muhyiddin Arabi
A-35	El - Futûhât El - Mekkiyye, çeviri. Prof Dr. Nihat Keklik, Kültür Bakanlığı Yayınları - 1990 sayfa 140-141	Muhyiddin Arabi
A-36	El - Futûhât El - Mekkiyye, sayfa 142-143.	Muhyiddin Arabi
A-37	Fusûs ül-Hikem, Milli Eğitim Bakanlığı 1962 baskısı ve 1992 yılı baskısı, çev.Nuri Gencosman, Fas.VII	Muhyiddin Arabi
A-38	Fusûs ül-Hikem, Milli Eğitim Bakanlığı 1962 baskısı ve 1992 yılı baskısı, çev.Nuri Gencosman, Fas.X	Muhyiddin Arabi
A-39	(El - Futûhât El-Mekkiyye, sayfa 168	Muhyiddin Arabi
A-40	El - Futûhât El - Mekkiyye, sayfa 11	Muhyiddin Arabi
A-41	El - Futûhât El - Mekkiyye, sayfa 17.	Muhyiddin Arabi
A-42	El-Futûhât El - Mekkiyye, sayfa 236	Muhyiddin Arabi
A-43	El - Futûhât El - Mekkiyye, çeviri. Prof Dr. Nihat Keklik, Kültür Bakanlığı Yayınları - 1990 sayfa 93.	Muhyiddin Arabi
A-44	El-Futûhât El-Mekkiyye sayfa 99.	Muhyiddin Arabi
A-45	El-Futûhât El-Mekkiyye, sayfa 55-56	Muhyiddin Arabi
A-46	[Fut. 1-142 (1-6)]	Muhyiddin Arabi
A-47	[Fut. 1-142 (6-9)] [Fut. 1-142 (18)] [Fut. 1-142 (24-25)] [Fut. 1-142 (31-32)] (El -Futûhât El - Mekkiyye, sayfa 66-	Muhyiddin Arabi

	67).	
A-48	<i>Nakş El-Fûsus Şerhi, İsmail Ankaravi, Ribat Yayınları, hazırlayan İlhan Kutluer 1981 Ocak baskısı, sayfa 14).</i>	Muhyiddin Arabi
A-49	<i>Fusûs ül-Hikem, Milli Eğitim Bakanlığı 1962 baskısı ve 1992 yılı baskısı, çev. Nuri Gencosman, Fas. 1 den alıntılar.</i>	Muhyiddin Arabi (Resaili Nur)
A-50	<i>Fütuhat IV/160-161.</i>	Muhyiddin Arabi
A-51	<i>Fususu'l-Hikem I/63)</i>	(İbn Arabi,
<u>S.110-121</u>	<i>el-İnsanu'l-Kâmil fi Marifeti'l-Ev ahir ve'l-Evail 1/19, el-Matbaatu'l-Ezheriyye el Mısıriyye,Kahire, 1316h</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-52	<i>, el-İnsanu'l-Kamil, 1/19</i>	Abdulkerim el-Cili
A-53	<i>el-İnsanu'l-Kamil,1/9,Kahire,1316 h</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-54	<i>. el-İnsanu'l-Kâmil, 2/46</i>	Abdulkerim el-Cili
A-55	<i>el-İnsanu'l-Kâmil, 2/46</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-56	<i>Abdulkerim el-Cili, a.g.e. 1/38</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-57	<i>Abdulkerim el-Cili, a.g.e. 2/33</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-58	<i>Abdulkerim el-Cili, a.g.e. 2/37</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-59	<i>Abdulkerim el-Cili, a.g.e., 2/76</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-60	<i>Abdulkerim el-Cili, a.g.e., 2/48</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-61	<i>Abdulkerim el-Cili, a.g.e., 2/48</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-62	<i>, el-İnsanu'l-Kâmil, 1/28</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-63	<i>el-İnsanu'l-Kâmil, 1/19, 20, Kahire, 1316 h</i>	Abdulkerim el-Cili,
A-64	<i>Şuâlar, 542, Onbeşinci Şua'</i>	Saidi Nursi
<u>S.122-166</u>		
A-65	<i>Tarihçe-i Hayat, c. II, s. 2123-2124</i>	Saidi Nursi
A-66	<i>İctimâî Reçeteler I, 11, Tarihçe-i Hayat/Rû'ya'da geçer</i>	Saidi Nursi
A-67	<i>İctimâî Reçeteler I, 14, Tarihçe-i Hayat'ta geçer</i>	Saidi Nursi
A-68	<i>Şualar, Birinci Şua, c. I, s. 833.de geçen;</i>	Saidi Nursi
A-69	<i>Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, 92,;</i>	Saidi Nursi
A-70	<i>Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, 89-90'da geçer</i>	Saidi Nursi
A-71	<i>Sözler, 645-646'da geçen;</i>	Saidi Nursi
A-72	<i>Şuâlar, 241'de geçen;</i>	Saidi Nursi
A-73	<i>Müdâfaalar, 104'te geçen;</i>	Saidi Nursi
A-74	<i>Şualar, Birinci Şua, Yirmi dördüncü Ayette geçer</i>	Saidi Nursi
A-75	<i>Kastamonu Lâhikası, 231, Yirmiyedinci Mektubda geçer;</i>	Saidi Nursi
A-76		

A-77	Şualar, Birinci Şua, Yirmi ikinci Ayet ve Ayetler, c. I, s. 841'de geçer	Saidi Nursi
A-78	Barla Lahikası, Yirmi Yedinci Mektub ve Zeyilleri, c. II, 1415. de geçer	Saidi Nursi
A-79	Barla Lâhikası, 56'da geçer	Saidi Nursi
A-80	Barla Lâhikası, 194'de geçer	Saidi Nursi
A-81	Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, 199'da geçer	Saidi Nursi
A-82	Şualar, On Birinci Şua, c. I, s. 985.de geçer	Saidi Nursi
A-83	" Âsâ-yı Mûsa, 82'de geçer	Saidi Nursi
A-84	Emirdağ Lahikası I, c. II, s. 1719. de geçer	Saidi Nursi
A-85	Kastamonu Lâhikası, 73'te geçer	Saidi Nursi
A-86	Bediüzzaman Said Nursî, 666'da geçer	Saidi Nursi
A-87	Emirdağ Lâhikası (1), Mektup No: 81, c. II, s.1733. de geçer.	Saidi Nursi
A-88	Bediüzzaman Said Nursî, 277, Kastamonu Hayatı'nda geçer	Saidi Nursi
A-89	Sikke-i Tasdik-i Gaybî, c. II, s. 2061. de geçer	Saidi Nursi
A-90	Şuâlar, 308-311, Onüçüncü Şua'da geçer	Saidi Nursi
A-91	Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, 270'de geçer	Saidi Nursi
A-92	Kastamonu Lâhikası, 14'de geçer	Saidi Nursi
A-93	Bediüzzaman Said Nursî, 557, Afyon Hayatı'nda geçer	Saidi Nursi
A-94	Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, 35'te geçer	Saidi Nursi
A-95	Şuâlar, 361-362, Ondördüncü Şua'da geçer	Saidi Nursi
A-96	Lem'alar, 246, Yirmialtıncı Lem'a'da geçer	Saidi Nursi
A-97	Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, 39-40'da geçer	Saidi Nursi
A-98	Kastamonu Lâhikası, 35, Yirmiyedinci Mektubda geçer	Saidi Nursi
A-99	Mektubat, 410, Yirmidokuzuncu Mektup'ta geçer	Saidi Nursi
A-100	Şuâlar, 48, Üçüncü Şua'da geçer	Saidi Nursi
A-101	Şuâlar, 484, Onbeşinci Şua'da geçer	Saidi Nursi
A-102	Kastamonu Lâhikası, 130, Yirmiyedinci Mektubda'da geçer	Saidi Nursi
A-103	Mektubat, 165, Ondokuzuncu Mektub'da geçer	Saidi Nursi
A-104	" Şuâlar, 228, Onbirinci Şua'da geçer	Saidi Nursi
A-105	" Sözler, 233, Yirminci Söz'de geçer	Saidi Nursi
A-106	"Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, 67-68'de geçer	Saidi Nursi

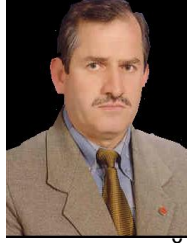
A-107	Kastamonu Lâhikası 121.Mektup ta geçer	Saidi Nursi
A-108	Emirdağ Lahikası, Yirmi Yedinci Mektup, c. II, s. 1723. de geçer .	Saidi Nursi
A-109	Lem'alar, Yirmisekizinci Lem'a;	Saidi Nursi
A-110	Lem'alar, Dokuzuncu Lem'a;	Saidi Nursi
A-111	Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî, Sekizinci Şua'da	Saidi Nursi
A-112	Sikke-i Tasdik-i Gaybî, Onsekizinci Lem'ada geçer	Saidi Nursi
A-113	Sike-i Tasdiki Gaybi Sekizinci Lemada geçer	Saidi Nursi
A-114	Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî, Sekizinci Şua	Saidi Nursi
A-115	Sike-i Tasdiki Gaybi Sekizinci Lemada geçer	Saidi Nursi
A-116	Şuâlar, On Beşinci Şuâ'da Hz.Ali'nin gaybı bildiği ve Risaleden yardım istediği geçer	Saidi Nursi
A-117	Sike-i Tasdiki Gaybi Sekizinci Lemada geçer	Saidi Nursi
A-118	Barla Lâhikası, Yirmi yedinci Mektupta geçer	Saidi Nursi
A-119	Barla Lâhikası Yirmiyedinci Mektupta geçer	Saidi Nursi
A-120	Sike-i Tasdiki Gaybi Sekizinci Lemada geçer	Saidi Nursi
A-121	Mektubat, Birinci Mektubta geçer	Saidi Nursi
A-122	Sözler, 657'de geçer	Saidi Nursi
A-123	Sözler, Onaltıncı Söz/Birinci Şua/Üçüncüsü	Saidi Nursi
A-124	Bediüzzaman Said Nursî, Afyon Hayatı'nda geçer	Saidi Nursi
A-125	Şuâlar, Birinci Şua'da Said-i Nursi kendi konumundan şöyle bahseder;	Saidi Nursi
A-126	Şuâlar, Beşinci Şua'da şöyle geçiyor;	Saidi Nursi
A-127	Barla Lâhikası, Yirmi Yedinci Mektupta müridi Hâfız Ali der;	Saidi Nursi
S.169-173 128/1-5	İMAM-I RABBANÎ ve İSLAM TASAVVUFU, İlaveli 3. Baskı, Nesil Yayınları. Bayrak Matbaacılık 1992 sayfa 219-220 (Mektubat C.1, 260.Mektub)	Arapçadan Tercüme Eden Prof.Dr. HAYREDDİN KARAMAN
A-129	(Mesnevi-Celaleddin Rumi MEB Yayınları c: 1 s: 11)	Mevlana Celaleddin
A-130	(Mesnevi-Celaleddin Rubi MEB Yayınları, c: 4 s: 151)	Mevlana Celaleddin
A-131	(Mesnevi-Celaleddin Rumi c: 6 s: 178)	Mevlana Celaleddin
S.177-188	Ruhu'l-Furkan Tefsiri, İstanbul 1992,	Mahmud

A-132	c. II, 82.)	Ustaosmanoğ.
A-133	(Ruhu'l-Furkan, c. II, s. 67)	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-134	Ruhu'l-Furkan, C.II, s.86'da	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-195	(Ruhu'l-Furkan, c. II, s. 63)	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-136	(Ruhu'l-Furkan, c. II, s. 63.)	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-137	(Ruhu'l-Furkan, c. II, s.86.)	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-138	(Ruhu'l-Furkân c. II, s. 79)	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-139	(Ruhu'l-furkan, c,II, s.64.)	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-140	(Ruhu'l-Furkan, c. II, s. 65,66.)	Mahmud Ustaosmanoğ.
A-141	(Ruhu'l-Furkan, c. II, s.66.)	Mahmud Ustaosmanoğ.
S.189 142	(Yunus Emre Divânı, sayfa 94.)	Yunus Emre

İKİNCİ BÖLÜME AİT MENKİBE BİLGİ TABLOSU

	--B--	
NO	KİTABIN İSMİ	YAZARI
S.193 B-1	(Mesnevi-: c 4 s: 326)	Celeddin Rumi
S.193-198 B-2	(Menakibul Arifin (Ariflerin Menkibeleri -MEB Yay c: 1 s: 552)	A. Eflaki
B-3	MENAKİBÜL ARİFİN II (Ariflerin Menkibeleri)-(cilt 2, sf. 72)	Ahmed Eflaki
B-4	MENAKİBÜL ARİFİN II: 127).	Ahmed Eflaki
B-5	MENAKİBÜL ARİFİN 330-331).	Ahmed Eflaki
B-6	MENAKİBÜL ARİFİN I:573-574).	Ahmed Eflaki
S.198-199 7-8	Menâkıb-ı Abdullah Menûfî	HALİL BİN İSHÂK CÜNDÎ (Şeyh Halîl)
S.199-211 B-9-10	Câmiu Kerâmât-il-Evliyâ	

B-11-20	Câmiu Kerâmât-il-Evliyâ;c.2, s.14	
<u>S.212-215</u> B-21	(Ariflerin Menkıbeleri s.85)	Ahmed Eflaki
B-22	(Ariflerin Menkıbeleri s.88)	Ahmed Eflaki
B-23	(Ariflerin Menkıbeleri s.91)	Ahmed Eflaki
B-24	(Ariflerin Menkıbeleri s.96)	Ahmed Eflaki
B-25	(Ariflerin Menkıbeleri s.107-108)	Ahmed Eflaki
B-26	(Ariflerin Menkıbeleri s.107-108)	Ahmed Eflaki
<u>S.215-216</u> B-27	(Mesnevi,c,IV s.440/2943)	Mevlana
<u>S.216-220</u> B-28	(Ariflerin Menkıbeleri s.169)	Ahmed Eflaki
B-29	(Ariflerin Menkıbeleri s.190)	Ahmed Eflaki
B-30	Ariflerin Menkıbeleri	Ahmed Eflaki
<u>S.221</u> B-31	Hammâd bin Müslim'in kerametlerinden	
<u>S.222-224</u> B-32-35	Şeyh Ebu Said Mubarek Mahzumi (RA) Hz.leri'nin Bazı Menkıbeleri	
<u>S.225-285</u> B-36-98	Abdulkadiri Geylani Hazretlerinin kerametlerinden	

Kamil HOŞOĞLU

ÖZGEÇMİŞ

1954 yılında Rize Merkez Güneştepe köyünde doğmuş. İlk okulu Rize Merkez Köprülü köyü ilk okulunda, lise tahsilini Rize İmam –Hatip Lisesinde 1974-1975 döneminde bitirmiştir.

1975 yılı sonlarında Rize Merkez Kocatepe Köyü Merkez Camiinde İmam Hatiplik görevine başlamıştır. Bu görevden ayrılarak Rize Meslek Yüksek Okulu Muhasebe Bölümüne kaydolup 1978’de mezun olmuştur. Tekrar Rize Merkez Güneştepe Köyü Camii İmam-hatiplik görevine başlamıştır. 1987 yılında Rize İl Müftülüğü Ayniyat saymanlığına naklen tayin Edilmiştir.